

ZÁKLADNÍ TENDENCE DEMOGRAFICKÉHO, SOCIÁLNÍHO A EKONOMICKÉHO VÝVOJE JIHOČESKÉHO KRAJE 2017

Regionální statistiky

České Budějovice, 31. 8. 2018

Kód publikace: 330127-18

Č. j.: 78/2018-7301

Zpracoval: Krajská správa Českého statistického úřadu v Českých Budějovicích

Ředitel odboru: Jana Sedláčková

Kontaktní osoba: Irena Votrubová, e-mail: irena.votrubova@czso.cz

Zajímají Vás nejnovější údaje o inflaci, HDP, obyvatelstvu, průměrných mzdách a mnohé další? Najdete je na stránkách ČSÚ na internetu: www.czso.cz

KONTAKTY V ÚSTŘEDÍ

Český statistický úřad | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 051 111 | www.czso.cz

Oddělení informačních služeb | tel.: 274 052 304, 274 052 451 | e-mail: infoservis@czso.cz

Prodejna publikací ČSÚ | tel.: 274 052 361 | e-mail: prodejna@czso.cz

Evropská data (ESDS), mezinárodní srovnání | tel.: 274 052 347, 274 052 757 | e-mail: esds@czso.cz

Ústřední statistická knihovna | tel.: 274 052 361 | e-mail: knihovna@czso.cz

INFORMAČNÍ SLUŽBY V REGIONECH

Hl. m. Praha | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 052 673, 274 054 163
e-mail: infoservispraha@czso.cz | www.praha.czso.cz

Středočeský kraj | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 054 175
e-mail: infoservisstc@czso.cz | www.stredocesky.czso.cz

České Budějovice | Žižkova 1, 370 77 České Budějovice, tel.: 386 718 440
e-mail: infoserviscb@czso.cz | www.cbudejovice.czso.cz

Plzeň | Slovanská alej 36, 326 64 Plzeň, tel.: 377 612 108, 377 612 145
e-mail: infoservisplzen@czso.cz | www.plzen.czso.cz

Karlovy Vary | Závodní 360/94, 360 06 Karlovy Vary, tel.: 353 114 529, 353 114 525
e-mail: infoserviskv@czso.cz | www.kvary.czso.cz

Ústí nad Labem | Špálova 2684, 400 11 Ústí nad Labem, tel.: 472 706 176, 472 706 121
e-mail: infoservisul@czso.cz | www.ustinadlabem.czso.cz

Liberec | Nám. Dr. Edvarda Beneše 585/26, 460 01 Liberec 1, tel.: 485 238 811
e-mail: infoservislbc@czso.cz | www.liberec.czso.cz

Hradec Králové | Myslivečkova 914, 500 03 Hradec Králové 3, tel.: 495 762 322, 495 762 317
e-mail: infoservishk@czso.cz | www.hradeckralove.czso.cz

Pardubice | V Ráji 872, 531 53 Pardubice, tel.: 466 743 480, 466 743 418
e-mail: infoservispa@czso.cz | www.pardubice.czso.cz

Jihlava | Ke Skalce 30, 586 01 Jihlava, tel.: 567 109 062, 567 109 073
e-mail: infoservisvys@czso.cz | www.jihlava.czso.cz

Brno | Jezuitská 2, 601 59 Brno, tel.: 542 528 115, 542 528 200
e-mail: infoservisbrno@czso.cz | www.brno.czso.cz

Olomouc | Jeremenkova 1142/42, 772 11 Olomouc, tel.: 585 731 516, 585 731 511
e-mail: infoservisolom@czso.cz | www.olomouc.czso.cz

Zlín | tř. Tomáše Bati 1565, 761 76 Zlín, tel.: 577 004 932, 577 004 935
e-mail: infoservis-zl@czso.cz | www.zlin.czso.cz

Ostrava | Repinova 17, 702 03 Ostrava, tel.: 595 131 230, 595 131 232
e-mail: infoservis_ov@czso.cz | www.ostrava.czso.cz

Obsah

Úvod.....	4
Shrnutí hlavních poznatků	5
1. Demografický vývoj.....	8
2. Sociální vývoj.....	25
3. Ekonomický vývoj	41
4. Životní prostředí.....	61
5. Mezikrajské srovnání	68
Tabulková příloha.....	77
Tab. 1.1 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – demografický vývoj.....	78
Tab. 1.2 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – sociální vývoj	79
Tab. 1.3 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – ekonomický vývoj	80
Tab. 1.4 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – životní prostředí	81
Tab. 2.1 Dlouhodobý vývoj Jihočeského kraje v letech 2001–2017.....	82
Tab. 3.1 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – demografický vývoj	84
Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – sociální vývoj.....	85
Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – ekonomický vývoj.....	88
Tab. 3.4 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – životní prostředí.....	90
Tab. 4.1 Vybrané ukazatele podle okresů Jihočeského kraje	91
Zkratky krajů a okresů.....	94

Úvod

Předkládaný materiál je analytickým obrazem vybraných tendencí demografického, sociálního, ekonomického a environmentálního vývoje Jihočeského kraje v roce 2017, s návazností na vývoj v předchozích letech (zpravidla od roku 2012). Zahrnuje oblasti, kde můžeme vývoj kvantifikovat pomocí statistických ukazatelů, přičemž klademe důraz na jevy v kraji významné.

V textu posuzujeme vývoj na území kraje i vývoj ve srovnání s ostatními kraji České republiky. Zařadili jsme také samostatnou kapitolu s mezikrajským srovnáním. Vzhledem k systému postupného zpracování dat zatím nemáme k dispozici kompletní údaje za rok 2017. Proto můžeme v některých oblastech (především makroekonomika a některé sociální statistiky) zpracovat hodnocení pouze do roku 2016, v dalších oblastech jsou údaje za rok 2017 zatím pouze předběžné a budou se postupně zpřesňovat.

Obdobné analytické materiály byly zpracovány ve všech krajích České republiky, a to podle jednotné osnovy. Tabulková část má sjednocený obsah, aby byla uživatelům usnadněna možnost srovnání vývoje v jednotlivých krajích. Zařazen je rovněž dlouhodobý pohled na vývoj vybraných ukazatelů po roce 2000, tedy od vzniku krajů jako územně samosprávných celků. Tabulková příloha analýzy může obsahovat pouze omezený počet statistických ukazatelů. Širší rozsah informací v podrobnějším územním členění můžete najít ve veřejné databázi ČSÚ na adrese <https://vdb.czso.cz> nebo můžete kontaktovat pracoviště informačních služeb na krajské správě ČSÚ.

Aktuální údaje průběžně zveřejňujeme na internetové adrese www.cbudejovice.czso.cz. Komplexní pohled na vývoj v kraji poskytuje Statistická ročenka Jihočeského kraje pravidelně vydávaná v průběhu měsíce prosince. Přehled vybraných ukazatelů o krátkodobém vývoji regionu nabízí Statistický bulletin Jihočeského kraje, který vždy vychází 95. den po skončení příslušného čtvrtletí.

* * *

Čárka (-) v tabulce na místě čísla značí, že se jev nevyskytoval.

Tečka (.) na místě čísla značí, že údaj není k dispozici nebo je nespolehlivý.

Křížek (x) značí, že zápis není možný z logických důvodů.

Nula (0) se v tabulce používá pro označení číselných údajů menších než polovina zvolené měřicí jednotky.

Zkratka „i.d.“ v tabulce nahrazuje individuální údaj, který nelze zveřejnit.

Výpočty v tabulkách jsou prováděny z nezaokrouhlených údajů (včetně součtů).

Publikované údaje jsou platné k 22. 8. 2018. Zpřesňují údaje publikované již dříve, ale mohou být ještě dále upřesňovány.

Pokud není uveden zdroj, jsou uveřejněny údaje ze statistických zjišťování ČSÚ.

Hodnotové údaje jsou uvedeny v běžných cenách, pokud není uvedeno jinak.

Shrnutí hlavních poznatků

Demografický vývoj

- Hustota zalidnění je nejnižší mezi kraji ČR, je však velký rozdíl mezi vnitrozemskými a příhraničními částmi kraje.
- V Jihočeském kraji je nadprůměrný podíl malých obcí do 200 obyvatel (37 % z celkového počtu obcí kraje), ale více než 64 % obyvatel kraje žije ve městech.
- Migrační přírůstky počtu obyvatel kraje jsou dlouhodobě v příznivých hodnotách, lidé se stěhují především do okresu České Budějovice.
- Migrační saldo bylo nejvyšší od roku 2008; zvýšilo se zejména kladné saldo zahraniční migrace.
- Lidé se rádi stěhují na venkov v blízkosti větších měst a využívají tak možnost příjemného venkovského bydlení a krátkých dojezdových vzdáleností do města za prací či za službami.
- V roce 2016 a 2017 byly v kraji zaznamenány kladné hodnoty přirozené měny.
- Cizinci (bez azylantů) se na obyvatelstvu kraje podíleli 3 %.
- Stále trvá trend odkládání mateřství do pozdějšího věku, porodnost se každoročně od roku 2013 mírně zvyšovala. V roce 2017 se více než polovina dětí narodila mimo uzavřené manželství.
- Počty zemřelých v kraji se v roce 2017 proti předchozímu roku poměrně hodně zvýšily a byly druhé nejvyšší za posledních 20 let. V posledních čtyřech letech mají počty zemřelých v kraji kolísavý charakter.
- Sňatečnost se meziročně snížila, rozvodovost měla nejnižší hodnotu za posledních 30 let. V dlouhodobém horizontu byla také potratovost v roce 2017 nejnižší.
- Obyvatelstvo kraje postupně stárne, od roku 2007 je v kraji méně dětí do 15 let než seniorů ve věku 65 a více let. V roce 2017 na 100 dětí připadlo v kraji 125 seniorů.
- Poměr mezi ekonomicky neaktivní (děti a senioři) a aktivní složkou obyvatelstva se postupně zvyšuje; zmenšuje se podíl dětské populace, ale i podíl osob v produktivním věku, naopak rostou počty seniorů.
- Průměrný věk obyvatel kraje byl 42,5 roku. Za uplynulá dvě desetiletí se průměrný věk v kraji zvýšil o 4,7 let. Dlouhodobě se zvyšuje naděje dožití.

Sociální vývoj

- V roce 2017 žilo v kraji 539,3 tisíc obyvatel ve věku 15 a více let. Z nich bylo 59,7 % ekonomicky aktivních. Dlouhodobě stoupá počet ekonomicky aktivních zaměstnaných ve věkové kategorii 60 a více let.
- Míra ekonomické aktivity meziročně vzrostla a v roce 2017 byla v kraji nejvyšší od roku 2008. U žen byla nižší než u mužů, přesto dosáhla nejvyšší hodnoty od roku 2002.
- Více než polovina zaměstnaných pracujících na území Jihočeského kraje působila v terciárním sektoru, nejmenší podíl s klesající tendencí vykázal sektor primární, přesto jeho podíl v rámci ČR byl nadprůměrný.
- Podíl zaměstnanců na všech pracujících se dlouhodobě pohyboval nad 80 %, podíl osob pracujících na vlastní účet od roku 2015 klesal a v roce 2017 byl nejnižší za posledních šest let.

- Obecná míra nezaměstnanosti v kraji dlouhodobě klesala a v roce 2017 dosáhla historického minima. S hodnotou 2,2 % se kraj dostal pod celorepublikový průměr a mezi kraji se umístil na 4. místě.
- Podíl nezaměstnaných osob v kraji k 31. 12. 2017 činil 3,1 % a meziročně klesl o 1,2 procentního bodu. Uchazečů o práci bylo evidováno 14 tisíc a za posledních šest let se jejich počet snížil o polovinu.
- Nabídka volných pracovních míst se meziročně téměř zdvojnásobila a v roce 2017 připadal na 1 volné pracovní místo 1 uchazeč o práci.
- Ke konci roku 2017 činil v kraji podíl dlouhodobě nezaměstnaných na obyvatelstvu ve věku 15-64 let 0,8 %, což byla 4. nejnižší hodnota v mezikrajském srovnání.
- V roce 2017 dosáhla průměrná hrubá měsíční mzda v Jihočeském kraji podle výběrového šetření mezd 28 093 Kč. Medián mezd činil 25 457 Kč.
- V prosinci 2017 pobíralo v Jihočeském kraji některý z důchodů více než 179 tisíc osob. Meziročně počet příjemců všech důchodů vzrostl o 0,4 % a od roku 2012 byl zaznamenán nárůst o 1,8 %.
- Z celkového počtu příjemců důchodů bylo 61,6 % osob pobírajících starobní důchod sólo. Starobní důchod v souběhu s důchodem vdovským nebo vdoveckým pobíralo 82,7 % osob.
- Počet vyplacených dávek i objem výdajů na dávky celkem mají dlouhodobě klesající trend. Naopak výdaje na dávky nemocenského pojištění se zvyšovaly.
- Počet lékařů v kraji klesl, v roce 2016 připadalo na 1 lékaře 243 osob. Ubylo také ordinací praktických lékařů pro děti a dorost.
- V roce 2017 v kraji vzrostl pouze počet žáků základních škol, v ostatních typech škol se jejich počty snižovaly. Také počet absolventů jihočeských vysokých škol od roku 2014 klesá.
- Počet registrovaných trestných činů v Jihočeském kraji se stále snižuje, k meziročnímu nárůstu došlo pouze na Písecku. Objasněnost se zvyšovala a v roce 2017 dosáhla 66,8 %.
- Počet dopravních nehod dlouhodobě stoupá, v roce 2017 bylo evidováno 4 301 dopravních nehod. Počet nehod za posledních šest let vzrostl o třetinu.

Ekonomický vývoj

- Regionální HDP v s. c. v Jihočeském kraji rostl od roku 2014. Tempo růstu v roce 2015 zrychlilo, ale v roce 2016 zpomalilo. Dynamika růstu regionálního HDP kraje byla ve srovnání s ČR většinou mírnější.
- V letech 2015 a 2016 se podíl kraje na celorepublikovém HDP snížil na 5,0 % a umístění kraje v regionálním srovnání podle HDP na 1 obyvatele se zhoršilo - kraj se zařadil na osmé místo.
- Ve struktuře hrubé přidané hodnoty v letech 2015 a 2016 rostl podíl sekundárního sektoru a klesal podíl primárního a terciárního sektoru.
- Míra investic se v roce 2015 snížila a byla nižší než celorepublikový průměr.
- Výdaje na výzkum a vývoj se v letech 2015 a 2016 zvyšovaly díky podnikatelskému sektoru. V roce 2016 se podílely na regionálním HDP 1,19 %, což byl mezi kraji osmý nejvyšší podíl.
- V roce 2017 se do registru ekonomických subjektů zaevidovalo 5,1 tis. nových subjektů, především podnikajících dle živnostenského zákona a společností s ručením omezeným.

- Sklizeň obilovin a řepky byla v roce 2017 nižší než v roce 2016, ale sklizeň brambor byla vyšší. Výroba jatečných zvířat oproti roku 2016 klesla, výroba jatečné drůbeže a snáška vajec vzrostla.
- Počet zaměstnanců velkých průmyslových podniků a tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy v posledních letech rostly. Rostoucí orientace tržeb na přímý vývoz byla v roce 2017 zastavena.
- Výroba elektřiny v kraji po čtyřech letech přestala klesat a v roce 2017 meziročně vzrostla o více než 30 %. V roce 2017 se kraj podílel 20 % na celorepublikové výrobě a 5 % na celorepublikové spotřebě elektřiny.
- Objem stavebních prací "S" provedených na stavbách v kraji se v roce 2017 meziročně zvýšil. V přepočtu na 1 obyvatele byla po roce 2010 stavební aktivita v kraji druhá nejvyšší po Hl. městě Praze.
- Počet zahájených bytů v roce 2017 meziročně poklesl, ale ve srovnání s roky 2012–2015 byl vyšší. Počet dokončených bytů se meziročně nepatrně zvýšil. Nejčastěji se staví byty v nových rodinných domech.
- Počet hostů v hromadných ubytovacích zařízeních a jejich přenocování se již pět let stále zvyšuje. V roce 2017 bylo poprvé v historii kraje mezi zahraničními klienty víc hostů z Číny než z Německa.

Životní prostředí

- Chráněná území se rozkládají na pětinu území kraje. Největší plochu zaujímá CHKO Šumava.
- Pokračuje trend snižování podílu orné půdy ve prospěch trvalých travních porostů. Rovněž roste podíl nezemědělské půdy.
- Více než 95 % vytěženého dřeva v kraji byly jehličnany, nahodilá těžba představovala cca 53 % celkového objemu těžby dřeva.
- Vodné i stočné v Jihočeském kraji bylo levnější, než je republikový průměr.
- Od roku 2012 roste produkce komunálního odpadu v kraji, na jednoho obyvatele připadalo 372 kg odpadu. Zvyšuje se také množství tříděného odpadu.
- Meziročně se snížily vklady do ochrany životního prostředí, což bylo ovlivněno významným snížením částky investičních vkladů.
- Znečištění ovzduší zůstává v kraji dlouhodobě podprůměrné.

1. Demografický vývoj

Jihočeský kraj má nejnižší hustotu zalidnění v ČR.

V Jihočeském kraji žilo ke konci roku 2017 celkem 640 196 obyvatel. Jeho sídelní strukturu tvoří 7 okresů, kdy největší rozlohu zaujímá okres Jindřichův Hradec (19,3 % z rozlohy kraje), ale obyvatel žije nejvíce v okrese České Budějovice (30,2 % z počtu obyvatel kraje). Administrativně je Jihočeský kraj rozdělen do 17 správních obvodů s rozšířenou působností (obce III. stupně – SO ORP) a 37 správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem (obce II. stupně – SO POÚ). Na území kraje je celkem 624 obcí a z tohoto počtu pak 56 obcí má statut města a 23 statut městysu. V roce 2017 se městem stalo Větřní a městysem Hořice na Šumavě a Staré město pod Landštejnem.

Sídelní struktura

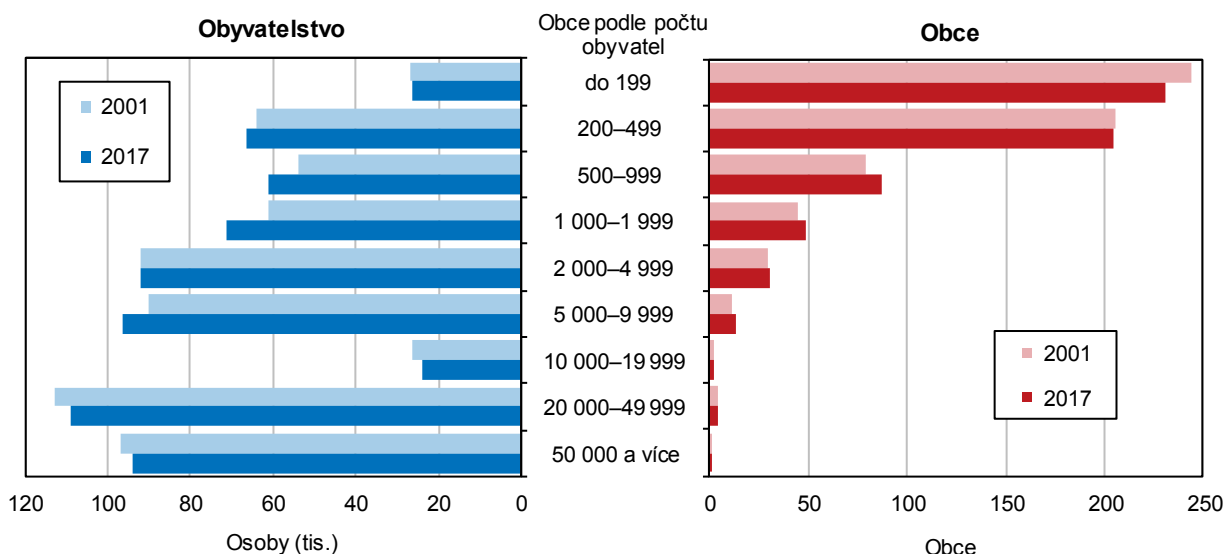
V kraji je výrazný podíl velmi malých obcí.

Jihočeský kraj rozlohou přes 10 tis. km² představuje 12,8 % území České republiky, ale na obyvatelstvu ČR se podílí pouze 6 %. Mezi kraji ČR má nejnižší hustotu zalidnění (63,4 obyvatel na km²) a jeho dva okresy Prachatice a Český Krumlov mají nejnižší hustotu zalidnění mezi všemi okresy České republiky (do 38 obyvatel na km²).

Sídelní struktura kraje je celkově rozdrobená, což dokládá existence 1 990 částí obcí, jednak výrazně nadprůměrný podíl nejmenších obcí. Do 200 obyvatel má 37 % jihočeských obcí (druhý nejvyšší podíl mezi kraji, po Kraji Vysočina), žijí v nich však pouze 4,1 % obyvatelstva kraje.

Graf 1.1 Sídelní struktura Jihočeského kraje (stav k 31.12.)

Zdroj: ČSÚ

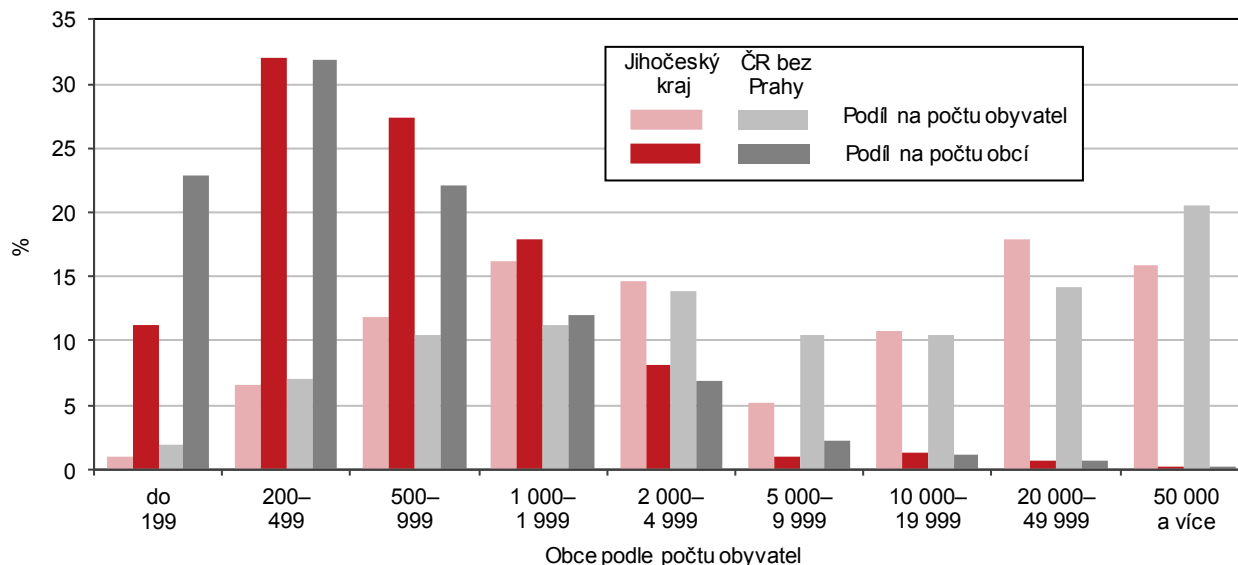
Podíl městského obyvatelstva se mírně zvýšil.

Ve městech žije v Jihočeském kraji celkem 64,1 % obyvatel, z toho ve městech v kategorii 20 až 50 tis. obyvatel žije nejvyšší podíl obyvatel (17 %). V největším městě, Českých Budějovicích, žije téměř 15 % obyvatel kraje. Nicméně do krajského města se lidé příliš nestěhují, v posledních letech obyvatel města spíše ubývalo. Nepatrný zvrát byl zaznamenán v roce 2017, kdy se do krajského města přistěhovalo více obyvatel, než odstěhovalo (+411). Podíl městského obyvatelstva se v roce 2017 lehce zvýšil, pravděpodobně v souvislosti s vyhlášením obce Větřní městem. Mezi městy je velké rozpětí v počtu obyvatel; od Rožmberka nad Vltavou s 355 obyvateli po České Budějovice s téměř 93,9 tis. obyvateli. Nejméně lidnatá byla v roce 2017 strakonická obec Hájek s 33 obyvateli. Méně než 50 obyvatel mělo v kraji ještě 17 obcí. Je nutné připomenout také území vojenského újezdu Boletice, kde od 1. ledna 2016 již nebydlí žádní lidé, v souvislosti s optimalizací vojenských újezdů dle zákona č. 15/2015 Sb.

Graf 1.2 Sídlní struktura obcí Jihočeského kraje a České republiky (bez Prahy) k 31. 12. 2017

Zdroj: ČSÚ

Stav a pohyb obyvatelstva

Lidé se rádi stěhují na venkov v bezprostřední blízkosti větších měst.

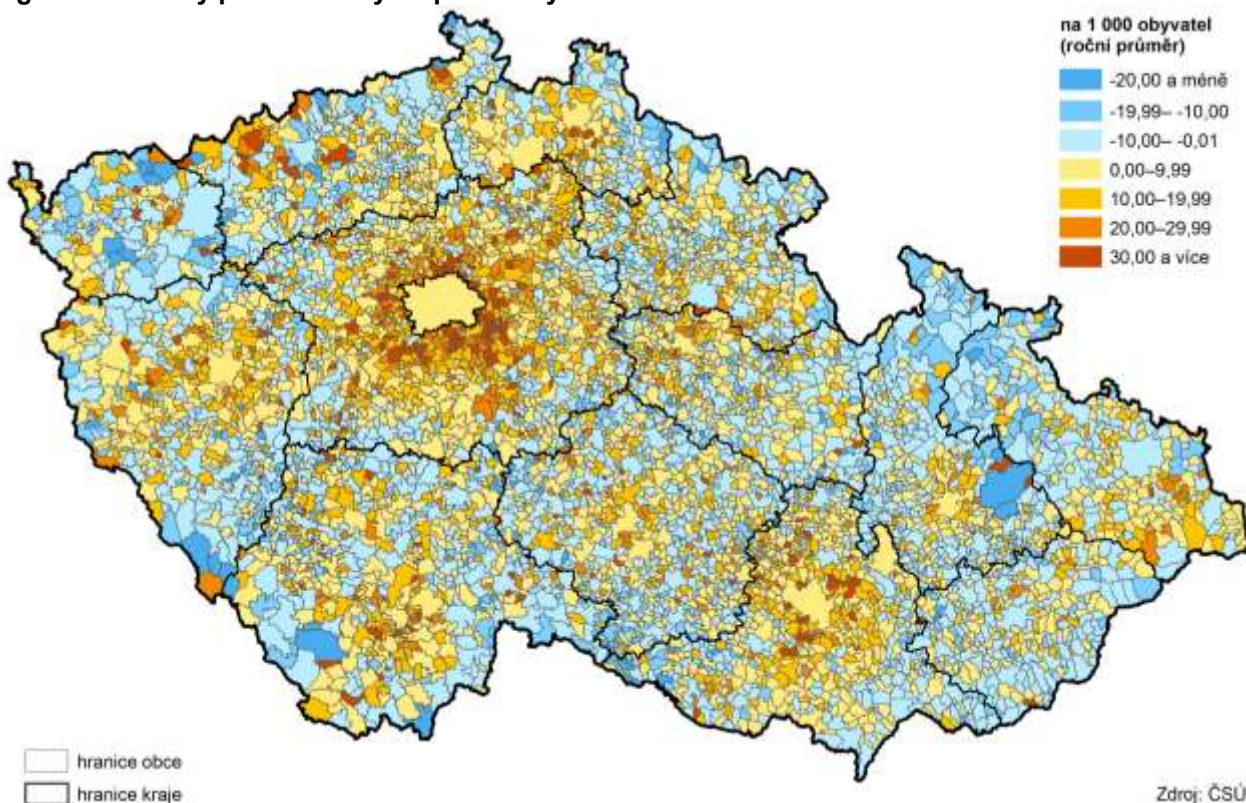
Do Jihočeského kraje se stále lidé rádi stěhují, migrační přírůstky počtu obyvatel jsou dlouhodobě v příznivých hodnotách, nicméně je nutné poznamenat, že kladné migrační přírůstky zajišťuje především okres České Budějovice. Naopak okresy Český Krumlov, Jindřichův Hradec a Prachatice lidé opouštějí. V Jihočeském kraji je tento proces konkretizován stěhováním obyvatel z měst, především okresních měst do obcí v jejich blízkosti. Výjimku mezi okresními městy představuje Písek, ve kterém se počet obyvatel stěhováním za uplynulých 6 let mírně zvýšil. A také do Českých Budějovic se v roce 2017 přistěhovalo více obyvatel, než odstěhovalo. Nejvyšší migrační úbytky (měřené pro lepší možnost srovnání na 1 000 obyvatel) byly v posledních letech zaznamenány zejména ve městech okresu Jindřichův Hradec a Prachatice – Slavonice, Vimperk, Prachatice, Dačice. Zvyšování počtu obyvatel v dané obci je úměrně příznivé vzdálenosti od většího města a možnosti bytové výstavby. Nejvyšší migrační nárůst (na 1 000 obyv.) ve městech byl zaznamenán v posledních letech v Hluboké nad Vltavou, nicméně v mnoha malých obcích byl relativní migrační nárůst vyšší, protože v obcích s malým počtem obyvatel i přistěhování jedné rodiny, podstatně ovlivní přírůstek obyvatel.

Celkové přírůstky počtu obyvatel měst jsou převážně ovlivněny migrací a v posledních pěti letech pouze 19 městům počet obyvatel neklesal. Nejvyšší celkový přírůstek v jihočeských městech v relativních hodnotách (na 1 000 obyv.) byl zaznamenán v letech 2012 až 2017 na Hluboké nad Vltavou, Lišově, Rudolfově a Plané nad Lužnicí. Naopak nejvyšší relativní úbytky zaznamenala města Slavonice a Kardašova Řečice. V Jihočeském kraji dochází k vyliďňování jižních okrajových částí v důsledku menších příležitostí na pracovním trhu a špatné dopravní dostupnosti.

Přírůstky počtu obyvatel kraje jsou v letech 2016 až 2017 vyšší než v předchozích letech.

K 31. 12. 2017 žilo v Jihočeském kraji 640 196 obyvatel, z toho 50,6 % žen. Již šestnáct let se v kraji zvyšuje počet obyvatel. Nejvyšší přírůstek obyvatelstva byl zaznamenán v letech 2007 a 2008. V roce 2009 však došlo k jeho významnému snížení, kdy jistě i v souvislosti nepříznivým vývojem ekonomiky migrační přírůstek klesl a byl několik let na nižších, ale kladných hodnotách. V roce 2016 a zejména v roce 2017 se celkový přírůstek počtu obyvatel kraje zvýšil (v roce 2017 o 1 414 osob).

Ktg 1.1 Celkový přírůstek/úbytek počtu obyvatel v obcích v letech 2012 až 2017

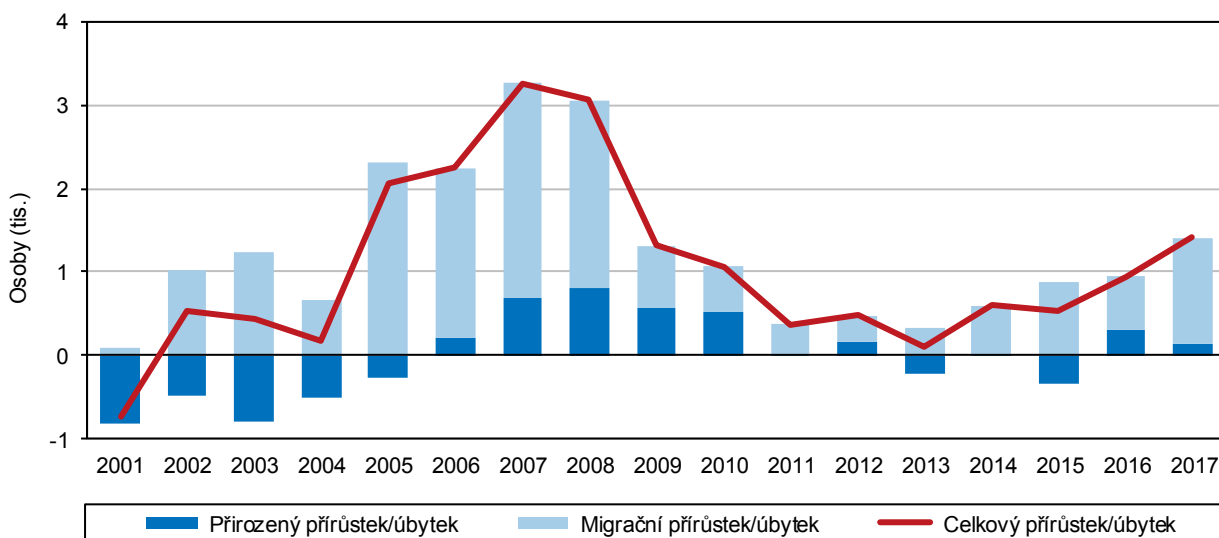

Hlavním faktorem přírůstků obyvatelstva kraje byla migrace.

Zatímco v letech 2002–2005 byl přírůstek počtu obyvatel kraje zajištěn zcela migrací, v letech 2006–2012 k němu přispívala i přirozená měna. Přitom v letech 2009 a 2010 byl vliv přirozené měny srovnatelný s vlivem migrace. V roce 2011 se však již saldo přirozené měny snížilo téměř na nulu, případně v některých letech přešlo do záporných hodnot a od té doby se počet obyvatel kraje zvyšoval převážně díky migraci. Přirozená měna má v kraji v posledních letech kolísavý charakter, od záporných hodnot jednoho roku po kladná čísla následujícího roku. Jihočeský kraj je v relativním vyjádření (na 1 000 obyvatel středního stavu) na 6. pozici mezi kraji, kdy jsou porovnávány migrační hodnoty. Relativně nejčastěji se lidé stěhovali do Středočeského kraje, naopak nejvíce lidí opouštěli Moravskoslezský kraj.

Graf 1.3 Pohyb obyvatel v Jihočeském kraji

Zdroj: ČSÚ

V letech 2016 a 2017 bylo saldo přirozené měny v kladných hodnotách.

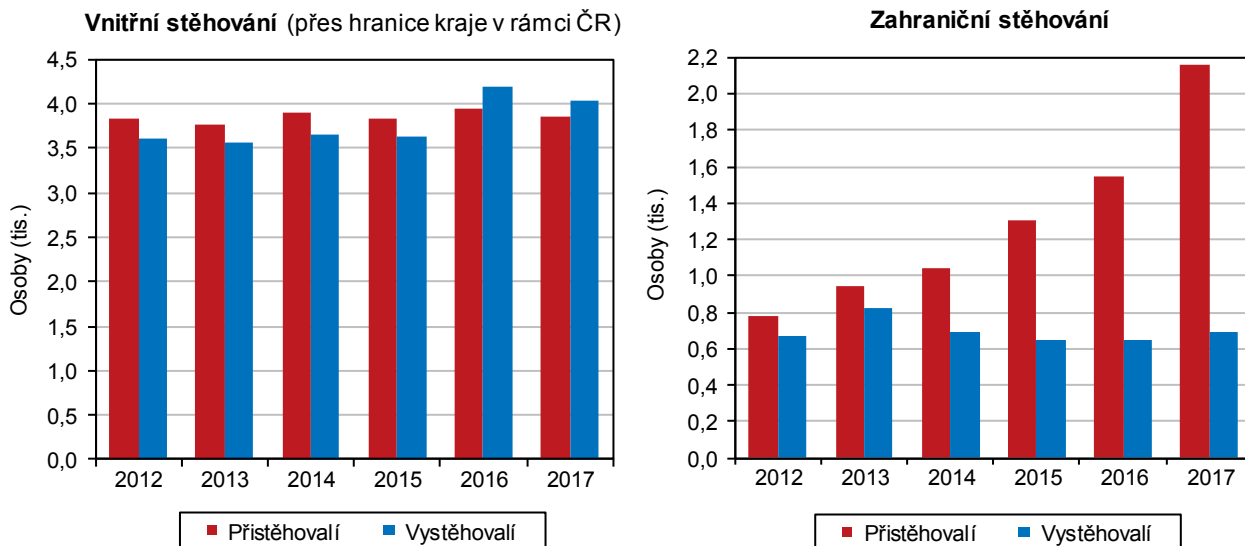
V roce 2017 byl počet živě narozených vyšší než počet zemřelých o 128 osob a kladná přirozená měna tak zvýšila příznivou hodnotu migrace. Období kladných přírůstků přirozené měny skončilo v roce 2012 a trvalo 7 let. Nejvyšší hodnoty dosáhl přirozený přírůstek v roce 2008 a pak se již jeho hodnota spíše snižovala nebo kolísala. V letech 2016 a 2017 byla hodnota přirozené měny v příznivějších hodnotách, nicméně kladné hodnoty byly zaznamenány pouze v okresech České Budějovice a Český Krumlov a nepatrně také v okrese Prachatice. Jihočeský kraj se v relativním vyjádření přirozené měny v roce 2017 umístil na 5. pozici mezi kraji. Nejpříznivější hodnoty byly zaznamenány v hlavním městě Praze, naopak nejvyšší záporné hodnoty přirozené měny byly v Karlovarském kraji.

Migrace dlouhodobě zvyšuje počet obyvatel kraje, zejména okresu České Budějovice.

Zájem o stěhování se do Jihočeského kraje dlouhodobě přispívá ke zvyšování počtu obyvatel kraje, jedná se zejména o stěhování z ciziny. Přírůstky stěhování z období let 2005–2008, ovlivněné také zahraniční migrací, byly historicky nejvyšší. Od roku 2008 však s poklesem ekonomiky saldo migrace klesalo až do roku 2013. V posledních letech se migrační aktivita stále mírně zvyšovala. V posledních letech se z jiných krajů ČR do Jihočeského kraje lidé příliš nestěhovali, naopak kraj spíše opouštěli. V roce 2017 se z ostatních krajů ČR do Jihočeského kraje přistěhovalo více než 3,8 tis. obyvatel, do jiných krajů se odstěhovalo 4 tis. osob. Počty přistěhovaných v posledních pěti letech stále rostly, počty vystěhovaných měly kolísavou hodnotu a celkově bylo saldo migrace ovlivněno zahraničním stěhováním. V roce 2017 se do kraje přistěhovalo o 1 286 osob více, než se z něj odstěhovalo, nicméně v okresech Český Krumlov a zejména v Jindřichově Hradci byla migrace v záporných hodnotách. Příznivá úroveň migrace v kraji je způsobena vyššími počty přistěhovaných do okresu České Budějovice, téměř 90 % obyvatel z celkového počtu migračního přírůstku v roce 2017.

Graf 1.4 Migrace v Jihočeském kraji

Zdroj: ČSÚ

Migrační přírůstky počtu obyvatel jsou v důsledku kladné zahraniční migrace.

Kladné hodnoty migrace v Jihočeském kraji jsou v letech 2016 a 2017 způsobeny zahraniční migrací. Vyšší počty přistěhovaných osob z ciziny v roce 2017 výrazně ovlivňují celkový počet přistěhovaných do Jihočeského kraje a jsou nejvyšší po roce 2008. Počty osob, které se do ciziny z kraje vystěhovaly, byly v posledních letech přibližně na stejné hodnotě. V územním detailu se nejvíce přistěhovaných z ciziny přihlásilo k pobytu v okrese České Budějovice a Písek.

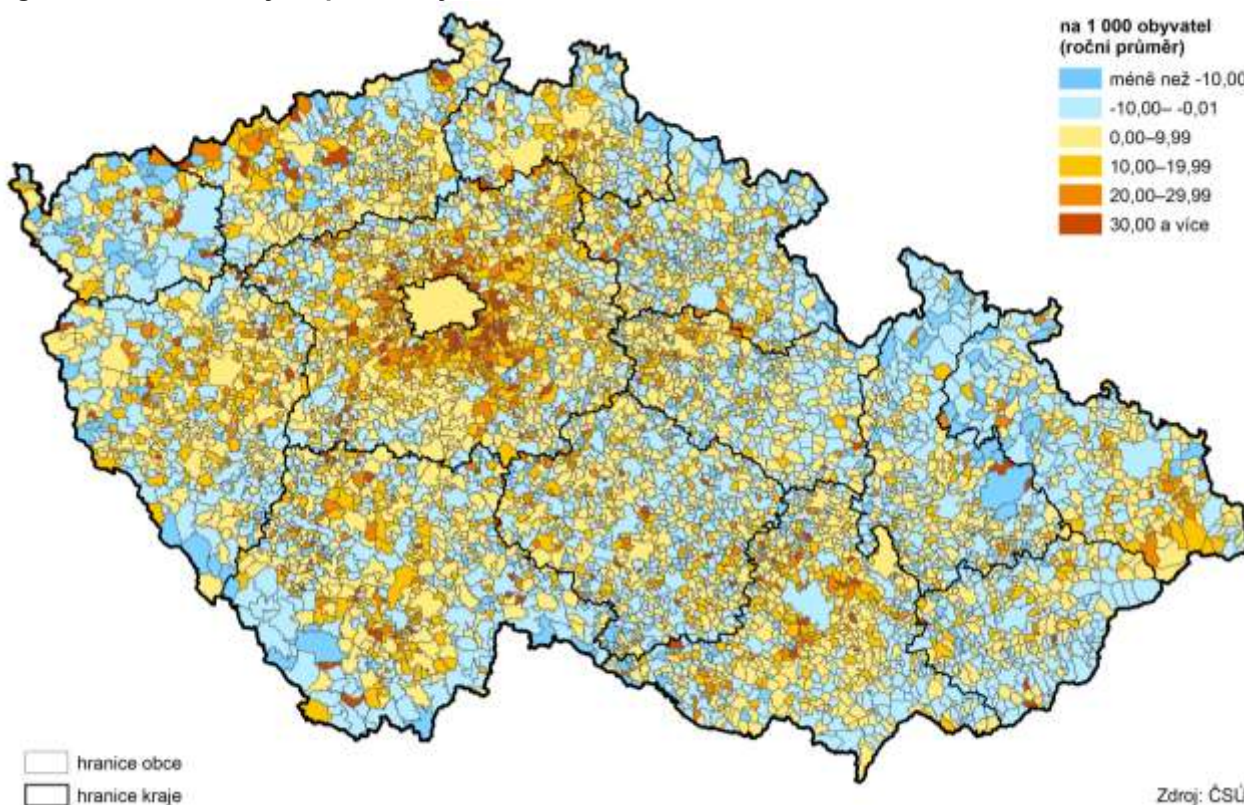
Objem vnitřního stěhování v roce 2017 vzrostl.

Vnitrokrajská migrace je tvořena stěhováním mezi obcemi uvnitř okresu a stěhováním mezi okresy v rámci kraje. Při stěhování uvnitř kraje se stejně jako v předešlých letech přestěhovalo zhruba 12 tisíc osob, do změn v počtu obyvatel se však toto vnitrokrajské stěhování nepromítá. V detailu v rámci stěhování mezi okresy kraje to bylo 3,6 tis. přestěhovaných osob a mezi obcemi okresu celkem 8,5 tis. osob. Do jiného okresu v rámci Jihočeského kraje se přestěhovalo nejvíce osob během posledních 10 let.

Přírůstek počtu obyvatel zaznamenaly každým rokem SO ORP České Budějovice, Písek a Trhové Sviny...

V letech 2010 až 2017 zaznamenávaly každoročně přírůstky počtu obyvatel SO ORP České Budějovice, Písek a Trhové Sviny. Uvedené obvody byly v úhrnu uplynulých let migračně aktivní, stěhování bylo rozhodující a někde i jedinou příčinou zvyšování počtu obyvatel. Dlouhodobě kladné přirozené přírůstky byly zaznamenány v SO ORP Kaplice, České Budějovice a Český Krumlov, z krátkodobějšího pohledu měl v roce 2017 nejvyšší přirozený přírůstek správní obvod Týn nad Vltavou.

Ktg 1.2 Přírůstek/úbytek počtu obyvatel stěhováním v obcích v letech 2012 až 2017

... naopak každoročně ubývá obyvatel na Dačicku.

Nejvyšší úbytek obyvatel byl v posledních letech zaznamenán v SO ORP Dačice, kdy příčinou je záporné saldo migrace a v některých letech i přirozený úbytek obyvatelstva. Také v dalších obvodech byl v úhrnu za 8 let zaznamenán vyšší pokles počtu obyvatel; zejména v obvodech Milevsko, Blatná, Třeboň, Kaplice, Vimperk. Úbytek obyvatel v nich způsobila jak ztráta stěhováním, tak ztráta ze záporné přirozené změny. Pouze na Kaplicku šlo jednoznačně o úbytek obyvatel stěhováním, když výsledek přirozené změny byl dlouhodobě kladný (mezi SO ORP kraje byl v posledních letech v přepočtu na 1 000 obyvatel nejvyšší).

Cizinců v kraji přibýlo, na obyvatelstvu kraje se podíleli z 3 %.

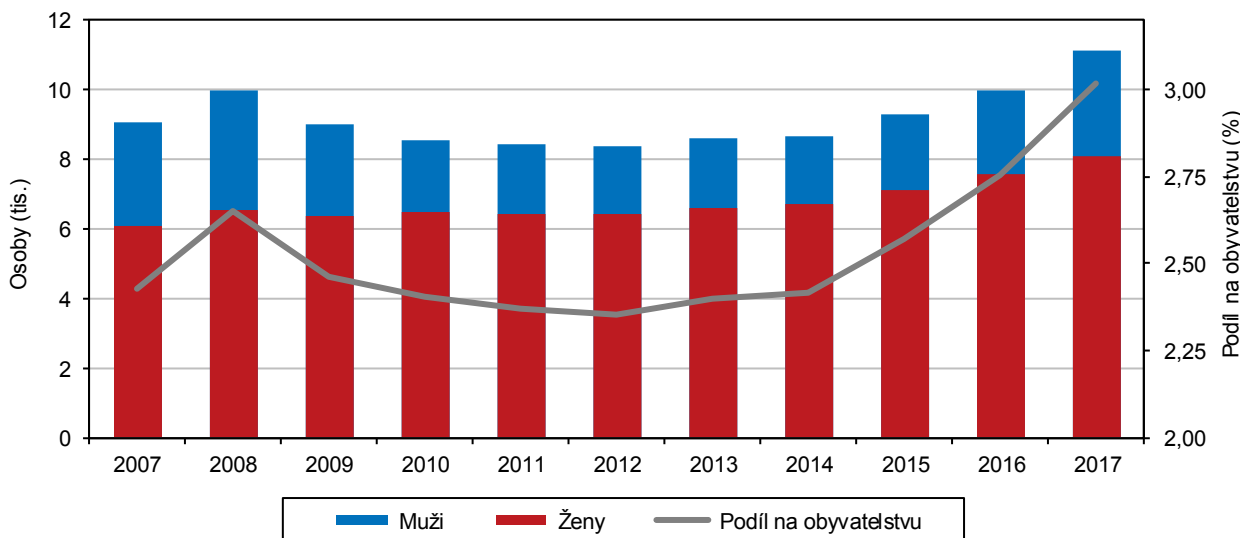
Počet cizinců (bez azylantů) v kraji se v roce 2017 meziročně zvýšil. V předchozích letech (od roku 2001) se počet cizinců nejprve významně zvyšoval až do zlomového roku 2008, poté pozvolna až do roku 2012 klesal. Od roku 2013 se počty cizinců začaly opět zvyšovat a ke konci roku 2017 žilo na území kraje přes 19 tis. cizinců. Tento počet dosáhl nejvyšší hodnoty během posledních 20 let. Meziročně se počet cizinců zvýšil o 9,2 %. Podíl cizinců na obyvatelstvu (3 %) řadí Jihočeský kraj spíše mezi regiony

s jejich nižším zastoupením, ale počty cizinců se stále zvyšují. Nejvyšší podíl cizinců mělo hlavní město Praha (15,1 %). Nejméně cizinců žilo ve Zlínském kraji (1,6 %).

Graf 1.5 Cizinci (bez osob s platným azylem) v Jihočeském kraji (stav k 31.12.)

Zdroj: ČSÚ

Více než jednu čtvrtinu cizinců tvoří Ukrajinci.

Z celkového počtu cizinců, byli v roce 2017 nejvíce zastoupeni obyvatelé z Ukrajiny (25,5 %) a jejich počty se od roku 2015 mírně zvyšují. Slováci byli zastoupeni z 20 % a jejich počty také během let stále rostou. Přibývá i obyvatel Vietnamu, kteří jsou zastoupeni z 16,2 %. Mezi cizinci je také 4,2 % obyvatel z Německa, 2,9 % z Ruska a 1,9 % z Polska.

Porodnost

Porodnost v posledních letech mírně roste.

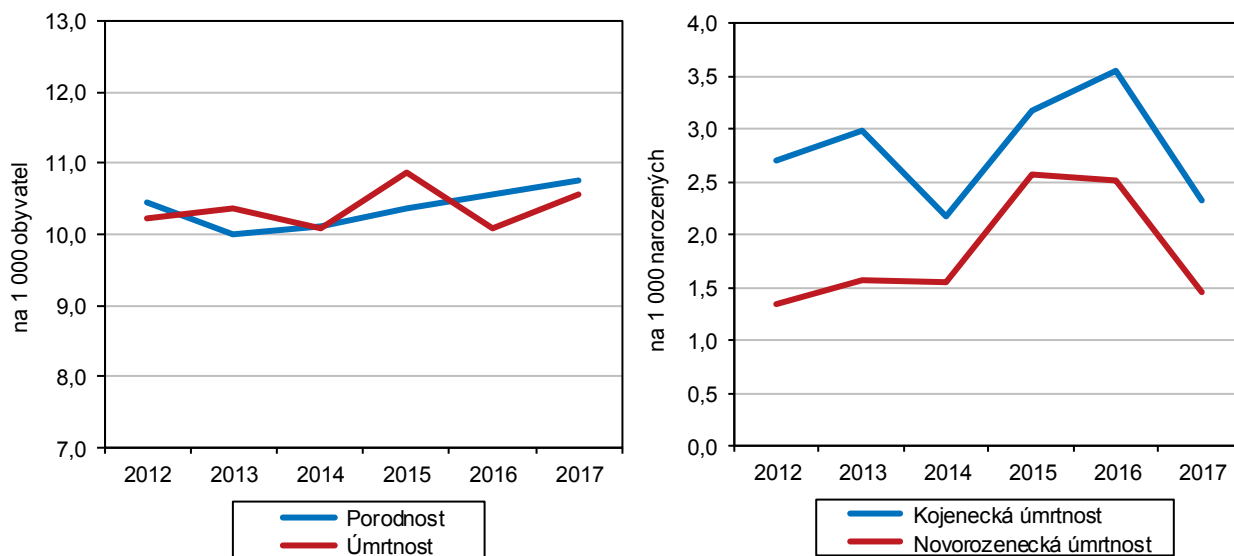
V Jihočeském kraji se v roce 2017 živě narodilo 6 880 dětí, což představuje porodnost 10,76 ‰. Po roce 2008, kdy dosáhla svého vrcholu (11,27 ‰) v období od roku 1994, porodnost klesala s přechodným zvýšením v roce 2012. V roce 2013 dosáhla stejně jako v roce 2011 nejnižší hodnoty za poslední roky a od té doby opět mírně stoupá. Ve srovnání s celorepublikovým průměrem byla v kraji v posledních deseti letech porodnost nižší (s výjimkou roku 2012), na rozdíl od doby před rokem 2003, nicméně v posledních pěti letech mírně stoupá. V roce 2017 byla zaznamenána nejvyšší porodnost v hlavním městě Praze, naopak nejnižší byla v Karlovarském kraji. Jihočeský byl mezi kraji na páté pozici. V meziokresním srovnání měly nejvyšší porodnost okresy České Budějovice a Strakonice, nejnižší pak okres Jindřichův Hradec. Z narozených dětí připadalo v roce 2017 48,4 % na prvorozené, druhorozených bylo 36,6 % a zbylých více než 15 % připadalo na děti, které se narodily jako třetí a další v pořadí.

Kojenecká i novorozenecká úmrtnost byla v kraji nižší než průměr ČR.

Kojenecká úmrtnost (počet dětí zemřelých před dosažením věku 1 roku na 1 000 živě narozených dětí) byla v roce 2017 v Jihočeském kraji (2,33 ‰) nižší než celorepublikový průměr (2,66 ‰), v mezikrajském srovnání byl kraj na šestém nejnižším místě. Nejnižší kojenecká úmrtnost byla zaznamenána v Kraji Vysočina, naopak nejvyšší v Karlovarském kraji. Také novorozenecká úmrtnost (počet dětí zemřelých před dosažením věku 28 dnů na 1 000 živě narozených dětí) byla v roce 2017 v kraji (1,45 ‰) nižší než průměr republiky (1,77 ‰). Nejnižší hodnotu zaznamenali opět v Kraji Vysočina, nejvyšší v Ústeckém kraji.

Graf 1.6 Porodnost, úmrtnost, novorozenecká a kojenecká úmrtnost v Jihočeském kraji

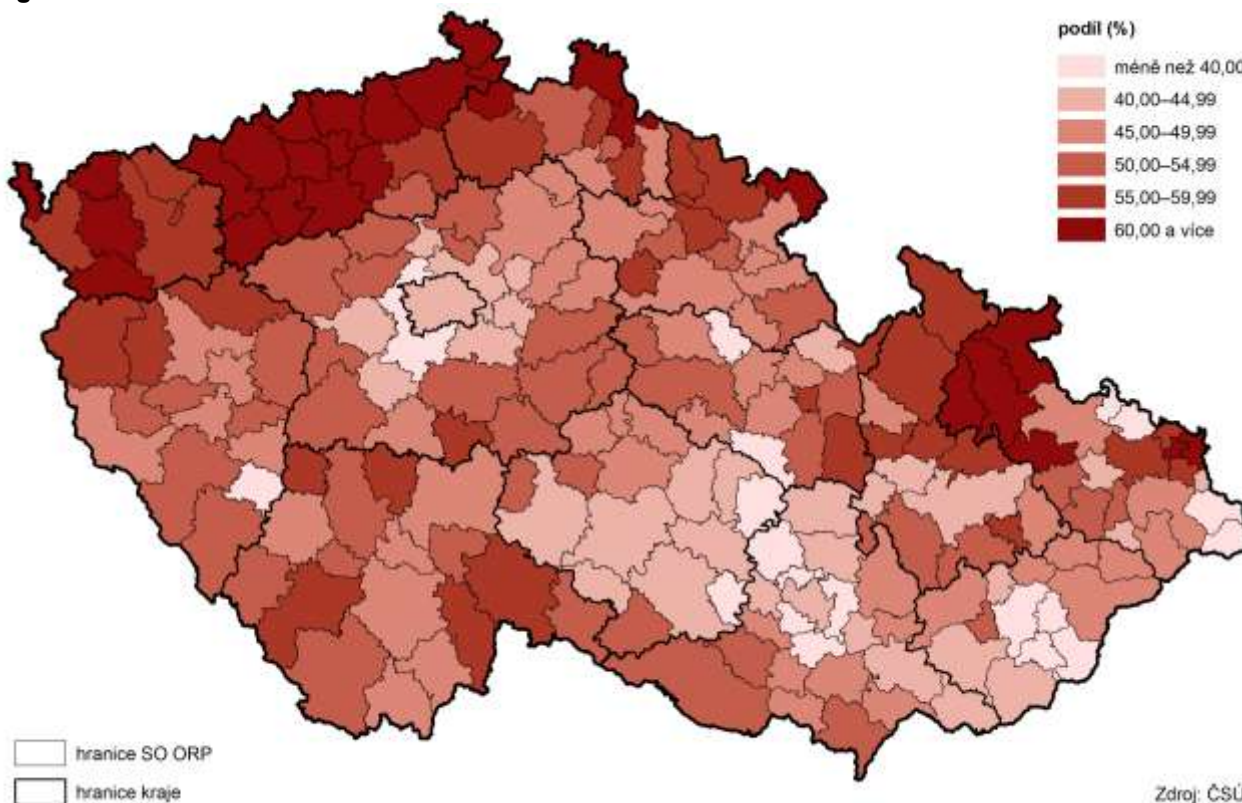
Zdroj: ČSÚ

Průměrný věk matky při narození prvního dítěte je 28,6 let.

V Jihočeském kraji stále přetrvával trend odkládání mateřství do pozdějšího věku. Zatímco před dvaceti lety byl nejčtenější věk rodiček kolem 26 let, v roce 2017 se děti nejčastěji rodily ženám ve věku kolem 30 let. V roce 2017 byl průměrný věk matky při narození dítěte v ČR 30,7 let (v kraji 30,5 let). V posledních třech letech se průměrný věk matky v rámci ČR již nezvyšoval, v Jihočeském kraji zůstává stejný v letech 2016 a 2017. Matkám při narození prvního dítěte bylo v ČR v průměru 28,9 let (v kraji 28,6 let), přitom před 20 lety byly prvorodičky přibližně o 1,8 roku mladší. V mezikrajském srovnání má nejstarší prvorodičky Praha (32,4 roku) a nejmladší Ústecký kraj (29,4 roku).

Ktg 1.3 Živě narození mimo manželství v SO ORP v roce 2017

Podíl dětí narozených mimo uzavřená manželství se zvýšil.

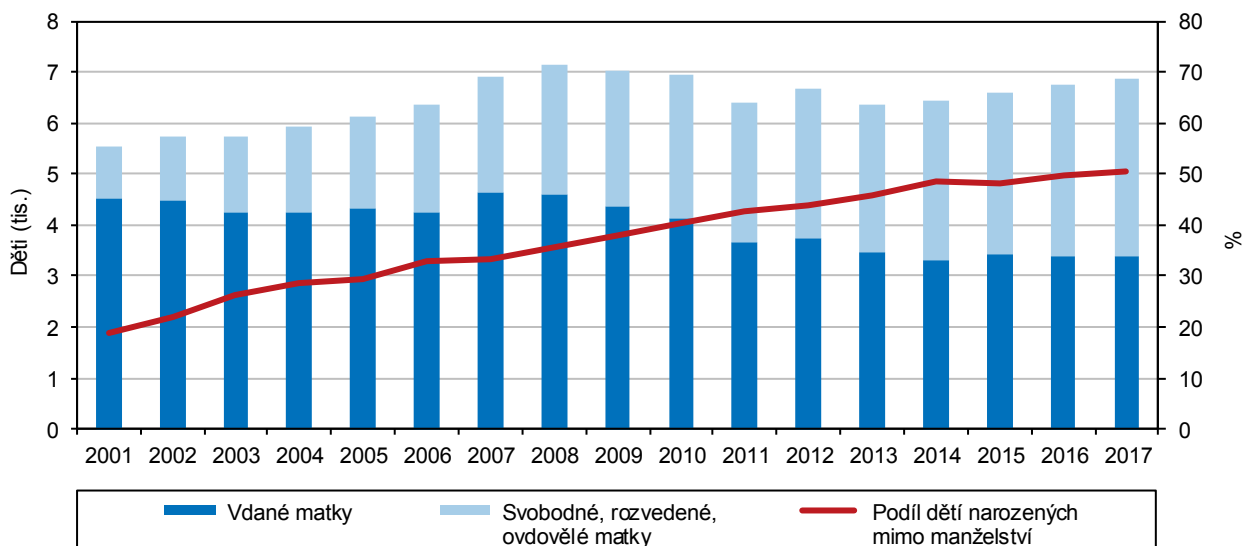
Počty dětí, které se narodily mimo uzavřené manželství¹, se stále zvyšují, pouze v roce 2015 se jejich podíl nepatrně snížil. V roce 2017 se mimo uzavřené manželství v Jihočeském kraji narodilo 50,6 % dětí, ve srovnání s hodnotou za ČR je to o 1,6 procentního bodu více. Mezi kraji existují v podílu dětí narozených mimo manželství značné rozdíly; v roce 2017 od 41,3 % v hl. m. Praze po 64,5 % v Karlovarském kraji. V minulých letech byl v kraji nejvyšší podíl dětí, které se narodily mimo manželství, v okrese Český Krumlov. V roce 2017 se mimo uzavřené manželství narodil nejvyšší podíl v okrese Prachatice (56,8 %), nejméně v okrese České Budějovice (45,8 %).

Těhotenství nebývá důvodem k uzavření sňatku.

Očekávané narození dítěte není důvodem k uzavření manželství. Toto konstatování lze odvodit z demografického ukazatele „předmanželské koncepce“, který udává, kolik procent živě narozených dětí se narodilo jako první v pořadí vdané matce v nynějším manželství do sedmi měsíců od sňatku. Je to jinými slovy podíl dětí, které jejich rodiče čekali už před svatbou. Zatímco v 80. a v první polovině 90. let tvořil v ČR (a v kraji podobně) podíl těchto dětí víc než polovinu narozených, v roce 2007 byl tento podíl 32,6 % a za 10 let pak jen 26,5 %.

Graf 1.7 Živě narozené děti podle rodinného stavu matky a podíl dětí narozených mimo manželství v Jihočeském kraji

Zdroj: ČSÚ

Nejvíce dětí se rodí ženám ve věku 29 až 31 let.

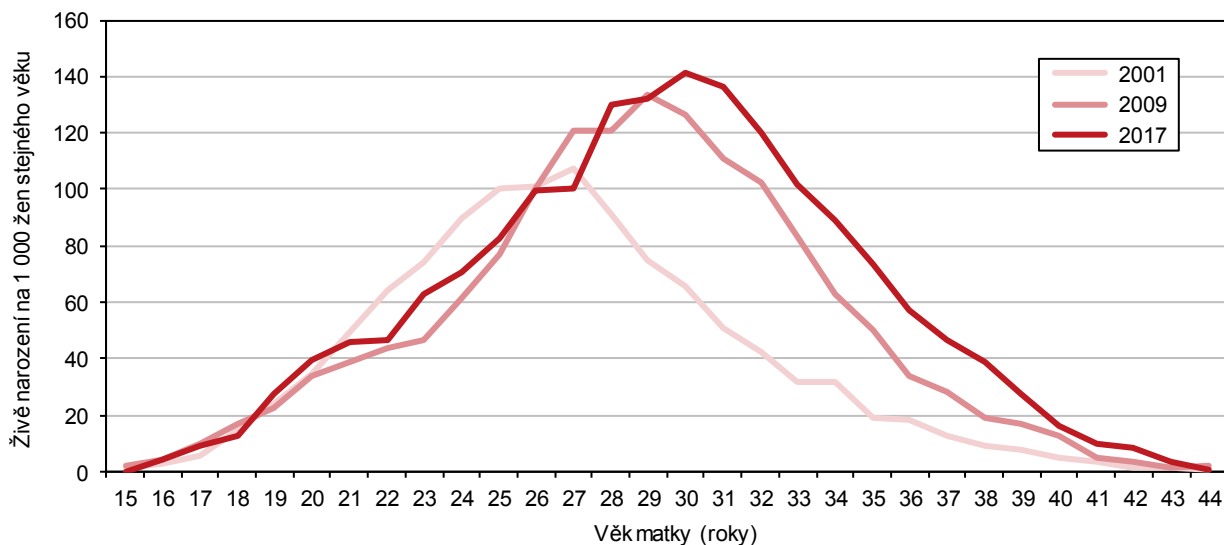
S porodností jako takovou úzce souvisí plodnost žen. Míry plodnosti vyjadřují počet živě narozených dětí ženám v daném věku ke střednímu stavu žen stejného věku (na 1 000 žen daného věku). Z těchto hodnot je pak možné zaznamenat změny v hodnotách plodnosti v závislosti na věku matky. V roce 2017 byla nejvyšší hodnota plodnosti zaznamenána u jihočeských žen ve věku 29 až 31 let (pro srovnání: v roce 2001 to bylo ve věku 25 až 27 let).

Dalším ukazatelem je úhrnná plodnost, která udává počet živě narozených dětí, které by se mohly narodit jedné ženě, kdyby se hodnoty míry plodnosti podle věku a v daném roce neměnily během celého reprodukčního období (15–49 let). Ideální hodnota úhrnné plodnosti, která udržuje stav populace, je 2,1. V roce 2017 byla v Jihočeském kraji úhrnná plodnost na hodnotě 1,738 (v ČR 1,687), před deseti lety měla v kraji hodnotu 1,498.

¹ Z dostupných údajů ovšem nelze zjistit, kolik z dětí narozených mimo manželství se skutečně narodilo svobodným matkám žijícím v domácnosti bez partnera a kolik jich žije v úplných rodinách bez uzavření sňatku.

Graf 1.8 Míry plodnosti podle věku matky v Jihočeském kraji

Zdroj: ČSÚ

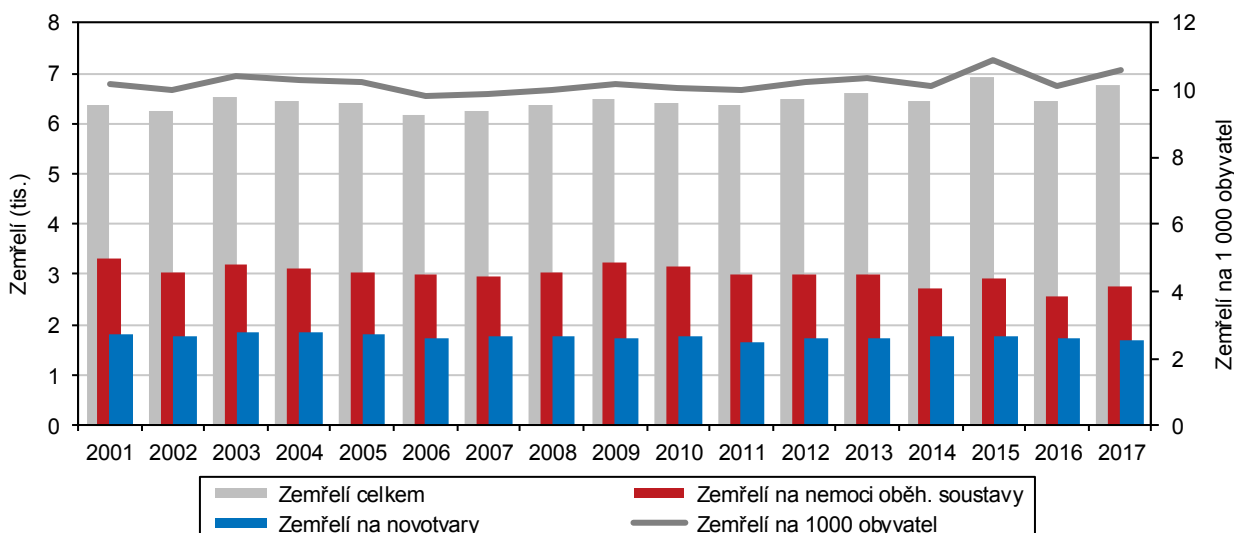
Úmrtnost

Úmrtnost meziročně vzrostla, byla vyšší než celorepublikový průměr.

Počty zemřelých v kraji se v roce 2017 proti předchozímu roku poměrně hodně zvýšily a byly druhé nejvyšší za posledních 20 let. V posledních čtyřech letech mají počty zemřelých v kraji kolísavý charakter. Celkem v roce 2017 zemřelo 6 752 osob, z toho bylo 3 414 žen a 3 483 mužů. Zatímco podíl zemřelých žen meziročně klesl, podíl zemřelých mužů se zvýšil. V přepočtu na 1 tis. obyvatel úmrtnost v roce 2017 činila 10,56 ‰, z toho mužů 11,04 ‰ a žen 10,09 ‰. Za obyvatelstvo celkem, muže i ženy se jedná o druhou nejvyšší úmrtnost během posledních 20 let. Během let, až do roku 2013, byla úmrtnost v kraji nižší než v ČR celkem, v posledních letech je přímo úměrná zmíněné kolísavosti v počtu zemřelých. Nejvyšší úmrtnost byla zaznamenána v Karlovarském kraji (11,5 ‰), naopak nejnižší v hlavním městě Praze (9,5 ‰). Jihočeský kraj byl v mezikrajském srovnání na sedmé nejnižší pozici.

Graf 1.9 Zemřelí v Jihočeském kraji

Zdroj: ČSÚ

Nejčastější příčinou úmrtí jsou dlouhodobě nemoci oběhové soustavy.

Nejčastější příčinou smrti byly v roce 2017 nemoci oběhové soustavy – 41,1 % úmrtí (především ischemické choroby srdeční). Zhoubné novotvary byly druhou nejčastější příčinou úmrtí (25,3 %) a nemoci dýchací soustavy byly také poměrně častou příčinou smrti (9,7 %). Nemoci oběhové soustavy byly příčinou úmrtí

podstatně častěji u žen (44,5 % úmrtí) než mužů (37,9 % úmrtí) a do určité míry se jejich počty během let snižují. Naopak novotvary jsou častější příčinou smrti mužů (28,3 % úmrtí, ženy 22,1 % úmrtí) a počty úmrtí na tuto diagnózu zůstávají během let přibližně stejné. Úmrtí v důsledku problémů s dýchací soustavou jsou častější u mužů (9,9 %, ženy 9,5 %) a u obou pohlaví se v posledních letech zvyšují. Sebevraždou svůj život ukončilo v roce 2017 celkem 86 osob, dopravní nehoda byla příčinou smrti v 56 případech. Na počtu zemřelých se 82,8 % podílely osoby v poproduktivním věku, 16,8 % osoby v produktivním věku a 0,4 % děti.

Novorozenecká i kojenecká úmrtnost značně kolísá podle počtu úmrtí dětí.

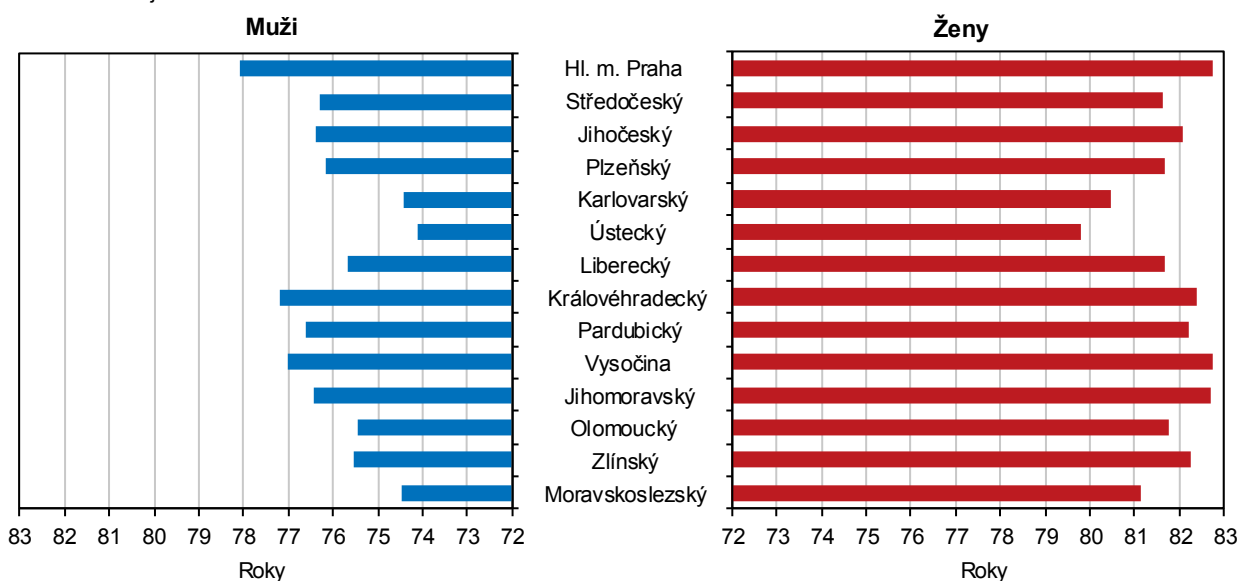
Novorozenecká i kojenecká úmrtnost je veličina, kterou výrazně ovlivňují počty úmrtí dětí ve věku do 1 roku, případně do 28 dnů, kdy i velmi malý počet těchto událostí výrazně ovlivní hodnotu ukazatele. V roce 2017 zemřelo 16 dětí do 1 roku, z toho bylo 10 dětí v novorozeneckém věku. Kojenecká úmrtnost byla na hodnotě 2,33 ‰ a novorozenecká úmrtnost 1,45 ‰. V porovnání s předchozím rokem a s průměrem za republiku byla v Jihočeském kraji míra novorozenecké i kojenecké úmrtnosti nižší.

V roce 2017 let byla nejvyšší úmrtnost v okrese Strakonice.

V přepočtu na 1 000 obyvatel v roce 2017 nejčastěji umírali lidé v okrese Strakonice (11,21 ‰). Nejnižší hrubá míra úmrtnosti (9,96 ‰) byla v okrese České Budějovice. Je zajímavé, že v obou jmenovaných okresech byla na území kraje nejvyšší porodnost. Okresu České Budějovice kladná hodnota přirozené změny pomohla spolu s migrací k vyššímu celkovému přírůstku počtu obyvatel, v okrese Strakonice vyšší porodnost eliminovala vyšší hodnotu úmrtnosti.

Graf 1.10 Naděje dožití při narození podle pohlaví podle krajů v letech 2016–2017

Zdroj: ČSÚ

Naděje dožití je u Jihočechů vyšší než průměr ČR.

Naděje dožití (střední délka života) udává předpokládaný průměrný věk, kterého se dožije jedinec daného věku při zachování stejné úmrtnosti. V roce 2017 došlo k metodické změně výpočtu naděje dožití, proto není možné srovnávat údaje v časové řadě, nicméně se naděje dožití v minulých letech stále zvyšovala. Muži narození v roce 2017 v Jihočeském kraji mají před sebou průměrně 76,4 let (průměr ČR – 76,0 let), šedesátipětiletý muž bude žít ještě 16,1 roku. Dívky narozené v roce 2017 budou mít před sebou průměrně 82,1 roku života (průměr ČR 81,8 let) a 65-ti leté ženy pak ještě 19,7 let života.

Míra potratovosti byla v kraji v roce 2017 nejnižší za posledních dvacet let.

Míra potratovosti (3,33 ‰) vyjádřená počtem potratů na tisíc obyvatel v roce 2017 byla nejnižší za posledních dvacet let, nicméně je v posledních letech stále nepatrně vyšší než republikový průměr. V roce 2017 bylo v kraji zaznamenáno celkem 2 131 potratů,

z toho 54,6 % bylo formou UPT (umělé přerušení těhotenství). Podíl UPT v roce 2017 byl v časovém horizontu posledních deseti let v kraji nejnižší. Při pohledu na strukturu potratů v dlouhodobém horizontu (kromě roku 2016) klesal počet umělých přerušení těhotenství, zatímco podíly samovolných potratů se v posledních letech mírně zvyšovaly. V územním detailu byla nejnižší potratovost v okrese Jindřichův Hradec (3,04 ‰) a nejvyšší byla zaznamenána v okrese Český Krumlov (4,01 ‰).

...také index potratovosti se během let stále snižuje.

V roce 2017 připadalo v kraji na 100 narozených dětí 30,87 potratů, index potratovosti byl vyšší než průměr ČR, nicméně se jeho hodnota během let stále snižuje. Potratem v současné době končí méně než čtvrtina těhotenství (23,6 %), zatímco před dvaceti lety to bylo 38,2 %.

Sňatky a rozvody

Sňatečnost od roku 2013 lehce stoupá.

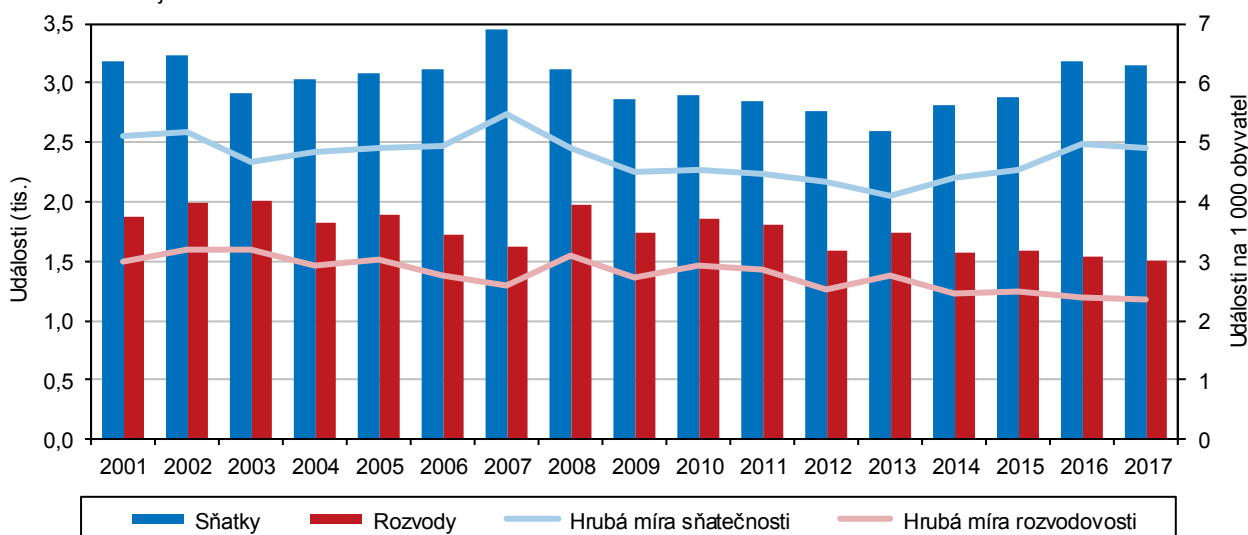
V kraji bylo v roce 2017 oddáno 3 145 párů. Svůj první sňatek uzavřelo 67,6 % snoubenců, kteří byli před sňatkem oba svobodní (tzv. protogamní sňatky). Z celkového počtu sňatků 75,8 % ženichů bylo v roce 2017 před svatbou svobodných. Podobný byl i podíl svobodných jihočeských nevěst (75,6 %). Míra sňatečnosti v kraji (4,9 ‰) byla nižší než republikový průměr (5,0 ‰), nicméně sňatečnost má v současné době po určitém propadu v roce 2013 lehce stoupající trend. V rámci ČR se Jihočeský kraj umístil na deváté pozici, kdy nejvyšší sňatečnost byla v Karlovarském a Libereckém kraji a nejnižší naopak v Pardubickém kraji. V rámci kraje byla nejvyšší sňatečnost v okrese Prachatice, naopak nejnižší na území okresu Písek.

...zvyšuje se průměrný věk při uzavírání sňatku.

V roce 2017 byl v kraji průměrný věk při prvním sňatku u ženichů 31,6 let a u nevěst 29,0 let, případný další sňatek uzavírají muži průměrně ve věku 46,6 let a ženy ve věku 43,2 let. Muži se v roce 2017 nejčastěji ženili ve věkové kategorii 30 až 34 let, ženám bylo při sňatku nejčastěji 25 až 29 let. Před deseti lety byli nevěsty i ženichové průměrně o více než dva roky mladší. Zůstává zvyklostí, že ženichové jsou starší než nevěsty (z 68,6 %, nejčastěji o 1 až 4 roky).

Graf 1.11 Sňatky a rozvody v Jihočeském kraji

Zdroj: ČSÚ

Rozvodovost v kraji poklesla, byla nejnižší od roku 1990.

V roce 2017 bylo rozvedeno 1 498 manželství. Tento počet je nejnižší hodnotou v průběhu posledních více než dvaceti let. Téměř 35,6 % rozvodů bylo na návrh ženy a 43,2 % na společný návrh. Pro 80,6 % mužů a 79,9 % žen šlo o ukončení jejich prvního manželství. Nejčastěji se rozváděly páry, které spolu žily 15 a více let (42,1 %). Podle počtu dětí šlo nejčastěji o manželství bez nezletilých dětí (41,7 %), z 29,0 % o manželství s jedním nezletilým, z 25,9 % o manželství se dvěma a 3,4 %

se třemi a více nezletilými dětmi. Nejčastější příčinou rozpadu manželství je rozdílnost povah, názorů a zájmů (více než 67,2 %). Rozvodovost (2,34 ‰ – počet rozvodů na 1 000 obyvatel) je v Jihočeském kraji nižší než průměr ČR a je v posledních 20 letech na nejnižší hodnotě. Nejnižší hodnota rozvodovosti byla zaznamenána ve Zlínském kraji, naopak nejvyšší ve středních Čechách. Jihočeský kraj se umístil na sedmé nejnižší pozici. V kraji se nejméně často lidé rozvádějí v okrese Tábor, nejčastěji pak v okrese Prachatice.

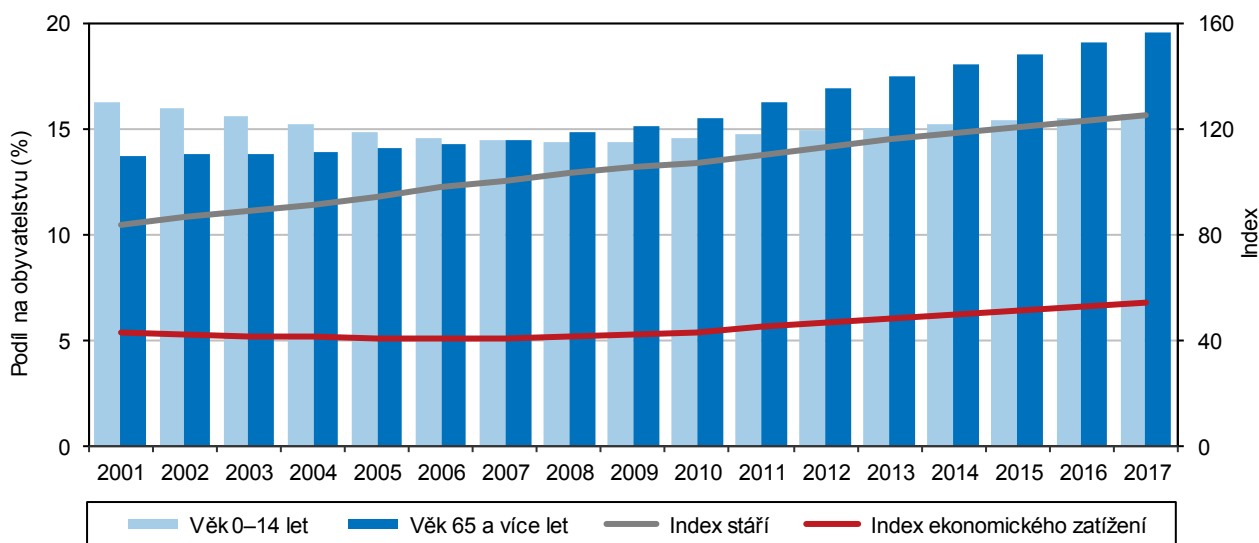
Index rozvodovosti byl opět nižší.

Index rozvodovosti za rok 2017, tedy počet rozvodů k počtu sňatků uzavřených ve stejném roce, byl nejnižší za posledních deset let a byl na hodnotě 47,3 %. Příznivá situace je ovlivněna vyššími počty uzavřených sňatků a nižším počtem rozvedených manželství.

Věková struktura

Graf 1.12 Věková struktura a věkové indexy obyvatel v Jihočeském kraji (stav k 31.12.)

Zdroj: ČSÚ

Jihočeská populace v průběhu let stárne.

Koncem roku 2017 průměrný věk obyvatel kraje činil 42,5 let, u žen to bylo 43,7 let a u mužů jen 41,2 let. Průměrně obyvatelé kraje dosahují vyššího věku než je průměrný věk u populace celé České republiky (ČR – 42,2 let). Zatímco průměrný věk Jihočešek je pouze o 0,1 roku nižší než průměrný věk žen v ČR, muži z jižních Čech byli o 0,4 roku starší. Za uplynulá dvě desetiletí se průměrný věk v kraji zvýšil o 4,7 let. Stejně jako pro Českou republiku platí i pro Jihočeský kraj, že jeho populace stárne. Proces stárnutí však v kraji probíhá v poslední době o něco rychleji, do roku 2010 byl průměrný věk obyvatelstva kraje o něco nižší než průměr ČR, současné době je již vyšší. Nejmladší obyvatelstvo bylo v roce 2017 ve Středočeském kraji, naopak obyvatelstvo s nejvyšším průměrným věkem žilo v Královéhradeckém a Zlínském kraji. V územním detailu nejnižší průměrný věk byl zaznamenán v okrese Český Krumlov (41,2 let), naopak nejvyšší v okrese Písek (43,3 let). Samo stárnutí populace je samozřejmě ovlivněno i změnou životního stylu. Lidé se dožívají vyššího věku a úroveň péče o starší obyvatele se neustále zvyšuje. V rámci kraje okres Český Krumlov patří k nejmladším okresům, naopak nejstarší je obyvatelstvo v okrese Písek.

Podíl osob starších 65 let se stále zvyšuje, v posledních letech klesá podíl osob v produktivním věku.

Populační stárnutí v průběhu let je způsobeno především nízkými počty dětí, kdy nejnižší podíl dětské složky populace byl v kraji zaznamenán v letech 2008 až 2009, od té doby se pak nepatrně zvyšuje (vlivem příznivější porodnosti). V průběhu let se však výrazněji snižuje podíl osob v produktivním věku. V roce 2017 bylo procentní zastoupení dětské generace v kraji celkem 15,6 %, kdy nejnižší podíl dětí byl v okrese Jindřichův Hradec, naopak nejvyšší hodnota byla zaznamenána v okrese

Český Krumlov, kde je i nejvyšší podíl osob v produktivním věku (15 až 64 let). U podílů věkové generace seniorů byla v roce 2017 nejvyšší hodnota v okrese Písek, kde je současně nejnižší podíl osob v produktivním věku. Celkový podíl osob ve věku 15 až 64 byl v kraji 64,8 %, podíl seniorů 19,6 %.

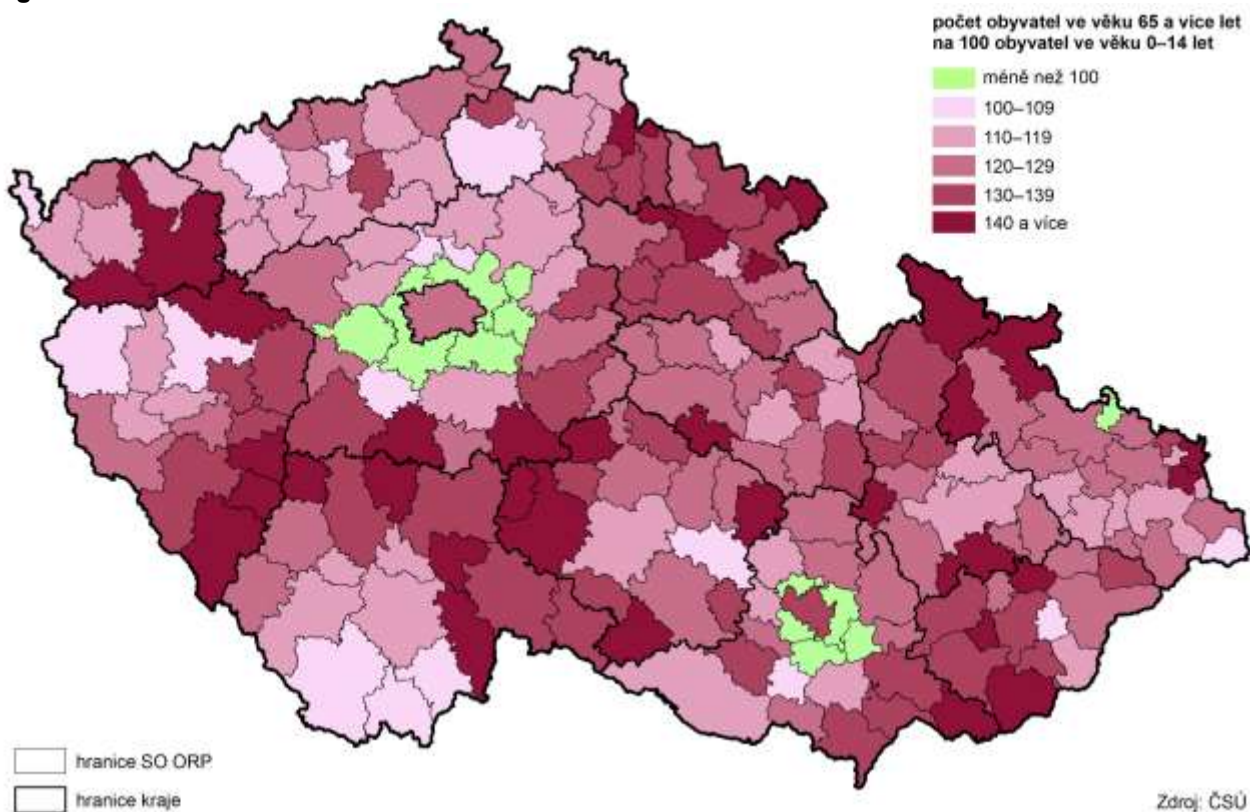
Počty obyvatel určitého věku odráží historické události.

Ve věkové struktuře jsou dobře patrné události posledních 100 let, které výrazně poznamenaly demografický vývoj na celém území ČR. Silné poválečné ročníky, zejména ženy, se přibližují k věkové hranici 70 let, generace tzv. „Husákových dětí“ v roce 2017 oslavila svoje 42 nebo 43 narozeniny a z dětí z let 2008 až 2009, kdy byla porodnost v novodobé historii nejvyšší, jsou školáci ve třetí třídě.

Na 100 dětí připadalo v kraji 125 seniorů.

Stárnutí populace se odráží rovněž v indexu stáří; ten vyjadřuje kolik osob ve věku 65 a více let připadá na 100 dětí do 15 let. Před 20 lety byl tento podíl 76,7, v roce 2007 se podíly dětí a osob ve věku 65 a více let téměř vyrovnaly a koncem roku 2017 již na 100 dětí připadalo v kraji 125 seniorů, což je více než průměr v celé České republice (122,1 seniorů na 100 dětí). Pro muže dosahuje index stáří všeobecně nižších hodnot, poměr chlapců a mužů starších 65 let byl v kraji pro chlapce pozitivní do roku 2015, v roce 2017 na 100 chlapců připadlo 104,6 mužů seniorů. V případě žen dosahuje index vyšších hodnot – na 100 děvčat připadá v Jihočeském kraji 146,5 senierek, což je dáno věkovou strukturou obou pohlaví. Ženy se ve větší míře dožívají vyššího věku a jejich podíl je v seniorské věkové skupině výrazně vyšší. Podobné poměry jsou zaznamenány i v ostatních krajích ČR. V žádném kraji od roku 2014 nepřevažují počty dětí nad seniory, nicméně nejvyrovnanější podíl obou věkových skupin má Středočeský kraj, naopak nejvyšší podíl staršího obyvatelstva je v Královéhradeckém kraji. Jihočeský kraj se umístil na pomyslné osmé příčce. V rámci kraje je zaznamenána nejvyšší hodnota indexu stáří v okrese Písek (141,1) naopak nejnižší v okrese Český Krumlov (106,3). V tomto okrese jako jediném v kraji převažovaly děti nad seniory až do roku 2015.

Ktg 1.4 Index stáří v SO ORP k 31. 12. 2017

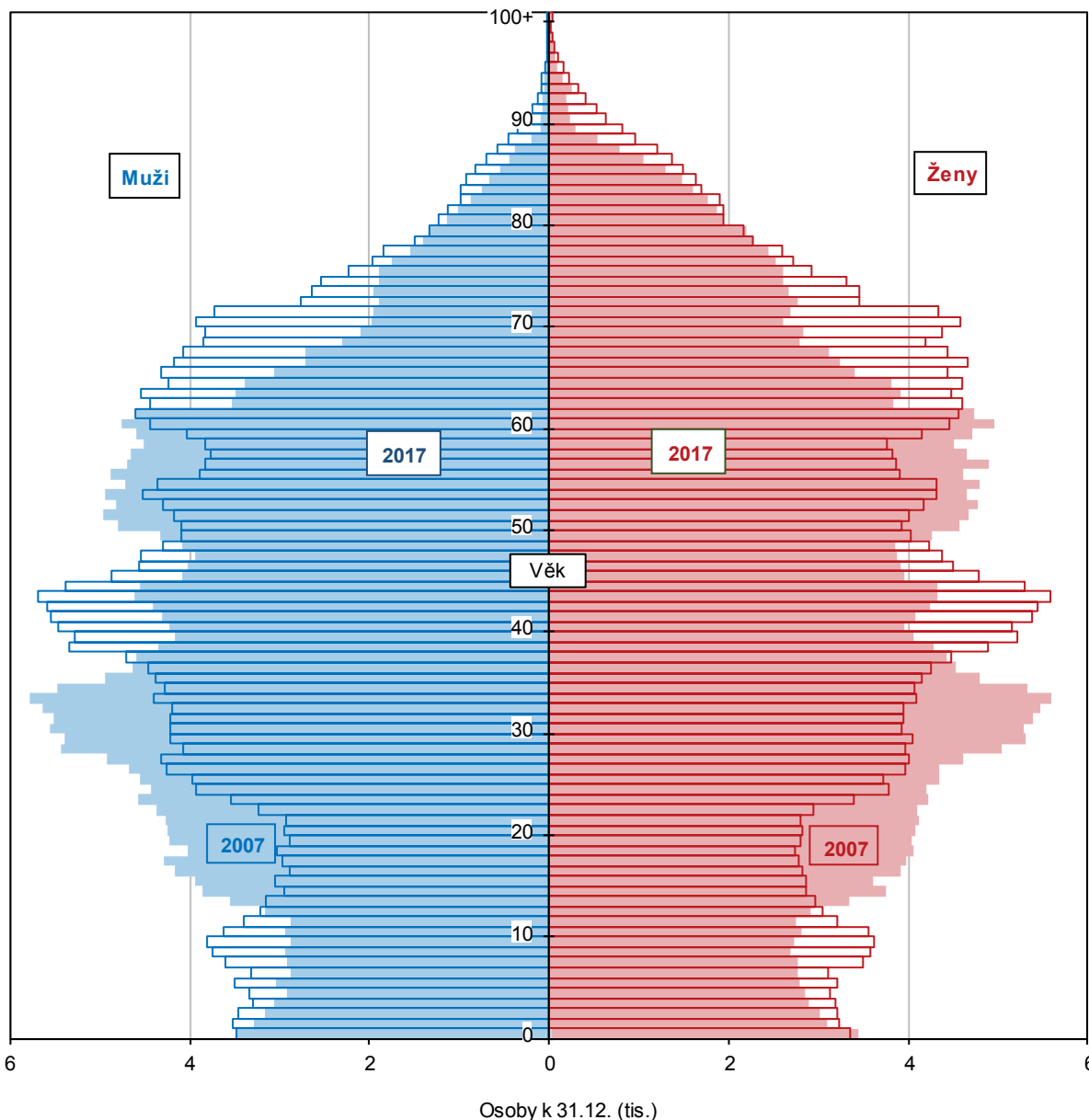

Poměr mezi ekonomicky neaktivní a aktivní složkou obyvatelstva se postupně zvyšuje.

Jakým způsobem se bude stárnutí obyvatelstva projevovat na daném území, může také přiblížit index ekonomického zatížení. Je to poměr mezi ekonomicky neaktivní a aktivní složkou obyvatelstva z pohledu věkové struktury obyvatel, tedy kolik dětí ve věku 0–14 let a osob ve věku 65 a více let připadá na 100 osob ve věku 15–64 let. Čím menší je výsledná hodnota indexu, tím příznivější je poměr mezi ekonomicky neaktivní a aktivní složkou obyvatel z pohledu věkové struktury obyvatel. V roce 2017 měl v kraji tento index hodnotu 54,3, před dvaceti lety byl o 9,7 procentního bodu nižší. Nejpříznivější poměr mezi produktivní a neproduktivní složkou obyvatelstva byl v kraji v letech 2005 až 2007 (nepatrně přes 40). Je nutné také zdůraznit, že index ekonomického zatížení je odvozen od skutečného věkového rozložení na daném území, nebere na zřetel, že ještě určitá část seniorů může být ekonomicky aktivní. Nejpříznivější hodnota indexu ekonomického zatížení byla zaznamenána v Moravskoslezském kraji (52,1), nejvyšší pak v Královéhradeckém kraji (56,6). V rámci Jihočeského kraje byl nejlepší poměr mezi aktivní a neaktivní složkou populace v okrese Český Krumlov (51,2) a nejméně příznivý v okrese Písek (56,5).

Graf 1.13 Věkové složení obyvatelstva Jihočeského kraje

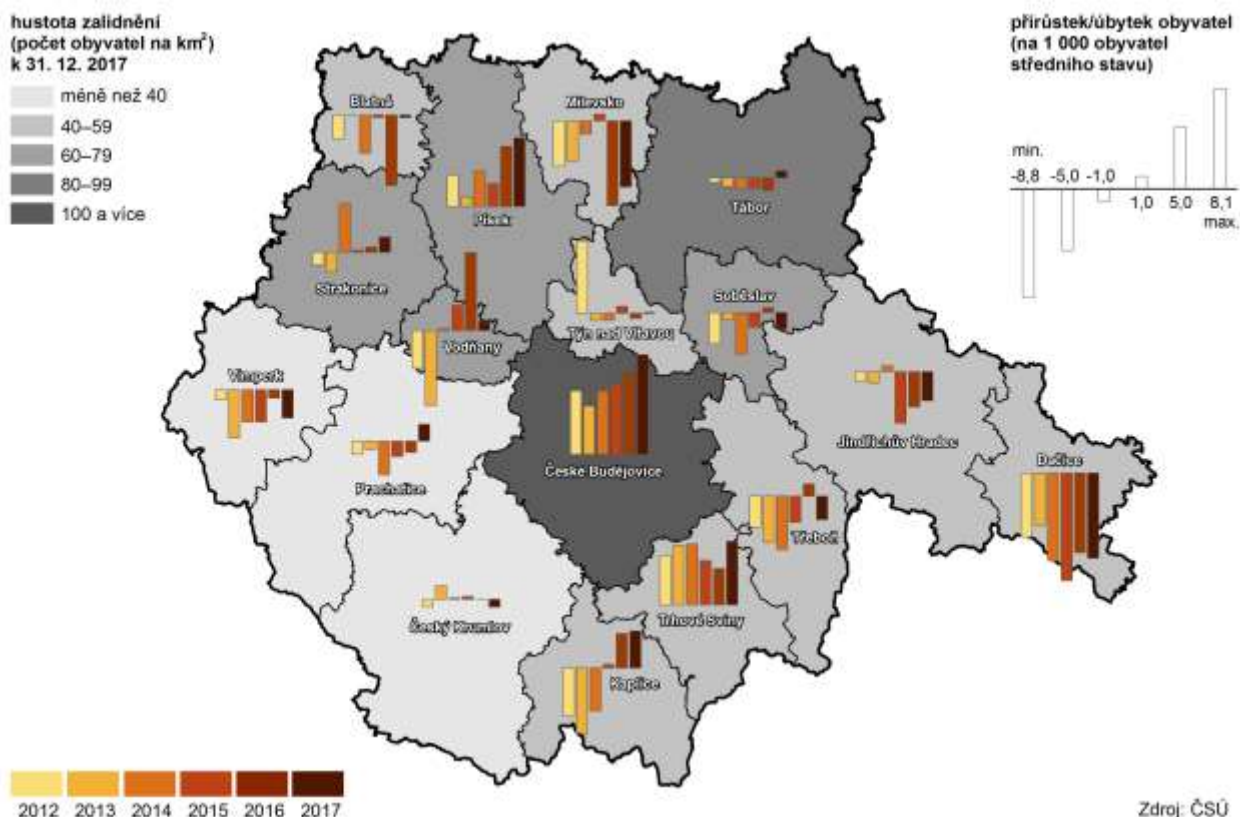
Zdroj: ČSÚ

Menší územní celky jsou z demografického rozložení rozdílné.

Z podrobnějšího územního pohledu je patrné, že jednotlivé části Jihočeského kraje vykazují poměrně velké územní rozdíly. Nejvyšší hodnotu zalidnění dlouhodobě vyazuje SO ORP České Budějovice (173,5 obyvatel na km²), především díky krajskému městu. Naopak nejméně zalidněný je správní obvod Vimperk (32,4 obyvatel na km²), přičemž průměrná hustota v kraji byla v roce 2017 celkem 63,7 obyvatel na km². V tomto SO ORP v rámci kraje žije také nejmenší podíl obyvatelstva, bydlícího ve městech (42,5 %). Nejvyšší podíl městského obyvatelstva byl v roce 2017 ve správním obvodě Vodňany (72,4 %), v rámci kraje pak byl podíl městského obyvatelstva na hodnotě 64,1 %.

Ktg 1.5 Pohyb obyvatel v SO ORP Jihočeského kraje v letech 2012 až 2017

Nejvyšší přírůstky obyvatel jsou v SO ORP České Budějovice, nejvíce obyvatel ubývá na Dačicku.

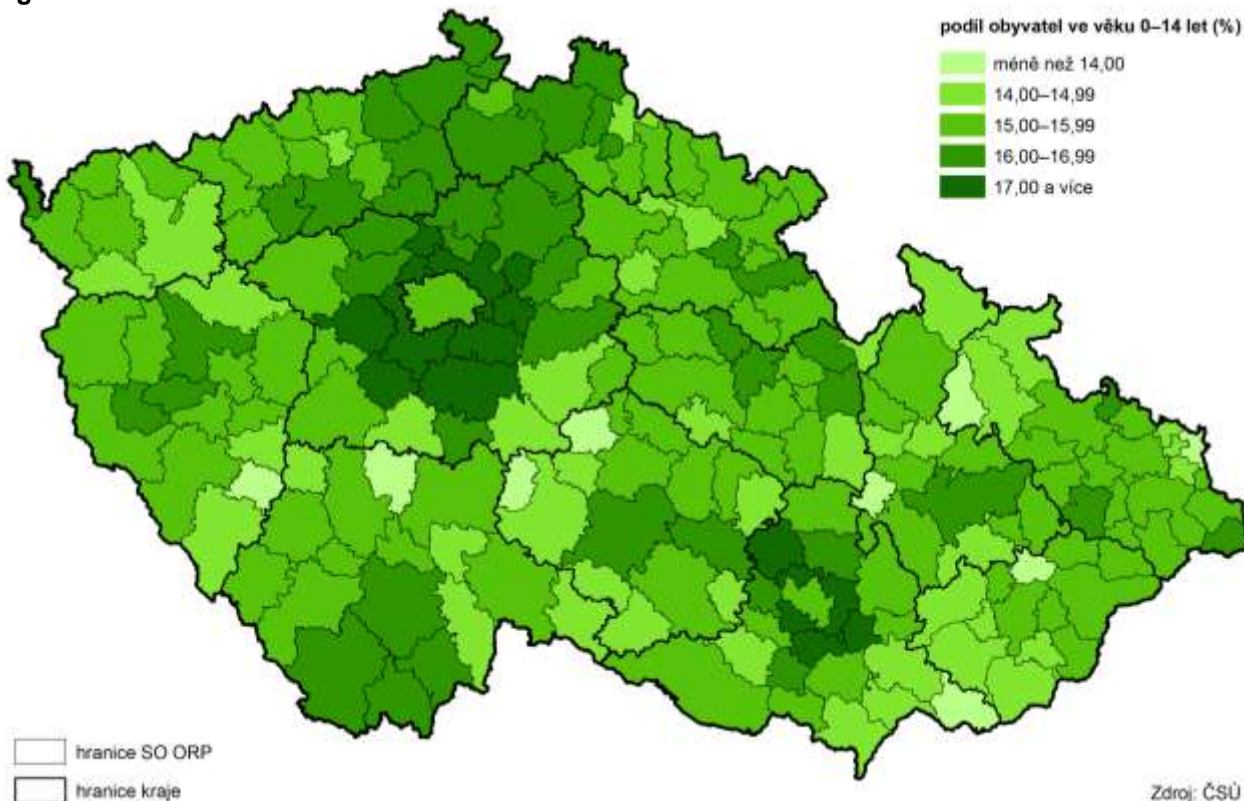
Při pohledu na pohyb obyvatelstva v jednotlivých správních obvodech je rozdílnost ještě výraznější. Vyšší přírůstky počtu obyvatel jsou v posledních letech zaznamenány pouze v SO ORP České Budějovice, zejména díky kladné migraci, naopak na Dačicku dlouhodobě obyvatel ubývá. Příznivější relativní přírůstky počtu obyvatel (na 1 000 obyvatel středního stavu) jsou v posledních letech ještě v SO ORP Písek a Trhové Sviny. Naopak více lidí opouští území SO ORP Dačice, Milevsko, Vimperk a Jindřichův Hradec. Přestože počet obyvatel kraje se dlouhodobě zvyšuje, i v dalších správních obvodech jsou v některých letech zaznamenány úbytky obyvatel.

K nejmladším SO ORP patří Kaplice...

Z podrobnějšího územního pohledu je patrné, že nejvyšší podíl dětské populace žije na území SO ORP Český Krumlov a Trhové Sviny. Nejmladší obyvatelstvo podle hodnoty průměrného věku žije ve správním obvodě Kaplice (40,9 let). V tomto obvodě jako jediném v kraji ještě v roce 2016 mírně převažovaly počty dětí nad seniory, v roce 2017 již byl počet seniorů vyšší. Pro srovnání – v roce 2017 byl průměrný věk obyvatelstva Jihočeského kraje 42,5 roku.

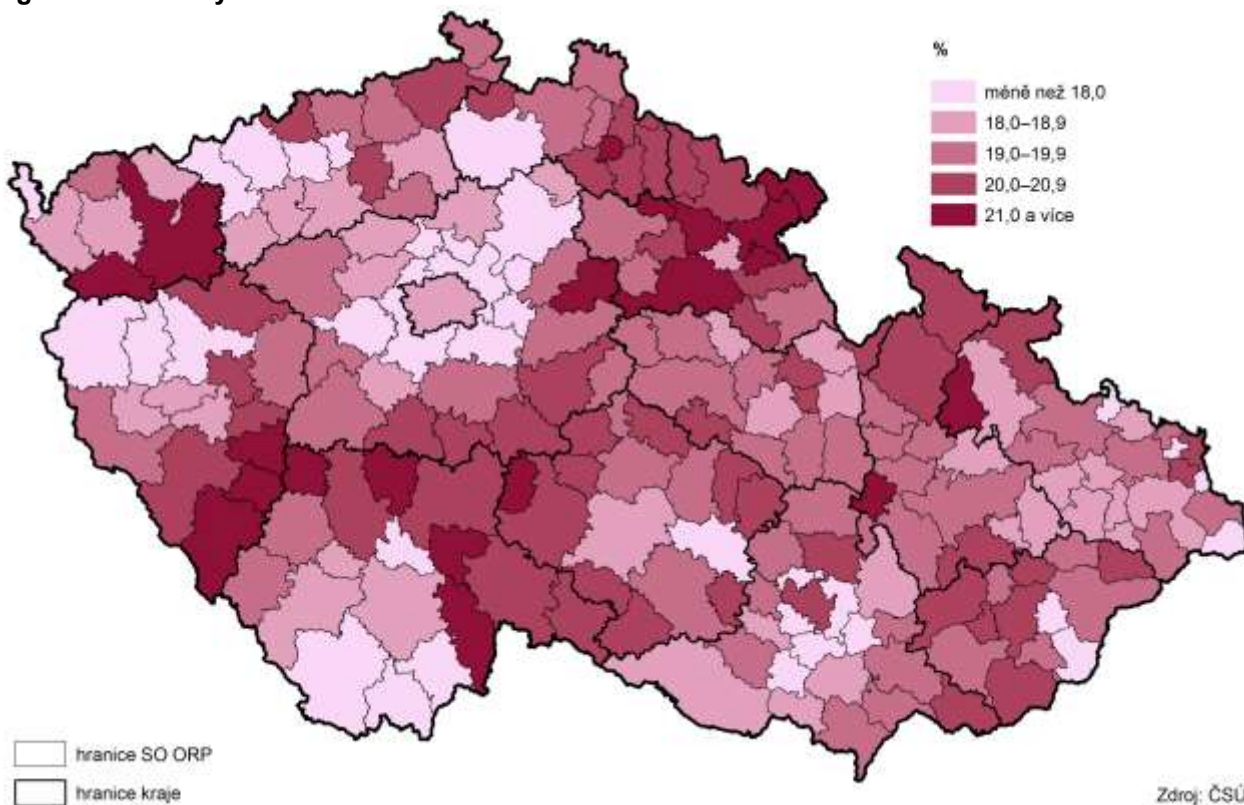
Ktg 1.6 Podíl dětí v SO ORP k 31. 12. 2017

... nejstarší správní obvod je dlouhodobě Milevsko.

Naopak nejmenší podíl dětského zastoupení je v SO ORP Milevsko, kde je také nejvyšší hodnota průměrného věku (44,7 roku), protože podíl osob ve věku nad 65 let je zde výrazněji vyšší a také podíl osob ve věku 15–64 je zde nejnižší.

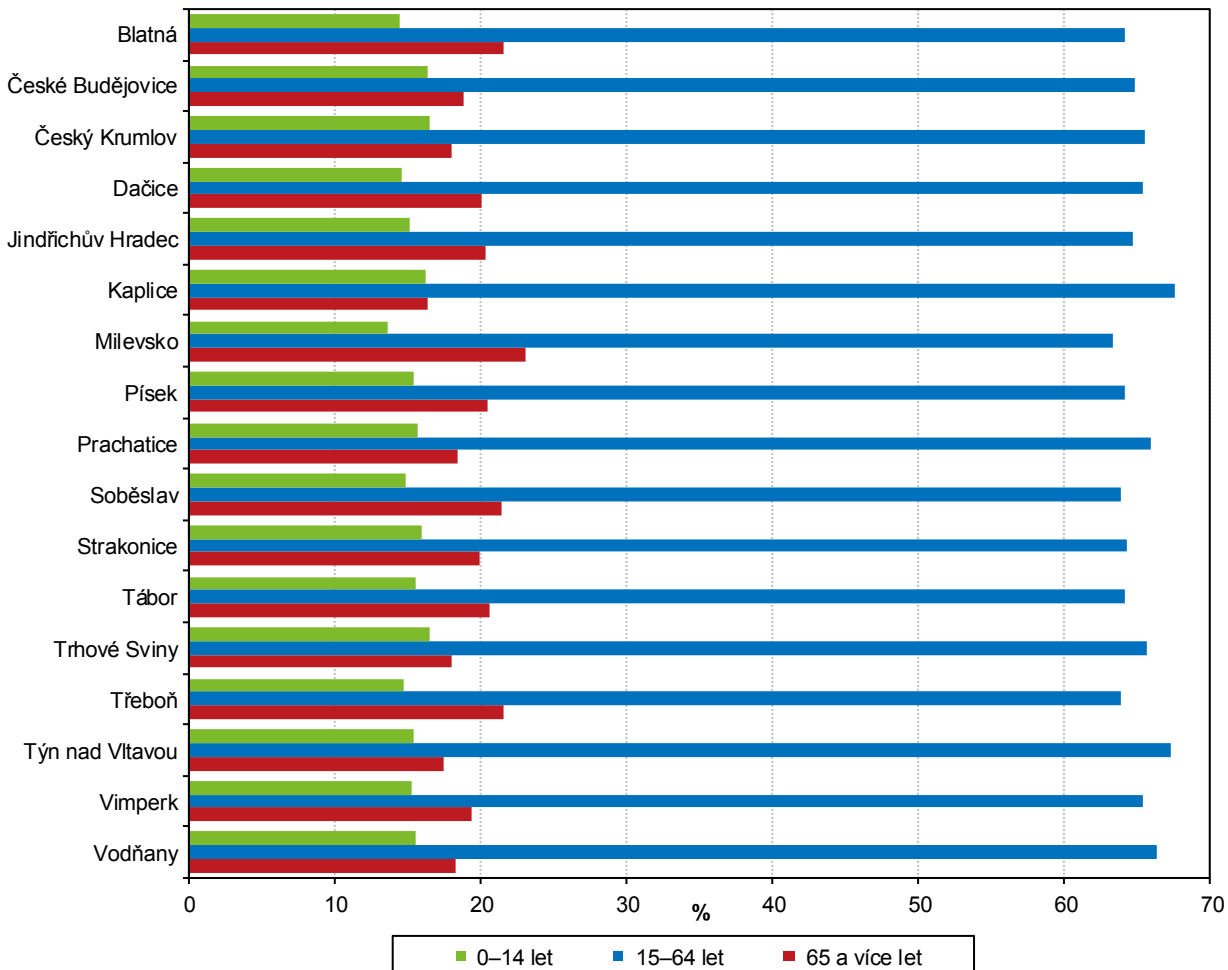
Ktg 1.7 Podíl obyvatel ve věku 65 a více let v SO ORP k 31. 12. 2017

Podíly osob v produktivním věku 15 až 64 let se jak v ČR, tak také v Jihočeském kraji od roku 2007 stále mírně snižují. Nejvyšší podíl osob v produktivním věku byl v kraji v roce 2017 zaznamenán na území SO ORP Kaplice a Tým nad Vltavou, nejnižší pak v obvodech Milevsko, Soběslav a Třeboň.

Graf 1.14 Věková struktura obyvatelstva v SO ORP Jihočeského kraje v roce 2017

Zdroj: ČSÚ

2. Sociální vývoj

Údaje o ekonomické aktivitě obyvatelstva a míře zaměstnanosti a nezaměstnanosti jsou získávány z Výběrového šetření pracovních sil (VŠPS), které probíhá od roku 1993. Řídí se definicemi a doporučeními Mezinárodní organizace práce (ILO), respektuje obsahovou náplň celoevropského šetření Labour Force Survey a jeho data jsou mezinárodně srovnatelná.

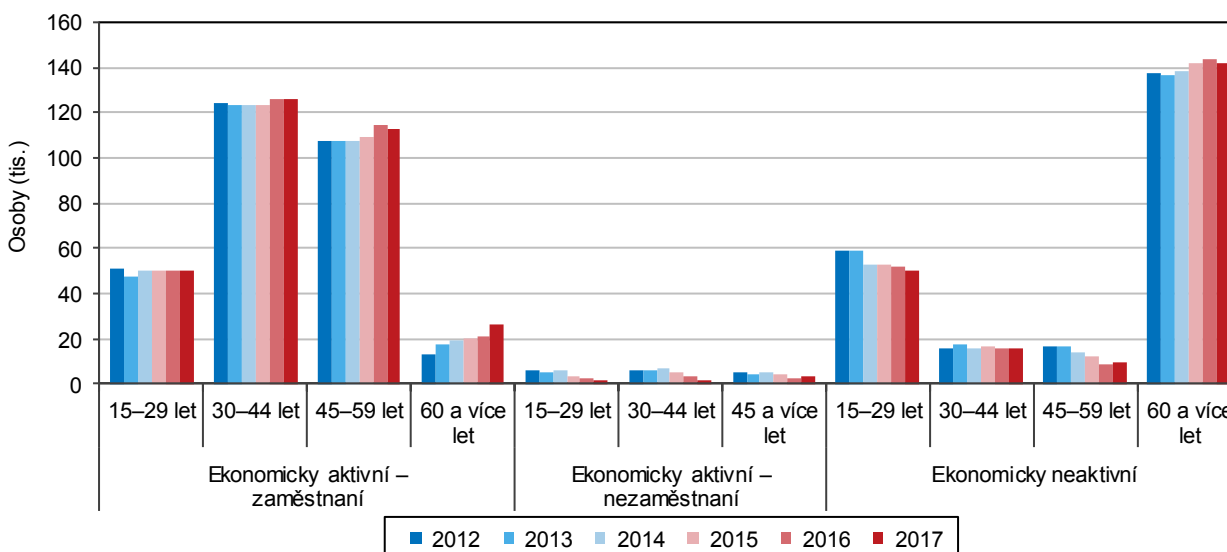
Od roku 2015 stoupá počet ekonomicky aktivních obyvatel.

V Jihočeském kraji žilo ke konci roku 2017 necelých 540 tisíc obyvatel ve věku 15 a více let. Počet obyvatel nad 15 let věku dlouhodobě mírně klesá (meziročně o 251 osob), od roku 2012 došlo k poklesu o více než 2,6 tisíc osob. Z této kategorie obyvatel bylo v roce 2017 ekonomicky aktivních 59,7 % (321,9 tisíc osob). Oproti minulému roku došlo k mírnému nárůstu počtu ekonomicky aktivních, a to jak v relativních tak i v absolutních číslech.

Od roku 2011 rostl počet ekonomicky neaktivních na úkor pracovní síly, v roce 2014 došlo ke zlomu a od té doby počet ekonomicky aktivních stoupal s výjimkou roku 2015, kdy došlo opět k mírnému poklesu. Od roku 2015 vzrostl počet ekonomicky aktivních o téměř 6 tisíc osob. Počet ekonomicky neaktivních od roku 2015 klesl o více než 6,5 tisíce osob. Jedním z důvodů může být posun demografické křivky v čase, kdy se do kategorie ekonomicky aktivních dostávají silné ročníky z počátku 90. let minulého století. Dlouhodobě také dochází k výraznému nárůstu počtu ekonomicky aktivních zaměstnaných obyvatel ve věkové kategorii 60 a více let, což může být způsobeno jednak stárnutím populace a jednak zvyšováním věku pro odchod do důchodu.

Graf 2.1 Obyvatelstvo Jihočeského kraje podle ekonomické aktivity a věku

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

Míra ekonomické aktivity je nejvyšší od roku 2008.

V důsledku zvýšení pracovní síly došlo i k nárůstu míry ekonomické aktivity (MEA)² meziročně o 0,5 procentního bodu. Její hodnota v Jihočeském kraji v roce 2017 dosáhla 59,7 % a byla nejvyšší od roku 2008. Mezi pohlavími se míra ekonomické aktivity výrazně lišila, u mužů činila 68,4 % a dosáhla nejvyšší hodnoty od roku 2010. U žen dosáhla MEA pouze 51,3 %, i přesto byla nejvyšší od roku 2002.

² Míra ekonomické aktivity vyjadřuje podíl osob zaměstnaných a takových nezaměstnaných, kteří aktivně hledají práci a jsou schopni k nástupu do práce okamžitě nebo nejpozději do 14 dnů, na celkovém počtu obyvatel. Tento ukazatel se počítá pouze za osoby patnáctileté a starší.

V celorepublikovém pohledu se krajská hodnota MEA přiblížila hodnotě celé ČR (60,2 %). V mezikrajském srovnání se Jihočeský kraj umístil na 7. příčce. Nejvyšší MEA byla v Praze (64,2 %), nejnižší hodnoty dosáhla v Ústeckém kraji (57,8 %).

Počet zaměstnaných s místem pracoviště v jižních Čechách už tři roky roste.

Zaměstnaní tvoří největší část obyvatel ve věku 15 a více let. Počet zaměstnaných s místem pracoviště v Jihočeském kraji v roce 2010 činil 300,0 tisíc osob. Od té doby až do roku 2013 došlo k poklesu o téměř 5 tisíc osob. Od roku 2013 i vzhledem k příznivé situaci na trhu práce počet zaměstnaných pracujících v Jihočeském kraji stoupal. V roce 2016 dosáhl hodnoty 311,3 tis. osob, nárůst od roku 2013 činil více než 16 tisíc osob.

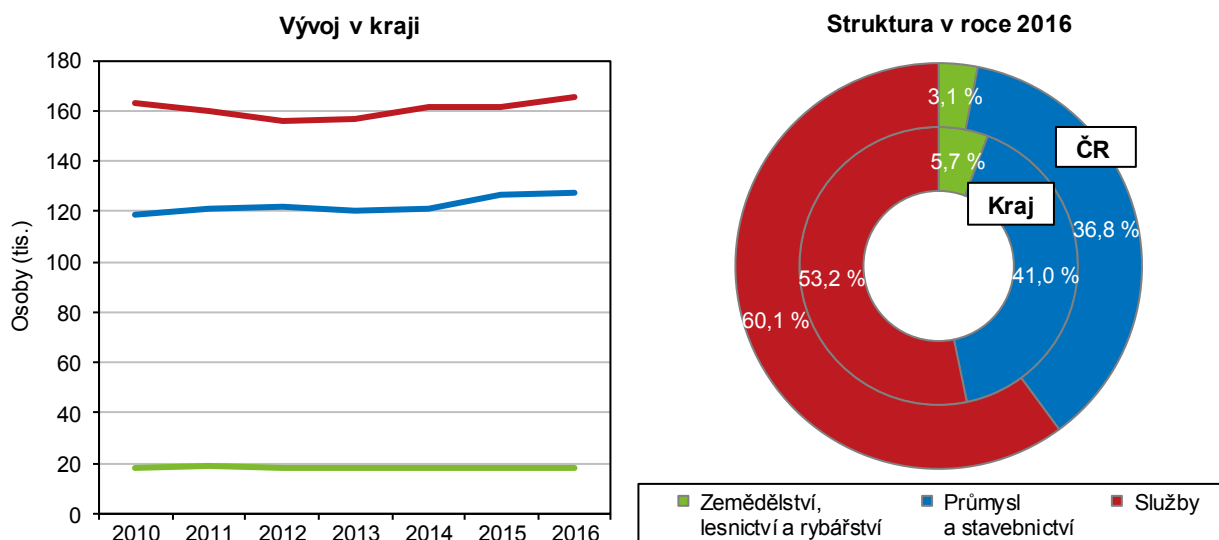
Podíl zaměstnaných v primárním sektoru klesá, přesto je vyšší než průměr ČR.

Dlouhodobě více než polovina zaměstnaných pracujících v kraji působila v terciárním sektoru, jejich podíl v roce 2016 dosáhl 53,2 %. V sekundárním sektoru, tj. v průmyslu a stavebnictví podíl zaměstnaných kolísal, přesto se v posledních 5 letech udržoval okolo 40 %. Nejmenší podíl zaměstnaných vykazoval dlouhodobě sektor primární, tj., zemědělství. V něm pracovalo zhruba 6 % zaměstnaných v kraji.

Přestože podíl zaměstnaných v zemědělství neustále klesal a v roce 2016 činil 5,7 %, stále výrazně převyšoval republikový průměr (3,1 %). Stejná situace v porovnání kraje s republikovou hodnotou byla i u sektoru sekundárního, ale rozdíl již nebyl tak výrazný. Naopak podíl zaměstnaných ve službách v kraji byl o téměř 7 procentních bodů pod republikovým průměrem.

Graf 2.2 Zaměstnaní v Jihočeském kraji podle odvětvových sektorů

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

Podíl osob pracujících na vlastní účet se od roku 2015 snižuje.

Zajímavý byl vývoj podle postavení v zaměstnání, kde dlouhodobě převažovali zaměstnanci. Jejich podíl však v čase kolísal, pohyboval se nad 80 % a v roce 2017 dosáhl hodnoty 82,5 %. Podobná situace byla u zaměstnavatelů, kde se hodnota podílu pohybovala okolo 3 % a v roce 2017 činila 3,7 %, což bylo nejvíce od roku 2012. Podíl osob pracujících na vlastní účet do roku 2015 kolísal okolo hodnoty 14 %, od té doby však klesal a v roce 2017 činil pouze 12,7 %, což byla nejnižší hodnota za posledních šest let.

Počet nezaměstnaných od roku 2012 výrazně klesl.

Druhou skupinu ekonomicky aktivních představují nezaměstnaní. V souvislosti s příznivou situací na trhu práce jejich počet od roku 2012 soustavně klesal až na hodnotu 7,1 tisíc osob v roce 2017. Meziročně došlo k poklesu o 1,8 tisíc osob a od

roku 2012 ubylo 60,4 % nezaměstnaných. Podle věkové struktury ubylo více nezaměstnaných do 44 let věku, naopak v kategorii nad 45 let jich mírně přibylo.

Obecná míra nezaměstnanosti dosáhla historického minima.

Obecná míra nezaměstnanosti poklesla meziročně o 0,6 procentního bodu a s hodnotou 2,2 % dosáhla v roce 2017 historického minima. Ještě v roce 2012 však činila 5,7 %. Pokles započal po roce 2014 a do roku 2017 došlo ke snížení o 3,7 procentního bodu. Hodnota krajské míry nezaměstnanosti se již dostala pod celorepublikový průměr, který byl 2,9 % a kraj se v mezikrajském srovnání umístil na 4. pozici.

Obecná míra nezaměstnanosti mužů se již čtvrtým rokem snižovala a v porovnání s rokem 2012 klesla na třetinu. V roce 2017 dosáhla hodnoty 1,6 % a mezi kraji byla druhá nejnižší po Praze. Obecná míra nezaměstnanosti žen se snižovala pomaleji, ale kopírovala vývoj nezaměstnanosti u mužů. Pokles také trvá od roku 2014, kdy činila 7,9 %, do roku 2017 klesla na hodnotu 3,0 % a v mezikrajském srovnání byla pátá nejnižší. Obě hodnoty byly hluboko pod průměrem České republiky, který činil u mužů 2,3 % a u žen 3,6 %.

Nezaměstnanost (z údajů MPSV)

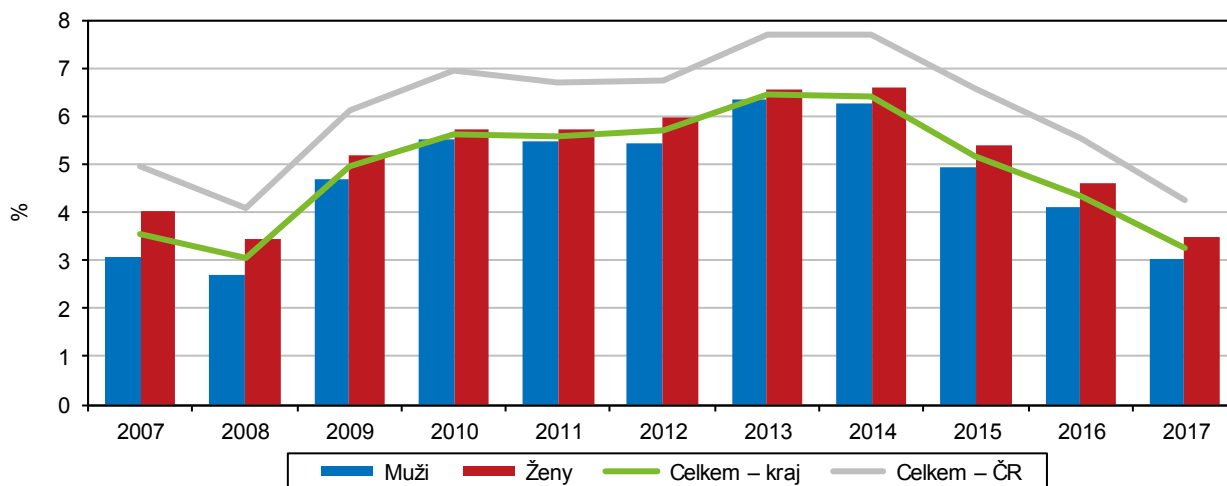
Obdobné trendy ve vývoji nezaměstnanosti, které dokládají výsledky VŠPS, potvrzují i údaje z Ministerstva práce a sociálních věcí.

Situaci na trhu práce ovlivňuje roční období.

V dlouhodobějším pohledu lze ve vývoji počtu nezaměstnaných meziměsíčně sledovat sezónní charakter. Nejvíce uchazečů o zaměstnání bylo na jihočeských úřadech práce evidováno převážně v zimních měsících, naopak během letních měsíců se jejich počet snižoval, a to hlavně díky sezónním pracím. V posledních letech bylo vždy od ledna do března evidováno více nezaměstnaných mužů než žen, ve zbylých měsících roku převažovaly mezi uchazeči o práci ženy.

Graf 2.3 Podíl nezaměstnaných osob^{*)} v Jihočeském kraji a České republice (roční průměr)

Pramen: MPSV

^{*)} podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na obyvatelstvu stejného věku

Roční průměrný podíl nezaměstnaných osob byl nejnižší od roku 2009.

Vzhledem ke kolísání podílu nezaměstnaných osob během roku se používá také ukazatel roční průměrný podíl nezaměstnaných osob. V Jihočeském kraji dosáhl průměrný podíl v roce 2017 hodnoty 3,3 % a byl nejnižší od roku 2009. Meziročně poklesl o 1,1 procentního bodu a od roku 2012 se snížil o 2,5 procentního bodu. V mezikrajském srovnání se kraj umístil na páté pozici. Nejnižší roční průměrný podíl nezaměstnaných zaznamenali v Plzeňském kraji (2,8 %), naopak nejvyšší uvedl Ústecký kraj (6,6 %).

Vývoj ročního průměrného podílu nezaměstnaných podle pohlaví kopíroval dění v kraji, v roce 2017 dosáhl u mužů hodnoty 3,0 % a u žen 3,5 %. Největší podíl nezaměstnaných mužů i žen byl v okrese Český Krumlov (muži 4,7 %, ženy 5,7 %). Nejmenší průměrný roční podíl nezaměstnaných mužů byl vykázan v okrese Písek (2,2 %), podíl nezaměstnaných žen byl v průměru v roce 2017 nejnižší v okrese Jindřichův Hradec (2,6 %).

Počet uchazečů se mezi roky 2012 a 2017 snížil o polovinu.

Počet uchazečů o zaměstnání mezi roky 2010 a 2012 kolísal. Následně došlo k výraznému navýšení a koncem roku 2013 dosáhl hodnoty 31 551 osob. V dalších letech byl v souvislosti se zlepšením situace na trhu práce a růstem ekonomiky evidován výrazný pokles počtu nezaměstnaných. V prosinci 2017 bylo registrováno 14 112 uchazečů o práci, přičemž za posledních šest let nezaměstnaných o polovinu ubylo.

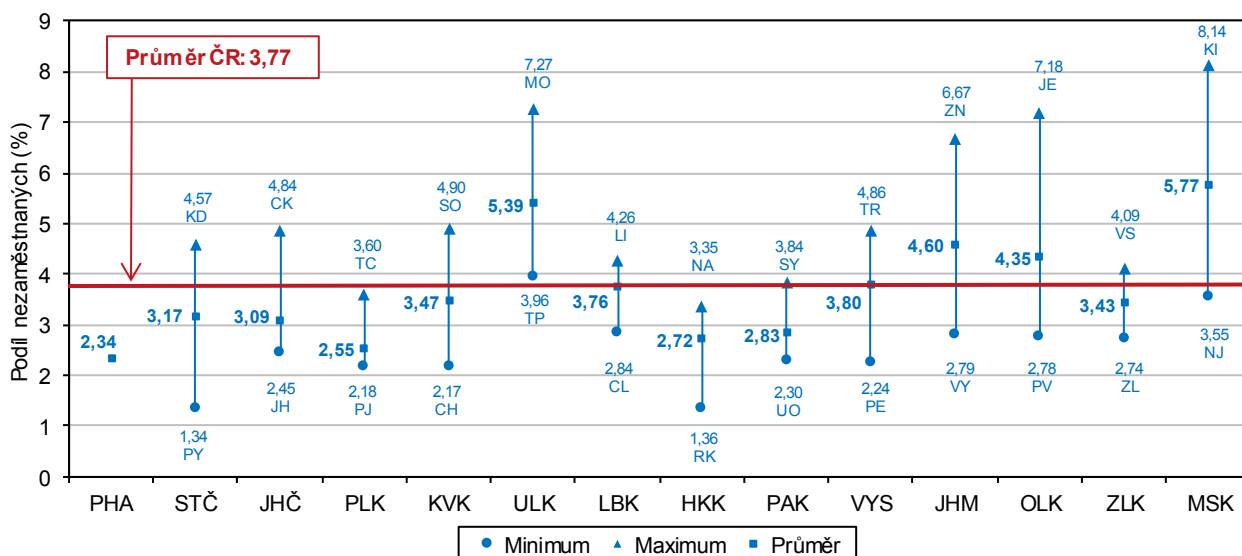
Nejvíce nezaměstnaných ubylo v okrese Jindřichův Hradec.

Stejný trend snižování počtu uchazečů byl v posledních letech zaznamenán ve všech okresech kraje. Meziročně největší snížení zaznamenali na Jindřichohradecku, kde se počet uchazečů snížil o třetinu. Absolutně však nejvíce uchazečů ubylo v okrese České Budějovice (–1 161 osob).

V posledních šesti letech v relativním vyjádření ubylo nejvíce nezaměstnaných v okrese Jindřichův Hradec (–60,3 %), v absolutních číslech došlo k největšímu úbytku v okrese České Budějovice (–3 461 osob).

Graf 2.4 Rozptyl podílu nezaměstnaných v okresech podle krajů k 31. 12. 2017

Pramen: MPSV

Nabídka volných pracovních míst v kraji je nejvyšší od roku 1990.

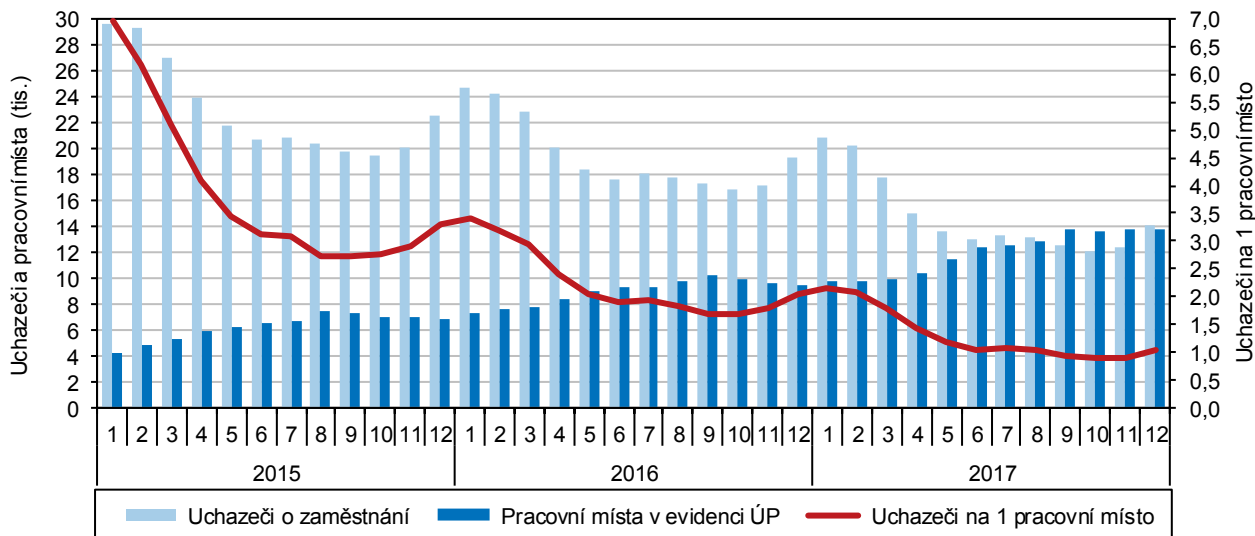
Koncem roku 2009 byl v kraji zaznamenán historicky nejnižší počet volných pracovních míst (1 516). Od roku 2010 pak docházelo ke každoročnímu navýšování, které přerušil mírný pokles v roce 2013 (meziročně o 4,6 %). Od roku 2014 nabídka volných pracovních míst nepřetržitě stoupala a mezi roky 2015 a 2017 se zdvojnásobila. Jihočeské úřady práce nabízely k 31. 12. 2017 téměř 14 tisíc volných pracovních míst, tj. o 46,3 % míst více než ke konci minulého roku.

Snížení počtu uchazečů o zaměstnání a zvýšení počtu volných pracovních míst zapříčinilo, že se meziročně snížil i počet uchazečů na 1 volné pracovní místo. Zatímco v roce 2012 připadalo na 1 volné místo 11,7 uchazečů, v roce 2017 se počet volných pracovních míst a uchazečů o práci téměř vyrovnal a na každé volné pracovní místo připadal 1 uchazeč.

Graf 2.5 Uchazeči o zaměstnání a volná pracovní místa v Jihočeském kraji (ke konci měsíce)

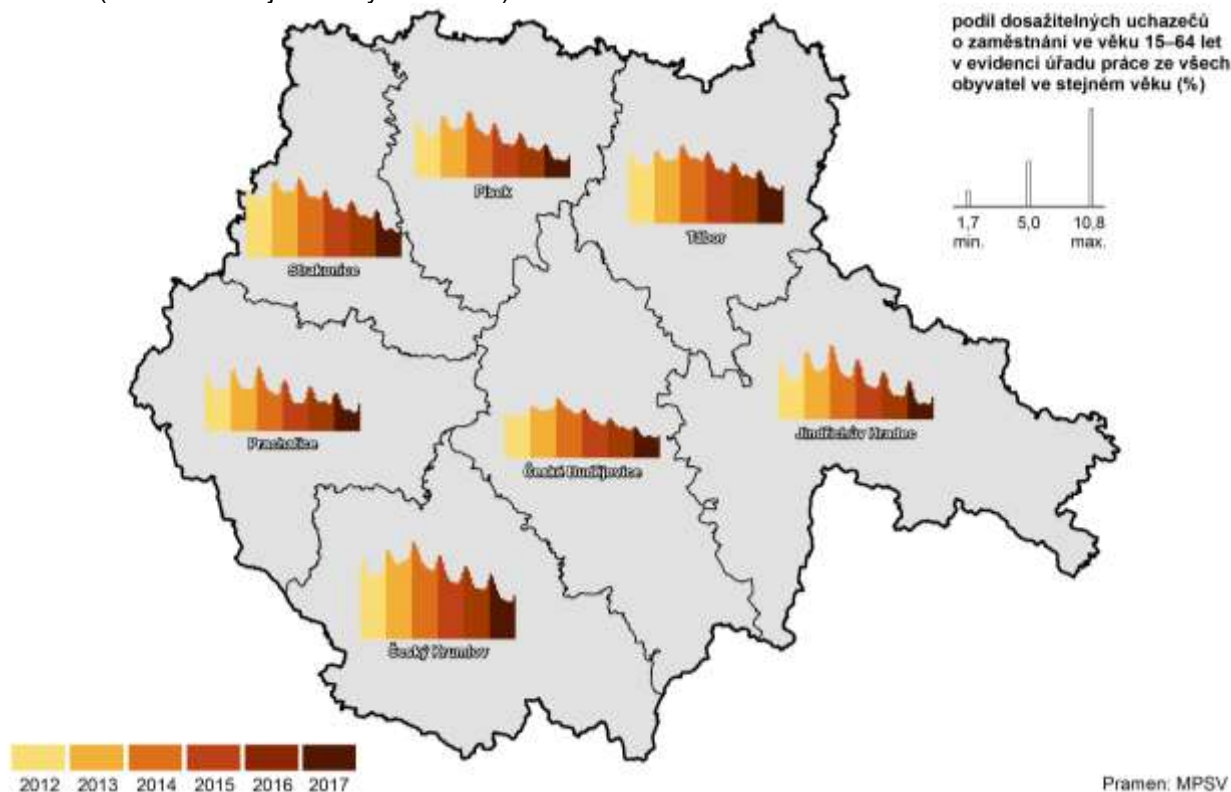
Pramen: MPSV

V rámci mezikrajského srovnání se Jihočeský kraj umístil na pátém místě.

Podíl nezaměstnaných osob (počet dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let / počet obyvatel ve věku 15–64 let) se meziročně snížil ve všech krajích České republiky. Nejnižší podíl zaznamenalo ke konci roku 2017 hlavní město Praha (2,3 %). Jihočeský kraj se s hodnotou 3,1 % umístil na 5. pozici. Nejvyšší podíl nezaměstnaných osob byl evidován v kraji Moravskoslezském (5,8 %) a Ústeckém (5,4 %). Republikový průměr činil 3,8 %.

Ktg 2.1 Podíl nezaměstnaných osob v okresech Jihočeského kraje v letech 2012 až 2017
(stav ke konci jednotlivých měsíců)

Podíl nezaměstnaných osob k 31. 12. 2017 byl v kraji nejnižší od roku 2005.

V posledních šesti letech se situace na trhu práce výrazně zlepšila, zaměstnavatelé nabízejí dostatečný počet pracovních míst a klesá tedy počet uchazečů i podíl nezaměstnaných osob. Tento ukazatel se v Jihočeském kraji meziročně snížil o 1,2 procentního bodu a koncem roku 2017 dosáhl hodnoty 3,1 %. Oproti roku

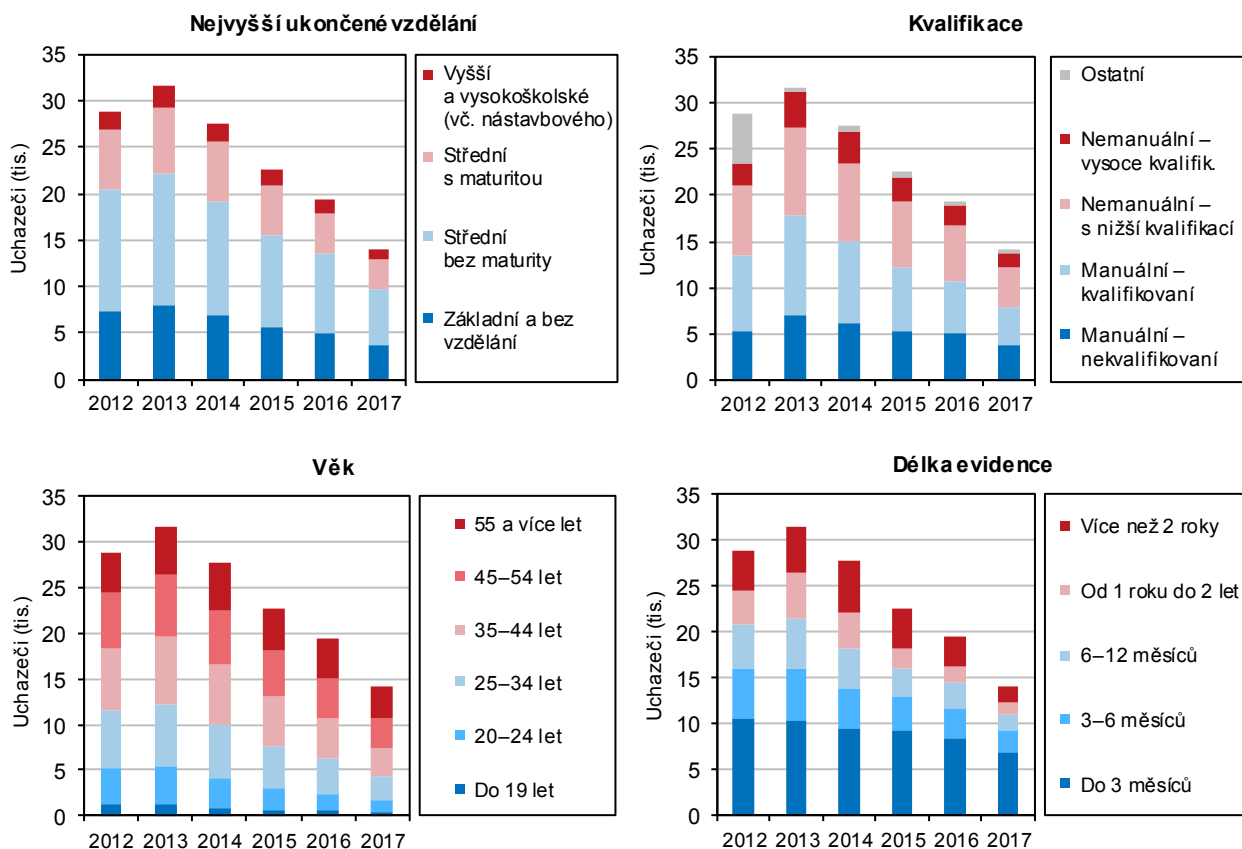
2012, kdy podíl nezaměstnaných činil 6,4 %, došlo k poklesu o více než polovinu. Krajský průměr výrazně převyšovaly okresy Český Krumlov (4,8 %) a Tábor (4,2 %). Nejpříznivější situace byla v okresech Jindřichův Hradec a Písek (2,5 %).

Pokles byl zaznamenán ve všech okresech kraje.

Klesající trend v posledních šesti letech se projevil i v jednotlivých okresech. K nejvýraznějšímu poklesu došlo na Jindřichohradecku, kde podíl nezaměstnaných poklesl z hodnoty 6,2 % v roce 2012 na 2,5 % v roce 2017. Nejmenší, přesto však významný, pokles zaznamenali v okrese Tábor (ze 7,2 % na 4,2%).

Graf 2.6 Uchazeči o zaměstnání v evidenci ÚP podle vzdělání, kvalifikace, věku a délky evidence v Jihočeském kraji (stav k 31. 12.)

Pramen: MPSV

V kraji došlo k meziročnímu snížení počtu uchazečů o zaměstnání ve všech kategoriích.

Z hlediska vzdělanostní struktury převažovali v kraji uchazeči se středním vzděláním bez maturity (43,2 %), naopak nejmenší zastoupení měli uchazeči s vyšším nebo vysokoškolským vzděláním (7,8 %). V meziročním srovnání byl zaznamenán pokles u všech kategorií přibližně o čtvrtinu.

Meziroční úbytek se promítl i do věkové struktury. Největší snížení bylo patrné u osob ve věku 20–24 let (–33,6 %) a v kategorii do 19 let (–32,9 %), nejméně pak ubylo osob v kategorii 55 a více let, ale i tam to bylo o téměř pětinu (–19,6 %).

Podle kvalifikace zaujímali mezi uchazeči o zaměstnání vysoké procento manuálně kvalifikovaní (30,1 %) spolu s nemanuálně pracujícími s nižší kvalifikací (29,1 %). K meziročnímu poklesu však došlo u všech kategorií.

V roce 2017 byla mezi nezaměstnanými téměř polovina uchazečů evidovaných na jihočeských úřadech práce kratší dobu než tři měsíce. Vlivem zlepšení situace na trhu práce došlo k meziročnímu snížení ve všech kategoriích uchazečů.

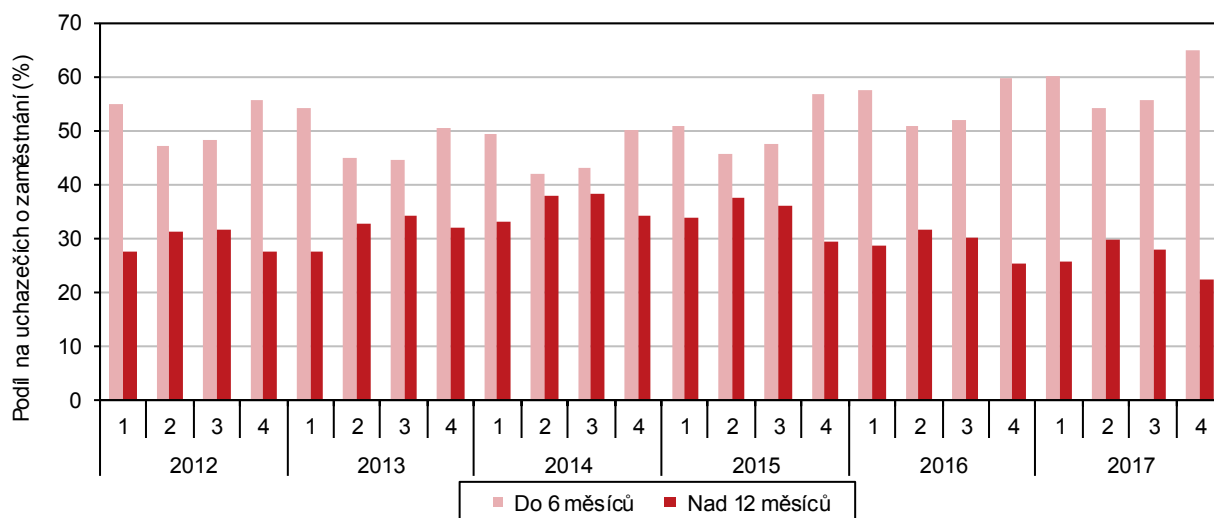
Dlouhodobá nezaměstnanost meziročně klesla.

Za dlouhodobě nezaměstnané se považují uchazeči, kteří jsou na úřadech práce evidováni déle než 12 měsíců. K 31. 12. 2017 činil jejich podíl na celkového počtu evidovaných uchazečů o práci v Jihočeském kraji 22,1 %. V absolutních číslech bylo nejvíce dlouhodobě nezaměstnaných evidováno v prosinci 2013 (10 076), od té doby jejich počet klesal až na 3 121 na konci roku 2017. Za čtyři roky tedy vlivem příznivé situace na trhu práce došlo k poklesu o 69 %.

K 31. 12. 2017 činil v kraji podíl dlouhodobě nezaměstnaných na obyvatelstvu ve věku 15–64 let 0,8 %, což byla 4. nejnižší hodnota v mezikrajském srovnání. Meziročně došlo k poklesu o 0,4 procentního bodu. V regionálním pohledu byla koncem roku 2017 nejlepší situace v okrese Písek (0,4 %), nejvyšší podíl vykázal okres Český Krumlov (1,6 %).

Graf 2.7 Krátkodobě a dlouhodobě nezaměstnaní ke konci čtvrtletí v Jihočeském kraji

Pramen: MPSV

Koncem roku 2017 mělo nárok na podporu v nezaměstnanosti 5 609 osob.

S délkou evidence uchazečů o zaměstnání souvisí i jejich nárok na podporu v nezaměstnanosti. Ke konci roku 2017 pobíralo podporu 39,7 % uchazečů (5 609 osob). Meziročně se jejich podíl zvýšil o 3,1 procentního bodu. Nárok na podporu v roce 2012 mělo 22,9 % uchazečů o práci, přestože v relativním vyjádření se jedná o zvýšení, absolutně se počet uchazečů s nárokem na podporu za posledních šest let snížil o 972 osob.

Výše průměrné měsíční podpory činila v roce 2017 v Jihočeském kraji 6 940 Kč, meziročně se zvýšila o 580 Kč, oproti roku 2012 dokonce o 1 094 Kč.

Příjmy a životní podmínky domácností

Čistý disponibilní důchod domácností na obyvatele vzrostl od roku 2012 o téměř 11 %.

Čistý disponibilní důchod domácností (ČDDD)³ se od roku 2010, kdy poprvé v historii od začátku měření poklesl, zvyšoval. Pokles zaznamenal Jihočeský kraj i v roce 2013 (meziročně o 0,8 %). Od roku 2014 hodnota ČDDD meziročně rostla ve všech krajích. V porovnání let 2012 a 2016 došlo v Jihočeském kraji k nárůstu ČDDD o 11,1 %, meziroční nárůst v roce 2016 činil 3,9 %.

Pro mezikrajské srovnání je však vhodnější ukazatel objemu ČDDD na obyvatele. V roce 2015 překročil kraj hranici 200 tisíc Kč na obyvatele a v roce 2016 se s hodnotou 208 tisíc Kč zařadil na 9. místo. Přestože oproti roku 2012 došlo ke zvýšení o 10,8 % a meziroční nárůst v roce 2016 činil 3,7 %, jsou hodnoty za Jihočeský kraj ve srovnání s údajem za ČR podprůměrné.

³ Čistý disponibilní důchod domácností - ČDDD (makroekonomický agregát) je ve zjednodušeném vyjádření tvořen čistými mzdami a platy, sociálními dávkami a ostatními důchody, provozním přebytkem drobných podnikatelů a klasických domácností, snížený o běžné daně.

Výběrové šetření mezd

V tomto materiálu jsou použity údaje o mzdách z výběrového šetření mezd. Tyto údaje na rozdíl od obvykle publikované průměrné mzdy zjišťované z podnikového výkaznictví ČSÚ nezahrnují zaměstnance v pracovní neschopnosti, s placenou nepřítomností kratší než 4 týdny a s týdenním úvazkem kratším než 30 hodin. Vypočtené mzdy jsou tak vyšší a jsou zatíženy výběrovou chybou.

Meziročně vzrostla průměrná hrubá mzda o 5,9 %.

V souvislosti se situací na trhu práce, kdy stoupá počet volných pracovních míst a klesá počet uchazečů o práci, jsou zaměstnavatelé nuceni zvyšovat mzdy. Nárůst mezd lze pozorovat již od roku 2011, kdy došlo ke změně metodiky šetření, starší data proto nejsou srovnatelná.

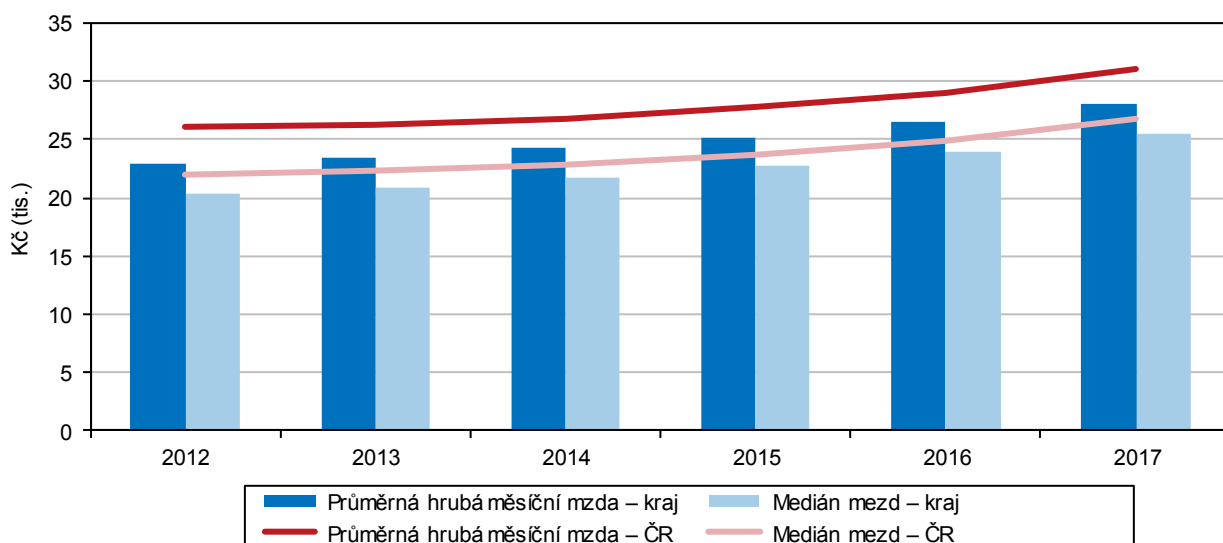
V roce 2017 dosáhla průměrná hrubá měsíční mzda v Jihočeském kraji 28 093 Kč. Oproti roku 2016 vzrostla nominálně o 5,9 % (+1 556 Kč). V mezikrajském srovnání to byla devátá nejnižší hodnota a ve srovnání s průměrnou mzdou v celé České republice byla nižší o 3 016 Kč.

Rozdíl mezi mzdami mužů a žen je stále velký.

Ve srovnání s rokem 2012 došlo k nárůstu průměrné mzdy o 22,8 %. Ačkoli mzdy žen rostly mezi roky 2012 a 2017 rychleji, stále byly výrazně nižší než u mužů a tvořily zhruba 80 % jejich mezd. V roce 2017 byla průměrná mzda mužů vyšší o 5 863 Kč, přestože meziroční nárůst u žen činil 7,1 % (u mužů to bylo pouze 5,5 %). Obdobné trendy bylo možno pozorovat i u mediánu mezd.

Graf 2.8 Průměrná hrubá měsíční mzda a medián mezd v Jihočeském kraji a České republice

Pramen: MPSV, MF

Jihočeský kraj v mezikrajském srovnání mediánu klesá.

Průměrnou mzdu ČR překročila výrazně pouze Praha (o 27,9 %), Středočeský kraj vykázal mzdu jen nepatrně vyšší než republikový průměr (+1,1 %). Mediánu ČR dosáhla pouze Praha a kraje Středočeský a Plzeňský. Na opačném konci pomyslného žebříčku se podle výše průměrné mzdy umístil kraj Karlovarský (26 999 Kč, tj. 86,7 % průměru ČR), nejnižší mzdový medián byl zaznamenán v kraji Zlínském (24 814 Kč, tj. 92,4 % průměru ČR). Jihočeský kraj se v pořadí průměrné mzdy udržuje dlouhodobě na 9. místě a dosáhl pouze 90 % průměru ČR. U mediánu je situace horší, kraj se s hodnotou 25 457 Kč umístil na 11. příčce a oproti roku 2016 došlo k poklesu o 4 místa.

Důchody, důchodci

Počet příjemců důchodů dlouhodobě stoupá.

Důchody jsou dalším zdrojem příjmů pro početnou skupinu obyvatel. Celkový počet příjemců všech důchodů dlouhodobě stoupá, což je zapříčiněno zejména nárůstem počtu příjemců starobních důchodů. V roce 2017 pobíralo v Jihočeském kraji některý z důchodů více než 179 tisíc osob. Meziročně počet příjemců všech důchodů vzrostl o 0,4 % a od roku 2012 byl zaznamenán nárůst o 1,8 %.

V kraji přibylo od roku 2012 téměř 7 tisíc starobních důchodců.

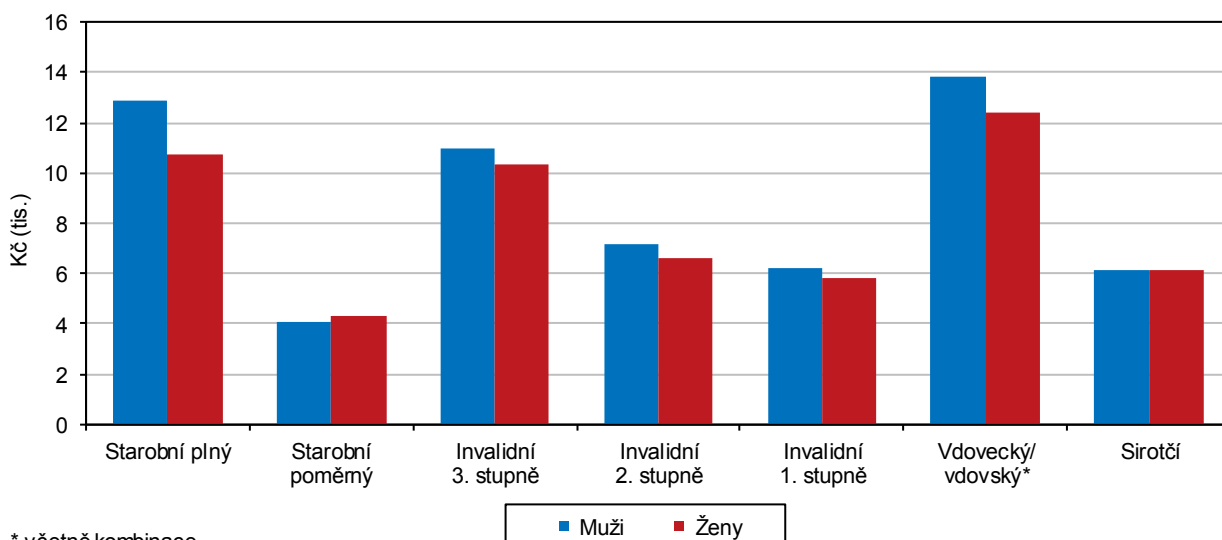
Vzhledem k demografickému vývoji se celospolečenským problémem stává stárnutí populace a s ním spojená finanční náročnost celého důchodového systému. V roce 2017 bylo z celkového počtu příjemců důchodů 61,6 % osob pobírajících starobní důchod sólo. Osob, které pobíraly starobní důchod v souběhu s důchodem vdovským nebo vdoveckým, bylo dokonce 82,7 %. Meziročně přibylo v kraji 1 318 starobních důchodců (včetně souběhu), od roku 2012 jejich počet vzrostl o téměř 7 tisíc (+4,7 %).

Mezi příjemci starobních důchodů celkem (včetně kombinace) převažují ženy.

V souladu s demografickou křivkou a s vyšším počtem žen v seniorském věku převažuje i počet příjemkyň starobního důchodu celkem (včetně kombinace). Od roku 2012 jich přibylo více než 1,8 tisíce. I přesto se jejich podíl v posledních letech snižuje. Zatímco v roce 2012 činil 62,2 %, koncem roku 2017 klesl na 60,6 %. Jednou z příčin tohoto stavu je prodlužující se střední délka života mužů.

Graf 2.9 Průměrné důchody podle druhu důchodu a pohlaví v Jihočeském kraji v prosinci 2017

Pramen: ČSSZ

* včetně kombinace

Přestože starobní důchody sólo rostly, nedosáhly v prosinci 2017 ani na republikový průměr.

Průměrný starobní důchod (sólo bez souběhu) dosáhl v roce 2017 v Jihočeském kraji částky 11 765 Kč a meziročně se zvýšil o 3,4 %. Přestože v mezikrajském srovnání obsadil kraj 5. místo, nedosáhl ani republikového průměru (-101 Kč). Nejvyšší důchody pobírají senioři v Praze (12 691 Kč), nejnižší naopak v Olomouckém kraji (11 504 Kč).

V regionálním pohledu koncem roku 2017 dosáhly na krajský průměr pouze okresy České Budějovice a Tábor, v ostatních okresech byl starobní důchod (sólo bez souběhu) pod průměrem kraje. Nejvyšší starobní důchody sólo byly v okrese České Budějovice (12 076 Kč), nejnižší naopak v okrese Jindřichův Hradec (11 460 Kč).

Starobní důchod sólo u mužů dosáhl částky 12 862 Kč, u žen to bylo 10 768 Kč. Přestože mezi roky 2012 a 2017 byl nárůst důchodů u žen (+10,1 %) vyšší než u mužů (+9,8 %), rozdíl mezi důchody mužů a žen v Jihočeském kraji byl poměrně značný a v roce 2017 činil v průměru 2 094 Kč.

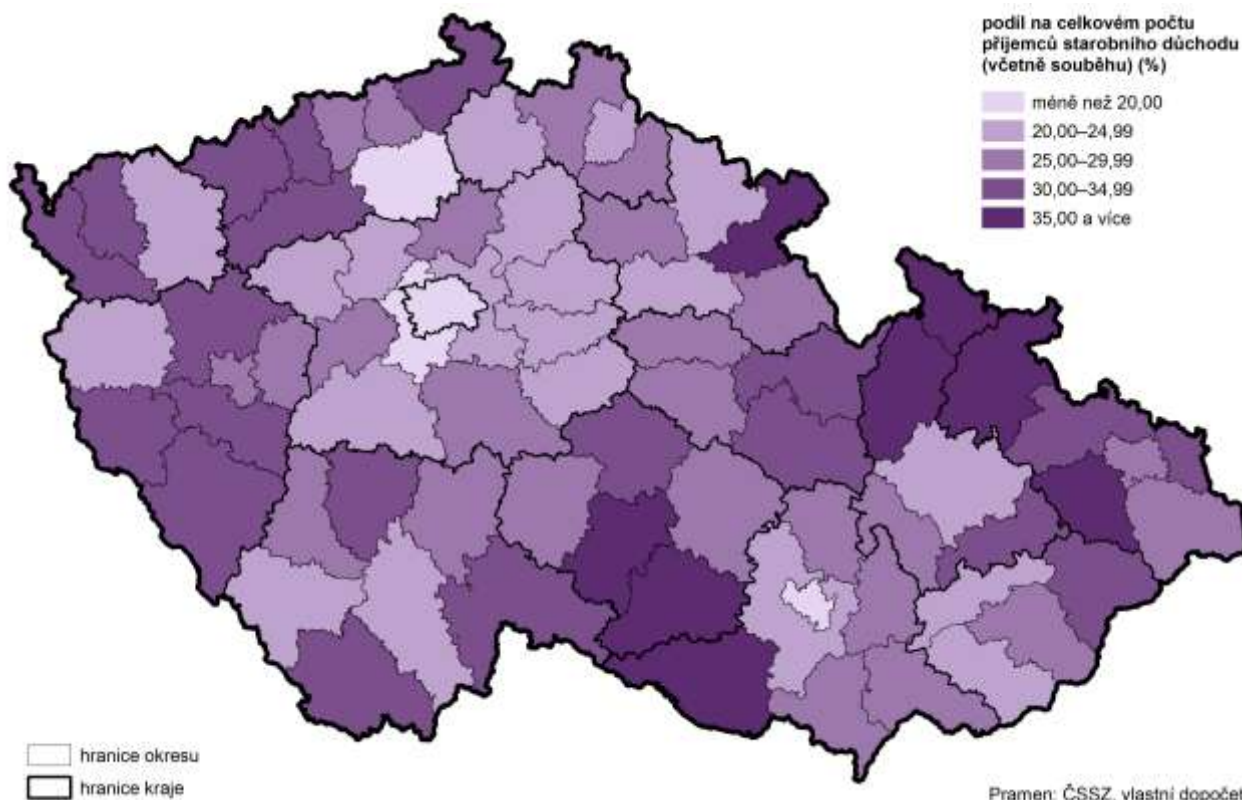
Podíl příjemců předčasných důchodů na počtu příjemců starobních důchodů celkem trvale stoupal, vyšší podíl byl u mužů.

Zastoupení příjemců předčasných důchodů na všech příjemcích starobních důchodů se v prosinci 2017 v Jihočeském kraji meziročně zvýšilo o 0,8 procentního bodu na 27,4 %. Jednalo se o druhý nejnižší meziroční přírůstek za posledních šest let. Oproti roku 2012 došlo k navýšení o 4,1 procentního bodu. V mezikrajském srovnání se kraj podílem příjemců předčasných starobních důchodů zařadil na 7. příčku. Nejvyšší podíl „předčasných důchodců“ dlouhodobě vykazuje Kraj Vysočina (v prosinci 2017 – 32,5 %), naopak nejmenší podíl je tradičně v Praze (v prosinci 2017 – 13,6 %).

V regionálním pohledu bylo koncem roku 2017 nejvyšší zastoupení příjemců předčasných starobních důchodů v okrese Český Krumlov (34,0 %), nejnižší podíl vykázal okres České Budějovice (22,8 %).

Podíl příjemců předčasných důchodů se lišil i podle pohlaví. V kraji v roce 2017 byl vyšší u mužů (30,3 %) a jejich počet dosáhl 17,7 tisíc. U žen dosáhl podíl 25,6 % a bylo jich evidováno necelých 23 tisíc. Počty příjemců předčasných starobních důchodů dlouhodobě stoupají u obou pohlaví, za posledních šest let přibylo 24,1 % mužů a 22,4 % žen.

Ktg 2.2 Příjemci předčasného starobního důchodu v okresech v prosinci 2017

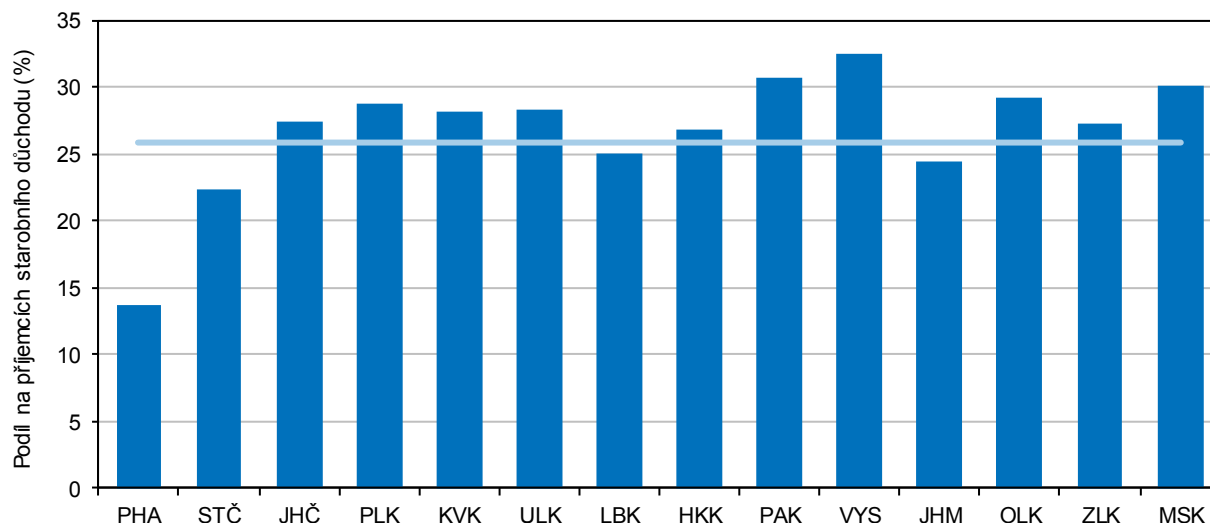

Podíl průměrného starobního důchodu sólo na mzdovém mediánu klesá.

Přestože starobní důchod vykazuje dlouhodobě stoupající tendenci, jeho podíl na mzdovém mediánu od roku 2012 mírně ale vytrvale klesá. V roce 2012 činil 52,2 % mzdového mediánu, v roce 2015 klesl pod polovinu a koncem roku 2017 dosáhl hodnoty 46,2 %. Starobní důchod tedy roste pomaleji než mzdový medián pracujících občanů.

Graf 2.10 Příjemci předčasného starobního důchodu v krajích v prosinci 2017

Pramen: ČSSZ

Sociální zabezpečení

Hodnota vyplacených dávek státní sociální podpory dlouhodobě klesá.

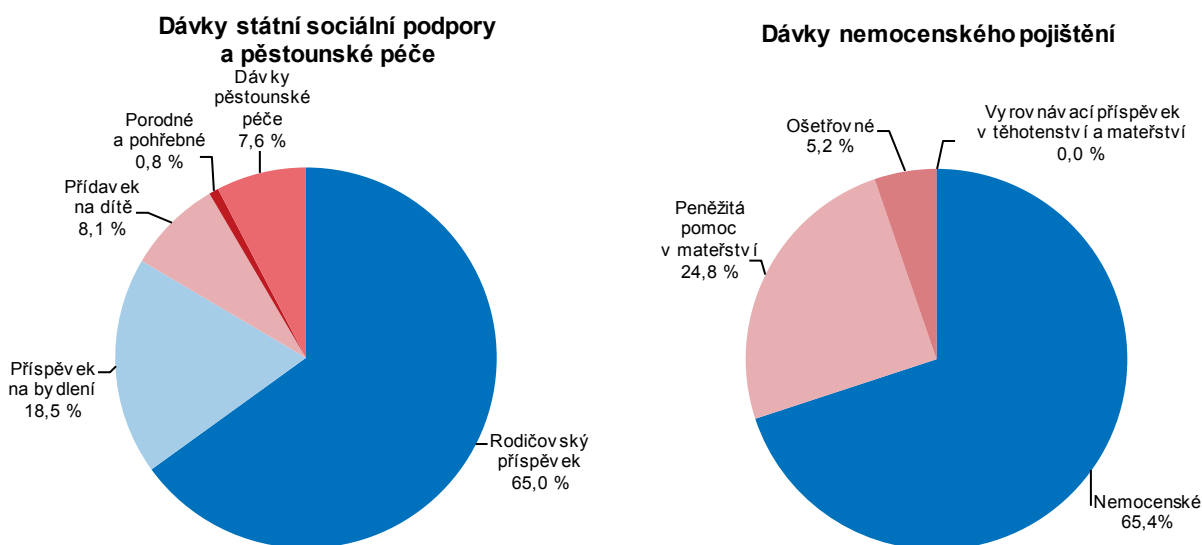
Další část příjmů tvoří dávky státní sociální podpory. Dlouhodobě má tento ukazatel klesající trend, a to jak v počtu vyplacených dávek, tak v objemu výdajů na dávky celkem. V roce 2017 bylo vyplaceno více než 567 tisíc dávek v celkové výši více než 2 miliardy korun. Obě hodnoty jsou nejnižší od roku 2013, kdy se dávky sociální péče začaly sledovat podle místa bydliště příjemce. Meziročně došlo k poklesu počtu vyplacených dávek o 7,8 %.

Průměrná výše vyplacených dávek na obyvatele činila 3 150 Kč a patřila k nejnižším v republice. Nejvyšší dávky byly vypláceny v Ústeckém a Moravskoslezském kraji, kde průměrná výše dávek na obyvatele přesahovala 4 tisíce korun, naopak nejnižší dávky byly vypláceny v Plzeňském kraji, kde nedosáhly ani 3 tisíce korun na obyvatele.

Téměř dvě třetiny všech vyplacených dávek v roce 2017 tvořil rodičovský příspěvek a necelých 20 % příspěvek na bydlení.

Graf 2.11 Výdaje na dávky státní sociální podpory a nemocenského pojištění v Jihočeském kraji v roce 2017

Pramen: MPSV

Za šest let stouply výdaje na dávky nemocenského pojištění téměř o polovinu.

Výdaje na dávky nemocenského pojištění se v kraji od roku 2012 zvyšovaly. V roce 2017 došlo k meziročnímu nárůstu o 7 %, tj. navýšení o bezmála 100 milionů Kč. Téměř 70 % objemu všech dávek tvořily dávky nemocenské a čtvrtina byla vyplacena jako peněžité pomoci v mateřství.

Počet nemocensky pojištěných osob stále roste.

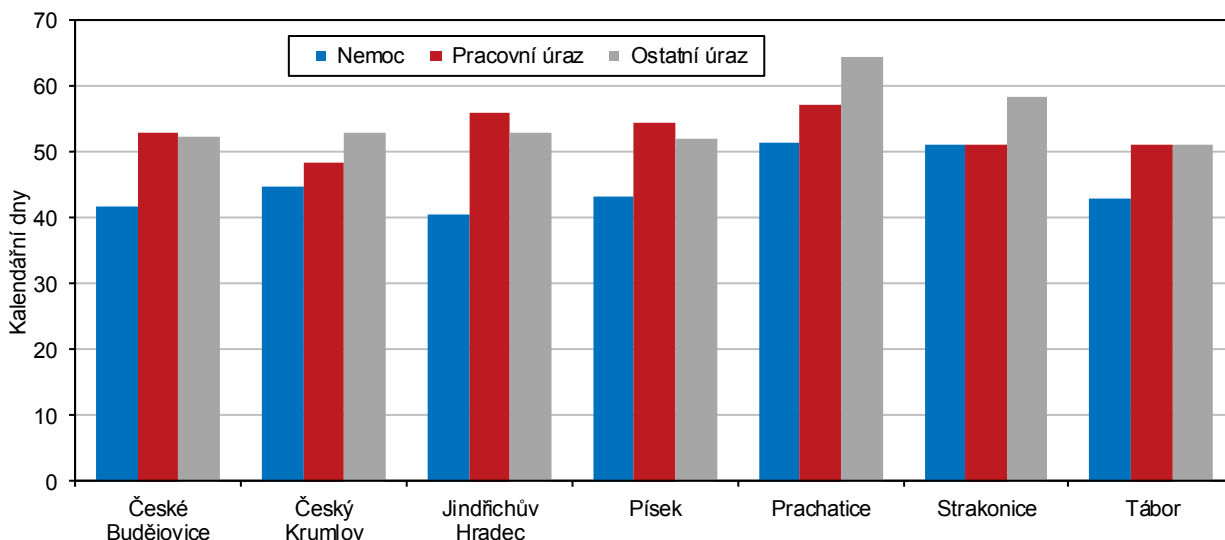
V roce 2017 činil v Jihočeském kraji počet nemocensky pojištěných osob 229,4 tisíc. Meziročně došlo k navýšení o téměř 3 tisíce osob. Nově hlášených případů pracovní neschopnosti v kraji bylo 94,2 tisíc, z nichž 52 % připadalo na ženy. Počet nově hlášených případů pracovní neschopnosti meziročně vzrostl napříč celou Českou republikou, pouze v Karlovarském kraji bylo hlášeno o 56 případů méně.

V přepočtu na 100 pojištěných bylo v roce 2017 v Jihočeském kraji nově hlášeno 41,1 případů pracovní neschopnosti. V rámci mezikrajského srovnání je tato hodnota třetí nejvyšší. Vyšší počet případů na 100 pojištěných zaznamenali pouze v Plzeňském a Libereckém kraji.

Jihočeši loni strávili průměrně 45,2 kalendářních dní v pracovní neschopnosti.

Po výrazném zkrácení délky dočasné pracovní neschopnosti (PN) v roce 2015 (meziročně o 4,4 kalendářní dny), mírně stoupla a v roce 2017 dosáhla hodnoty 45,2 kalendářních dnů. Pokles v roce 2015 souvisel se zkrácením délky pracovní neschopnosti pro nemoc o 4,8 kalendářních dnů. V porovnání s celorepublikovou hodnotou byl v roce 2017 Jihočeský kraj s délkou pracovní neschopnosti na jeden nově hlášený případ stále nadprůměrný (o 2,6 dne).

Graf 2.12 Průměrná doba trvání 1 případu pracovní neschopnosti v okresech Jihočeského kraje v roce 2017
Pramen: ČSSZ

Nejdéle byli v pracovní neschopnosti obyvatelé Prachaticka.

V regionálním pohledu je délka dočasné pracovní neschopnosti v okresech různá. V roce 2012 strávili v PN nejdelší dobu obyvatelé okresů Prachatice (60,9 dní) a Strakonice (53,7 dní). Nejkratší průměrnou dobu trvání PN zaznamenali na Písecku (44,0 dní). Během šesti let došlo k poklesu doby strávené v PN ve všech okresech kromě Písku (+0,7 dne). V roce 2017 nejdéle zůstávali v dočasné pracovní neschopnosti opět obyvatelé Prachaticka, nejkratší dobu v PN strávili obyvatelé Jindřichohradecka (42,3 dní). K nejvýraznějšímu zkrácení doby pracovní neschopnosti mezi roky 2012 a 2017 došlo v okresech České Budějovice a Prachatice (-8 dní).

Zdravotnictví

Lékařů v kraji ubývá, na tisíc obyvatel připadali 4 lékaři.

Počet lékařů od roku 2008 rostl až do roku 2014, kdy dosáhl historického maxima (2 727). Od té doby došlo k poklesu o 105 lékařů a podle posledních dostupných údajů v roce 2016 působilo ve zdravotnických zařízeních Jihočeského kraje celkem 2 622 lékařů (přepočtené počty). Počet obyvatel připadajících na jednoho lékaře se druhým rokem zvyšoval a v roce 2016 v kraji činil 243 osob. Na tisíc obyvatel kraje tak připadali zhruba 4 lékaři. V okresech byla situace různá. Zatímco okolo krajského průměru se pohybovaly okresy Jindřichův Hradec a Písek, okres České Budějovice byl výrazně nadprůměrný (téměř 6 lékařů na 1 000 obyvatel) a naopak hodnotu hluboko pod průměrem kraje uvedl okres Prachatice, kde na 1 000 obyvatel připadali 3 lékaři.

Klesl rovněž počet ordinací praktických lékařů pro děti a dorost.

Za posledních deset let (poslední dostupné údaje z roku 2016) vzrostl počet samostatných ordinací praktických lékařů pro dospělé, stomatologů, gynekologů i lékařů specialistů. Opačný trend byl zaznamenán u ordinací praktických lékařů pro děti a dorost, kde došlo k poklesu o 14 ordinací. Vývoj v jednotlivých okresech v rámci kraje byl odlišný. Počty samostatných ordinací lékařů v okrese České Budějovice se vyvíjely v souladu s trendem v celém kraji. Na rozdíl od dění v kraji na Jindřichohradecku přibylo ordinací pro děti a dorost a v okrese Prachatice ubyly stomatologické a gynekologické ordinace.

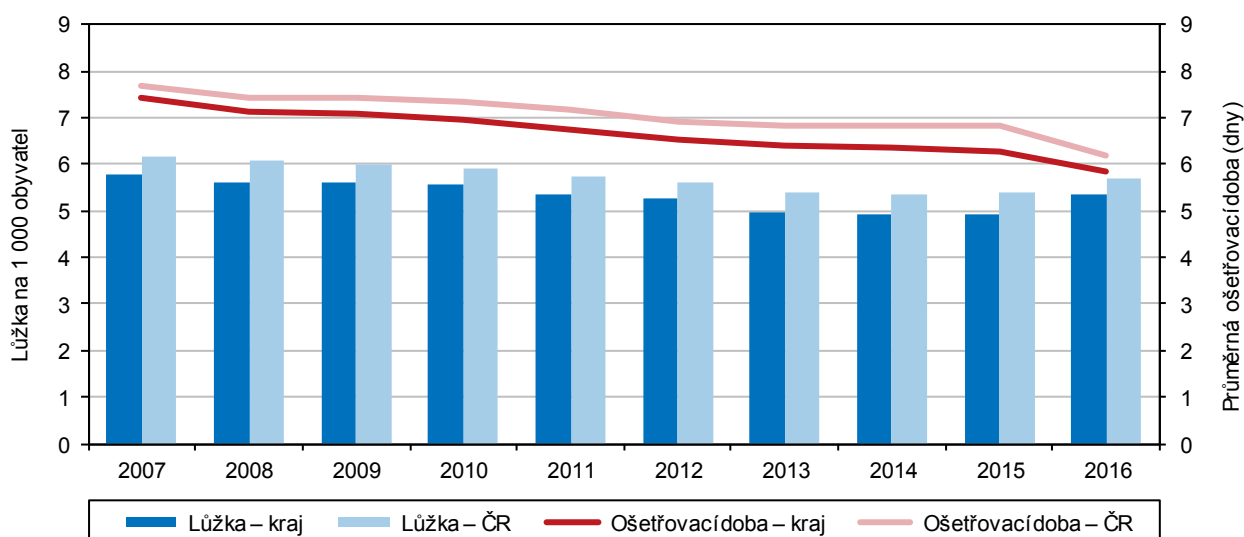
Vzrostl počet nemocničních lůžek a zkrátila se ošetrovací doba.

V roce 2016 bylo v 9 jihočeských nemocnicích evidováno 3 406 lůžek. Po období předchozího poklesu tak v roce 2016 jejich počet meziročně vzrostl o 8 %. Tato skutečnost je však způsobena převedením lůžek v některých léčebnách dlouhodobě nemocných pod nemocnice. Na tisíc obyvatel kraje tak připadalo 5,3 nemocničních lůžek, což je hodnota mírně pod průměrem ČR (5,7).

Pokračoval trend zkracování průměrné ošetrovací doby a v roce 2016 činil v kraji 5,8 dne. Za posledních deset let se doba ošetření v nemocnicích snížila průměrně o 1,6 dne.

Graf 2.13 Lůžka a ošetrovací doba v nemocnicích v Jihočeském kraji a České republice

Pramen: ÚZIS

Školství

Rostl pouze počet žáků základních škol, v ostatních typech škol se jejich počty snižovaly.

Situace ve školství s odstupem kopíruje demografický vývoj. Počet dětí v mateřských školách v kraji do roku 2014 stoupal a dosáhl hodnoty 23 419, od té doby klesá. V roce 2017 bylo v mateřských školách zapsáno 23 045 dětí (meziročně -0,1 %). I přes pokles počtu zapsaných dětí počet mateřských škol a tříd v nich naopak stoupal. Za posledních deset let přibylo v kraji 25 mateřských škol a 175 tříd.

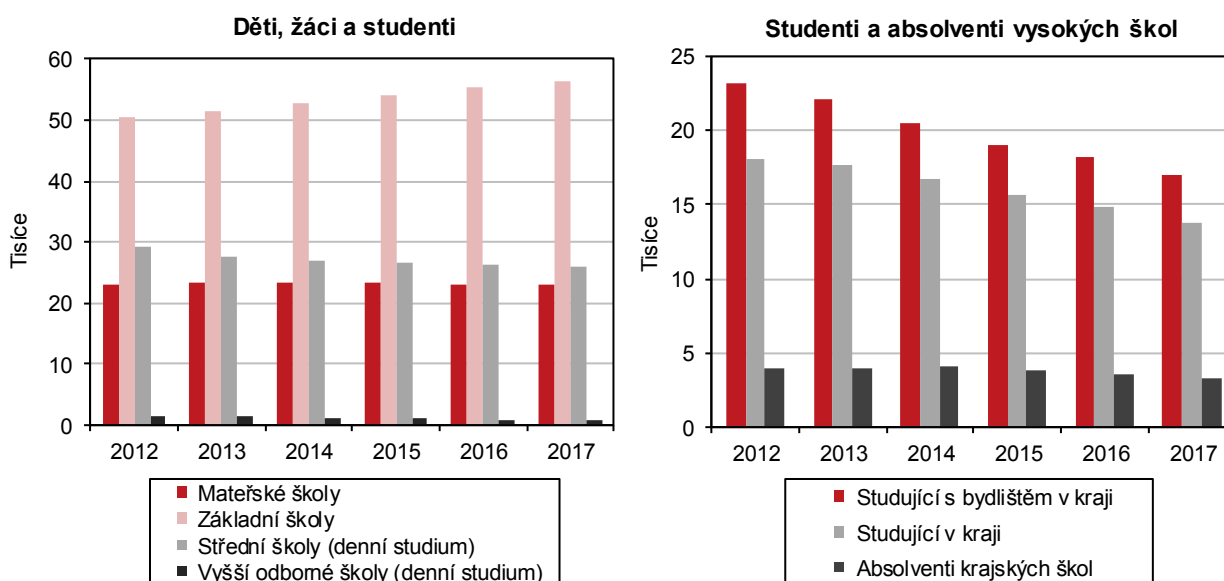
Jihočeské základní školy ve školním roce 2017/2018 navštěvovalo 56,3 tisíc žáků, meziročně to bylo o 911 žáků více. Za deset let se počet žáků v základních školách zvýšil o 5 tisíc. V souladu s tím přibývají i školy a třídy. Od roku 2008 bylo v kraji nově otevřeno 6 škol a 150 tříd.

Méně studentů zaznamenaly střední školy, v posledním desetiletí se jejich počet snížil o 8 tisíc na hodnotu 26,0 tisíc žáků v roce 2017. V důsledku toho v kraji ubylo 9 středních škol a bylo zrušeno 250 tříd v nich. Často se ovšem nejednalo o rušení škol, ale o slučování několika subjektů.

Klesá i zájem o studium na jihočeských vyšších odborných školách (VOŠ), které zaznamenávají dlouhodobý úbytek počtu studentů. V roce 2017 navštěvovalo VOŠ v kraji 679 studentů v denní formě studia, za deset let jejich počet klesl o téměř dvě třetiny.

Graf 2.14 Děti, žáci, studenti a absolventi škol v Jihočeském kraji

Pramen: MŠMT

Studentů vysokých škol v kraji ubývá, od roku 2014 klesá i počet absolventů.

Počet studentů vysokých škol (se státním občanstvím ČR) se od roku 2012 snižoval. V roce 2017 bylo na vysokých školách zapsáno více než 17 tisíc Jihočechů. Na 4 vysokých školách v Jihočeském kraji v roce 2017 studovalo 13,8 tisíc studentů (občanů ČR), z nichž dvě třetiny si zvolily prezenční formu studia. V roce 2017 byl meziroční pokles studujících Jihočechů i studujících v Jihočeském kraji obdobný – o více než 1,1 tisíce studentů. Počet absolventů jihočeských vysokých škol dosáhl svého maxima v roce 2014, kdy studium úspěšně ukončilo 4,1 tisíce studentů. V následujících letech jejich počet klesal až na hodnotu 3,3 tisíce absolventů v roce 2017.

Kriminalita a dopravní nehody

Kriminalita v Jihočeském kraji stále klesá, k meziročnímu nárůstu došlo pouze na Písecku.

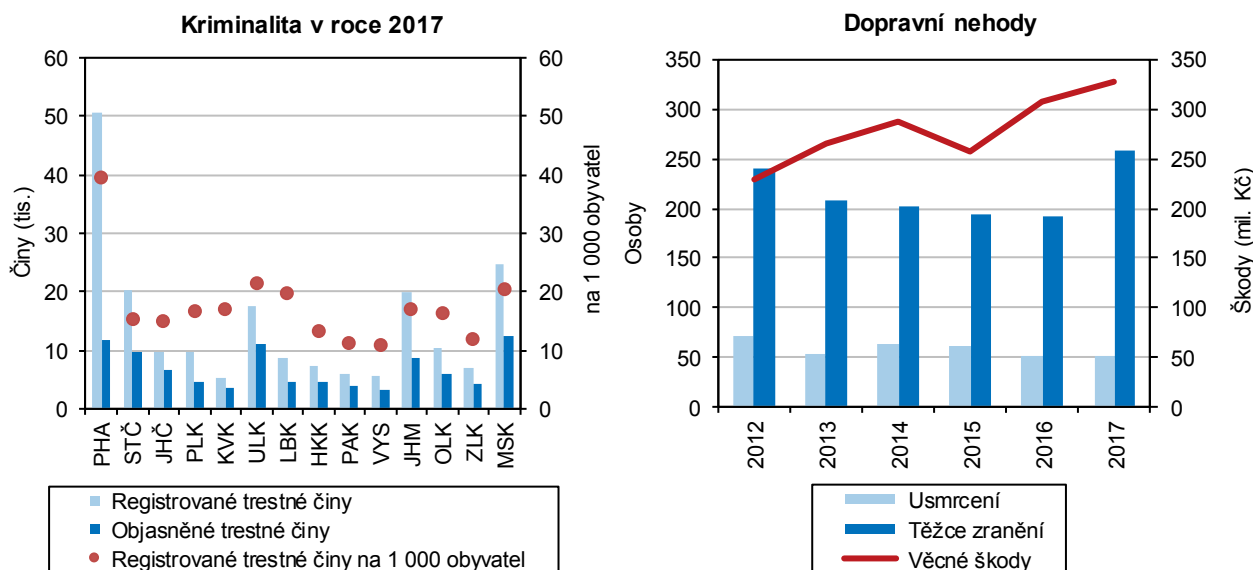
V Jihočeském kraji bylo v roce 2017 registrováno 9 662 trestných činů a jejich počet dlouhodobě klesá. Oproti předchozímu roku se počet těchto činů snížil o 10,7 %. K meziročnímu poklesu došlo nejen v kraji, ale i ve všech jeho okresech, kromě okresu Písek, kde došlo k nárůstu o 6,1 %. Nejvyšší počet trestných činů registrovali v okrese České Budějovice (3,4 tisíc trestných činů), naopak nejnižší údaj uvedl okres Prachatice (608). V přepočtu na 1 000 obyvatel bylo zaznamenáno nejvíce trestných činů v okrese Písek (18,0), nejnižší kriminalitu v relativním vyjádření měl okres Tábor (10,8).

Objasněnost trestných činů se v kraji v posledních šesti letech zvyšovala, v roce 2017 byly objasněny dvě třetiny z registrovaných trestných činů. Ve všech okresech přesáhla objasněnost hranici 60 %, nejvyšší byla v okrese Písek (77 %).

Graf 2.15 Kriminalita v krajích a dopravní nehody v Jihočeském kraji

Pramen: Policejní prezidium ČR

Počet dopravních nehod dlouhodobě stoupá, od roku 2012 bylo evidováno o třetinu více nehod.

Zatímco kriminalita na území kraje klesá, počty dopravních nehod se dlouhodobě zvyšují. V roce 2017 došlo na jihočeských silnicích k 4 301 dopravním nehodám. Při nich bylo 52 osob usmrceno, 258 těžce zraněno a 1 973 lehce zraněno. Věcná škoda přesáhla 326 milionů korun. Počet nehod se v kraji od roku 2012 neustále zvyšuje. Zatímco meziročně stoupl o necelá 2 %, od roku 2012 přibýlo dopravních nehod o více než třetinu. Příčinou více než 60 % nehod byl nesprávný způsob jízdy a téměř čtvrtina všech nehod v kraji byla způsobena v důsledku nepřiměřené rychlosti.

Nejvíce nehod bylo zaznamenáno v okrese České Budějovice (1 295) a nejméně v okrese Prachatice (398). V relativním vyjádření na tisíc obyvatel však byla nehodovost nejvyšší na Českokrumlovsku (8,4) a nejnižší na Jindřichohradecku (5,4). V kraji bylo nahlášeno 6,7 nehod na 1 000 obyvatel středního stavu. Nejvíce osob zemřelo při dopravních nehodách v okrese Strakonice (13), naopak nejméně obětí dopravních nehod zaznamenali v okresech Prachatice a Tábor (3).

Bodové hodnocení řidičů bylo v ČR zavedeno v roce 2006.

Jako jedno z opatření proti stále vzrůstajícímu počtu dopravních nehod bylo zavedení bodového systému řidičů v polovině roku 2006. Bodový systém v ČR slouží ke sledování opakovaných přestupků nebo trestných činů v silničním provozu. Přestupky jsou ohodnoceny škálou od 2 do 7 bodů a do registru řidičů je zaznamenává obecní úřad obce s rozšířenou působností. Po dosažení počtu 12 bodů úřad vyzve řidiče k odevzdání řidičského průkazu.

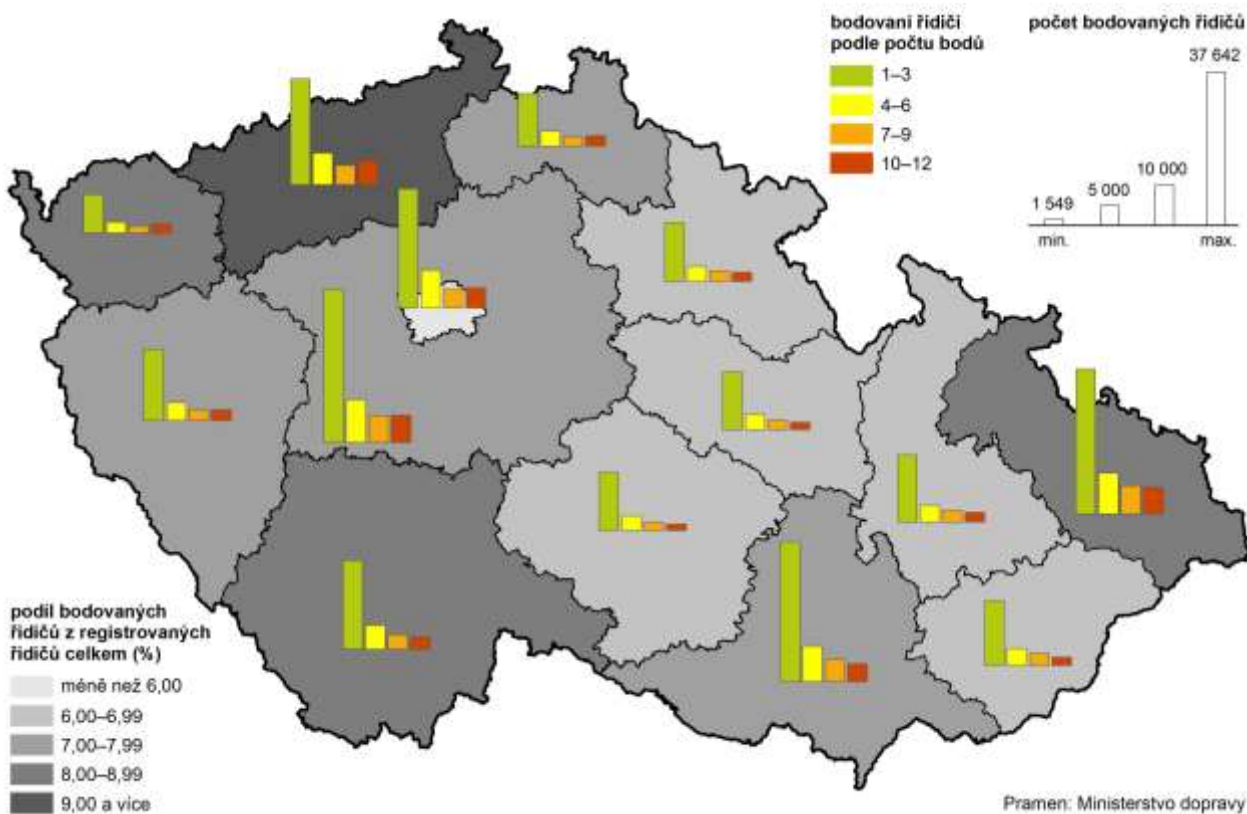
Mezi roky se 2012 a 2017 počet bodovaných řidičů v ČR snížil o téměř 95 tisíc.

V roce 2012 bylo v ČR evidováno více než 577,4 tisíc bodovaných řidičů, což činilo 8,8 % z celkového počtu řidičů. Jihočeský kraj uvedl hodnotu pod celorepublikovým průměrem (8,2 %) a v mezikrajském srovnání se umístil na šesté příčce. Nejnižší podíl potrestaných řidičů uvedl Kraj Vysočina (7,8 %), naopak největší podíl bodovaných řidičů zaznamenali v Karlovarském kraji (10,5 %).

Počet bodovaných řidičů v kraji byl v roce 2017 výrazně nad průměrem ČR.

Ke konci roku 2017 bylo v evidenci úřadů ORP v celé ČR evidováno 482,5 tisíc řidičů, kteří na svém kontě měli alespoň 1 bod. To odpovídá 7,1 % všech registrovaných řidičů a znamená to, že zhruba každý 14. řidič v ČR spáchal „bodovaný“ dopravní přeštek. V Jihočeském kraji bylo ke konci roku 2017 evidováno 8,0 % bodovaných řidičů, což je hodnota nad průměrem ČR. Kraj se tak propadl pořadím až na 10. místo. Nejméně bodovaných řidičů uvedla Praha (5,6 %), nejvíce naopak Ústecký kraj (9,1 %).

Ktg 2.3 Bodové hodnocení řidičů v krajích k 31. 12. 2017

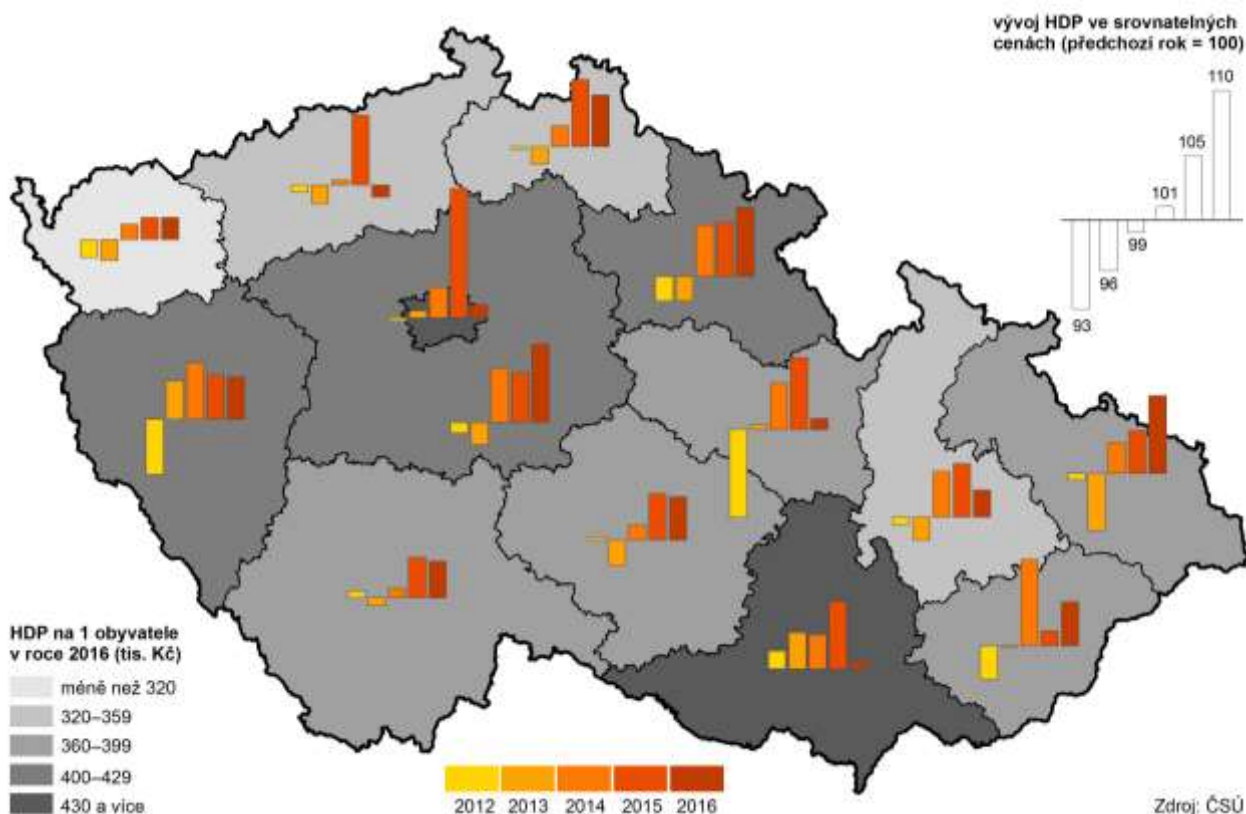
3. Ekonomický vývoj

V oblasti regionální makroekonomické statistiky je hodnocen vývoj do roku 2016, přitom za rok 2016 jsou zatím k dispozici pouze předběžné výsledky. Definitivní údaje za rok 2016 a předběžné výsledky roku 2017 za kraje budou zveřejněny v polovině ledna 2019.

HDP v s. c. od roku 2014 již třetím rokem roste.

Po období hospodářské nestability regionální hrubý domácí produkt (RHDP) Jihočeského kraje ve srovnatelných cenách (s. c.) od roku 2014 rostl. V roce 2016 podle předběžných výsledků meziročně vzrostl o 2,8 %. Oproti předchozímu roku se růst sice poněkud zpomalil, ale pokračuje již třetím rokem. Ve srovnání s vývojem HDP v s. c. České republiky měl kraj v roce 2016 mírně nadprůměrný přírůstek, ale v delším časovém horizontu byla dynamika hospodářství kraje spíše mírnější, tzn. relativní přírůstky a úbytky menší.

Ktg 3.1 Regionální hrubý domácí produkt v krajích v letech 2012 až 2016

Většina krajů se již vyhoupla nad předkrizovou úroveň.

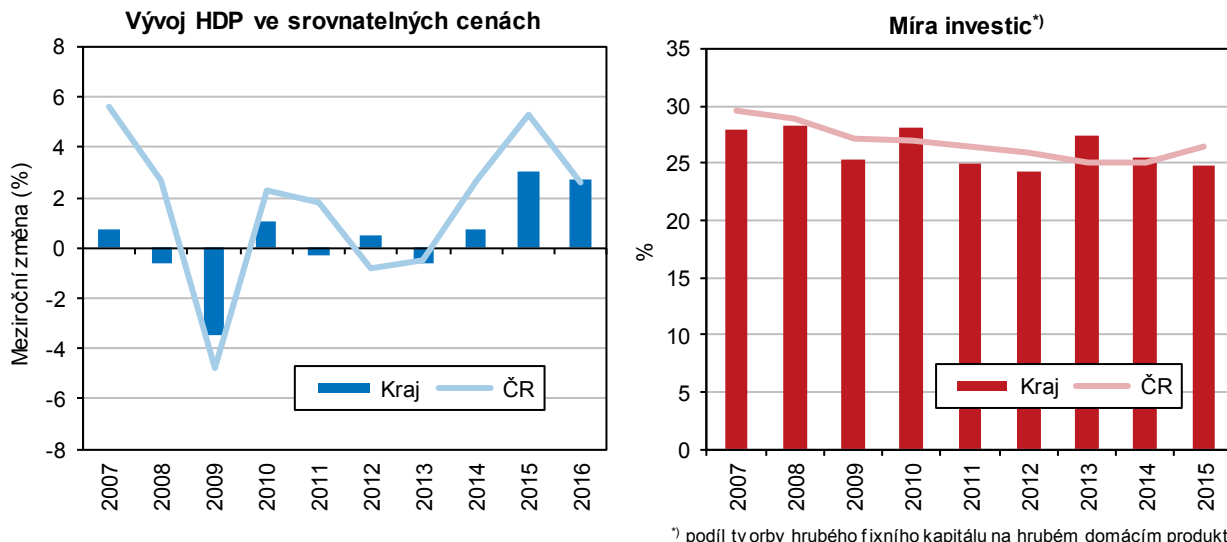
Kladný hospodářský vývoj byl v roce 2016 podle předběžných výsledků zjištěn ve všech krajích s výjimkou Ústeckého. Nejrychlejší meziroční růst HDP v s. c. (nad 5 %) zaznamenaly v roce 2016 kraje Středočeský, Moravskoslezský a Královéhradecký. Zásadou pokračujícího růstu HDP v s. c. se již všechny regiony vyhouply nad předkrizovou úroveň, pouze Karlovarský a Ústecký za ní zaostávají. Nejvýraznější nárůst proti roku 2008 zaznamenal Plzeňský kraj.

Podíl Jihočeského kraje na HDP ČR se snížil.

Vzhledem k tomu, že dlouhodobý vývoj RHDP Jihočeského kraje byl ve srovnání s celou republikou mírnější (pozdější), zmenšil se podíl kraje na tvorbě HDP ČR. Zatímco v roce 2000 představoval 5,7 % a byl šestý nejvyšší mezi kraji, v roce 2016 činil 5,0 % a byl sedmý. Toto horší umístění si Jihočeský kraj drží třetím rokem poté, co byl předstižen Plzeňským krajem.

Graf 3.1 Hrubý domácí produkt a míra investic v Jihočeském kraji a České republice

Zdroj: ČSÚ

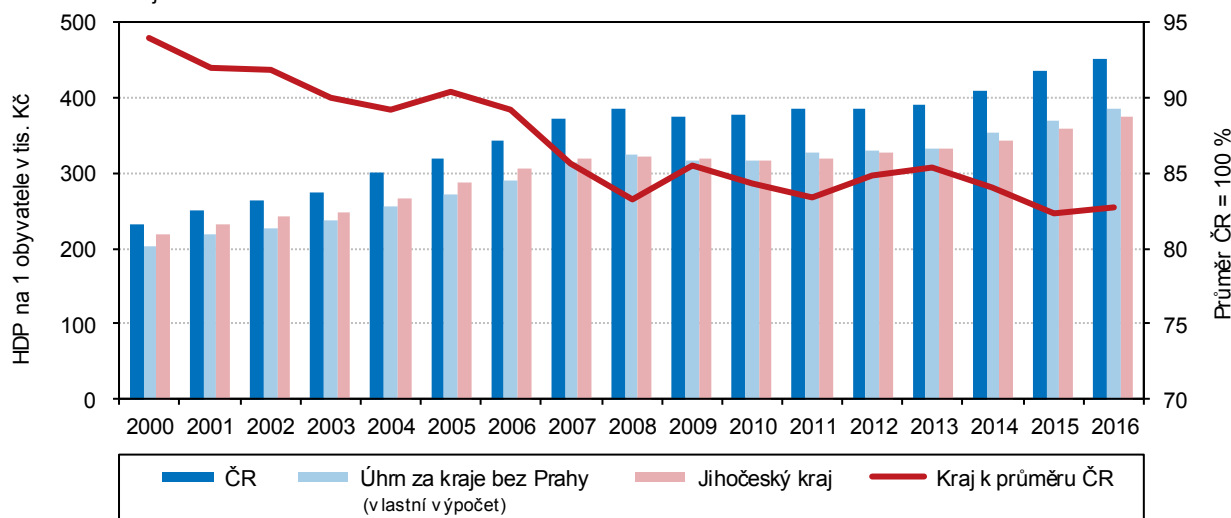
Jihočeský kraj si pohoršil i v RHDP na 1 obyvatele; klesl na osmé místo mezi kraji.

Podle hodnoty RHDP na 1 obyvatele se kraj v letech 2015 a 2016 řadil na osmé místo v regionálním srovnání. Do roku 2000 byl jeho HDP na 1 obyvatele zpravidla třetí nejvyšší, postupně se však jeho pozice zhoršovala. V roce 2007 obsadil páté místo, a protože zde krize nastoupila dříve než ve většině krajů, propadl se v roce 2008 na místo osmé a v dalších letech se umisťoval na šestém až devátém místě.

Horší pozici Jihočeského kraje v mezikrajovém srovnání dokumentuje i vztah regionálního HDP na 1 obyvatele a celorepublikového průměru, respektive HDP na 1 obyvatele vypočteného za souhrn krajů s výjimkou Hlavního města Praha⁴. HDP Jihočeského kraje na 1 obyvatele až do roku 2006 průměr mimopražských krajů převyšoval zpravidla o 6–8 %, od roku 2007 se pohyboval těsně kolem tohoto průměru a od roku 2011 již jen pod ním, v letech 2015 a 2016 se mu vzdalil o 3 %.

Graf 3.2 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele v Jihočeském kraji a České republice

Zdroj: ČSÚ

⁴ Hlavní město Praha mělo mezi kraji zcela mimořádnou pozici z hlediska HDP. Ve srovnání s průměrem celé ČR je hodnota RHDP Prahy na obyvatele nesrovnatelně vyšší; od roku 2001 víc než dvojnásobná. Praha zvyšuje republikovou hodnotu natolik, že žádný jiný kraj ji už nepřekračuje. Proto jsme zařadili i porovnání s hodnotou vypočítanou za skupinu krajů s výjimkou hlavního města.

Regionální HPH v b. c. Jihočeského kraje přechodně v letech 2009 a 2010 klesala, od roku 2011 opět roste.

Vývoj RHDP úzce souvisí s vývojem regionální hrubé přidané hodnoty (HPH), která je jeho součástí. Regionální HPH představuje rozdíl mezi celkovou produkcí a mezispotřebou jednotlivých odvětví daného regionu. Protože se vyjadřuje v běžných cenách, je její vývoj ovlivněn i cenovými vlivy. Regionální HPH měla trvale rostoucí trend, který se vlivem nastupující globální recese zpomalil a v letech 2009 a 2010 HPH dokonce klesala. Od roku 2011 sice opět rostla, od roku 2014 meziročně cca o 4 %, přesto zaostávala za předkrizovou dynamikou.

V letech 2015 a 2016 rostl podíl sekundárního sektoru a klesal podíl primárního a terciárního sektoru.

Ve struktuře HPH lze v dlouhodobém horizontu pozorovat změny, které platí ve většině krajů: klesající podíl primárního sektoru a rostoucí podíl terciéru. V době ekonomické recese byly zaznamenány opačné tendence, ale v posledních letech se již změny většinou navracejí do dlouhodobých trendů. V Jihočeském kraji v letech 2015 a 2016 klesá podíl primárního sektoru a díky rychle rostoucí HPH ze zpracovatelského průmyslu roste podíl sekundárního sektoru. Na rozdíl od dlouhodobých trendů pak podíl terciárního sektoru kraje mírně klesá, vzhledem k tomu, že jeho HPH sice roste, ale pomaleji než HPH sekundéru.

Oproti struktuře HPH ČR má Jihočeský kraj vyšší podíl priméru a sekundéru a nižší podíl terciéru.

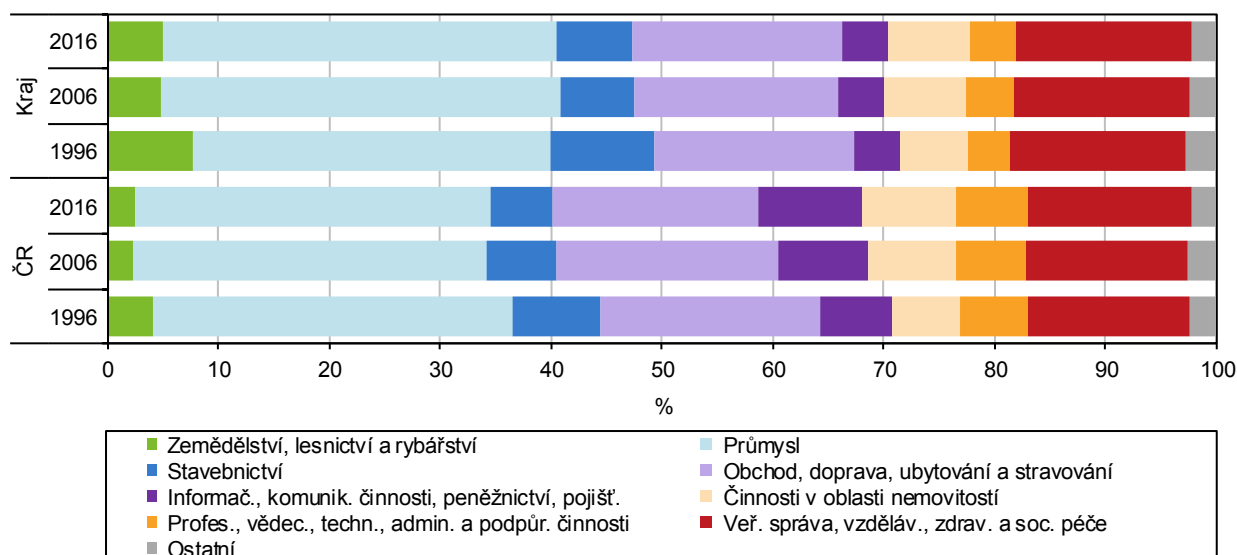
Jihočeský kraj se odlišoval od struktury HPH ČR vyšším podílem primárního a sekundárního sektoru a nižším podílem terciéru. Struktura HPH ČR je významně ovlivněna Hlavním městem Prahou, které má mezi kraji neobvyklou strukturu HPH s podílem terciárního sektoru 84 %.

V mezikrajském srovnání měl Jihočeský kraj v roce 2016 nejvyšší podíl primárního sektoru a druhý nejvyšší podíl stavebnictví.

V regionálním srovnání měl Jihočeský kraj ve struktuře HPH obvyčejně druhý nejvyšší podíl primárního sektoru po Kraji Vysočina a v roce 2016 zaznamenal podle předběžných výsledků dokonce nejvyšší podíl priméru. Podíl terciárního sektoru měl od roku 2010 pátý nejvyšší (zejména díky sekcím obchodu, dopravy, ubytování a stravování, veřejné správy, vzdělávání, zdravotní a sociální péči). V podílu sekundárního sektoru v posledním desetiletí nejčastěji obsazoval desáté místo, přitom podíl stavebnictví kraje na HPH byl po roce 2012 nejvyšší a v roce 2016 druhý nejvyšší.

Graf 3.3 Odvětvová struktura hrubé přidané hodnoty v Jihočeském kraji a České republice

Zdroj: ČSÚ

Míra investic ČR v letech 2008 až 2015 dosahovala pouze nižších hodnot...

O úrovni investiční aktivity vypovídá míra investic, tj. podíl tvorby hrubého fixního kapitálu (THFK) na HDP. V regionálním členění jsou nejaktuálnější data o THFK za rok 2015, kdy druhým rokem ekonomika rostla a v souvislosti s dočerpáváním eurofondů se v roce 2015 očekával růst investiční aktivity. Celorepublikově k němu skutečně došlo (viz graf 3.1), ale v Jihočeském kraji míra investic v roce 2015

poklesla pod 25 % a byla druhá nejnižší od roku 1995. V celé ČR byla od roku 2009 až do současnosti relativně nízká míra investic (27 % a méně).

...podobně jako míra investic Jihočeského kraje.

Obdobně i v Jihočeském kraji můžeme období po roce 2008 označit za období s nižší investiční aktivitou. Do roku 2001 byla v souvislosti s výstavbou jaderné elektrárny Temelín míra investic Jihočeského kraje nad 35 % a v regionálním srovnání tak byla často nejvyšší. V letech 2002 až 2005 již byla nižší, ale stále ještě nadprůměrná, ale od roku 2006 již byla zpravidla podprůměrná a pohybovala se od 24 % po 28 %.

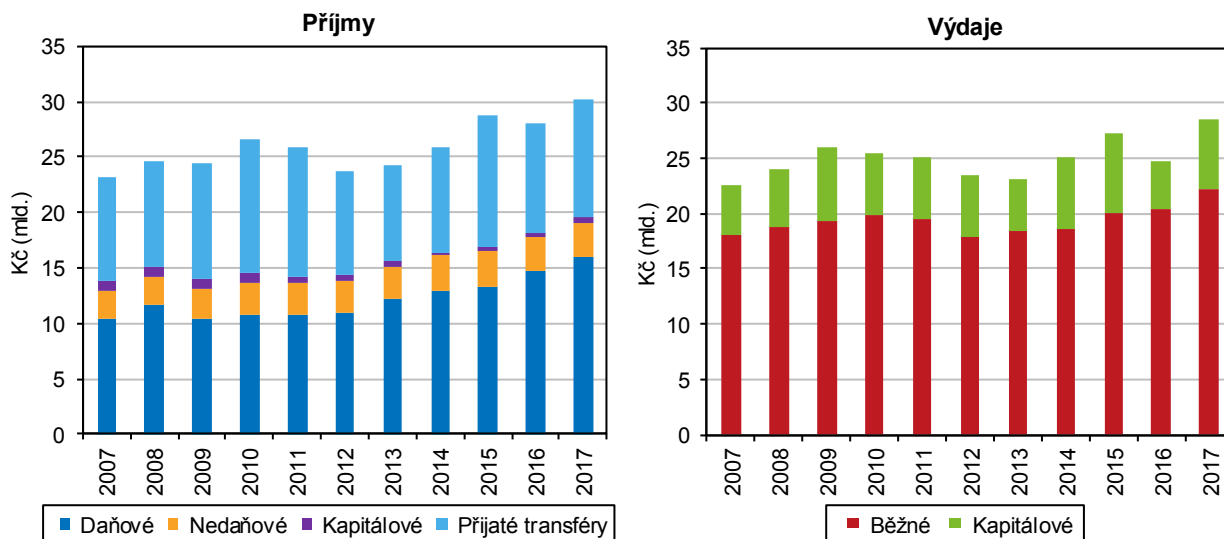
Místní rozpočty

Příjmy a výdaje veřejných rozpočtů v roce 2017 opět vzrostly. Saldo příjmů a výdajů nabývá většinou kladných hodnot.

Příjmy a výdaje územních rozpočtů, tj. rozpočtu kraje, obcí a svazků obcí v Jihočeském kraji měly v době ekonomické krize klesající trend, příjmy meziročně rostly od roku 2013, k růstu výdajů došlo s ročním zpožděním – od roku 2014. V roce 2015 zaznamenaly příjmy a výdaje zvýšení o 11 % resp. 9 % jistě i v souvislosti s dočerpáváním fondů z EU. Následně v roce 2016 poklesly příjmy o 3 % vlivem menších přijatých transferů a výdaje téměř o 10 % vlivem snížení kapitálových výdajů. V roce 2017 byl růst obnoven. Po celé sledované období (od roku 2007) bylo saldo příjmů a výdajů kladné, pouze v roce 2009 byly výdaje vyšší než příjmy.

Graf 3.4 Příjmy a výdaje kraje, obcí a dobrovolných svazků obcí (po konsolidaci)

Pramen: MF

Hlavní část příjmů tvoří daňové příjmy, rozhodující část výdajů připadá na běžné výdaje.

Největší část příjmové položky tvořily daňové příjmy, které se s výjimkou roku 2009 a 2011 nepřetržitě zvyšovaly. V roce 2017 se na příjmech veřejných rozpočtů podílely 53 %. Ve výdajích jsou rozhodující běžné výdaje, které se s výjimkou let 2011 a 2012 trvale zvyšovaly, zatímco objem kapitálových výdajů prakticky stále kolísá. V roce 2017 se běžné výdaje podílely na celkových ze 78 % a kapitálové z 22 %. Největší podíl kapitálových výdajů na výdajích rozpočtů byl zaznamenán v roce 2015 – 27 %.

Věda a výzkum, informační technologie

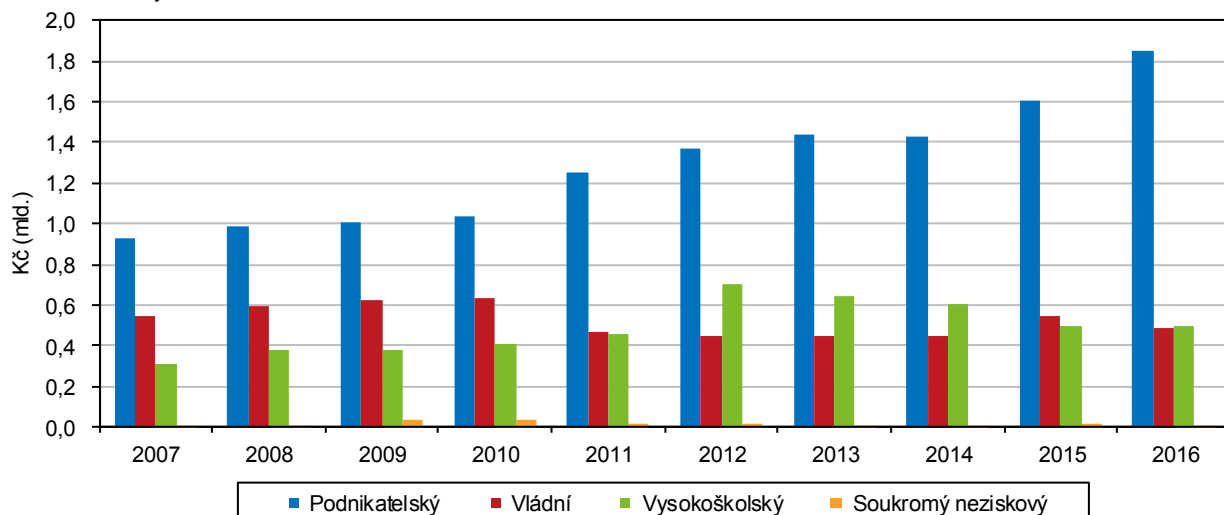
Celkové výdaje na výzkum a vývoj v kraji se zvyšovaly.

Celkové výdaje na výzkum a vývoj (VaV) se v subjektech se sídlem na území Jihočeského kraje zvyšovaly navzdory recesi až do roku 2012. V dalších dvou letech však meziročně nepatrně poklesly, a v letech 2015 a 2016 již opět rostly (meziročně o 7 %). V roce 2016 (poslední zjištěné údaje) dosáhly 2,8 mld. Kč. Za poklesem v roce 2013 a 2014 stály výdaje vysokoškolského sektoru, které se v roce 2012 meziročně zvýšily o víc než polovinu, ale v následujících letech již této výše nedosáhly a postupně klesaly. Obnovený růst celkových výdajů na VaV byl v letech 2015 a 2016 zajištěn díky podnikatelskému sektoru.

Graf 3.5 Výdaje na výzkum a vývoj podle sektorů v Jihočeském kraji

Zdroj: ČSÚ

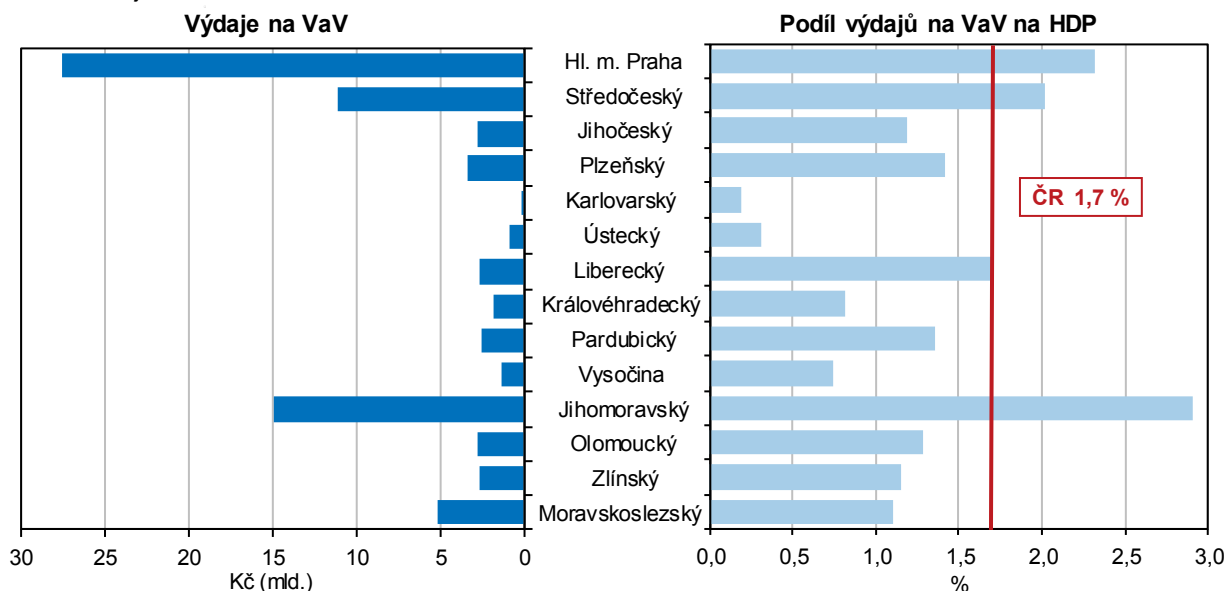

V kraji vynakládal největší objem výdajů na VaV podnikatelský sektor.

Rozhodující objem výdajů na VaV v kraji vynakládá podnikatelský sektor, ve kterém se výdaje na VaV zvyšovaly s výjimkou let 2010 a 2014 téměř lineárně. Příspěvek podnikatelského sektoru k celkovým výdajům na VaV se zvyšoval od roku 2010, kdy je tvořil ze 49 %, až na 65 % v roce 2016. Podíl vládního a vysokoškolského sektoru na celkových výdajích na VaV se naopak snižoval; v roce 2016 se u každého z nich pohyboval jen mezi 17 a 18 %. Vládní sektor v kraji se přitom ještě v roce 2010 podílel na výdajích na VaV 30 % a vysokoškolský sektor se na výdajích na VaV v roce 2012 podílel téměř 28 %. Podnikatelský sektor se věnuje především experimentálnímu vývoji a také aplikovanému výzkumu, zatímco vládní a vysokoškolský sektor především základnímu výzkumu.

Graf 3.6 Výdaje na výzkum a vývoj v krajích v roce 2016

Zdroj: ČSÚ

Podíl výdajů na VaV na RHDP v roce 2016 byl podprůměrný a mezi kraji osmý nejnižší.

Podíl výdajů na VaV na RHDP Jihočeského kraje se dlouhodobě zvolna zvyšoval. Nejvyšší hodnoty v historii kraje dosáhl v roce 2012, kdy představoval 1,22 %, poté se dva roky poněkud snižoval a v letech 2015 a 2016 nepatrně rostl. V roce 2016 se výdaje na VaV podílely na RHDP z 1,19 %, což je v mezikrajském srovnání osmý nejnižší podíl. Největší objem výdajů na VaV ve srovnání s RHDP vydával kraj Jihomoravský 2,91 %, nejméně kraj Karlovarský (0,19 %).

Výzkumu a vývoji se v kraji věnovalo více než 3,6 tis. zaměstnanců.

V Jihočeském kraji se vědě a výzkumu v roce 2016 věnovalo 123 pracovišť, z nichž bylo 98 v podnikatelském, 13 ve vysokoškolském a 9 ve vládním sektoru. Pracovalo v nich téměř 3,6 tis. zaměstnanců (fyzické osoby). Po přepočtu na plně zaměstnaného pracovníka VaV byl tento počet nižší – 2 378 zaměstnanců, z toho bylo 965 výzkumných pracovníků a 1 010 techniků. Tento přepočtený počet se za posledních deset let zvýšil o 31 %.

Používání prostředků ICT v domácnostech se stále zvyšuje.

Počítačová gramotnost a používání informačních a komunikačních technologií v domácnostech a u jednotlivců se neustále zvyšuje. Podle výběrového šetření o využívání informačních a komunikačních technologií v domácnostech⁵ bylo v roce 2016 vybaveno osobním počítačem 73,5 % domácností Jihočeského kraje, přitom ještě v roce 2008 počítačem disponovala necelá polovina domácností. Vybavenost domácností internetem rostla rychleji a od roku 2014 byla vyšší než vybavenost počítači, vzhledem k tomu, že počítače již nejsou jediným prostředkem umožňujícím jeho používání. V roce 2016 internet používalo 74,3 % domácností kraje, přitom ještě v roce 2008 to bylo méně než 40 %. V porovnání s domácnostmi České republiky používaly domácnosti Jihočeského kraje počítač i internet v menší míře.

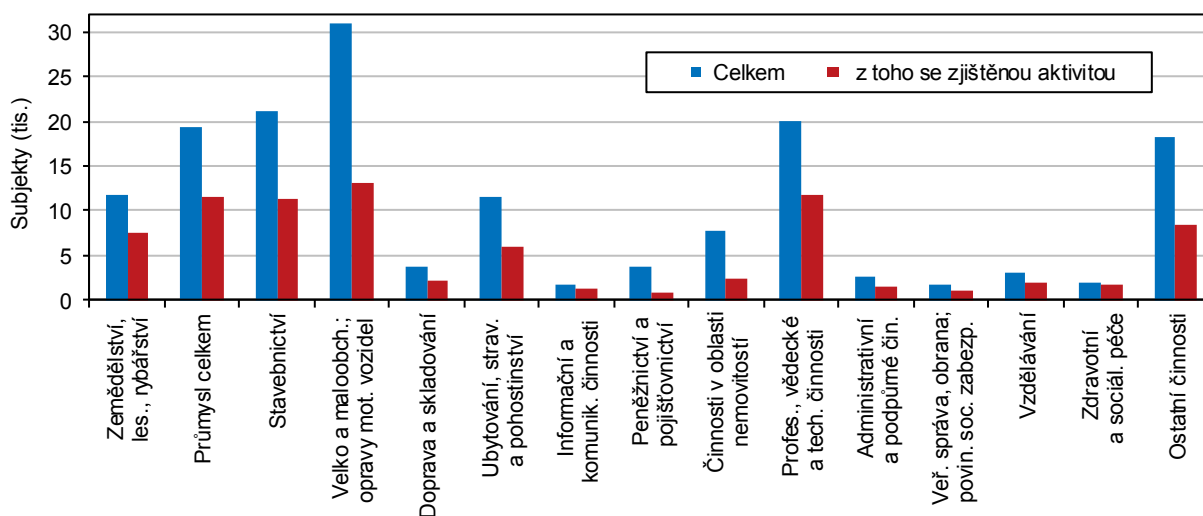
Organizační statistika

Počet subjektů evidovaných v RES se od roku 2013 každoročně zvyšoval o 1 %.

V registru ekonomických subjektů (RES) bylo k 31. 12. 2017 evidováno téměř 165 tis. subjektů se sídlem v Jihočeském kraji, během roku se jejich počet zvýšil o necelé 1 %. RES tvořily z 80 % fyzické osoby, především podnikající dle živnostenského zákona – téměř 116 tis. (70 % z celkového počtu subjektů a 88 % z fyzických osob). Mezi právníky osobami bylo nejvíc společností s ručením omezeným – 15,5 tis. (9 % z celkového počtu subjektů a 46 % z právnických osob).

Graf 3.7 Ekonomické subjekty podle převažující činnosti v Jihočeském kraji k 31. 12. 2017

Zdroj: ČSÚ

U více než poloviny subjektů byla prokazatelně zjištěna aktivita.

Koncem roku 2017 bylo prokazatelně aktivních více než 84 tis. subjektů (51 % z celkového počtu): 65 tis. fyzických osob a 19 tis. právnických osob. Fyzických osob podnikajících dle živnostenského zákona bylo se zjištěnou aktivitou 55 tis. (48 % z počtu všech živnostníků) a aktivních společností s ručením omezením 12,9 tis. (83 % z jejich celkového počtu).

⁵ Údaje Výběrového šetření a využívání informačních a komunikačních technologií v domácnostech a mezi jednotlivci jsou zjišťovány každoročně ve 2. čtvrtletí na výběrovém vzorku jednotlivců ve věku 16 a více let a jeho výsledky jsou přepočteny na celou sledovanou populaci. V krajském členění jsou z důvodu vyšší reprezentativnosti publikovány tříleté klouzavé průměry (např. údaj za rok 2016 je vypočítán jako průměr z dat za roky 2015, 2016 a 2017).

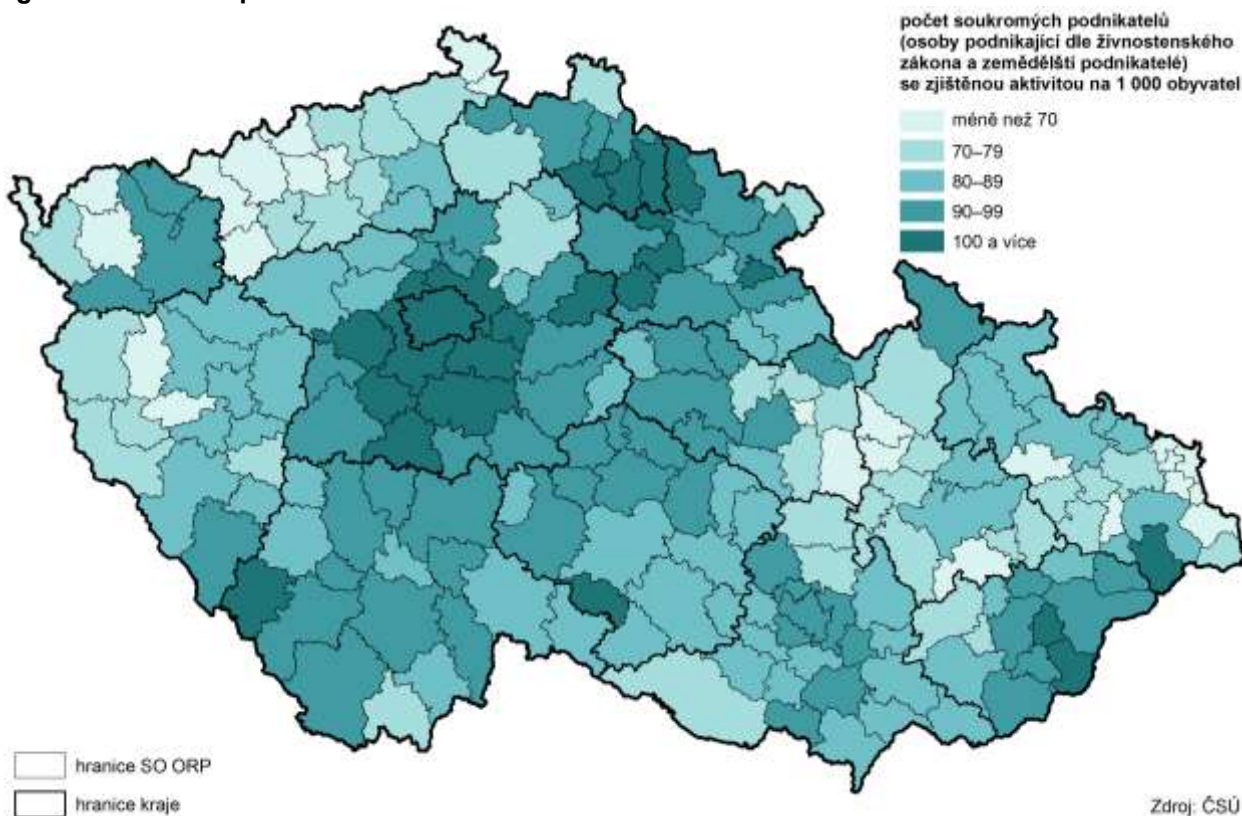
Z hlediska převažující ekonomické činnosti je nejvyšší podíl prokazatelně aktivních subjektů v sekci zdravotní a sociální péče.

Z hlediska převažující činnosti nejvíc subjektů se zjištěnou aktivitou působilo ve velkoobchodu a maloobchodu, opravách a údržbě motorových vozidel, kde je zaevidován největší počet subjektů (bez ohledu na jejich aktivitu). Nejvyšší podíl aktivních subjektů na evidovaných subjektech však v kraji má zdravotní a sociální péče, kde je prokazatelně aktivních 87 % subjektů, informační a komunikační činnosti s podílem 67 %, vzdělávání s podílem 65 % a zemědělství, lesnictví a rybářství s 64 % prokazatelně aktivních subjektů.

Během roku 2017 RES zaevidoval 5,1 tis. nových subjektů.

V průběhu roku 2017 bylo do RES Jihočeského kraje zaregistrováno 5,1 tis. nových subjektů, z nich 72 % (3,7 tis.) tvořily fyzické osoby, především podnikající dle živnostenského zákona (3,3 tis.). Mezi nově vzniklými právními osobami figurovaly nejčastěji společnosti s ručením omezeným (1 098) a spolky (193).

Ktg 3.2 Soukromí podnikatelé v SO ORP k 31. 12. 2017

V kraji bylo v přepočtu na 1 tisíc obyvatel aktivních 86,7 živnostníků a 6,2 zemědělských podnikatelů – fyzických osob.

V přepočtu na 1 tis. obyvatel bylo v kraji koncem roku 2017 aktivních 86,7 živnostníků podobně jako v ČR (86,9 živnostníků na 1 tis. obyv.), ale počet zemědělských podnikatelů – fyzických osob (6,2 na 1 tis. obyvatel) byl proti celorepublikovému průměru téměř dvojnásobný (v ČR 3,4 na 1 tis. obyvatel). Jihočeský kraj měl druhý nejvyšší počet zemědělských podnikatelů – fyzických osob (po Kraji Vysočina) a pátý nejvyšší počet aktivních živnostníků v přepočtu na 1 tis. obyvatel. V meziročním srovnání se počet fyzických osob – živnostníků i zemědělců se zjištěnou aktivitou v kraji zvýšil.

Relativně nejvíc aktivních živnostníků bylo na Třeboňsku a Českobudějovicku, nejvíc aktivních zemědělců na Prachaticku.

Z hlediska vnitroregionálního, podle správních obvodů obcí s rozšířenou působností, bylo koncem roku 2017 nejvíc aktivních živnostníků v přepočtu na 1 tis. obyvatel na Třeboňsku a Českobudějovicku (93,6 a 93,5), dále na Tábořsku (90,4) a Českokrumlovsku (89,5). Naopak nejméně živnostníků v relaci k obyvatelstvu provozovalo živnost na Kaplicku a Dačicku (méně než 75 na 1 tis. obyvatel). Soukromých zemědělců se zjištěnou aktivitou hospodařilo nejvíc mezi obyvateli na Prachaticku, Vimpersku a Vodňansku (v rozmezí 11,2 a 11,5 osob na 1 tis. obyvatel) a naopak nejméně na Českobudějovicku (3,0).

Zemědělství

Produkce zemědělského odvětví v b. c. v roce 2016 meziročně vzrostla a byla třetí nejvyšší v historii...

... zejména zásluhou rostlinné produkce.

V kraji od roku 2010 převažuje rostlinná produkce nad živočišnou.

Rostlinná produkce převažovala ve všech krajích ČR s výjimkou Pardubického.

Produkce zemědělského odvětví v běžných cenách (b. c.) v Jihočeském kraji od roku 2010 meziročně většinou rostla. V roce 2014 díky rekordní sklizni dosáhla nejvyšších hodnot, v roce 2015 poklesla téměř o 10 % a v roce 2016 podle semidefinitivních výsledků (poslední dostupné výsledky) opět vzrostla (o 6 %) na třetí nejvyšší hodnotu v historii kraje (po roce 2014 a 2012).

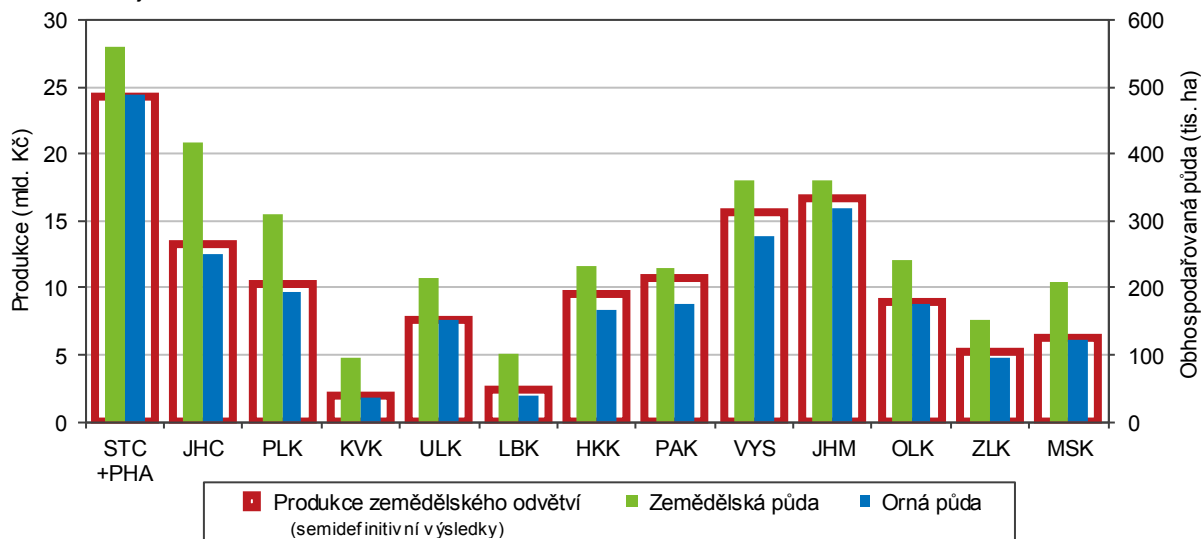
Meziroční nárůst produkce zemědělského odvětví v roce 2016 byl navzdory poklesu živočišné produkce o 4 % zajištěn rostlinnou produkcí, která meziročně vzrostla o 9 %, a produkcí zemědělských služeb, která vzrostla na víc než dvojnásobek. Rovněž produkce zemědělského odvětví celé ČR zaznamenala v roce 2016 i přes pokles živočišné produkce meziroční nárůst díky rostlinné produkci; produkce zemědělských služeb v rámci celé ČR rostla jen mírně.

Do roku 2009 produkci zemědělského odvětví Jihočeského kraje z víc než poloviny vytvářela živočišná produkce a ještě v roce 2010 v ní měla rozhodující podíl. Od roku 2011 ji však převýšila rostlinná produkce, jejíž podíl na celkové produkci zemědělského odvětví se pak pohyboval od 51 % v roce 2011 do téměř 55 % v roce 2014. V roce 2016 podle semidefinitivních výsledků tvořila produkci zemědělského odvětví z 54 % rostlinná produkce, z 38 % živočišná produkce, z téměř 5 % produkce zemědělských služeb a zbylá 3 % činil podíl nezemědělských vedlejších činností.

Také v ostatních krajích převažovala v posledních letech rostlinná produkce nad živočišnou. Výjimkou je Pardubický kraj, ve kterém v letech 2013 a 2016 zásluhou rostoucí výroby jatečné drůbeže měla rozhodující podíl na produkci zemědělského odvětví živočišná produkce.

Graf 3.8 Produkce zemědělského odvětví a plocha obhospodařované půdy podle krajů v roce 2016

Zdroj: ČSÚ

Jihočeští zemědělci vytvářejí mezi kraji čtvrtý největší objem produkce.

Jihočeský zemědělský sektor se podílel v roce 2016 na produkci zemědělského odvětví ČR 10,0 %, když jeho podíl na živočišné produkci byl 11,0 % a na rostlinné produkci 9,0 %. Hodnotou produkce se mezi kraji řadí dlouhodobě na čtvrté místo. To odpovídá umístění kraje podle výměry orné půdy. Kraj má sice po Středočeském kraji největší plochu zemědělské půdy, ale vlivem vysokého podílu trvalých travních porostů je jeho plocha orné půdy až čtvrtá největší po krajích Středočeském, Jihomoravském a Kraji Vysočina. Ve stejném pořadí se na prvních čtyřech místech kraje objevují od roku 2006 i podle produkce zemědělského odvětví. Pouze v letech 2012 a 2014, kdy se na produkci Jihomoravského kraje podepsalo sucho, se kraje na druhém a třetím místě vyměnily.

Produkce zemědělského odvětví kraje na 1 ha zemědělské půdy bývá podprůměrná.

Produkce zemědělského odvětví Jihočeského kraje v přepočtu na 1 ha obhospodařované zemědělské půdy byla v roce 2016 čtvrtá nejnižší mezi kraji (31,7 tis. Kč). Největší objem produkce na 1 ha zemědělské půdy vytvořili zemědělci Pardubického kraje (46,7 tis. Kč/ha), naopak nejmenší – karlovarští zemědělci (20,0 tis. Kč/ha).

Dlouhodobě ubývá ploch orné půdy a rozšiřují se plochy trvalých travních porostů.

Plochy obhospodařované zemědělské půdy se v jihočeském zemědělském sektoru meziročně rozšířily o 1 % díky rozšíření ploch trvalých travních porostů. Dlouhodobě však plochy obhospodařované zemědělské půdy ubývají – za desetiletí o 3,1 % a úbytek ploch obhospodařované orné půdy je ještě větší – 8,5 %. Naproti tomu se rozšiřují plochy trvalých travních porostů za deset let o 6,1 %. Klesá tak podíl obhospodařované orné půdy na zemědělské půdě, tzv. zornění půdy, z 62,7 % v roce 2007 na 59,1 % v roce 2017.

Ve struktuře osevních ploch ubývaly plochy obilovin a brambor na úkor řepky a pícnin na orné půdě.

Během posledního desetiletí se každoročně s výjimkou roku 2017 zmenšovaly osevní plochy obilovin – oproti roku 2007 byly v roce 2017 menší o 16 %. Naproti tomu až do roku 2012 přibývalo ploch řepky, v dalších třech letech se sice redukovaly, ale v letech 2016 a 2017 se opět rozšířily. Ploch brambor až do roku 2015 meziročně zpravidla ubývalo, ale v posledních dvou letech se zvětšovaly. Zmenšování ploch bylo až do roku 2009 příznačné pro pícniny na orné půdě, od roku 2010 se však jejich plochy spíše rozšiřovaly.

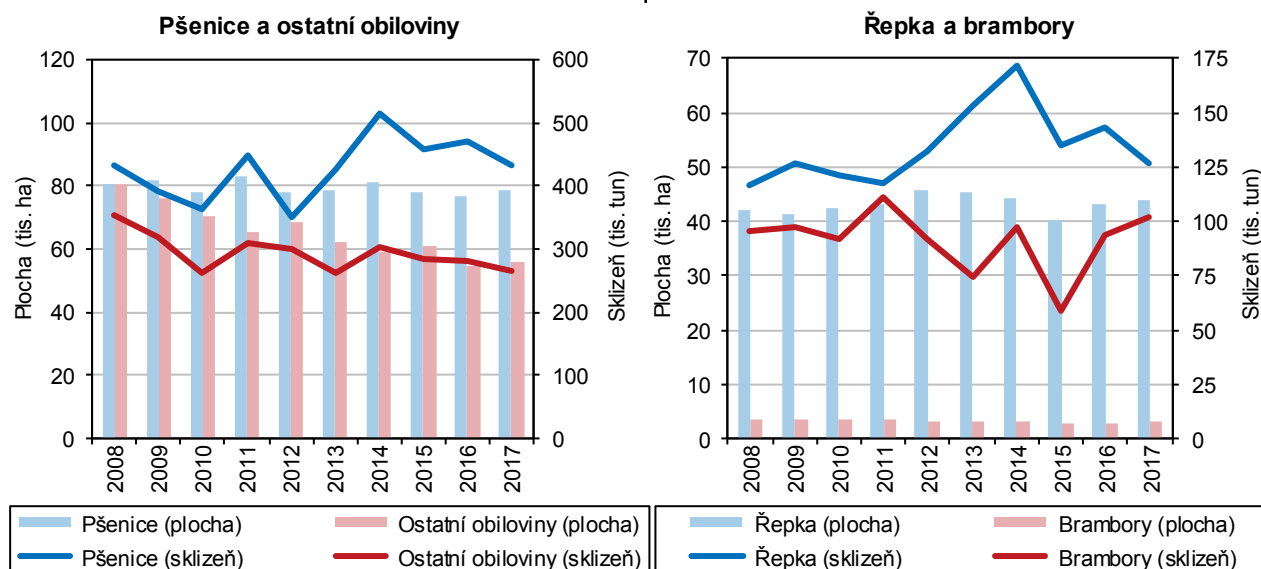
Ve struktuře osevních ploch klesl oproti situaci před 10 lety podíl ploch obilovin (zvýšil se podíl ploch pšenice a klesl podíl ploch ječmene) a brambor. Naopak se zvýšil podíl ploch řepky a pícnin na orné půdě.

Nejčastěji pěstovanou plodinou byla ozimá pšenice.

Tradičně nejčastěji pěstovanou plodinou v kraji byla pšenice ozimá – v roce 2017 na 30 % osevních ploch. Na 18 % ploch byla pěstována řepka, na 12 % kukuřice na zeleno a siláž, na 8 % ploch víceleté pícniny. Jarním ječmenem bylo oseto 7 % a ozimým 6 % osevních ploch kraje.

Graf 3.9 Sklizeň a sklizňové plochy vybraných plodin v Jihočeském kraji

Zdroj: ČSÚ

Sklizeň většiny plodin byla v roce 2017 meziročně horší.

Výsledky sklizně a hektarové výnosy za rok 2017 byly v Jihočeském kraji horší než v předchozích třech letech, kdy byla úroda rekordní či nadprůměrná. Meziročně lepších výsledků sklizně dosáhly pouze plodiny, u kterých došlo k většímu rozšíření ploch – žito, oves, brambory a luskoviny.

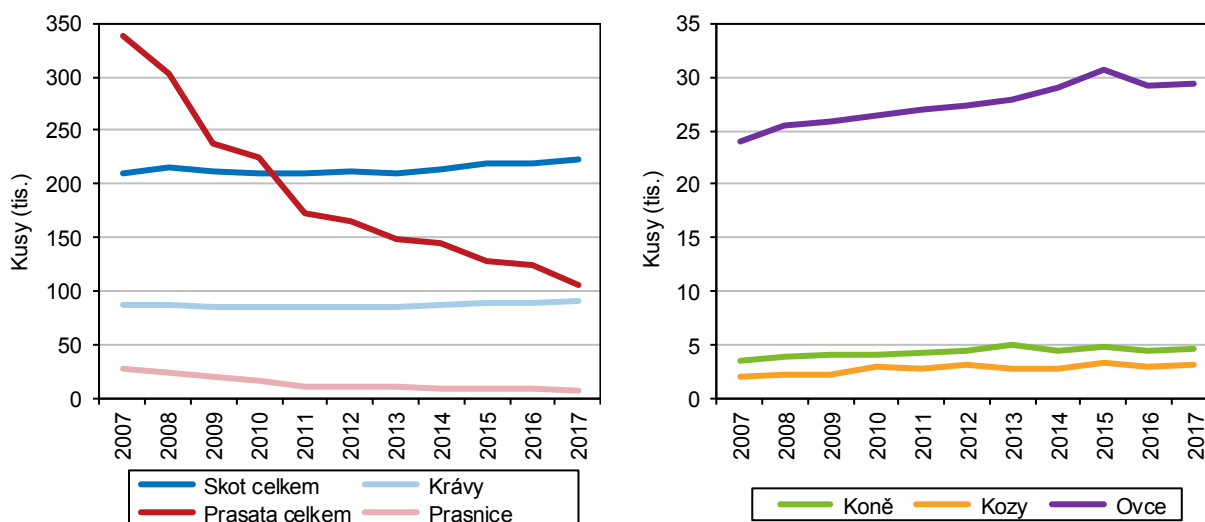
V porovnání s desetiletým průměrem byly výnosy roku 2017 u všech druhů obilovin (kromě ovsa), luskovin a brambor vyšší. U řepky, kukuřice na zeleno a siláž a sena z trvalých travních porostů byly horší. Hodnotu desetiletého průměru překonala sklizeň pšenice, luskovin a brambor vlivem vyššího výnosu a rozšiřování sklizňových ploch. Sklizeň sena z trvalých travních porostů a oves byla vyšší pouze zásluhou vývoje osevních ploch.

Jihočeští zemědělci patřili k předním pěstitelům většiny základních plodin.

Díky velkým osevním plochám patřili jihočeští zemědělci k předním pěstitelům většiny základních plodin. Ve sklizni obilovin celkem a sklizni pšenice jim v roce 2017 patřilo třetí místo (s podílem 9 % na ČR), sklizeň řepky měli druhou nejvyšší (s podílem 11 % na ČR), sklizeň pícnin na orné půdě stejně jako sklizeň brambor třetí nejvyšší (s podílem 13 % a 15 %). Jihočeši jsou největším producentem ovsa a žita s podílem 24 % a 18 % na ČR. A protože Jihočeský kraj měl největší plochu trvalých travních porostů (17 % z celorepublikové plochy), měl z nich i největší produkci sena (podíl na produkci ČR 18 %).

Graf 3.10 Stav hospodářských zvířat v Jihočeském kraji (podle stavu ke dni soupisu)

Zdroj: ČSÚ

Pokračovala redukce chovu prasat a rozšiřování chovu ovcí, koz a koní. Stav skotu se již čtyři roky po sobě zvyšoval.

Soupis hospodářských zvířat k 1. 4. 2017 potvrdil v jihočeském zemědělském sektoru u většiny druhů pokračování trendů z minulých let – dramatické snižování stavu prasat (za deset let téměř o 70 %) a naopak rozšiřování chovu ovcí, koz a koní. Během deseti let se stav ovcí zvýšil téměř o 23 %, stav koní o jednu třetinu a stav koz o více než polovinu. Stav skotu, který do roku 2006 klesal a později kolísal, se od roku 2014 zvyšuje. Proti stavu před deseti lety byl podle soupisu o 5 % vyšší. Stav drůbeže se dlouhodobě snižuje s občasným meziročním vybočením z tohoto trendu. V roce 2017 se sice meziročně zvýšil o více než pětinu, ale oproti stavu před deseti lety byl o 42 % nižší.

V regionálním srovnání má Jihočeský kraj druhá největší stáda skotu po Kraji Vysočina a vůbec nejvyšší počet krav. Dále má prvenství v chovu ovcí, na druhé příčce se umístil v chovu koní (po Středočeském kraji) a na třetí v chovu koz (po Středočeském a Libereckém kraji). V chovu prasat je na pátém místě.

Výroba mléka od roku 2013 rostla především vlivem rostoucí průměrné dojivosti, v roce 2017 poněkud poklesla.

Výroba mléka se po desetiletém období pozvolného klesání od roku 2013 zvyšovala především zásluhou rostoucí průměrné dojivosti. V roce 2017 však vlivem úbytku dojnic poklesla o 0,3 %. V mezikrajském srovnání mají jihočeští zemědělci třetí nejvyšší produkci mléka a jejich podíl na celorepublikové produkci mléka poněkud poklesl na současných 11,3 %. Na celorepublikovém počtu dojných krav se podílejí 12,8 % a průměrnou dojivost mají o 11 % nižší.

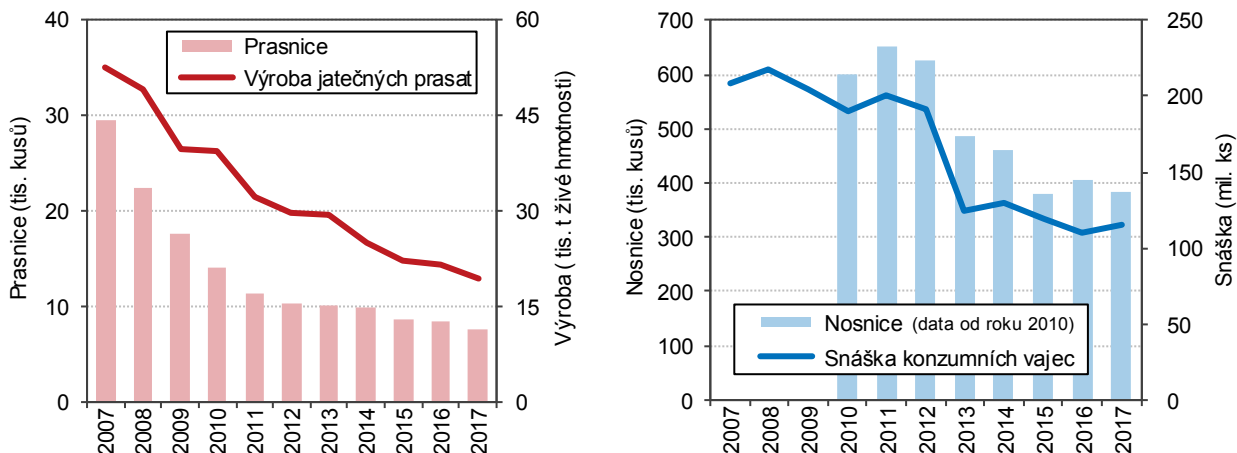

Výroba jatečného skotu se poslední dva roky snižovala; výroba jatečných prasat dlouhodobě strmě klesala.

Výroba jatečného skotu v kraji i v ČR kolísala, v letech 2016 a 2017 klesala. Výroba jatečných prasat stejně jako jejich chov v kraji strmě klesala – za deset let téměř o dvě třetiny. V ČR se výroba jatečných prasat za deset let také snížila, ale méně dramaticky (o jednu třetinu). Podíl jihočeských farmářů na celorepublikové výrobě jatečného skotu v roce 2017 činil 15 % a byl po Kraji Vysočina druhý nejvyšší. Podíl na výrobě jatečných prasat představoval 7 % a byl šestý nejvyšší.

Graf 3.11 Průměrné stavy prasnic a výroba jatečných prasat, průměrné stavy nosnic a snáška konzumních vajec v zemědělském sektoru Jihočeského kraje

Zdroj: ČSÚ

Snáška vajec byla proti roku 2010 o 39 % nižší...

Průměrný stav nosnic v jihočeském zemědělském sektoru v roce 2017 meziročně klesl a především kvůli propadu v roce 2013 byl o 36 % menší než v roce 2010. Snáška konzumních vajec byla oproti roku 2010 o 39 % nižší. V zemědělském sektoru ČR počty nosnic a snáška vajec kolísaly a od roku 2013 již spíše rostly, takže ve srovnání s rokem 2010 byl počet nosnic stejně jako snáška konzumních vajec vyšší o 19 %.

...a výroba jatečné drůbeže o 32 % nižší.

Výroba jatečné drůbeže od roku 2010 kolísala, v kraji měla na rozdíl od ČR sestupnou tendenci. Oproti roku 2010 byla v roce 2017 v jihočeském zemědělském sektoru o 32 % nižší, v ČR ale byla o 5 % vyšší. V roce 2017 se chovy jihočeských farmářů podílely na snášce vajec zemědělského sektoru ČR 8 %, (v roce 2010 podíl 15 %), na výrobě jatečné drůbeže 11 % (v roce 2010 – 17 %). V regionálním srovnání patří v roce 2017 jihočeským zemědělcům šesté místo v produkci konzumních vajec a čtvrté místo ve výrobě jatečné drůbeže.

Průmysl

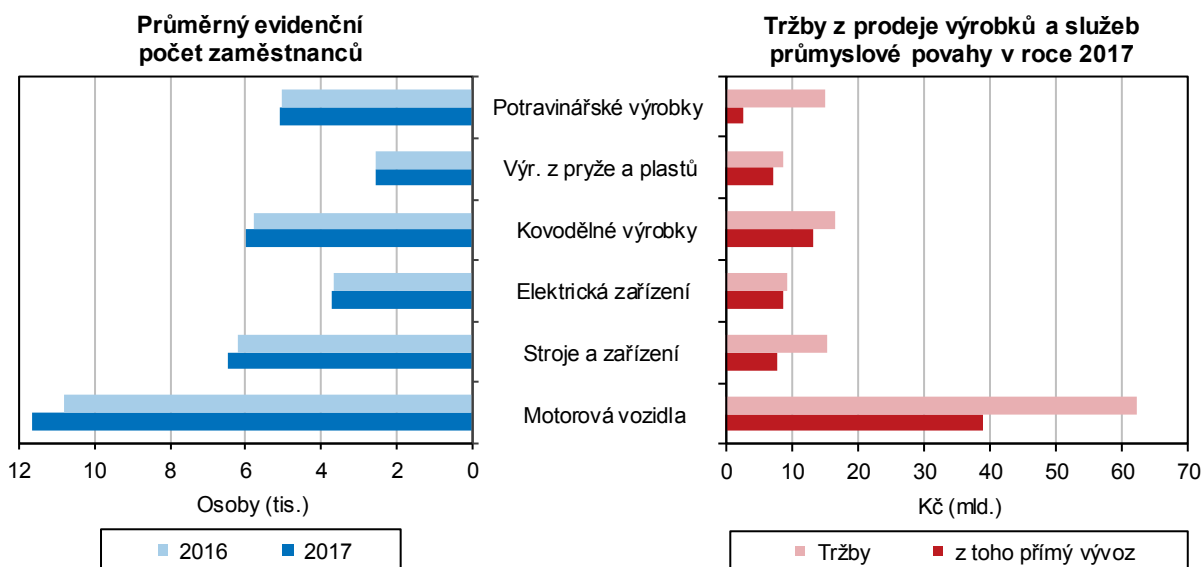
V kraji byla dynamika tržeb z průmyslové činnosti spíše nadprůměrná.

Mezi velké průmyslové podniky (se 100 a více zaměstnanci) se sídlem v kraji patřilo v roce 2017 celkem 156 podniků (o 4 více než v roce 2016). Jejich tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy (dále jen „tržby“) dosáhly v roce 2017 více než 170 mld. Kč a podílely se na tržbách velkého průmyslu ČR 4,6 %. Tento podíl je sice nevýznamný, ale za posledních 10 let byl druhý nejvyšší; vyšší hodnotu dosáhl jen v roce 2016. Tržby jihočeských průmyslových podniků od roku 2011 rostly. Jejich dynamika byla v posledních deseti letech ve srovnání s ČR častěji značně nadprůměrná, pouze v letech 2009 a 2010 byl pokles tržeb v kraji hlubší a v roce 2012 a v roce 2017 byl nárůst tržeb mělčí.

Ze zpracovatelského průmyslu měla v kraji největší tržby výroba motorových vozidel...

Rozhodující objem tržeb vytváří zpracovatelský průmysl, v Jihočeském kraji se v roce 2017 podílel na tržbách průmyslu 93 %. Na tržbách zpracovatelského průmyslu v kraji se podílela ze 39 % výroba motorových vozidel (kromě motocyklů), přívěsů a návěsů, na dalších místech byla s podílem 10 % výroba kovových konstrukcí a kovodělných výrobků, kromě strojů a zařízení, výroba strojů a zařízení jinde neuvedených a výroba potravinářských výrobků.

Graf 3.12 Zaměstnanci a tržby podle vybrané převažující výroby zpracovatelského průmyslu v Jihočeském kraji (podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v Jihočeském kraji)
Zdroj: ČSÚ

... jejíž orientace tržeb na přímý vývoz se významně snížila.

Orientace tržeb na přímý vývoz, která se v posledních deseti letech zvyšovala (ze 49 % v roce 2008 na 73 % v roce 2016), v roce 2017 prudce klesla na 58 %. Ve zpracovatelském průmyslu se podíl tržeb za přímý vývoz meziročně snížil ze 75 % na 62 %. Za tímto poklesem stojí především snížení exportní závislosti výroby motorových vozidel z 91 % v roce 2016 na 63 % v roce 2017. Významně se snížila i exportní závislost výroby strojů a zařízení ze 65 % na 51 %. Jen nepatrně se snížil vysoký podíl tržeb za přímý vývoz v sekcích výroba pryžových a plastových výrobků a výroba kovových konstrukcí a kovodělných výrobků (na 85 %, resp. 80 %). Z odvětví zpracovatelského průmyslu zaměstnávajících více než 2 tis. osob je v současnosti na přímý vývoz nejvíc orientována výroba elektrických zařízení (94 %) a naopak nejméně potravinářská výroba (17 % tržeb z přímého vývozu).

Počet zaměstnanců průmyslu meziročně rostl, nejvíc jich bylo zaměstnáno ve výrobě motorových vozidel.

Počet zaměstnanců průmyslových podniků kraje se 100 a více zaměstnanci se zvyšoval od roku 2010. V roce 2017 zaměstnával velký průmysl kraje 50,5 tis. osob (fyzické osoby), to je oproti roku 2016 o 3 % více. Jejich průměrná měsíční mzda meziročně vzrostla o 6,7 % na 29 005 Kč a byla o 10 % nižší než celorepublikový průměr. Nejvíc osob v kraji zaměstnávaly podniky s převažující činností výroba motorových vozidel, kde zaměstnanci ve srovnání s ostatními většími odvětvími zpracovatelského průmyslu pobírali nejvyšší mzdy (v průměru 32,8 tis. Kč).

Energetika

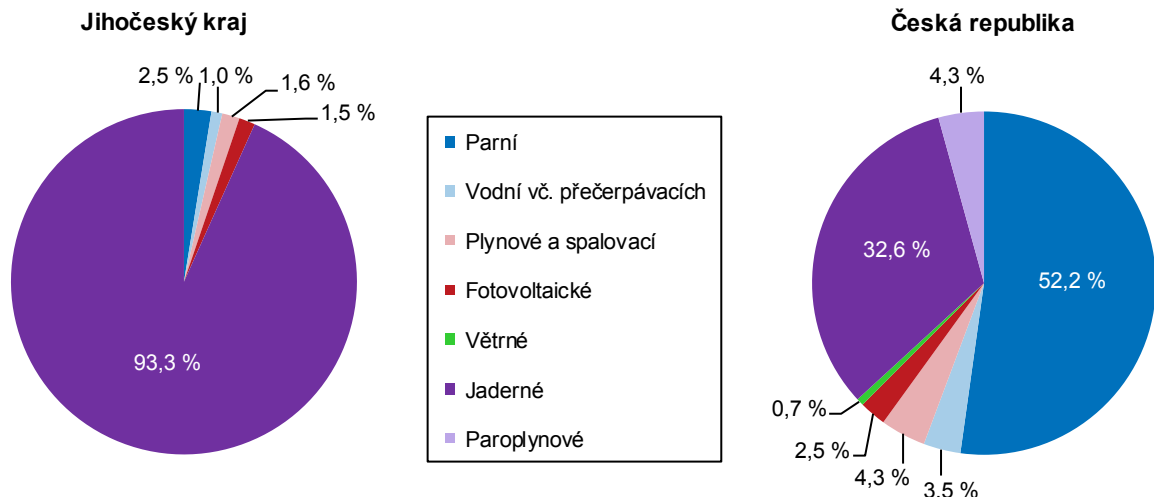
Z elektráren v Jihočeském kraji pocházela v roce 2017 pětina elektrické energie vyrobené v ČR.

Elektrárny na území Jihočeského kraje v roce 2017 vyrobily 17 664 GWh elektřiny, což představuje pětinu celorepublikové produkce elektrické energie. A zatímco v jižních Čechách byla většina elektřiny vyrobená z jádra (93 %), pocházela v celé České republice většina elektřiny z parních elektráren (52 %) a na jaderné elektrárny připadala jen necelá třetina celorepublikové výroby. Jihočeský kraj je od roku 2015 druhým největším výrobcem elektřiny po kraji Ústeckém, který se na celorepublikové produkci podílí 28 % a který většinu elektřiny vyrábí v parních elektrárnách (90 % z výroby v kraji). Na třetím místě v regionálním žebříčku výrobců je Kraj Vysočina (15 % z výroby ČR), který podobně jako Jihočeský kraj většinu elektřiny vyrábí z jádra (91 % výroby kraje).

Graf 3.13 Výroba elektřiny brutto¹⁾ podle technologie elektráren v roce 2017

Pramen: ERÚ

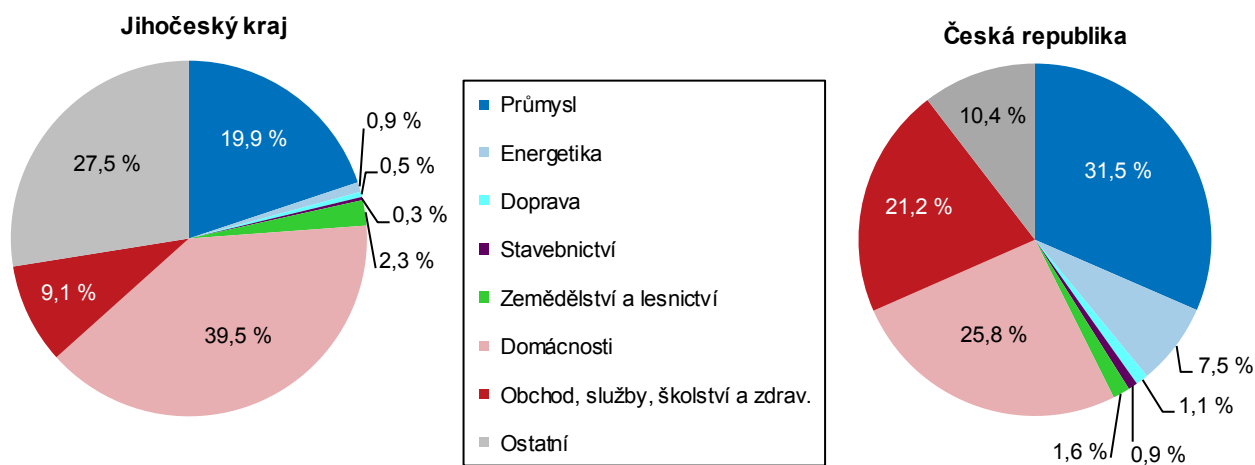
¹⁾ Výroba elektřiny brutto = celková výroba elektřiny na svorkách generátorů (zdrojů).

Jihočeský kraj se na celkové spotřebě elektřiny ČR podílel 5,4 %. Největší část spotřeby připadala v kraji na domácnosti.

V Jihočeském kraji se v roce 2017 spotřebovalo 3 162 GWh elektřiny, to je 5,4 % z celorepublikové spotřeby elektřiny. Nejvíce elektřiny v kraji spotřebují domácnosti (40 %), zatímco v celé ČR je to průmysl (30 %) a domácnosti jsou až na druhém místě s podílem 26 %. Vyšší podíl spotřeby domácností v kraji souvisí s nižší plynofikací kraje a s tím, že v jihočeských domácnostech se ve srovnání s průměrnou českou domácností elektřina používá ve větší míře jak na vaření, tak na ohřev vody, i na vytápění.

Graf 3.14 Spotřeba elektřiny netto¹⁾ podle odvětví spotřeby v roce 2017

Pramen: ERÚ

¹⁾ Spotřeba elektřiny netto = celková spotřeba elektřiny brutto - (vlastní spotřeba na výrobu elektřiny + spotřeba na přečerpávání v přečerpávacích vodních elektrárnách + ztráty v sítích)

Spotřeba elektřiny v jihočeských domácnostech na 1 obyvatele je druhá nejvyšší mezi kraji.

Jihočeské domácnosti v přepočtu na 1 obyvatele spotřebovaly 1 955 kWh elektřiny za rok. V regionálním srovnání je tato hodnota druhá nejvyšší hned po Středočeském kraji; od celorepublikové hodnoty se liší o 36 %. Nejméně elektřiny na 1 obyvatele spotřebovaly domácnosti Jihomoravského a Moravskoslezského kraje.

Stavebnictví

Stavebnictví ČR se od roku 2014 pomalu vymaňuje z krize.

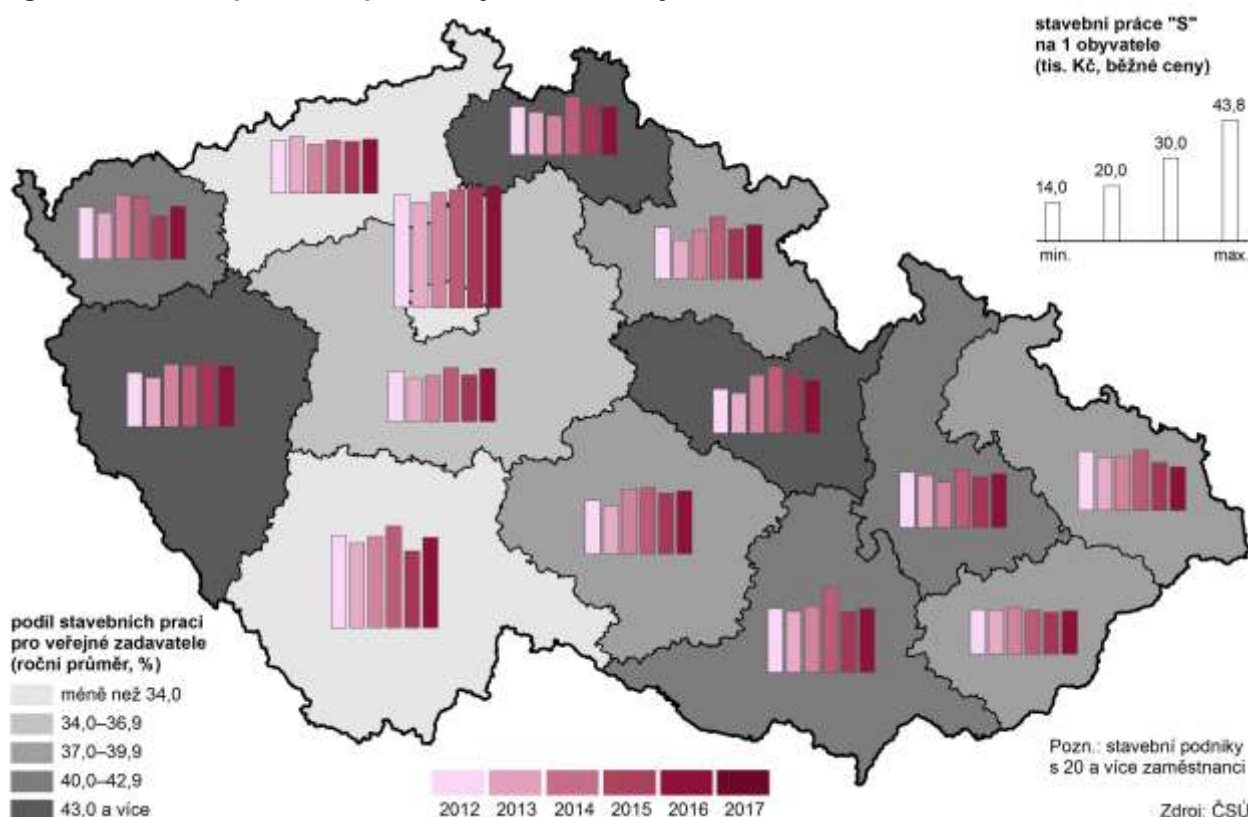
České stavebnictví, které od roku 2009 procházelo krizovým obdobím, v letech 2014 a 2015 ožilo v souvislosti s dočerpáváním evropských fondů. V roce 2016 však stavební aktivita poklesla a výsledky stavebních podniků s 50 a více zaměstnanci naznačují pokles základní stavební výroby (ZSV) ještě v roce 2017. Výsledky podniků včetně menších stavebních firem (od 20 zaměstnanců) za ukazatel stavební práce „S“

provedené v tuzemsku však již v roce 2017 potvrzují meziroční nárůst. Ve srovnání s předkrizovým rokem 2008 však byl objem „S“ o 27 % nižší a ZSV podniků s 50 a více zaměstnanci byla oproti roku 2008 nižší o 30 %.

ZSV velkých stavebních firem Jihočeského kraje rostla i v době, kdy v ČR klesala. Podíl kraje na ZSV ČR se téměř zdvojnásobil.

Vývoj stavební výroby firem s 50 a více zaměstnanci se sídlem v Jihočeském kraji se od celorepublikového značně lišil, jakoby ho nezasáhla krize. Objem ZSV klesl až v roce 2011 a v letech 2012 a 2013 již díky inženýrskému stavitelství opět meziročně rostl. Snížil se znovu v roce 2014, kdy už většina krajů zaznamenala růst ZSV. V roce 2015 již ZSV jihočeských podniků také vzrostla a v roce 2016 stejně jako v ostatních krajích opět poklesla. V roce 2017 se kraj zařadil mezi regiony, ve kterých stavební výroba vzrostla, a její meziroční přírůstek byl druhý nejvyšší. Zásadou naprosto odlišného vývoje Jihočeský kraj jako jediný převýšil v roce 2017 hodnotu ZSV z roku 2008, a to o 28 %. Všechny ostatní regiony na objem ZSV roku 2008 ztrácejí 10 až 50 %. Podíl ZSV jihočeských stavebních podniků na celorepublikové hodnotě se tak zvýšil ze 4,5 % v roce 2008, na 8,2 % v roce 2017.

Ktg 3.3 Stavební práce „S“ podle kraje místa stavby v letech 2012 až 2017

V ZSV kraje mělo výraznou převahu inženýrské stavitelství.

V letech 2012 až 2017 se počet stavebních podniků s 50 a více zaměstnanci se sídlem v Jihočeském kraji pohyboval v rozmezí od 37 (v roce 2017) do 43 (v roce 2012). Zmíněné podniky se orientovaly převážně na inženýrské stavitelství. Jeho podíl na hodnotě ZSV v letech 2012 až 2017 dosahoval více než 73 % a byl oproti celorepublikovému (57–63 %) podstatně vyšší. Vyšší byl i ve srovnání se situací v kraji před rokem 2012.

Počet zaměstnanců ve stavebnictví se spíše snižoval. Jejich průměrná mzda byla ve srovnání s ČR vyšší.

Počet zaměstnanců, které zaměstnávaly velké stavební podniky Jihočeského kraje, od roku 2011 spíše klesal. V roce 2017 bylo v evidenčním počtu v průměru 6,6 tis. osob (fyzické osoby), to je o 4 % méně než v roce 2016 a o 12 % méně než v roce 2012. Průměrná měsíční mzda zaměstnanců jihočeských stavebních firem s 50 a více zaměstnanci v roce 2017 činila 34 680 Kč a průměr ČR převyšovala o 0,5 % (+174 Kč).

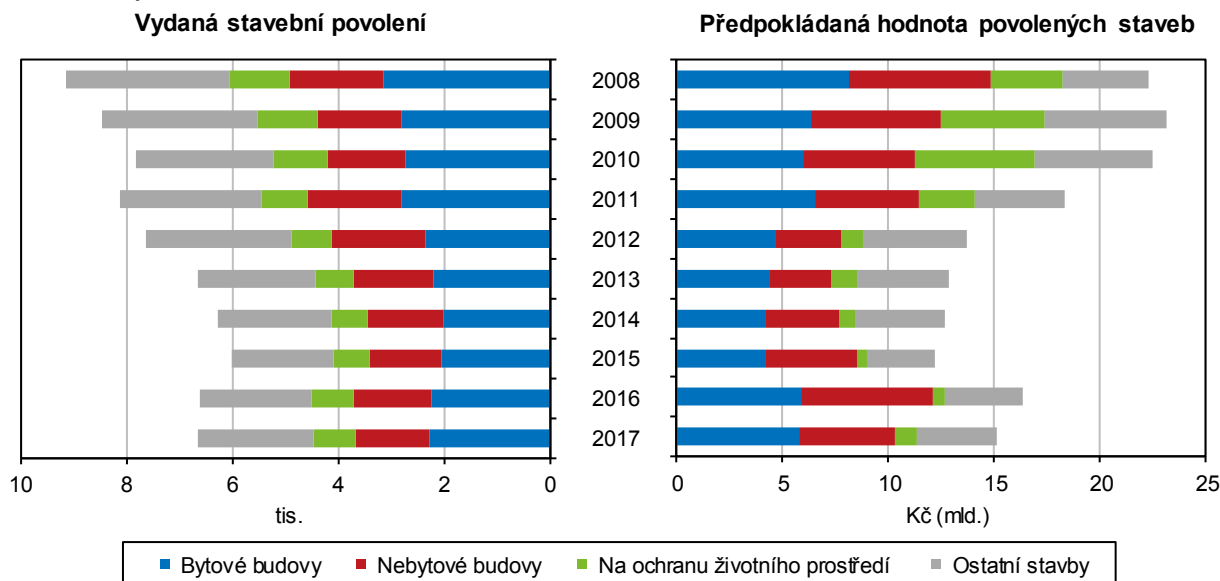

<p>Propad objemu stavebních prací na stavbách v kraji v roce 2016 o 24 % byl nejhlubší od roku 2000.</p>	<p>Z údajů za stavební podniky s 20 a více zaměstnanci jsou získávány informace o územní realizaci výstavby. Objem stavebních prací „S“ na stavbách v kraji se během uplynulých deseti let meziročně snížil pětikrát, v roce 2009 a 2010, v roce 2012 a 2013 a v roce 2016, kdy šlo o nejhlubší pokles (o 24 %) od roku 2000. Tomuto propadu předcházela zvýšená stavební aktivita částečně způsobená dočerpáváním fondů z EU. V roce 2015 byly na území kraje provedeny stavební práce „S“ za 23 mld. Kč, což je dosud největší objem stavebních prací po roce 2000.</p> <p>Roční objem stavebních prací provedených v kraji v letech 2012 až 2017 převyšoval obvykle 20 mld. Kč a představoval 8,5 % z objemu stavebních prací provedených v tuzemsku.</p>
<p>Stavební aktivita v kraji byla nadprůměrná.</p>	<p>V přepočtu na 1 obyvatele byla stavební aktivita v kraji v posledním desetiletí nadprůměrná a s výjimkou let 2009 a 2010 druhá nejvyšší po Hlavním městě Praha.</p>
<p>Nejvíce se stavělo na Českobudějovicku a Tábořsku.</p>	<p>Během posledního desetiletí (2008–2017) byly na území kraje realizovány stavby úhrnem za 204 mld. Kč, polovina z tohoto objemu byla provedena v okrese České Budějovice. V přepočtu na 1 obyvatele náležela největší stavební aktivita opět okresu České Budějovice. Naopak nejmenší a prakticky stejný objem staveb po přepočtu na 1 obyvatele byl lokalizován do okresů Prachatice, Písek a Jindřichův Hradec.</p>
<p>Podíl prací pro veřejného zadavatele byl v roce 2017 nejnižší v historii kraje.</p>	<p>Z objemu prací provedených na území Jihočeského kraje tvořily v letech 2007 až 2010 téměř polovinu práce pro veřejné zadavatele a ve srovnání s ČR byl tento podíl nadprůměrný. Od roku 2011 již byl podprůměrný a klesal až na 29 % v roce 2014. V roce 2015 se v souvislosti s dočerpáváním evropských fondů přechodně zvýšil, ale v posledních dvou letech opět klesal, až v roce 2017 dosáhl historicky nejnižší hodnoty 26 %. V regionálním srovnání to byl druhý nejnižší podíl po Hl. městě Praze.</p>
<p>Největší podíl prací pro veřejné zadavatele měly v uplynulém desetiletí okresy Tábor a Strakonice.</p>	<p>Mezi jihočeskými okresy měl v uplynulém desetiletí největší podíl prací pro veřejné zadavatele na celkovém objemu staveb „S“ okres Tábor (v průměru 61 % díky výstavbě před rokem 2016) a Strakonice (53 %, především zásluhou výstavby v roce 2008 a 2015) a naopak nejnižší okres České Budějovice (25 %). V Jihočeském kraji tento podíl za desetiletí představoval 38 %. V samotném roce 2017 byl nejvyšší podíl prací pro veřejné zadavatele vykázan v okresech Jindřichův Hradec a Prachatice (40 % a 39 %).</p>
<p>Počet stavebních povolení se po roce 2015, kdy byl historicky nejnižší, začal zvyšovat.</p>	<p>V roce 2017 bylo jihočeskými stavebními úřady vydáno 6 660 stavebních povolení. V uplynulém desetiletí se počet vydaných stavebních povolení až do roku 2015 většinou snižoval až na historicky nejnižší hodnotu 6 009 povolení. Poté se v roce 2016 zvýšil o desetinu a v roce 2017 vzrostl o 1 %. Počet vydaných stavebních povolení za rok 2017 byl oproti roku 2007 nižší o 25 %, klesl zejména počet povolení na bytové budovy (o 28 %). Celorepublikově byl vývoj počtu stavebních povolení obdobný jako v jižních Čechách, nejméně stavebních povolení bylo v ČR vydáno v roce 2014.</p>
<p>Orientační hodnota nově povolených staveb se snižovala.</p>	<p>Orientační hodnota staveb povolených v Jihočeském kraji klesala v letech 2010 až 2015 zpočátku strmě a pak pozvolna především kvůli hodnotě staveb na ochranu životního prostředí. V roce 2016 se meziročně zvýšila o víc než jednu třetinu díky rostoucí hodnotě povolených bytových a nebytových budov, ale v roce 2017 o 8 % klesla (pokles hodnoty nebytových budov). Během posledních 10 let byly v kraji povoleny stavby v předpokládané hodnotě 169 mld. Kč.</p>
<p>Pokles průměrné hodnoty staveb zaznamenaly zejména stavby na ochranu životního prostředí.</p>	<p>Průměrná hodnota na jedno stavební povolení dosáhla maximální hodnoty v roce 2009 a 2010 (2,7 mil. Kč a 2,9 mil. Kč). Další dva roky se meziročně propadala o 20 % na 1,8 mil. Kč v roce 2012 a od roku 2013 až do roku 2016 opět meziročně rostla. V roce 2017, kdy klesla, dosáhla necelé 2,3 mil. Kč. Velké rozdíly v průměrné hodnotě povolených staveb byly zaznamenány především u staveb na ochranu životního</p>

prostředí (od necelých 0,8 mil. Kč v roce 2016 po 5,6 mil. Kč v roce 2010) a u staveb nebytových budov (od 1,8 mil. Kč v roce 2012 po 4,2 mil. Kč v roce 2016).

Graf 3.15 Vydaná stavební povolení podle typů výstavby v Jihočeském kraji

Zdroj: ČSÚ

Největší počet stavebních povolení byl vydán v okrese České Budějovice.

Z hlediska vnitroregionálního byl za poslední desetiletí největší počet stavebních povolení vydán v okresech České Budějovice (26 % z krajského počtu), Jindřichův Hradec (18 %) a Tábor (16 %), předpokládaná hodnota staveb povolených za 10 let dosáhla v okrese České Budějovice 49 mld. Kč (29 % z kraje), Tábor 29 mld. Kč (17 %) a Jindřichův Hradec 23 mld. Kč (13 %). V samotném roce 2017 je umístění okresů podle počtu vydaných povolení stejné jako v desetiletém období, podle hodnoty povolených staveb se liší umístění na třetím místě – v roce 2017 náleží okresu Písek.

Bytová výstavba

Výstavba bytů reagovala na oživení ekonomiky se zpožděním.

Oživení ekonomiky, které přineslo v rámci ČR i rozvoj bytové výstavby, se v Jihočeském kraji projevilo se zpožděním. Zatímco v ČR se počet zahájených bytů zvyšoval již od roku 2014 každoročně v průměru o 9 %, v Jihočeském kraji se zvýšil až v roce 2016 a to rovnou o 51 % především díky rozsáhlé výstavbě bytových domů. Tehdy byla započata výstavba téměř 2,0 tis. bytů, z toho bylo 473 bytů v nových bytových domech (větší počet bytů v nových bytových domech byl naposledy zahájen v roce 2008). V roce 2017 se již výstavba bytových domů v takovém rozsahu nezapočala a celkový počet zahájených bytů se meziročně snížil na 1,7 tis.

Počet dokončených bytů, který se v ČR zvyšoval od roku 2015, v Jihočeském kraji klesal až do roku 2016, kdy byl v kraji dokončen nejnižší počet bytů od roku 2000. Až v roce 2017 se zvýšil o necelé 1 %.

Většina nových bytů je v rodinných domech.

V bytové výstavbě dlouhodobě převažují byty v nových rodinných domech (RD). Zatímco počet zahájených bytů v nových RD se v Jihočeském kraji od roku 2015 postupně zvyšoval, počet dokončených bytů v letech 2014 až 2017 kolísal kolem hodnoty 900 bytů. Ve struktuře bytové výstavby se od roku 2007 byty v nových RD podílely na celkovém počtu zahájených i dokončených bytů alespoň 60 %, pouze v roce 2016 díky významné výstavbě bytových domů představoval jejich podíl na celkovém počtu zahájených bytů 55 %. Nejvyšší podíl na počtu zahájených bytů dosáhly RD v roce 2015 – 75 %, a na počtu dokončených bytů v roce 2013 – 80 %.

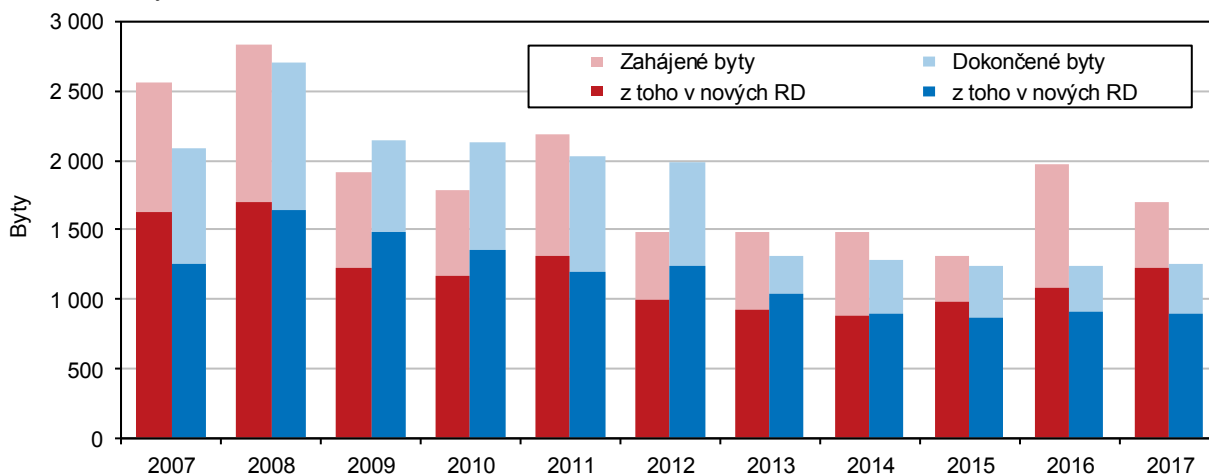
Druhou nejpočetnější skupinou byly byty v bytových domech. Protože jejich výstavbou se často realizují větší urbanistické celky, počty jejich zahájených i dokončených bytů

značně kolísají. V úhrnu let 2012–2017 se na zahájených bytech podílely 15 % a na dokončených bytech 21 %.

Graf 3.16 Vývoj bytové výstavby v Jihočeském kraji

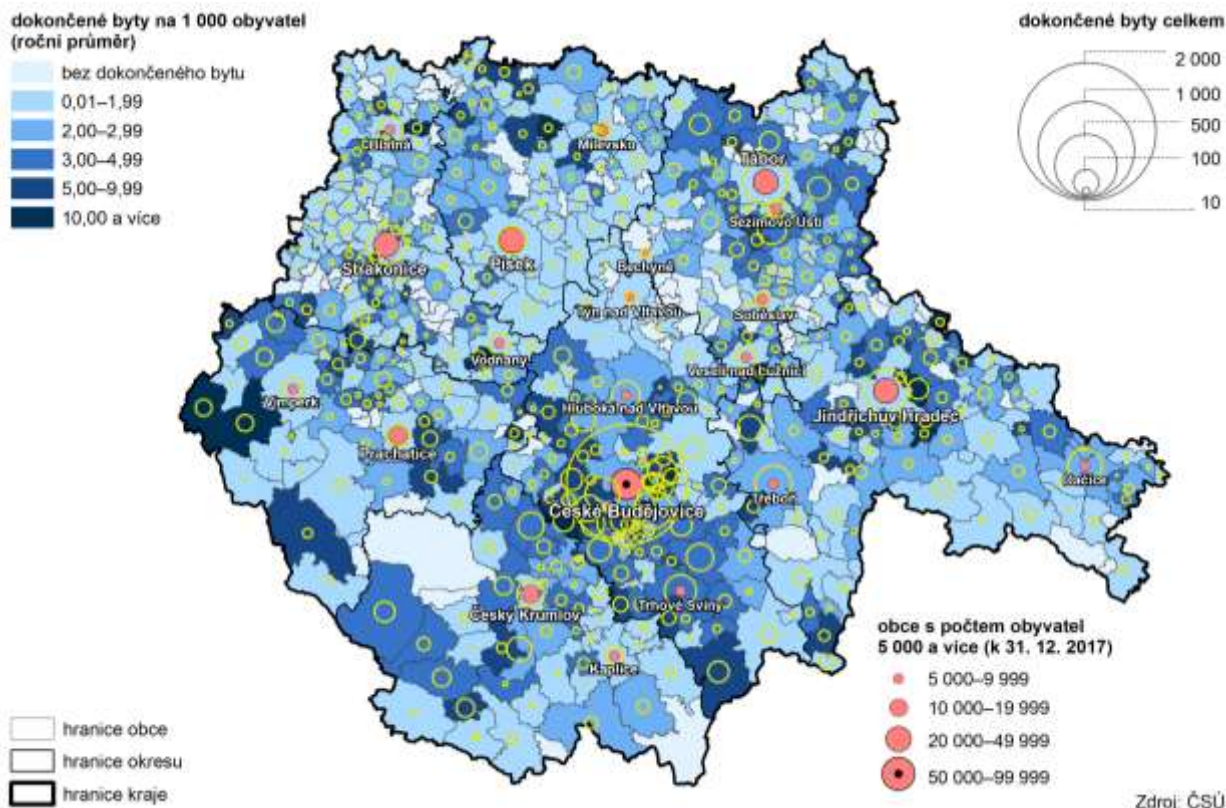
Zdroj: ČSÚ

Absolutně nejvíc bytů bylo dokončeno v krajském městě a jeho okolí, ...

Od roku 2012 bylo v kraji dokončeno více než 8,3 tis. bytů. Téměř pětina (19 %) z nich připadala na krajské město. Dokončených 1 565 bytů řadí České Budějovice na šesté místo v celorepublikovém žebříčku obcí. Na druhém a třetím místě podle počtu dokončených bytů v letech 2012 až 2017 jsou s velkým odstupem okresní města Tábor (214 bytů) a Jindřichův Hradec (207 bytů). Na dalších místech s méně než 160 a více než 100 dokončenými byty za posledních 6 let jsou města Strakonice, Třeboň, Dačice a Trhové Sviny, mezi které se vklínily obce Srubec a Litvinovice sousedící s krajským městem.

Ktg 3.4 Bytová výstavba v obcích Jihočeského kraje v letech 2012 až 2017

... v přepočtu na 1 tis. obyvatel na Šumavě – v obcích Kvilda a Borová Lada, kde se jedná hlavně o byty k rekreaci.

Bytová výstavba se ale nesoustřeďovala jen na města a jejich okolí. Nové byty byly dokončovány i v horských či rekreačních oblastech s relativně řídkým osídlením, kde šlo spíše o byty k rekreaci. Nejvyšší intenzitu dokončování bytové výstavby má mezi jihočeskými obcemi v letech 2012–2017 Kvilda, kde bylo v průměru každým rokem dokončeno 32 bytů v přepočtu na 1 tis. obyvatel. To Kvildu v celorepublikovém žebříčku řadí na osmé místo; vše díky výstavbě do roku 2016, v roce 2017 tam nebyl zkolaudován žádný byt. Na třetím místě podle intenzity výstavby v Jihočeském kraji se umístila obec Borová Lada. Přestože v těchto šumavských obcích vznikaly nové byty, vlivem stěhování zde obyvatel spíše ubývalo.

Vyšší intenzita dokončování bytové výstavby je také v blízkosti velkých měst.

Další přední místa v intenzitě bytové výstavby obsadily v kraji obce zpravidla v těsném sousedství větších měst – Adamov, Jivno, Vráto a Srubec u Českých Budějovic, Kačlehy, Rodvínov a Žďár u Jindřichova Hradce, Nasavrky na Táborsku a Babice v okrese Prachatice. Zde šlo především o byty k trvalému bydlení, počet obyvatel se tam díky stěhování zvýšil.

V letech 2012–2017 nebyl v kraji dokončen žádný byt v 16 % obcí.

Protipólem vysoké stavební aktivity bylo 102 obcí, ve kterých nebyl v letech 2012–2017 zkolaudován žádný byt. Šlo zejména o malé obce, jejich podíl na počtu obyvatel kraje představoval 2 %. Největší obcí (s více než 500 obyvateli) bez nových bytů byl Osek na Strakonicku a Písečné na Jindřichohradecku.

Intenzita dokončování bytové výstavby v Jihočeském kraji byla šestá nejvyšší mezi kraji, intenzita zahajování bytů byla pátá nejvyšší.

V Českých Budějovicích bylo v přepočtu na 1 tis. obyvatel každoročně dokončeno 2,8 bytu; což je zařadilo na 214. místo mezi jihočeskými obcemi. V Jihočeském kraji bylo v letech 2012–2017 na 1 tis. obyvatel každoročně v průměru dokončeno 2,2 bytu, to je méně než v průměru za ČR (2,5). V regionálním srovnání se kraj umístil na šestém místě. Nejvyšší intenzitu dokončování bytové výstavby měl Středočeský kraj a Hl. město Praha (oba v průměru 3,9 bytů na 1 tis. obyv.), naopak nejnižší Ústecký kraj (v průměru 1,1 dokončených bytů na 1 tis. obyv.).

Pokud jde o intenzitu zahajování bytové výstavby, v Jihočeském kraji byla v letech 2012–2017 v průměru každoročně zahájena výstavba 2,5 bytů v přepočtu na 1 tis. obyvatel, což kraj zařadilo na 5. místo mezi regiony. S nejvyšší intenzitou byla výstavba bytů zahajována ve Středočeském kraji (3,8 bytu) a v Jihomoravském kraji a Hl. městě Praze (v obou 3,0 bytu), s nejnižší v Ústeckém kraji (1,3 bytu).

Cestovní ruch

Jihočeský kraj měl největší počet HUZ a třetí nejvyšší návštěvnost mezi kraji ČR.

Jihočeský kraj měl mezi regiony největší počet hromadných ubytovacích zařízení (HUZ), druhý největší počet lůžek po Hlavním městě Praze a největší počet míst pro stany a karavany. V roce 2017 bylo v kraji 1 136 hromadných ubytovacích zařízení a v nich přes 57 tis. stálých lůžek (11 % z kapacity ČR) a víc než 13 tis. míst pro stany a karavany (27 % z celé ČR). Počtem hostů v hromadných ubytovacích zařízeních se kraj zařadil na třetí místo s podílem 7,8 % na ČR, v pořadí podle počtu přenocování si pohoršil, s podílem 7,6 % obsadil 4. místo. Nejvíce hostů se ubytovalo v Praze a Jihomoravském kraji, v počtu přenocování byl na druhém místě po Hlavním městě Praze Karlovarský kraj především díky lázeňským ubytovacím zařízením a na třetím místě byl Královéhradecký kraj.

Výkony HUZ v kraji stále rostly a byly nejlepší od roku 2012.

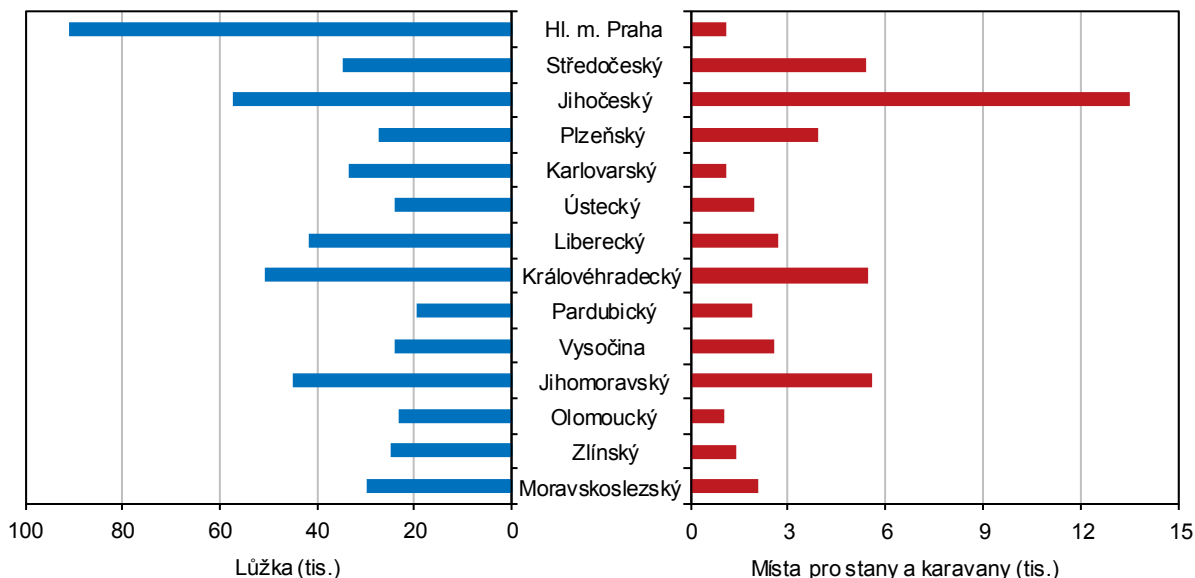
HUZ Jihočeského kraje zaznamenávají již čtvrtým rokem (od dubna 2014) v průběhu celého roku zvýšený zájem o ubytování. Pokud bychom vývoj hodnotili jen na základě ročních údajů, tak počet hostů domácích i zahraničních a počet přenocování hostů celkem a těch ze zahraničí rostou již po dobu pěti let od roku 2013. U přenocování tuzemských návštěvníků došlo v letech 2013 a 2017 k nepatrnému meziročnímu poklesu.

Výkony HUZ Jihočeského kraje v roce 2017 byly nejlepší od roku 2012⁶. Oproti roku 2012 se v HUZ kraje zvýšil počet tuzemských hostů o jednu třetinu a jejich přenocování o 26 %, počet zahraničních návštěvníků vzrostl o 59 % a počet jejich přenocování o 33 %. Vynikající výsledky za hromadná ubytovací zařízení vykázaly i ostatní kraje, celkový počet hostů i jejich přenocování rostl ve všech krajích od roku 2015.

Graf 3.17 Kapacity hromadných ubytovacích zařízení podle krajů v roce 2017

Zdroj: ČSÚ

Mezi ubytovanými hosty převládala tuzemská klientela, v čele zahraničních hostů byli poprvé v historii kraje Číňané.

V HUZ Jihočeského kraje se v roce 2017 ubytovalo 1 mil. 562 tis. hostů, kteří zde v průměru strávili 2,6 noci. Hosté pocházeli z 66 % z ČR a z 34 % z ciziny. Ve složení zahraničních návštěvníků posilovali své zastoupení turisté z Asie, především z Číny, na úkor hostů z Evropy. V roce 2017 se poprvé v historii objevili na prvním místě mezi cizinci Číňané, kterých přijelo do jižních Čech více než 100 tis. a na počtu cizinců se podíleli 19 %. Odsunuli tak do té doby nejčastější návštěvníky z Německa, kterých přijelo 79 tis. (15 %), na druhé místo. Na dalších místech figurovaly další asijské země Tchaj-wan (10 %) a Jižní Korea (8 %) a za nimi na pátém místě byli Rakušané (7 %). Z hlediska počtu přenocování byli díky delším pobytům na prvním místě Němci a na druhém Nizozemci, kteří se v HUZ zdrželi nejdéle ze všech hostů (5 noci). Asijské hosté v HUZ přenocují zpravidla jen jednu noc.

Počet hostů z Asie byl v roce 2017 ve srovnání s rokem 2012 o 150 % vyšší.

Rostoucí zájem klientely z asijských zemí o Jihočeský kraj dokládá nárůst počtu hostů z Asie proti roku 2012 o 150 %. Za stejnou dobu se počet zahraničních hostů z Evropy zvýšil o 22 %. Zatímco v roce 2012 se klientela z Asie podílela na počtu zahraničních hostů 28 %, v roce 2017 již její podíl vzrostl na 44 %. Největší část zahraniční klientely v rozdělení podle kontinentů i nadále tvořili hosté z evropských zemí, ale jejich podíl se snížil z 65 % v roce 2012 na 50 % v roce 2017.

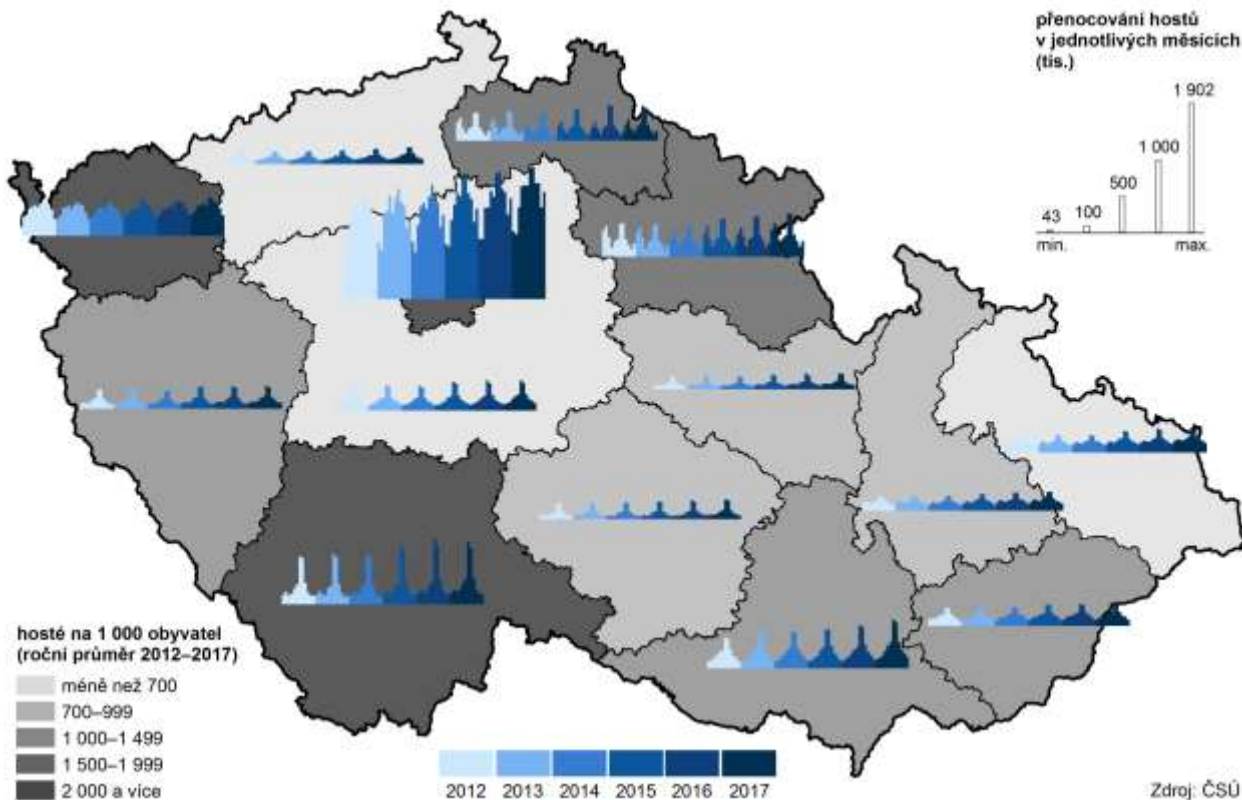
V roce 2017 se v kraji nejvíc hostů ubytovalo v Českém Krumlově, Českých Budějovicích a v Lipně nad Vltavou.

Podle výsledků za HUZ ve městech a obcích byla v roce 2017 nejvíc navštěvovaná Praha se 7,7 mil. ubytovanými hosty (38,3 % z ČR), na druhém místě bylo Brno se 723 tis. hosty (podíl 3,6 %), třetí Karlovy Vary s 370 tis. hosty. Po Mariánských Lázních, Špindlerově Mlýně a Plzni byl na sedmém místě Český Krumlov s 249 tis. hosty a v první desítce byly i České Budějovice s 213 tis. hosty. Města Český Krumlov a České Budějovice se na počtu hostů ubytovaných v HUZ v kraji podílela

⁶ Na základě projektu Ministerstva pro místní rozvoj "Zkvalitnění informací o vybraných sektorech cestovního ruchu" byl aktualizován Registr hromadných ubytovacích zařízení ČSÚ a došlo k revizi dat kapacit i návštěvnosti za roky 2012 a 2013. Nové srovnatelné časové řady jsou publikované od roku 2012.

16 % a 14 %. Na třetím místě se v kraji umístilo Lipno nad Vltavou s 89 tis. ubytovanými, za ním Hluboká nad Vltavou se 75 tis. a Třeboň se 70 tis. ubytovanými hosty. Co do počtu přenocování vedla v Jihočeském kraji díky lázeňství Třeboň, kde se hosté v roce 2017 ubytovali na 408 tis. nocí, na druhém místě bylo Lipno nad Vltavou s 395 tis. noclehy a třetí byl Český Krumlov s 348 tis. noclehy.

Ktg 3.5 Hosté v hromadných ubytovacích zařízeních v krajích v letech 2012 až 2017

Podle výsledků VŠCR byl v roce 2017 při cestách ve volném čase občanů ČR druhým nejčastějším cílem delších i kratších cest Jihočeský kraj.

Informace o cestách obyvatel České republiky v jejich volném čase přináší výsledky Výběrového šetření cestovního ruchu⁷ (VŠCR). Z nich vyplývá, že v letech 2012 až 2017 byl Jihočeský kraj vybírán za cíl delších cest jako druhý nejčastější hned po kraji Středočeském. Kratší cesty ve volném čase, mezi které patří i víkendové pobyty na chatách a chalupách, měly tradičně nejčastěji za cíl Středočeský kraj. A protože preference obyvatel pro kratší cesty se měnily, měnilo se i umístění Jihočeského kraje. V letech 2012, 2014 a 2017 byl vybírán jako druhý nejčastější cíl, ale v roce 2013 obsadil až páté místo, v roce 2015 čtvrté místo a v roce 2016 třetí místo. V roce 2017 směřovalo do jižních Čech na delší cesty více než 1,1 mil. osob (podíl na ČR 13 %) a na kratší cesty 2,3 mil. osob (podíl na ČR 11 %).

⁷ Výběrové šetření cestovního ruchu (VŠCR) se provádí každý měsíc v náhodně vybraném vzorku domácností. Všechny osoby ve věku 15 a více let vybraných domácností jsou dotazovány na jejich cesty (služební a soukromé) mimo obvyklé prostředí (bydliště, internát apod.), přičemž není podstatné, kde respondenti nocovali. Ve výsledcích jsou pak cesty rozlišovány na tuzemské a zahraniční. Soukromé cesty jsou rozděleny podle délky trvání na delší – se čtyřmi a více noclehy – a kratší – s jedním až třemi noclehy (včetně víkendových pobytů). Výsledky šetření jsou přepočteny na populaci České republiky ve věku 15 a více let.

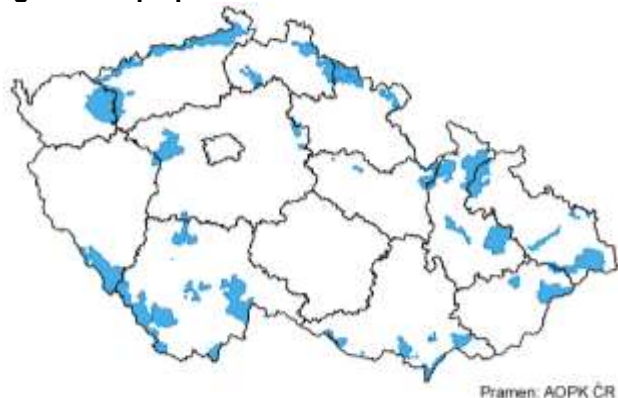

4. Životní prostředí

Nově jsou chráněny NPR Olšina a PR Mokřý luh.

V roce 2017 měl Jihočeský kraj v porovnání s ostatními regiony největší plochy chráněných území (2 072 km²). Z celkového území kraje připadalo 21,3 % na zvláště chráněná území. Trojice chráněných krajinných oblastí (Šumava, Třeboňsko, Blanský les) zaujímala největší plochu z chráněných území (1 640 km²). Na Národní park Šumava připadalo 341 km². Počet maloplošných zvláště chráněných území se meziročně snížil o 15 území, kdy bylo zrušeno 17 přírodních památek a naopak zřízena jedna národní přírodní rezervace (Olšina) a jedna přírodní rezervace (Mokřý luh). Celkem bylo v kraji 332 takto chráněných ploch, které se rozkládaly na 165 km².

Ktg 4.1 Mapa ptačích oblastí

Ktg 4.2 Mapa evropsky významných lokalit

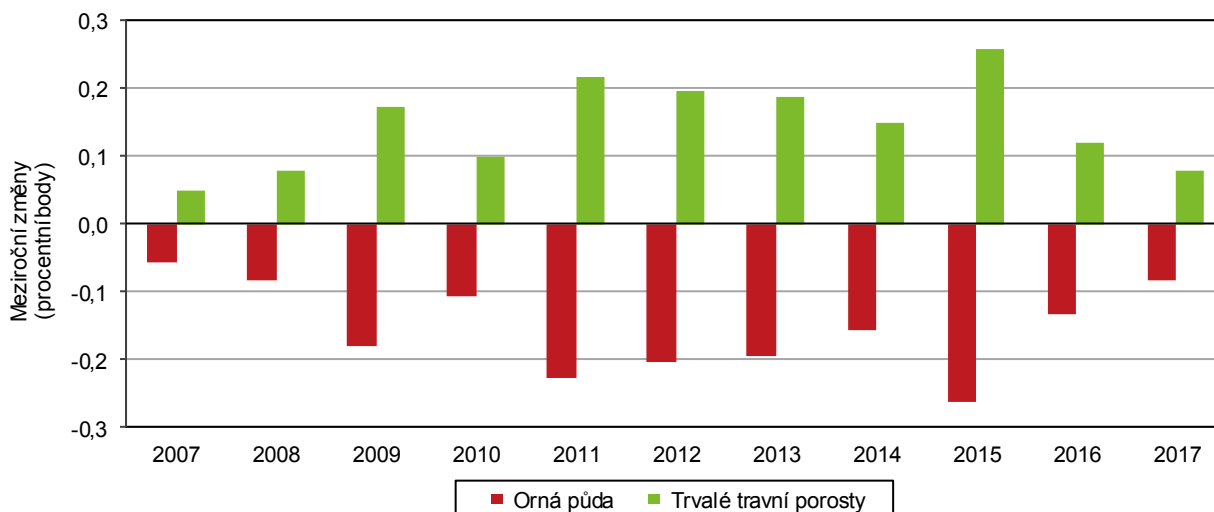
Chráněná území se částečně překrývají.

Od roku 2009, kdy došlo k poslednímu rozšíření ptačích oblastí, se jich v kraji nachází 9 (např. Boletice, Řežabinec, Údolí Otavy a Vltavy a další) s rozlohou 1 554 km². Od roku 2005 bylo v Jihočeském kraji vyhlášeno 116 evropsky významných lokalit, z tohoto počtu již bylo 14 lokalit zrušeno a v roce 2017 bylo evidováno 102 těchto lokalit (např. Horní Malše, Moravská Dyje, Osika a další) na ploše 1 645 km². Maloplošná a velkoplošná území i soustava Natura 2000 se z části překrývají.

Půdní fond

Graf 4.1 Meziroční změny podílů orné půdy a trvalých travních porostů na zemědělské půdě v Jihočeském kraji

Pramen: ČÚZK

V kraji ubývalo orné půdy.

Ve využití půdy v kraji pokračoval proces snižování podílu zemědělské půdy. V roce 2012 představovala zemědělská půda 48,8 % celkové výměry kraje, v roce 2017 to bylo již o 0,2 % méně a nezemědělská půda měla podíl o 2,8 procentního bodu větší než půda zemědělská. Ve struktuře zemědělské půdy se i nadále zvyšovaly podíly

ploch trvalých travních porostů na úkor ploch orné půdy, které se za posledních 6 let snížily o téměř 6,5 tisíce hektarů.

Rostl podíl nezemědělské půdy, její struktura se neměnila.

Přestože rostla plocha nezemědělské půdy, její struktura se v zásadě neměnila. Přírůstky lesní půdy představovaly od roku 2012 kolem 260 ha ročně. Mírně rostou i vodní a zastavěné plochy, kde nárůst od roku 2012 představuje v souhrnu za oba typy ploch cca 500 ha. V roce 2017 klesla o necelých 200 ha rozloha ostatních ploch.

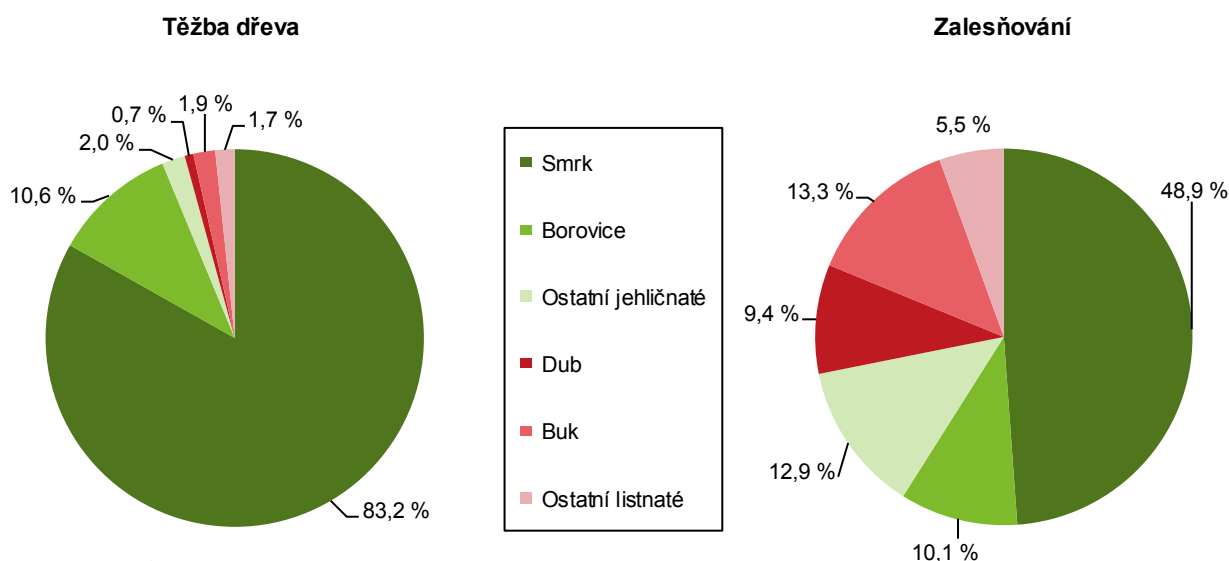
Lesnictví

Nejvíce lesních ploch se nacházelo v Jihočeském kraji.

Lesní pozemky Jihočeského kraje se ke konci roku 2017 nacházely na ploše 379,3 tis. ha, z toho porostní půda tvořila 97,4 %. Z celkové rozlohy lesů v České republice tak příslušelo Jihočeskému kraji 14,2 %, čímž si dlouhodobě udržuje prvenství mezi všemi kraji Česka.

Graf 4.2 Těžba dřeva a zalesňování podle dřevin v Jihočeském kraji v roce 2017

Zdroj: ČSÚ

Pozn.: těžba v m³ b. k., zalesňování v ha

Pro zalesňování byl nejčastěji využit smrk.

V roce 2017 se zalesňování a obnova lesa provedené uměle uskutečnily v jižních Čechách na 2 188 ha půdy. Jehličnaté dřeviny se v kraji podílely 71,8 % na jeho zalesnění, nejčastěji byl upřednostňován smrk, vysazený na 1 069 ha půdy. Borovice byla vysazena na 221 ha a jedle na 200 ha. Z listnatých dřevin, které se podílely na zalesnění 28,2 %, byly vysazovány především buky a duby. Nová generace lesa vytvořená přirozenou obnovou vznikla na 650 ha půdy.

V roce 2017 se meziročně vytěžilo více dřeva.

Meziročně se v roce 2017 v Jihočeském kraji zvýšil objem těžby dřeva o 292,2 tis. m³, celkem se v kraji vytěžilo 2 573,8 tis. m³ dřeva bez kůry (b. k.) a kraj se zařadil stejně jako v předchozím roce na třetí pozici (po Olomouckém a Moravskoslezským kraji). Na těžbě v Česku se kraj podílel 13,3 %.

Nahodilou těžbu ovlivňoval nárůst hmyzové i živelní těžby.

Z celkové těžby Jihočeského kraje tvořily jehličnany 95,7 %, nejvíce se těžil smrk. Podíl listnatých dřevin činil 4,3 % s převažující těžbou buku. Objem nahodilé těžby dřeva v kraji představoval 1 373,9 tis. m³ b. k. a meziročně se zvýšil o 254,8 tis. m³. Nejčastěji se v kraji získávalo dřevo v rámci nahodilé těžby v důsledku poškození hmyzem (648,8 tis. m³), nárůst oproti předchozímu roku činil 66,5 %. Těžba v důsledku poškození hmyzem se podílela 47,2 % na celkové zpracované nahodilé těžbě Jihočeského kraje. Těžba v důsledku živelních příčin se v kraji meziročně zvýšila o 92,9 % na 589,1 tis. m³. Tato těžba se podílela 42,9 % na celkové zpracované nahodilé těžbě kraje.

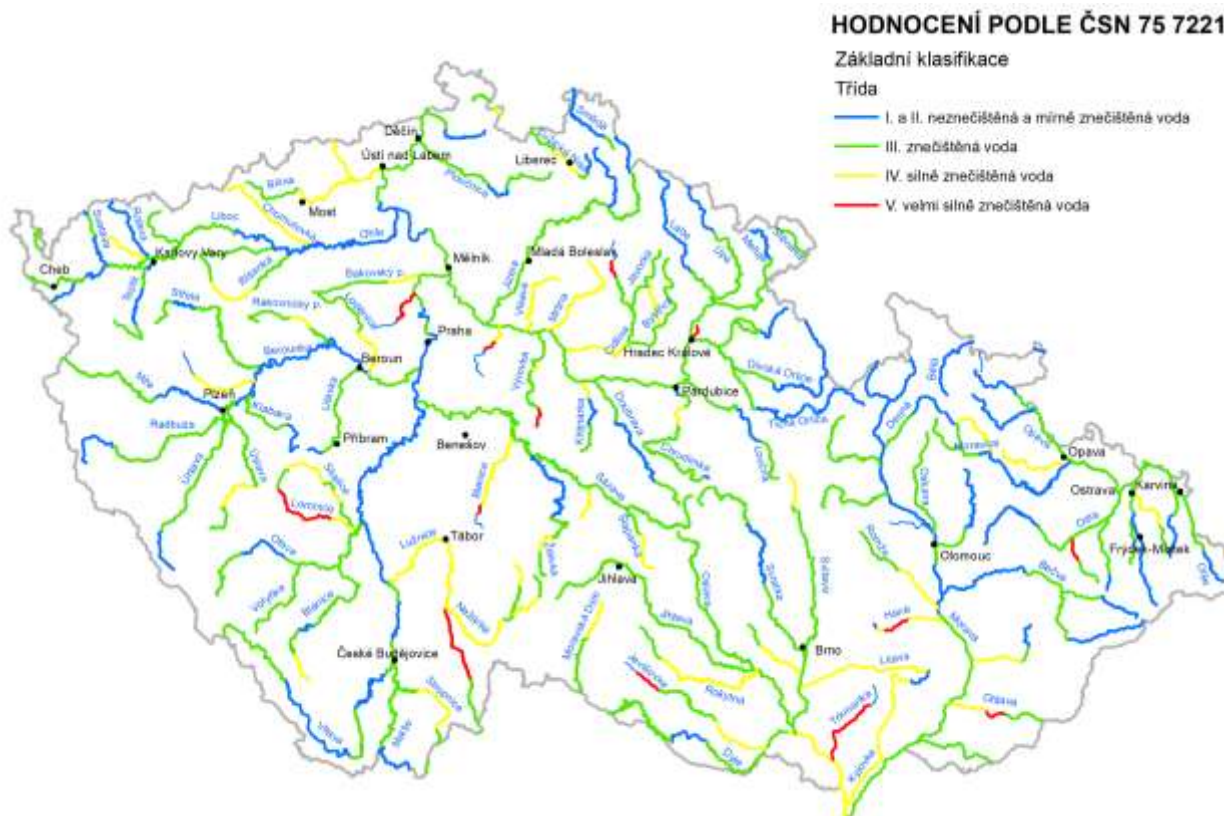
Kvalita povrchových vod

Nejhorší jakosti vody dlouhodobě dosahovala Lužnice a Lomnice.

Kvalita povrchových vod v kraji se z dlouhodobého hlediska (podobně jako v celé republice) významně zlepšila. Přesto podle dat za rok 2017 zůstávají úseky toků, kde znečištění dosahuje vyšší třídy. Nejhorší jakost vody v jižních Čechách dlouhodobě vykazují řeky Lužnice a Lomnice, na nichž byla zaznamenána V. třída jakosti vody (velmi silně znečištěná voda). Jedná se konkrétně o úsek Lužnice před soutokem s Nežárkou a dále Lomnice v úseku mezi Mladým Smolivcem a Miroticemi.

Ktg 4.3 Jakost vody v tocích České republiky, 2016 až 2017

Pramen: VÚV TGM, v. v. i., z podkladů s. p. Povodí a ČHMÚ

Souhrnné hodnocení ukazatelů BSK₅, CHSK_{Cr}, N-NH₄⁺, P_{celk.} a saprobní index zoobentosu.

Vodovody a kanalizace

Na veřejný vodovod nebyla napojena téměř desetina obyvatel kraje.

V roce 2017 bylo v Jihočeském kraji zásobováno pitnou vodou z vodovodů pro veřejnou potřebu 579 tisíc obyvatel a podíl na celkovém obyvatelstvu kraje dosahoval téměř 91 %. Jedná se o třetí nejnižší podíl mezi kraji Česka, který je zapříčiněn strukturou osídlení a technickými a ekonomickými možnostmi budování této infrastruktury. Celková délka vodovodní sítě v kraji činila 6 358 km.

Domácnostem bylo fakturováno téměř 70 % celkového množství fakturované pitné vody.

V Jihočeském kraji v roce 2017 vyrobila vodohospodářská zařízení 34,3 milionu m³ vody, tj. nárůst o 1 % oproti roku 2012. Na podzemní vodu připadalo více než 41 % z vyrobeného množství pitné vody. Z celkového množství vyrobené vody určené k realizaci (32,7 milionů m³) bylo fakturováno 26,2 milionů m³ vody, z toho fakturace pro domácnosti tvořila 68,4 %. Meziročně domácnosti fakturovaly o 0,4 % pitné vody více. Oproti roku 2012 bylo ovšem fakturováno o 377 tisíc m³ pitné vody méně. Téměř 20 % vody určené k realizaci se v kraji nefakturovalo, z tohoto množství představovalo 90 % ztráty v trubní síti.

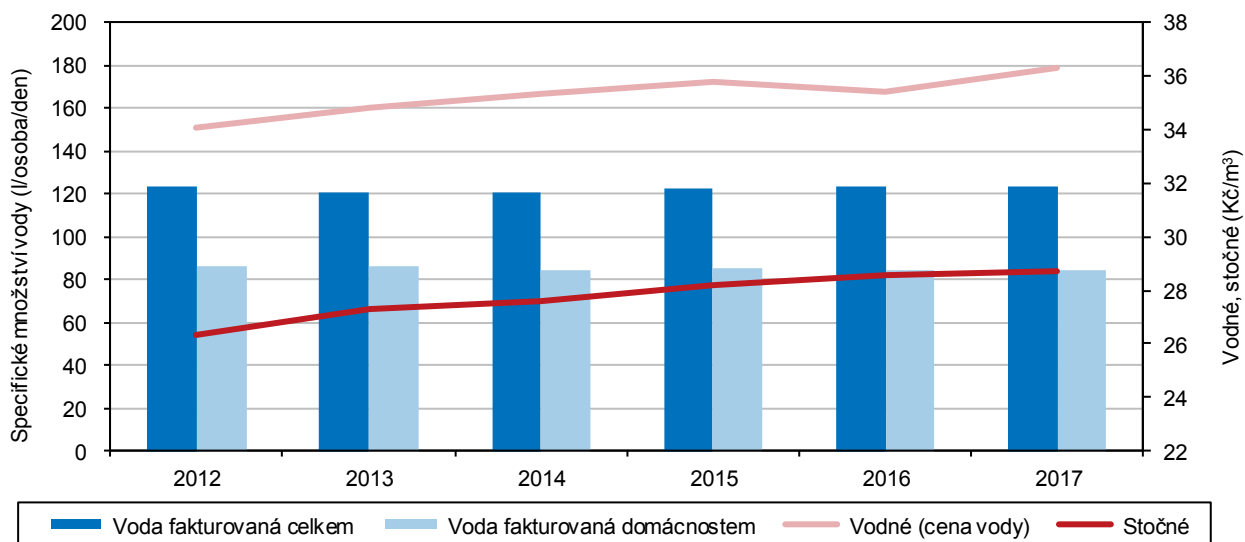
Na každého Jihočecha připadalo denně téměř 85 litrů pitné vody.

Mezi roky 2012 a 2014 došlo v Jihočeském kraji k poklesu specifického množství fakturované vody na osobu a den ze 123,0 litrů na 120,3 litru. Od roku 2015 však specifické množství vody narůstalo na hodnotu 123,7 litrů na osobu a den v roce

2017. Opačný vývoj mělo specifické množství vody fakturované domácnostem, které od roku 2012 neustále klesalo (s výjimkou roku 2015) z 86,6 na 84,6 litru na osobu a den. Největší specifické množství vody bylo dlouhodobě fakturováno domácnostem v hlavním městě Praze, naopak nejmenší množství denní spotřeby vody bylo zaznamenáno ve Zlínském kraji. Oproti Jihočeskému kraji se v roce 2017 ve Zlínském fakturovalo průměrně o téměř 9 litrů na osobu a den méně, naopak v hlavním městě Praze o cca 25 litrů na osobu a den více.

Graf 4.3 Specifické množství fakturované vody, vodné a stočné v Jihočeském kraji

Zdroj: ČSÚ

Cena vody v kraji byla nižší než republikový průměr.

Průměrná cena za 1 m³ fakturované vody se v roce 2017 meziročně zvýšila ve všech krajích, v Jihočeském kraji se cena 1 metru krychlového vody zvýšila o 0,9 Kč. Cena vodného byla v kraji již druhým rokem nižší než celorepublikový průměr, který v roce 2017 činil 37,2 Kč/m³. Od roku 2012 se cena vody zvýšila o 2,2 Kč/m³. Objem tržeb za vodné se proti roku 2012 zvýšil o téměř 65,5 milionů Kč v návaznosti na nárůst spotřeby a ceny 1 m³ fakturované vody a v roce 2017 dosáhl 950,3 milionů Kč (bez DPH).

Přes půl milionu obyvatel kraje byla napojena na kanalizaci ústí do ČOV.

V roce 2017 byl v Jihočeském kraji podíl obyvatel bydlících v domech napojených na kanalizační síť 87,6 %. Vzrostl počet obyvatel v domech napojených na kanalizaci ústí do čistíren odpadních vod. V takových domech žilo bezmála 524 tisíc osob, tj. o téměř 17 tisíc osob více proti roku 2012. Délka kanalizační sítě vzrostla o 479 km a činila 4 155 km. Počtem kanalizačních přípojek (136,5 tisíc) se v mezikrajském srovnání řadil Jihočeský kraj na třetí místo (více jich měl pouze Jihomoravský a Středočeský kraj).

Z vypouštěných odpadních vod zůstávaly 4 % nečištěny.

Množství vypouštěných odpadních vod do kanalizace bez zpoplatněných srážkových vod bylo ve sledovaném roce o 1 % vyšší než v roce 2016 a tímto způsobem oteklo 27,7 milionů m³ odpadních vod. Z tohoto množství připadá 18,5 milionů m³ na vody splaškové a 9,2 milionu m³ na vody průmyslové a ostatní. Podíl čištěných odpadních vod z vod vypouštěných do kanalizace představoval 95,8 %. Do vodních toků bylo v Jihočeském kraji vypuštěno 54,6 milionů m³ odpadních vod, proti roku 2012 o 11 % méně.

Více čištění odpadních vod měl pouze Středočeský kraj.

Počet čistíren odpadních vod (ČOV) byl v roce 2017 v Jihočeském kraji 354 (druhý nejvyšší po Středočeském kraji) a od roku 2012 vzrostl o 63 ČOV. Celková kapacita ČOV byla 389,5 tisíc m³ na den. Na mechanicko-biologickém principu čištění fungovala převážná většina zařízení (348 ČOV). V rámci mechanicko-biologických ČOV

bylo více než 35 % těch, u nichž v procesu čištění dochází také k dalšímu odstraňování polutantů. Převažovaly ČOV s dalším odstraňováním dusíku (65 zařízení) a s dalším odstraňováním dusíku a fosforu (50 zařízení). Nejúčinněji se čistilo znečištění zejména ve formě biologické spotřeby kyslíku (BSK5) a nerozpuštěných látek, kde účinnost dosahovala cca 97 %. Účinnost vyšší než 94 % byla u chemické spotřeby kyslíku (CHSKCr). U celkového dusíku pak zůstávalo z vod na přítoku téměř 26 % a u celkového fosforu zhruba 14 % znečištěných látek i na odtoku z ČOV. Objem kalů vyprodukovaných provozem ČOV byl 12 tisíc tun sušiny. Nejčastěji se kalů zneškodňovaly pomocí přímé aplikace a rekultivace (56 %) a kompostováním (42 %).

Stočné v kraji patřilo nadále k nejnižším v Česku.

Cena stočného v Jihočeském kraji proti roku 2012 vzrostla o 2,4 Kč/m³ na hodnotu 28,7 Kč/m³ a nadále byla třetí nejnižší v Česku, protože meziroční nárůst byl zaznamenán ve všech krajích kromě Ústeckého, kde se cena nezměnila. Proti republikovému průměru byla cena stočného v kraji o 4,1 Kč/m³ nižší. Celková hodnota stočného v Jihočeském kraji v roce 2017 činila téměř 960 milionů Kč, tj. nárůst proti roku 2012 o 4,8 %.

Podnikový a komunální odpad

Množství podnikového odpadu se za předchozích 6 let výrazně zvýšilo.

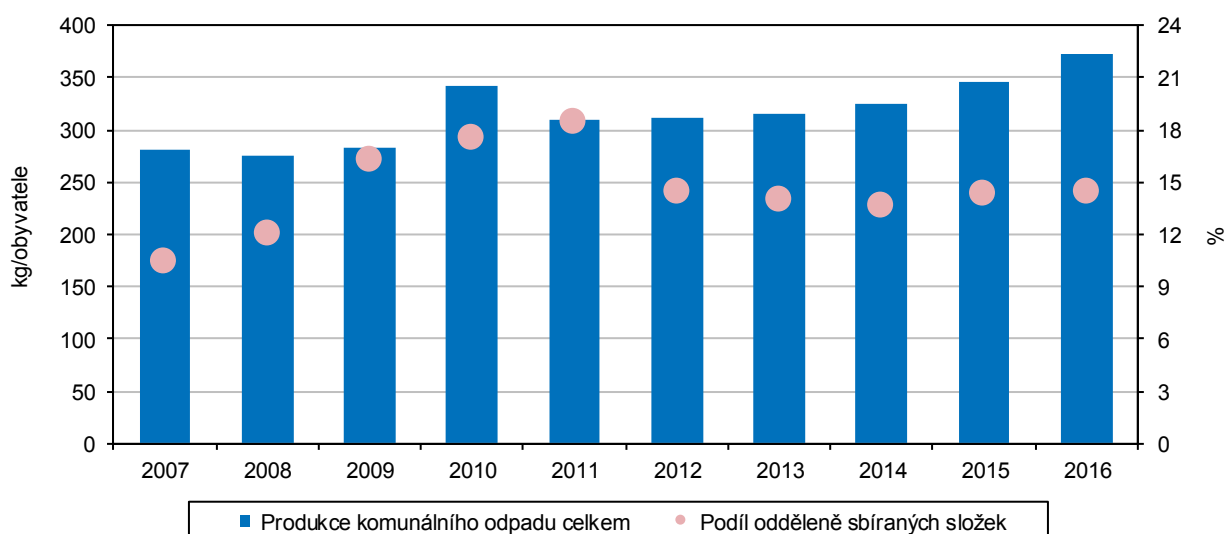
V roce 2016 se v Jihočeském kraji vyprodukovalo více než 1,5 mil. tun podnikového odpadu (přibližně stejně jako v předchozím roce). Oproti roku 2011 se zvýšila jeho produkce o více než 55 %. Z celkového množství podnikového odpadu Česka ho na kraj připadalo 7,1 %. V průměru na 1 obyvatele kraje připadalo téměř 2,4 tuny podnikového odpadu, což představovalo třetí nejvyšší množství mezi kraji Česka.

Měnila se i struktura odpadů podle odvětví.

Z pohledu struktury odpadů podle odvětví, ve kterých vznikaly, byl vývoj silně nerovnoměrný. Dlouhodobě ale vykazovalo nejvýznamnější podíl z podnikových odpadů v kraji stavebnictví. Ovšem od roku 2015 připadal nejvyšší podíl odpadů na zásobování vodou; činnosti související s odpadními vodami, odpady a sanacemi. V roce 2016 toto odvětví vyprodukovalo 37 % podnikových odpadů, následovalo stavebnictví s cca 35 %. Dalším výraznějším zdrojem produkce odpadů byl zpracovatelský průmysl, jehož podíl představoval více než 16 %.

Graf 4.4 Produkce komunálního odpadu v Jihočeském kraji

Zdroj: ČSÚ

Produkce komunálního odpadu stále stoupala.

V Jihočeském kraji bylo v roce 2016 vyprodukováno 237,5 tis. tun komunálního odpadu, což představovalo 6,6 % celorepublikové produkce komunálního odpadu. Meziročně se množství tohoto odpadu zvýšilo o téměř 17 tis. tun, což je nejvyšší

meziroční nárůst od roku 2010. V přepočtu na jednoho obyvatele kraje připadalo 372 kg odpadu, tedy druhé nejvyšší množství v mezikrajském srovnání. Oproti roku 2015 připadalo na jednoho Jihočecha o 26 kg odpadu více.

Na jednoho obyvatele kraje připadalo téměř 54 kg tříděného odpadu.

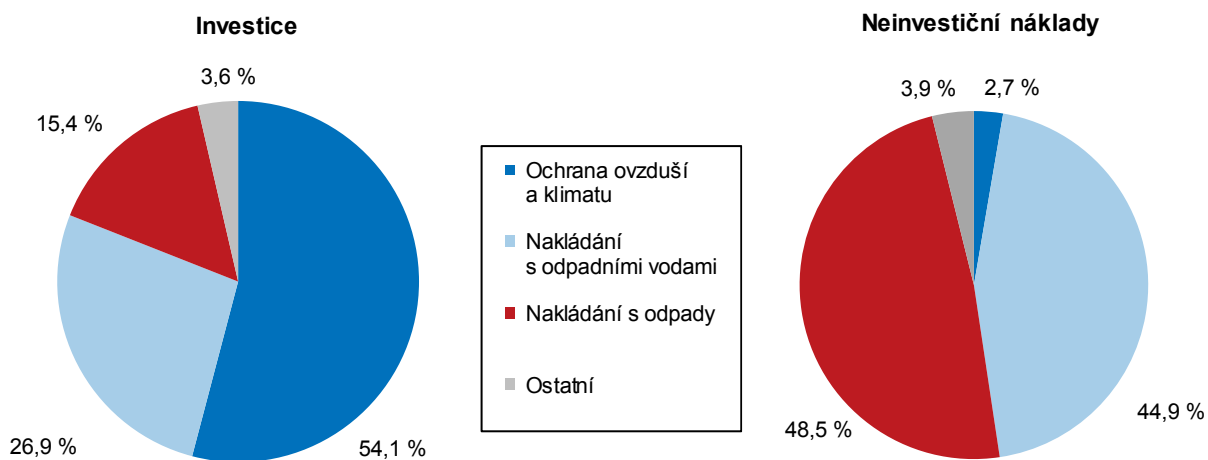
Vcelku pozitivně se vyvíjela struktura komunálního odpadu. Přestože stále nejvýznamnější položku tvořil běžný svoz (cca 55 %), jeho podíl se od roku 2011 snižoval. Odděleně sbírané složky tvořily 14,4 % komunálního odpadu kraje, což bylo mírně pod celorepublikovým průměrem. Meziročně se množství takto tříděného odpadu zvýšilo o 2 737 tun. V přepočtu na jednoho obyvatele kraje připadalo 53,7 kg vyříděného komunálního odpadu (více odpadu na osobu vyřídili pouze ve Zlínském kraji a v Kraji Vysočina).

Výdaje na ochranu životního prostředí

Neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí dosahovaly dlouhodobě stejné výše...

Celkové vklady do ochrany životního prostředí investorů se sídlem na území Jihočeského kraje v roce 2016 dosáhly částky 3,1 mld. Kč, (meziroční pokles o více než 1 mld. Kč). Větší díl výdajů byl směřován do oblasti neinvestiční, na kterou v roce 2016 připadalo více než 86 %. Od roku 2011 se výše neinvestičních nákladů pohybovala v rozmezí 2,6 až 2,8 mld. Kč, v roce 2016 to bylo konkrétně 2,7 mld. Kč. V oblasti neinvestičních nákladů byly dlouhodobě největší položkou výdaje spojené s nakládáním s odpady, které představují zhruba polovinu z celku, ovšem v roce 2016 jejich podíl poklesl na 43 %. Jen o málo vyšší podíl (cca 50 %) pak v roce 2016 připadal na nakládání s odpadními vodami. Neinvestiční náklady na ochranu ovzduší a klimatu se pohybovaly v řádu několika procent (v roce 2016 konkrétně 3,3 %).

Graf 4.5 Investice a neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora a podle účelu v Jihočeském kraji (průměr let 2012–2016)
Zdroj: ČSÚ

... naopak investiční vklady meziročně poklesly o 75 %.

Naproti tomu investiční vklady zaznamenaly nárůst zejména po roce 2010, kdy se proti dlouhodobější předchozí úrovni zvýšily zhruba o polovinu. Od roku 2011 se pohybovaly nad úrovní 1 mld. Kč. V roce 2016 došlo k výraznému meziročnímu poklesu o téměř 75 % na hodnotu 422 mil. Kč. Největší část z těchto investic směřovala do oblasti nakládání s odpadními vodami (57 %) a do oblasti ochrany ovzduší a klimatu (27 %). Vzhledem k dominantnější roli neinvestičních nákladů, pak celková struktura výdajů do životního prostředí odpovídala uvedeným neinvestičním poměrům, tedy vyšší podíl vkladů do oblasti nakládání s odpadními vodami následována výdaji v oblasti nakládání s odpady.

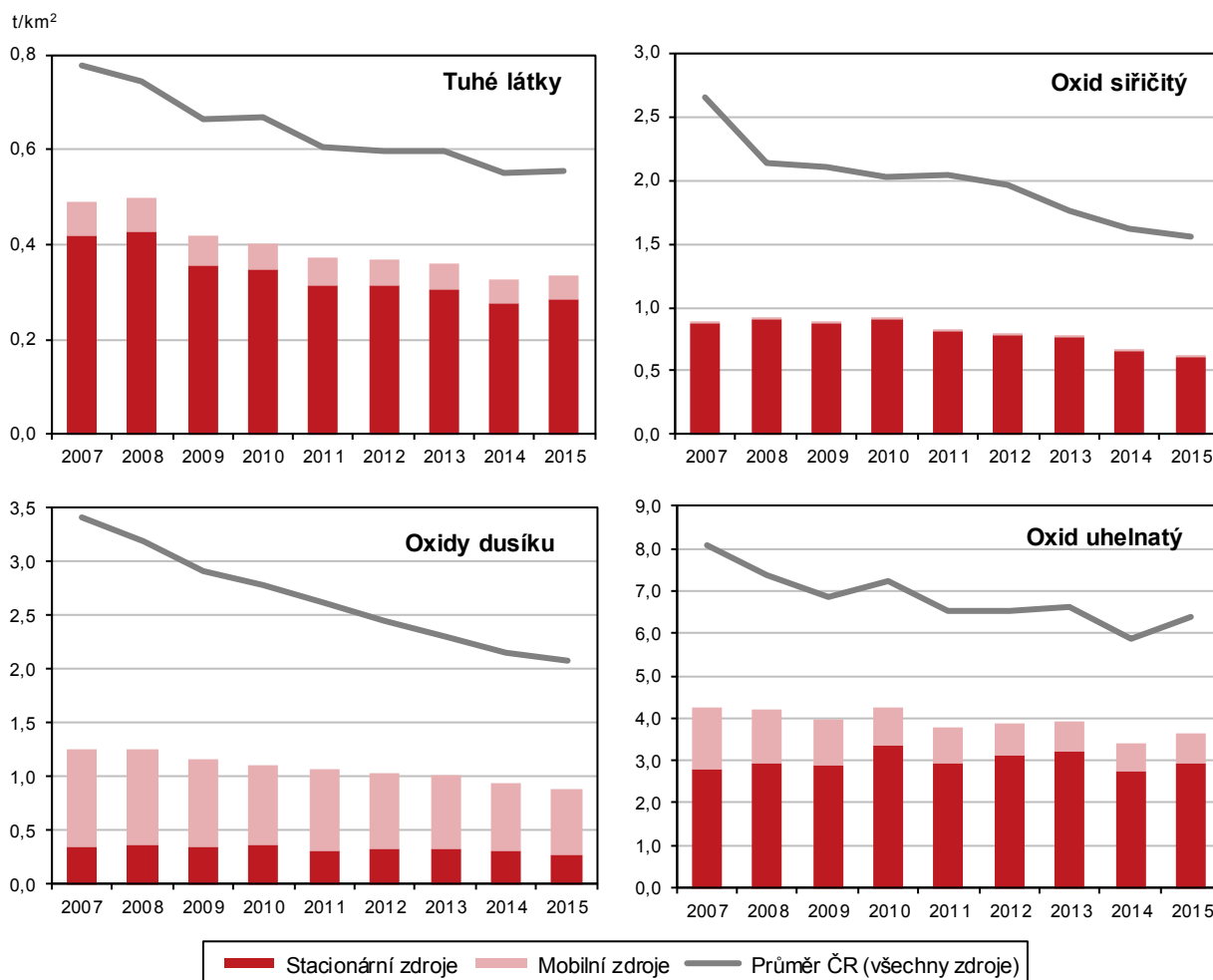

Emise

Kvalita ovzduší v kraji patřila k nejlepším v Česku.

Kvalitou ovzduší zůstává kraj jednou z nejčistších oblastí v celé republice. Měrné emise tuhých látek a oxidů dusíků byly nejnižší ze všech krajů. Měrné emise oxidu uhelnatého byly druhé nejnižší. U emisí oxidu siřičitého byly měrné emise ve 4 krajích nižší, přesto jeho množství na km² nedosahovalo v Jihočeském kraji ani poloviny republikového průměru. Dlouhodobé vývojové trendy byly pozitivní ve směru snižování emisní zátěže, kdy měrné emise základních znečišťujících látek neustále klesaly po celé sledované období. Pouze u oxidu uhelnatého docházelo přechodně k mírnému zvýšení jeho koncentrace (především u stacionárních zdrojů (REZZO 1–3)), ale hodnoty z roku 2015 byly nejnižší od roku 2013.

Graf 4.6 Měrné emise základních znečišťujících látek podle zdroje znečištění v Jihočeském kraji
Pramen: ČHMÚ

Pouze oxidy dusíku byly tvořeny převážně mobilními zdroji znečištění.

Při bližším pohledu na jednotlivé znečišťující látky převažovaly stacionární zdroje znečištění (REZZO 1–3). Výjimku tvořily oxidy dusíku, pro které byly významným znečišťovatelem mobilní zdroje znečištění (REZZO 4), tedy zejména znečištění ze silniční, železniční a letecké dopravy. Na mobilní zdroje dlouhodobě připadaly více než dvě třetiny celkových emisí oxidů dusíku.

5. Mezikrajské srovnání

Ekonomice se v roce 2017 dařilo, což dokládá nárůst hrubého domácího produktu (HDP) České republiky o více než 4 % – druhý nejvyšší růst za posledních deset let. V regionálním pohledu jsou však informace o vývoji HDP k dispozici pouze do roku 2016 (výsledky za rok 2017 budou zveřejněny v lednu 2019). Ve většině krajů rostla v roce 2017 míra zaměstnanosti a ve všech krajích poklesl podíl nezaměstnaných osob, a to i dlouhodobě nezaměstnaných. Zároveň se zvyšovala nabídka pracovních míst v evidenci úřadu práce. Růst mediánu mezd v jednotlivých krajích o 1 400–2 500 Kč byl provázen i zvýšením reálných mezd. Meziroční růst starobních důchodů byl nejvyšší od roku 2012.

Demografický vývoj

Nejrozlehlejším a nejlidnatějším zůstává Středočeský kraj.

Od roku 2000 je Česká republika členěna do čtrnácti krajů. Jejich pořadí podle rozlohy se od vzniku současného krajského uspořádání nezměnilo. Rozlohou největšími kraji České republiky jsou kraje Středočeský a Jihočeský, nejmenší výměra náleží Praze. Vývoj počtu obyvatel byl výrazně dynamičtější. Do roku 2008 byl nejlidnatější kraj Moravskoslezský, v roce 2009 Praha a od roku 2010 je jím kraj Středočeský. Zejména díky výrazně kladnému přírůstku stěhování se populace Středočeského kraje v letech 2001–2017 zvětšila o 231,2 tis. na 1 352,8 tis. obyvatel. Druhý nejvyšší populační přírůstek (147,2 tis.) příslušel druhému nejlidnatějšímu kraji Hl. m. Praze (1 294,5 tis. obyvatel). Aktuálně třetí nejlidnatější kraj Moravskoslezský (1 205,9 tis. obyvatel) charakterizoval trend opačný. Od roku 2001 přišel o 50,9 tis. obyvatel, tj. o nejvíce obyvatel ze všech krajů. Převažující populační úbytek byl v letech 2001–2017 zaznamenán v pěti ze čtrnácti krajů. K nejvýraznějšímu úbytku došlo na východě republiky. Dlouhodobý pokles počtu obyvatel charakterizoval také nejzápadnější a nejméně lidnatý kraj Karlovarský, a to především vlivem migračních úbytků od roku 2009.

Populace stárne, průměrný věk vzrostl ve všech krajích s výjimkou Hlavního města Prahy.

Z pohledu demografického vývoje roku 2017 byla v řadě dílčích ukazatelů zachována tendence předchozích let. Dlouhodobým procesem zůstává stárnutí populace, které se ve všech krajích projevilo rostoucím průměrným věkem obyvatel. Mezi lety 2001 a 2017 vzrostl průměrný věk v krajích o 0,6 až 4,7 roku. Nejvyšší tempo stárnutí bylo typické pro oblasti s výraznou převahou vystěhovalých, tj. v kraji Karlovarském a Moravskoslezském. Naopak nejpomaleji stárla populace krajů Hl. m. Prahy a Středočeského, které dlouhodobě charakterizuje vysoká převaha přistěhovalých. V Praze se zvyšování průměrného věku obyvatel dokonce zastavilo, resp. po kulminaci v roce 2013 se v posledních letech spíše mírně snižuje.

Zvýšil se podíl dětí i seniorů, klesl podíl osob ve věku 15–64 let.

S procesem stárnutí souvisí i měnící se věková skladba obyvatelstva. Ačkoliv se v roce 2017 ve všech krajích zvýšil podíl dětí do 14 let, ještě výrazněji vzrostl podíl osob starších 65 let. Jejich absolutní počet v roce 2017 poprvé v historii České republiky prolomil dvoumilionovou hranici, přičemž ve všech krajích roste pravidelně již od roku 2005. Zrcadlově obrácená byla situace u osob v ekonomicky aktivním věku. Podíl osob ve věku 15–64 let klesl v roce 2017 podeváté v řadě. Pouze v Praze a Středočeském kraji se počet osob ve věku 15–64 let v roce 2017 mírně zvýšil.

Od roku 2015 žije ve všech krajích více seniorů než dětí.

Změny ve věkové struktuře obyvatelstva se promítly do indexů stáří a ekonomického zatížení. Index stáří, tj. počet osob ve věku 65 a více let na 100 osob ve věku 0–14 let, ve všech krajích kromě Prahy i v roce 2017 nadále rostl. V Praze se již po šesté v řadě snížil. Do roku 2013 však byl index stáří v Praze vůbec nejvyšší v zemi. Od roku 2014 přísluší nejvyšší index stáří kraji Královéhradeckému (134,4 v roce 2017). Naopak nejnižší je posledních sedm let v kraji Středočeském (102,5). Počet seniorů zde převýšil počet dětí jako v posledním z krajů až v roce 2015. Od roku 2015 tak žije ve všech krajích více seniorů než dětí. Neměnná tendence charakterizovala vloni také index ekonomického zatížení, který vyjadřuje počet osob ve věku 0–14 let a 65 a více

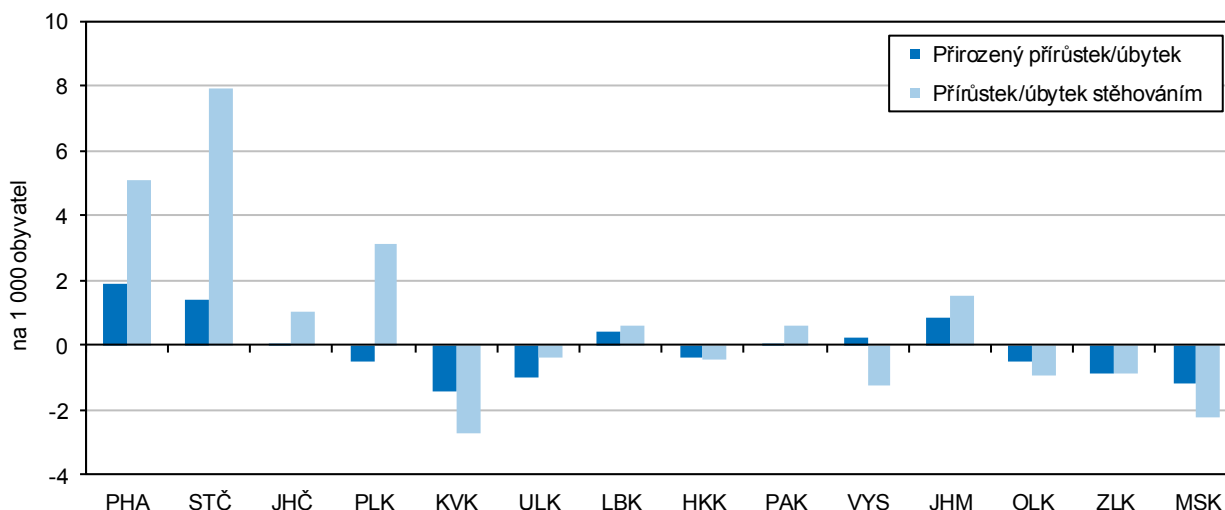
let na 100 osob ve věku 15–64 let. Index vzrostl ve všech krajích s tím, že růstový trend trvá již 10 let. Nezměnila se ani pozice krajů s mezními hodnotami. Nejvyšší index ekonomického zatížení náležel kraji Královéhradeckému (56,6) a nejnižší kraji Moravskoslezskému (52,1).

Základní migrační proudy se nezměnily; převažuje stěhování do Středočeského kraje a Hlavního města Prahy.

Převahu živě narozených nad zemřelými vykázala v dlouhodobém pohledu od roku 2001 pětice krajů: Středočeský, Hl. m. Praha, Jihomoravský, Liberecký a Kraj Vysočina. Opačný jev byl typický především pro kraj Moravskoslezský a Zlínský, pro které je převaha živě narozených nad zemřelými spíše ojedinělá. Dlouhodobou stálost si uchovávají základní migrační proudy. Suverénně nejvyšší kladné saldo stěhování měl v letech 2001–2017 kraj Středočeský následovaný Hl. m. Prahou. Migrační úbytek charakterizoval kraj Moravskoslezský. Déletrvajícím převahou vystěhovalých nad přistěhovalými je dále typická pro Kraj Vysočina a kraje Karlovarský, Zlínský a Olomoucký.

Graf 5.1 Změny počtu obyvatel v krajích v letech 2012–2017 (roční průměr)

Zdroj: ČSÚ

Migrační saldo s cizinou je kladné ve všech krajích.

Jestliže v mezikrajském stěhování zaznamenala v roce 2017 kladné migrační saldo pouze čtveřice krajů (Středočeský, Plzeňský, Jihomoravský a Hl. m. Praha), v případě zahraničního stěhování bylo saldo kladné u všech krajů. Bez vlivu zahraničního stěhování vykázal suverénně nejvyšší přírůstek kraj Středočeský, naopak nejvyšší úbytek kraj Moravskoslezský. V případě stěhování s cizinou náležel zcela nejvyšší přírůstek Praze a nejnižší přírůstek kraji Zlínskému. Kladné migrační saldo s cizinou trvá ve všech krajích od roku 2014.

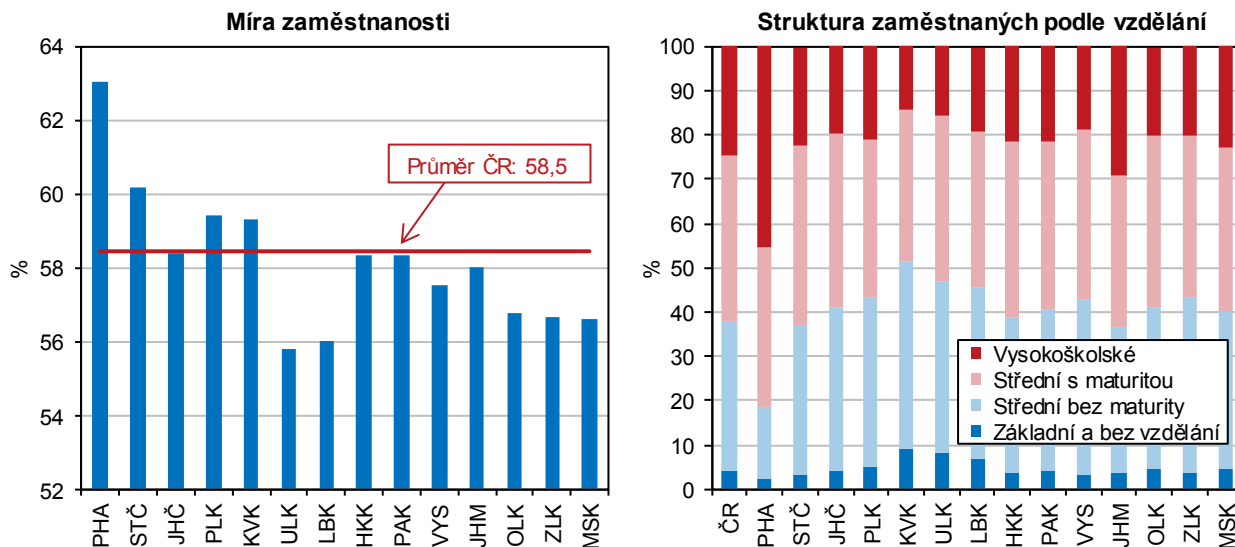
Sociální vývoj

Zaměstnanost roste od roku 2011, nejrychlejší tempo růstu bylo zjištěno v letech 2016 a 2017.

Růst ekonomiky příznivě ovlivňuje vývoj na trhu práce. Míra zaměstnanosti v posledních letech roste; v roce 2016 a 2017 bylo tempo růstu nejrychlejší od roku 2011. Hodnoty ukazatele v krajích přitom odrážejí vedle demografického vývoje také ekonomickou kondici podniků na území jednotlivých regionů. V roce 2017 byla nejvyšší zaměstnanost v Hl. m. Praze a naopak nejnižší v Ústeckém kraji. Zaměstnanost rostla proti roku 2016 meziročně nejrychleji v Královéhradeckém kraji (o 1,9 procentního bodu); v jednom kraji došlo k meziročnímu poklesu (Liberecký kraj – pokles o 0,4 p. b.).

Graf 5.2 Míra zaměstnanosti a struktura zaměstnaných osob podle vzdělání a krajů v roce 2017

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

Struktura zaměstnaných podle vzdělání se zlepšuje ve prospěch středoškolského vzdělání s maturitou a vysokoškolského vzdělání.

Existuje pozitivní závislost mezi výší vzdělání a intenzitou ekonomického zapojení, takže také vzdělanostní úroveň populace má vliv na míru zaměstnanosti. Porovnáním skupin zaměstnaných v národním hospodářství v letech 2001 a 2017 dle vzdělanostní struktury vidíme, že podíl zaměstnaných se základním vzděláním a středním bez maturity se snižuje ve prospěch zaměstnaných se středním vzděláním s maturitou a vysokoškolským vzděláním. Na republikové úrovni se podíl zaměstnaných se středním vzděláním bez maturity snížil od roku 2001 o 10 procentních bodů a naopak vysokoškolsky vzdělaní zaměstnanci posílili o 12 p. b. Nejvyšší podíl zaměstnaných s vysokoškolským vzděláním byl v roce 2017 evidován v Hlavním městě Praze (45 %) a Jihomoravském kraji (29 %), nejvyšší podíl zaměstnaných se základním vzděláním vykázal Karlovarský (9 %) a Ústecký kraj (8 %).

Počet pracovních míst v evidenci úřadů práce se zvyšuje ve všech krajích.

Zatímco na sklonku roku 2016 nabízely úřady práce ve své evidenci 132 tis. pracovních míst, o dvanáct měsíců později to bylo téměř 217 tis. volných pozic, přičemž od roku 2012 se počet volných pracovních míst zvýšil šestkrát. Nejvyšší meziroční nárůst pracovních míst v evidenci úřadu práce byl zaznamenán v Pardubickém kraji (o 106 %) a Hlavním městě Praze (o 101 %); nejnižší nárůst ve Zlínském (o 22 %) a Moravskoslezském kraji (o 28 %).

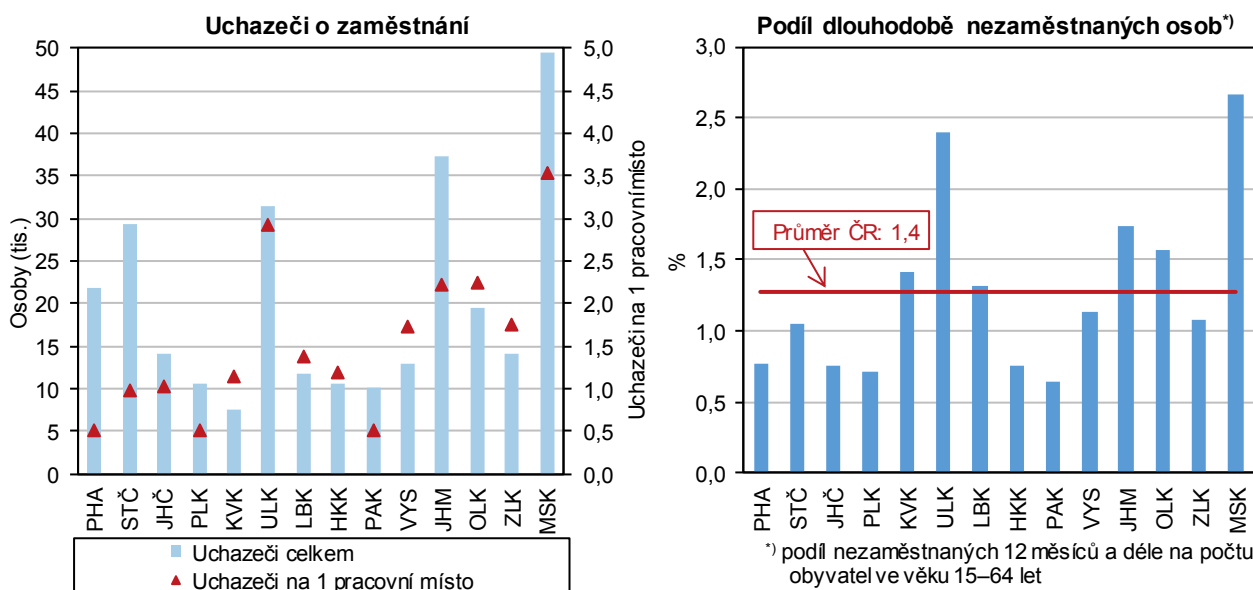
Podíl nezaměstnaných osob dosáhl v roce 2017 nejnižších hodnot v desetileté řadě.

Z dlouhodobého hlediska podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na obyvatelstvu stejného věku od roku 2007 rostl a kulminoval v roce 2013, kdy se jeho hodnota v ČR vyšplhala k 8,2 % (podíl nezaměstnaných osob v ČR v roce 2007 tvořil 4,5 %). I v mezikrajském srovnání dosáhl podíl nezaměstnaných osob v posledních deseti letech maximálních hodnot v roce 2013 (kromě krajů Plzeňského, Pardubického a Kraje Vysočina, které dosáhly maxima již v roce 2010). Po roce 2013 se podíl nezaměstnaných osob ve všech krajích snižoval s minimem v roce 2017 (kromě Hlavního města Prahy, kde byla minimální hodnota dosažena v roce 2007). Nejmenší rozdíl mezi nejvyšším a nejnižším podílem nezaměstnaných osob na obyvatelstvu byl v letech 2007 až 2017 evidován v Hlavním městě Praze a Středočeském kraji (3,3 resp. 3,7 p. b.), naopak největší výkyv zaznamenaly kraje Ústecký a Karlovarský (6,1 resp. 5,9 p. b.).

Graf 5.3 Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce a dlouhodobá nezaměstnanost v krajích k 31. 12. 2017

Pramen: MPSV

Příjmy domácností se postupně zvyšují, obdobně jako rozdíly mezi kraji.

Čistý disponibilní důchod domácností, tedy částka, kterou mohou domácnosti věnovat na konečnou spotřebu, meziročně vzrostla podle posledního dostupného údaje (rok 2016) v průměru o 3 %; ve srovnání s rokem 2012 činil průměrný nárůst 12 %. Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele zaznamenal meziročně nejvyšší nárůst v Libereckém kraji (o 7 %, tj. o 13 tis. Kč), nejnižší nárůst byl evidován ve Zlínském kraji (o 1 %, tj. o 1,3 tis. Kč). Peněžní příjmy domácností v krajích se výrazně liší v závislosti na ekonomické situaci v regionu. Nejlépe jsou na tom domácnosti v Hl. městě Praze a naopak nejnižší čistý disponibilní důchod na 1 obyvatele měly domácnosti v kraji Ústeckém.

Tempo růstu mezd bylo v roce 2017 nejrychlejší za uplynulých 5 let.

Stoupající poptávka po pracovní síle se projevila i v oblasti mezd. Od roku 2013 rostou průměrné hrubé měsíční mzdy každoročně. Tempo růstu mezd v roce 2017 bylo v celém sledovaném období nejrychlejší.

Průměrné hrubé mzdy i medián mezd jsou dlouhodobě nejvyšší v Hlavním městě Praze.

Podle výsledků strukturálního šetření mezd z roku 2017, které publikuje Český statistický úřad ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí, rostly meziročně hrubé měsíční mzdy ve všech krajích ČR, nejrychleji pak v Plzeňském a Karlovarském kraji (o 8,9, resp. 8,5 %), nejpomaleji v Jihočeském a Moravskoslezském kraji (o 5,9, resp. 6,1 %). Diference mzdové úrovně zůstávají mezi kraji zachovány, i když nárůst Hl. města Prahy se v čase mírně snižuje. Nejvyšší hrubé měsíční mzdy v roce 2017 byly vypláceny v Hl. městě Praze (39 782 Kč) a proti nejnižším mzdám v Karlovarském kraji (26 999 Kč) byly o 13 tis. Kč vyšší. V Hlavním městě Praze byla zaznamenána i nejvyšší hodnota mediánu mezd, nejnižší hodnota byla evidována ve Zlínském kraji, avšak rozdíl mezi nimi nebyl tak výrazný (7 tisíc korun).

Starobní důchody meziročně vzrostly nejvíce od roku 2012, rozdíl mezi vyšší důchodů u obou pohlaví se však nemění.

Výše starobních důchodů vyplácených sólo vzrostla v roce 2017 meziročně o 3,4 % a tempo růstu bylo nejrychlejší od roku 2012. Rozdíl mezi nejvyšším a nejnižším průměrným starobním důchodem vypláceným v Hlavním městě Praze a v Olomouckém kraji byl 10% a v čase se nemění. Obdobně rozdíl v důchodech mezi oběma pohlavími je stálý, muži pobírají dlouhodobě o více než pětinu vyšší starobní důchod (sólo) než ženy. V jednotlivých krajích se rozdíly mezi pohlavími ve vyplácených starobních důchodech pohybují od 17 % v Hlavním městě Praze po 31 % v kraji Moravskoslezském. Tempo růstu podílu příjemců předčasných

starobních důchodů se ve většině krajů zpomalilo; nadále je jejich podíl nejvyšší v Kraji Vysočina, Pardubickém a Moravskoslezském kraji.

Ekonomický vývoj

Hrubý domácí produkt ČR od roku 2014 roste. Většina krajů se již dostala nad předkrizovou úroveň...

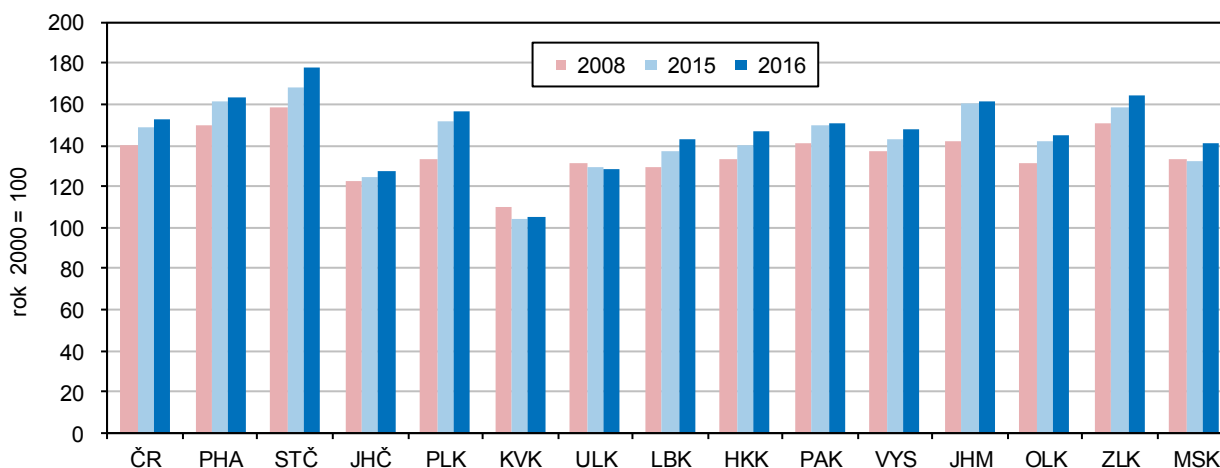
Ekonomika České republiky vstoupila v roce 2014 do období konjunktury. HDP ČR ve stálých cenách od toho roku roste. Po zrychlení růstu v roce 2015 (+5,3 %) ovlivněném dočerpáváním evropských dotací se v roce 2016 růst zpomalil, ale v roce 2017 již opět zrychlil na 4,3 %. Příznivým obdobím procházejí i ekonomiky jednotlivých krajů. V letech 2014 až 2016 (poslední dostupný údaj) regionální HDP ve srovnatelných cenách meziročně rostl ve všech krajích s výjimkou Ústeckého v roce 2016; obdobně jako česká ekonomika i většina regionů zaznamenala zpomalení tempa růstu HDP. Bez zpomalení tempa růstu se HDP v těchto letech vyvíjel v Královéhradeckém a Moravskoslezském kraji.

...opožďují se za ní Karlovarský a Ústecký kraj.

Ze srovnání vývoje HDP v roce 2016 s předkrizovým rokem 2008 je zřejmé, že mezi kraje, jejichž ekonomika nejvíce expandovala, můžeme zařadit Plzeňský, Jihomoravský a Středočeský kraj. Protipólem jsou kraje Karlovarský a Ústecký, které podle předběžných výsledků ještě ani v roce 2016 nedosáhly předkrizové úrovně.

Graf 5.4 Regionální HDP ve srovnatelných cenách podle krajů

Zdroj: ČSÚ

Ve struktuře hrubé přidané hodnoty klesal podíl primárního sektoru a stavebnictví a rostl podíl služeb.

Do vývoje HDP se promítají změny ve struktuře hrubé přidané hodnoty (HPH). V době ekonomického oživení odpovídají dlouhodobým trendům, i když mají regionální specifika, jsou některé rysy společné. Ve většině krajů je patrný klesající podíl primárního sektoru (s výjimkou Karlovarského a Ústeckého kraje) a rostoucí podíl terciárního sektoru. Podíl sekundárního sektoru v některých krajích kolísá, v Hl. městě Praze dlouhodobě klesá a např. v Olomouckém, Královéhradeckém a Zlínském spíše roste. Přitom se ve všech krajích dlouhodobě snižuje zastoupení stavebnictví a spíše roste váha zpracovatelského průmyslu (s výjimkou Prahy); nejvíce v kraji Plzeňském, Zlínském a Královéhradeckém.

Nejvyšší ekonomickou výkonnost má Hlavní město Praha.

Krajem s nejvyšší ekonomickou výkonností je Hlavní město Praha, které má výlučné postavení i vysokým podílem terciárního sektoru na HPH (84 %). HDP Prahy v přepočtu na 1 obyvatele překračuje od roku 2001 dvojnásobek průměru ČR a více než o tři čtvrtiny převyšuje i HDP na 1 obyvatele EU (EU28), měřeno ve standardu kupní síly (PPS). Ostatní kraje republikový průměr nedosahují, nejvíce se mu přibližuje Jihomoravský a Plzeňský kraj. Hranici 75 % průměru EU v PPS překročily

v roce 2016 kraje Jihomoravský, Plzeňský a Středočeský (všechny o více než 5 procentních bodů) a také Královéhradecký a Zlínský kraj.

Zemědělská produkce v roce 2016 ve většině krajů meziročně vzrostla díky lepší sklizni.

Produkce zemědělského odvětví byla ve finančním vyjádření v roce 2016 (poslední dostupný údaj) podle předběžných výsledků oproti roku 2015 ve většině krajů vyšší zásluhou lepší sklizně. V Ústeckém a Jihomoravském kraji dosáhla historicky nejvyšší hodnoty od začátku měření, v ostatních krajích byla druhá nebo třetí nejvyšší, pouze ve Zlínském a Moravskoslezském kraji dopadl rok 2016 hůře. Velmi dobrých výsledků dosáhla v roce 2016 rostlinná produkce, která ve všech krajích meziročně vzrostla; v šesti krajích byla nejvyšší od roku 2003 a v šesti krajích byla druhá nejvyšší. Na rozdíl od rostlinné produkce živočišná ve většině krajů meziročně klesla a v Jihočeském a Moravskoslezském kraji byla nejnižší od roku 2003. Nejvyšší zemědělskou produkci na 1 hektar zemědělské půdy má od roku 2012 Pardubický kraj, který patří k největším producentům jatečné drůbeže, a naopak nejnižší produkci mají dlouhodobě kraje Karlovarský a Liberecký.

V roce 2017 byla meziročně horší sklizeň, vzrostla produkce vajec a mléka, ale poklesla výroba jatečných zvířat.

Sklizeň roku 2017 byla především vlivem horších výnosů oproti roku 2016 u většiny plodin nižší. V živočišné výrobě se v roce 2017 zvýšila meziročně ve většině krajů výroba mléka, vajec a jatečné drůbeže, naopak většinou nižší byla výroba jatečných zvířat (skotu a prasat).

Historicky nejvyšší těžba dřeva; kalamitní stav v Olomouckém a Moravskoslezském kraji.

Těžba dřeva v roce 2017 se v ČR meziročně zvýšila o 10 % a dosáhla historicky nejvyšší hodnoty od roku 2000. Překonala i do té doby nejvyšší objem z roku 2007, kdy byly zejména na Šumavě odstraňovány následky orkánu Kyrill. Nejvíce dřeva se v letech 2016 a 2017 vytěžilo v Olomouckém a Moravskoslezském kraji, kde se podíl těžby nahodilé živelní a hmyzové přiblížil 70 % v roce 2016 a 80 % v roce 2017; kalamitní stav zde pokračuje.

Od roku 2014 se zvyšuje zaměstnanost v průmyslu. Rostoucí podíl tržeb za přímý vývoz se poprvé od roku 2010 meziročně snížil.

Výsledky průmyslových podniků se 100 a více zaměstnanci a sídlem v kraji byly v roce 2017 příznivé. Tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy ve všech krajích vzrostly. Celorepublikově 62 % z nich připadalo na přímý vývoz. Meziročně byl podíl přímého vývozu na tržbách sice nižší, přesto dosáhl druhé nejvyšší hodnoty od roku 2000. Nejvíce závislý na exportu byl v roce 2017 průmysl Středočeského a Královéhradeckého kraje a Kraje Vysočina (podíl nad 70 %). Naopak nejméně byl na vývoz orientován průmysl Hlavního města Prahy (41 %) a Ústeckého kraje (44 %). Zaměstnanost ve velkých průmyslových firmách ČR se od roku 2014 stále zvyšuje. Roste i ve většině krajů, v roce 2017 ve všech s výjimkou Karlovarského a Moravskoslezského. V mezikrajském srovnání přitom velké průmyslové firmy Moravskoslezského kraje i nadále zaměstnávají největší počet osob; v roce 2017 celkem 108 tis. osob.

Ve stavebnictví po oživení vlivem dočerpávání eurofondů došlo v roce 2016 k útlumu, ale v roce 2017 již objem prací na stavbách v tuzemsku mírně vzrostl.

Stavebnictví (po krizovém období 2009–2013) v letech 2014 a 2015 ožilo v souvislosti s dočerpáváním fondů z EU, v roce 2016 však došlo k útlumu stavební aktivity. Stavební firmy s 20 a více zaměstnanci provedly na stavbách téměř ve všech krajích menší objem prací, v tuzemsku celkový meziroční pokles představoval 12 %. V roce 2017 hodnota stavebních prací „S“ podle místa stavby ve většině krajů již opět meziročně vzrostla, v tuzemsku celkem o 3,5 %. Ve srovnání s rokem 2008 však byla o 27 % nižší a propad proti roku 2008 můžeme sledovat ve všech krajích.

Po propadu prací pro veřejného zadavatele se jejich objem v roce 2017 mírně zvýšil.

Dočerpávání eurofondů v roce 2015 se odrazilo i ve vývoji stavebních prací pro veřejného zadavatele. V roce 2015 celorepublikově tvořily 41 % celkového objemu „S“ a dosáhly 111 mld. Kč; přesto nepřevýšily práce pro veřejného zadavatele z let 2003–2010. V roce 2016 jejich objem meziročně propadl o 30 % a v roce 2017 jen mírně vzrostl. Podíl prací pro veřejného zadavatele na tuzemském objemu „S“ po

oba tyto roky představoval 33 %. V krajích se podíl veřejných zakázek v roce 2017 pohyboval od 24 % v Hlavním městě Praze po více než 50 % v Pardubickém kraji.

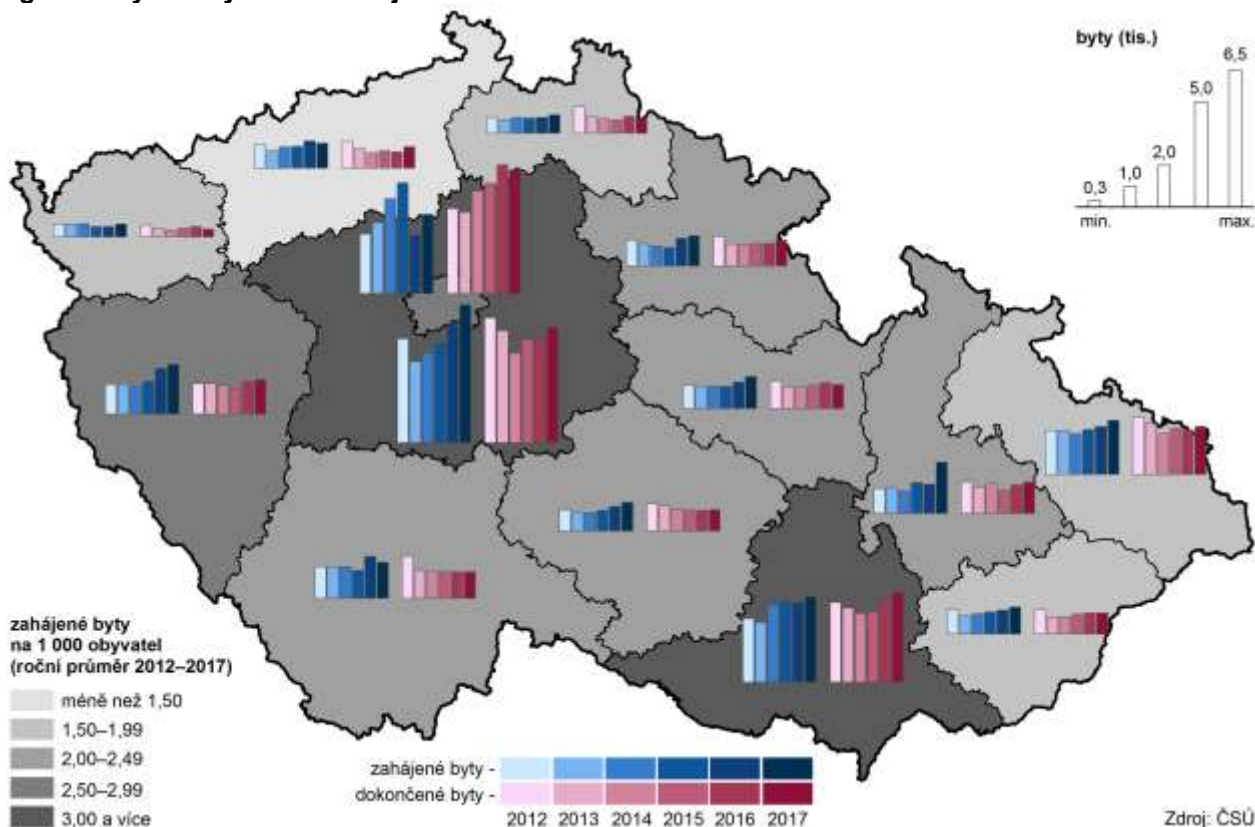
V přepočtu na 1 obyvatele byl největší objem prací proveden v Praze a v Jihočeském kraji, nejmenší ve Zlínském kraji.

V intenzitě výstavby (stavební práce provedené v kraji na 1 obyvatele) bylo v období 2012–2017 mezi kraji premiantem Hl. město Praha, které převyšovalo o více než 80 % republikový průměr, za ním se na druhém místě umístil Jihočeský kraj (nad průměrem o 40 %) a těsně nadprůměrný byl i Jihomoravský kraj (o 5 %). Ostatní kraje již měly podprůměrnou intenzitu výstavby; nejnižší byla ve Zlínském kraji (o 30 % pod republikovým průměrem).

Od roku 2014 rostl počet zahájených bytů a od roku 2015 počet dokončených bytů.

Ekonomický růst provázelo oživení bytové výstavby. Počet zahájených bytů se celostátně zvyšuje od roku 2014 a počet dokončených bytů od roku 2015. Z regionů počet zahájených bytů rostl od roku 2014 ve Středočeském a Zlínském kraji, od roku 2015 dále v Plzeňském, Moravskoslezském a Kraji Vysočina. Dokončených bytů přibývalo od roku 2015 každoročně v kraji Královéhradeckém, Jihomoravském a Zlínském, v posledních dvou letech také v kraji Plzeňském a Olomouckém.

Ktg 5.1 Bytová výstavba v krajích

Nejvyšší intenzitu bytové výstavby má Středočeský kraj a Praha, nejnižší Ústecký kraj.

Nejvíce bytů se staví ve Středočeském kraji, Hl. m. Praze a Jihomoravském kraji. Tyto kraje se na celorepublikovém počtu bytů dokončených v letech 2012 až 2017 podílejí více než polovinou a na zahájených bytech 47 %. Po přepočtu na počet obyvatel jsou tyto kraje na špičce v intenzitě dokončování bytové výstavby, a to s výrazným náskokem před ostatními kraji. V intenzitě zahajování je v čele Středočeský kraj a za ním s odstupem kraje Jihomoravský, Hlavní město Praha a Plzeňský. Krajem s nejnižší intenzitou bytové výstavby je v dlouhodobém pohledu (od roku 1990) Ústecký kraj.

Ve všech krajích již třetím rokem rostl počet hostů ubytovaných v HUZ i počet jejich přenocování.

Hospodářský růst a vysoká zaměstnanost patří k faktorům, které napomáhají rozvoji cestovního ruchu. Všechny kraje zaznamenávají již třetím rokem (od roku 2015) rostoucí počet hostů v hromadných ubytovacích zařízeních (HUZ) i jejich přenocování. Ve všech krajích byl tyto tři roky patrný zvyšující se zájem tuzemské klientely – rostl

počet hostů i počet přenocování (pouze v roce 2017 počet přenocování v Jihočeském kraji nepatrně poklesl). Počet zahraničních hostů i jejich přenocování meziročně vzrostl napříč všemi regiony až v roce 2017, i když ve většině krajů rostl i v předchozích dvou letech.

Nejvíce hostů, zejména z ciziny, přijíždí do Prahy, v přepočtu přenocování na obyvatele vede Karlovarský kraj.

Dominantní postavení v cestovním ruchu má Hl. m. Praha, které láká zejména cizince. V roce 2017 se na celorepublikové návštěvnosti cizinců podílelo z 65 %, na počtu tuzemských hostů z 11 %. Celkem se v roce 2017 v HUZ Prahy ubytovalo 7,7 mil. návštěvníků. Na 1 tis. obyvatel připadalo v Praze 14,0 tis. noclehů v HUZ. Tato hodnota však v rámci krajů nepředstavuje maximum. Největší počet přenocování v přepočtu na 1 tis. obyvatel má jistě i díky lázeňství Karlovarský kraj (17,4 tis. přenocování). S odstupem za nimi následují kraje známé svými rekreačními oblastmi – Královéhradecký (7,4 tis. noclehů na 1 tis. obyvatel), Liberecký a Jihočeský kraj (6,5 a 6,3 tis. noclehů na 1 tis. obyvatel).

Životní prostředí

Ubývá orná půda ve prospěch trvalých travních porostů, lesní půdy i zastavěných ploch.

V posledních letech lze ve všech krajích sledovat úbytek orné půdy, a to převážně ve prospěch trvalých travních porostů a lesních pozemků. Orné půdy (v porovnání let 2017 a 2000) nejvíce ubylo v Libereckém kraji (téměř o 11,5 %). Druhou příčku obsadilo Hl. m. Praha (pokles o 8,9 %), třetí příčka pak patřila Karlovarskému kraji (snížení o 8,7 %). Nejmenší pokles byl zaznamenán v Jihomoravském a Středočeském kraji. Nejvyšší podíl orné půdy na orné půdě ČR v roce 2017 měl kraj Středočeský – 18,4 %, za ním následuje kraj Jihomoravský s podílem na orné půdě ČR 11,8 % a Kraj Vysočina s 10,7 %. Z dlouhodobého hlediska došlo ve více než polovině krajů ČR k nárůstu zastavěných ploch a nádvoří, nejvíce v kraji Jihočeském (téměř o 6 % proti roku 2000).

Rozšiřují se plochy ekologického zemědělství ve všech krajích.

V posledních letech je také zřetelný vliv ekologického zemědělství, které je moderní formou obhospodařování půdy bez používání umělých hnojiv, chemických přípravků, postřiků, hormonů a umělých látek. V roce 2017 byl v mezikrajském srovnání největší podíl na ekologicky obhospodařované půdě v ČR zaznamenán v Jihočeském kraji, a to 15 %; naopak nejmenší podíl měly kraje Pardubický a Středočeský (po 3 %).

Roste podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejných vodovodů.

Dlouhodobě se v České republice zvyšuje i podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejného vodovodu. Stoprocentní pokrytí obyvatel zásobovaných vodou z veřejných zdrojů vykazaly v roce 2017 Hlavní město Praha a Karlovarský kraj. Nejmenší podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejných vodovodů měl kraj Plzeňský a Středočeský (85 % a 86 %). Ve srovnání let 2012 a 2017 vzrostl podíl obyvatel zásobovaných vodou ve všech krajích ČR, přičemž nejmenší nárůst byl v Jihočeském kraji (o 0,1 p. b.), nejvyšší nárůst zaznamenali ve Zlínském kraji (o 4,2 p. b.).

Nejnižší spotřebu vody na obyvatele mají dlouhodobě domácnosti ve Zlínském kraji.

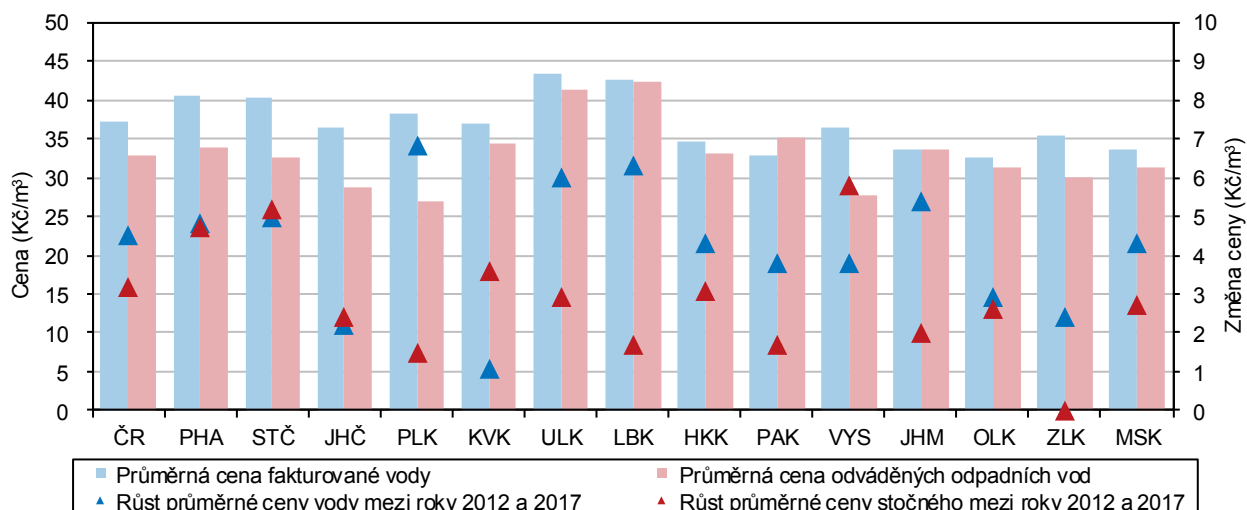
V roce 2017 spotřebovaly nejvíce vody domácnosti v Hlavním městě Praze (více než 109 litrů na osobu a den), naproti tomu nejnižší spotřebu – méně než 80 litrů na osobu a den – vykazaly domácnosti ve Zlínském a Pardubickém kraji a v Kraji Vysočina. Oproti roku 2012 pokleslo specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele v polovině krajů, naproti tomu v Ústeckém kraji došlo k jeho růstu o 13 %.

Dlouhodobě nejdražší voda je v Ústeckém kraji.

Jevem, který je patrný ve většině krajů, je růst ceny vody; nejdražší voda teče z kohoutků v Ústeckém kraji. V roce 2017 zaplatili obyvatelé Ústeckého kraje v průměru za 1 m³ fakturované pitné vody 43,40 Kč, zatímco v celé České republice 37,20 Kč. Oproti průměru republiky byla jednotková cena vody v roce 2017 v Ústeckém kraji vyšší o 6,20 Kč. Nejméně za vodu v loňském roce platili v Olomouckém kraji (32,50 Kč za 1 m³).

Graf 5.5 Průměrná cena fakturované vody a odváděných odpadních vod v krajích v roce 2017

Zdroj: ČSÚ

Postupně se snižují měrné emise, velké rozdíly mezi krají však zůstávají.

V posledních letech dochází v České republice k postupnému snižování měrných emisí znečišťujících látek, ať již stacionárních zdrojů (REZZO 1–3) nebo mobilních zdrojů (REZZO 4). Z územního hlediska však i nadále zůstávají nejhůře postižena území, která jsou nejbližší stacionárním zdrojům znečištění. Z krajů jsou na tom dlouhodobě vlivem emisí ze stacionárních zdrojů znečištění nejhůře kraje Ústecký a Moravskoslezský. Při zohlednění mobilních zdrojů se k oběma krajům přiřadilo i Hlavní město Praha a kraj Středočeský a Jihomoravský.

Produkce komunálního odpadu na obyvatele vzrostla ve všech krajích.

Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele v porovnání let 2012 a 2016 vzrostla ve všech krajích České republiky, nejvíce pak v Plzeňském kraji, a to o 87 kg. Nejméně se produkce komunálního odpadu v porovnaném období zvýšila v Hlavním městě Praze – o 5 kg na jednoho obyvatele. Ve srovnání let 2015 a 2016 se produkce odpadu na obyvatele zvýšila s různou intenzitou ve všech krajích, nejvíce pak v Plzeňském kraji, a to o 48 kg. K nejmenšímu zvýšení došlo v Hlavním městě Praze (o 8 kg) a v kraji Královéhradeckém (o 9 kg).

V Libereckém kraji je produkce komunálního odpadu na obyvatele o čtvrtinu nižší než v kraji Středočeském.

V České republice bylo v roce 2016 vyprodukováno celkem 3 579,6 tis. tun komunálního odpadu. V přepočtu na jednoho obyvatele činila v roce 2016 produkce komunálního odpadu 339 kg, což bylo o 22 kg více proti předchozímu roku. V jednotlivých krajích se produkce odpadu na jednoho obyvatele značně lišila. Rozdíl mezi krajem Středočeským (397 kg), kde byl objem komunálního odpadu na obyvatele nejvyšší, a krajem Libereckým (302 kg), kde byla produkce na obyvatele nejnižší, činil 95 kg.

V roce 2016 poklesl objem investic na ochranu životního prostředí.

Investice na ochranu životního prostředí v České republice rostly od roku 2010 až do roku 2015. V následujícím roce došlo k meziročnímu snížení investic na území téměř všech krajů republiky. Výjimku tvořilo Hlavní město Praha a kraje Ústecký a Plzeňský. Nejvíce v rámci celé ČR bylo na ochranu životního prostředí v roce 2016 investováno v Ústeckém kraji, a to 6,3 mld. Kč, což představovalo 24,6 % z celkového objemu investic v ČR. Naproti tomu nejméně prostředků na ochranu životního prostředí bylo vynaloženo v Libereckém kraji (441 mil. Kč; tj. 1,7 % z částky za ČR).

Neinvestiční výdaje na ochranu životního prostředí vzrostly v osmi krajích.

Neinvestiční výdaje na ochranu životního prostředí zjišťované podle sídla investora vzrostly v porovnání let 2012 a 2016 celkem v osmi krajích České republiky. Na 1 obyvatele bylo v roce 2016 nejvíce neinvestičních výdajů (podle sídla investora) vynaloženo v Hlavním městě Praze (10 tis. Kč), čtyřikrát méně bylo investováno v Kraji Vysočina.

Tabulková příloha

Tab. 1.1 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – demografický vývoj

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jiho-moravský	Olomoucký	Zlínský	Moravsko-slezský
Přirozený přírůstek/úbytek na 1 000 obyvatel (‰)															
2012	0,0	1,4	1,3	0,2	-0,4	-0,8	-0,9	0,5	-0,6	-0,0	-0,1	0,5	-0,6	-1,0	-1,1
2013	-0,2	1,4	1,0	-0,4	-1,0	-1,2	-1,5	0,3	-0,8	-0,6	-0,4	0,7	-0,8	-1,3	-1,4
2014	0,4	2,0	1,7	0,0	-0,2	-1,3	-0,7	0,2	-0,2	0,6	0,9	1,2	-0,1	-0,9	-0,9
2015	-0,0	1,9	1,2	-0,5	-0,8	-1,8	-1,1	0,3	-0,5	-0,3	0,3	0,6	-0,8	-0,8	-1,4
2016	0,5	2,2	1,5	0,5	-0,4	-1,2	-1,0	1,3	-0,1	0,6	0,6	1,2	-0,1	-0,6	-0,9
2017	0,3	2,4	1,5	0,2	-0,3	-2,2	-0,9	0,1	-0,1	-0,0	0,3	1,0	-0,6	-0,5	-1,2
Přírůstek/úbytek stěhováním na 1 000 obyvatel (‰)															
2012	1,0	2,7	8,4	0,5	2,1	-3,9	-0,6	-0,5	-1,0	0,1	-1,3	1,5	-1,0	-1,3	-2,2
2013	-0,1	-4,3	7,1	0,5	2,3	-3,5	-0,5	-0,2	-1,0	-0,3	-1,5	0,6	-1,2	-1,1	-2,5
2014	2,1	10,7	8,2	0,9	3,0	-2,1	-0,7	0,3	-0,4	0,2	-1,5	1,2	-0,9	-0,9	-2,5
2015	1,5	4,8	7,6	1,4	3,4	-3,1	-0,3	1,5	0,2	-0,2	-1,2	1,3	-0,8	-0,2	-2,2
2016	1,9	8,1	7,6	1,0	3,8	-2,4	-0,8	1,0	-1,0	1,2	-1,6	2,0	-1,2	-1,1	-1,9
2017	2,7	8,5	8,7	2,0	4,1	-1,4	0,5	1,4	0,7	2,4	-0,4	2,7	-0,6	-0,6	-2,1
Živě narození mimo manželství (%)															
2012	43,4	37,4	40,5	43,7	45,9	58,7	58,0	48,4	43,8	41,6	37,7	38,4	45,1	35,6	47,7
2013	45,0	38,7	42,2	45,7	46,4	60,7	59,3	49,8	47,1	44,3	38,9	39,6	45,7	37,4	49,8
2014	46,7	40,6	44,3	48,4	49,1	61,6	61,1	52,0	47,9	45,3	41,3	41,4	47,8	39,1	50,4
2015	47,8	41,2	45,7	48,3	49,4	62,6	62,3	53,7	49,7	47,2	42,2	43,1	48,2	40,6	52,2
2016	48,6	41,0	46,0	49,5	50,5	64,4	64,2	54,2	50,7	47,9	43,8	43,0	50,3	41,8	52,8
2017	49,0	41,3	47,8	50,6	50,8	60,1	64,5	55,4	50,4	48,8	44,4	43,6	50,2	43,0	52,7
Index stáří k 31. 12. (%)¹⁾															
2012	113,3	129,2	97,4	113,2	119,2	108,7	100,8	105,2	120,5	113,1	116,2	118,4	116,5	121,1	112,5
2013	115,7	128,3	98,8	116,0	121,8	113,4	105,1	109,1	123,6	116,1	119,6	120,2	119,5	123,6	116,0
2014	117,4	125,8	99,6	118,4	123,8	117,5	108,5	112,5	126,4	118,3	122,1	121,2	122,1	126,3	118,9
2015	119,0	123,8	100,5	120,4	125,3	121,9	111,7	115,8	129,3	120,6	124,2	122,0	123,9	128,6	121,5
2016	120,7	122,4	101,5	122,9	126,7	126,3	115,0	118,4	132,0	122,5	126,7	122,9	126,4	131,1	124,5
2017	122,1	120,9	102,5	125,0	128,3	129,6	117,5	120,8	134,4	124,9	128,7	123,5	128,1	133,0	126,9
Naděje dožití mužů při narození (roky) – dvouleté období															
2012	74,8	77,0	74,9	75,1	75,2	74,0	73,0	75,3	75,6	74,9	75,6	75,2	74,3	74,4	73,3
2013	75,1	77,3	75,2	75,4	75,5	74,1	73,0	75,1	75,9	75,3	75,9	75,4	74,4	74,8	73,8
2014	75,5	77,5	75,7	75,8	76,0	74,1	73,6	75,1	76,2	76,1	76,2	76,0	74,9	75,1	74,1
2015	75,8	77,7	76,2	75,6	76,2	74,4	73,9	75,7	76,6	76,3	76,7	76,3	75,3	75,4	74,2
2016	76,0	78,0	76,5	76,0	76,3	74,4	74,0	76,1	77,0	76,4	77,2	76,5	75,5	75,5	74,4
2017 ²⁾	.	78,1	76,3	76,4	76,2	74,4	74,1	75,7	77,2	76,6	77,0	76,5	75,5	75,5	74,5
Naděje dožití žen při narození (roky) – dvouleté období															
2012	80,8	81,8	80,6	81,0	80,8	79,7	79,0	80,8	81,5	80,7	81,2	81,7	81,0	81,4	79,7
2013	81,0	82,1	80,9	80,9	80,9	80,0	79,0	80,9	81,6	81,1	81,7	81,9	81,1	81,6	80,0
2014	81,4	82,5	81,3	81,2	81,3	80,3	79,3	81,5	81,8	81,6	82,4	82,0	81,9	81,5	80,6
2015	81,6	82,6	81,4	81,5	81,4	80,3	79,6	81,4	81,9	82,1	82,3	82,2	82,0	81,8	80,9
2016	81,7	82,7	81,6	81,6	81,4	80,7	79,5	81,8	82,2	82,4	82,4	82,6	81,6	82,2	81,2
2017 ²⁾	.	82,7	81,6	82,1	81,7	80,5	79,8	81,7	82,4	82,2	82,7	82,7	81,8	82,3	81,1
Podíl cizinců (bez azylantů) na obyvatelstvu (%)															
2012	4,1	13,1	4,4	2,3	4,2	6,1	3,7	3,8	2,4	2,2	1,5	3,1	1,5	1,4	1,9
2013	4,2	13,0	4,4	2,4	4,4	6,3	3,8	3,8	2,4	2,2	1,5	3,2	1,6	1,4	1,9
2014	4,3	13,2	4,6	2,4	4,5	6,3	3,9	3,9	2,4	2,2	1,5	3,3	1,6	1,4	2,0
2015	4,4	13,5	4,6	2,6	4,7	6,4	4,0	4,1	2,5	2,3	1,6	3,4	1,6	1,5	2,0
2016	4,7	14,4	4,8	2,8	5,1	6,5	4,1	4,2	2,6	2,6	1,7	3,7	1,7	1,5	2,1
2017	4,9	15,1	5,1	3,0	5,4	6,7	4,3	4,5	2,8	2,9	1,8	3,9	1,8	1,6	2,2

1) počet osob ve věku 65 a více let na 100 osob ve věku 0–14 let

2) změna metodiky; data nejsou srovnatelná s předchozími roky

Tab. 1.2 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – sociální vývoj

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jiho-moravský	Olomoucký	Zlínský	Moravsko-slezský
Míra zaměstnanosti (%)															
2012	54,5	60,0	57,6	54,5	56,6	53,7	50,7	52,2	53,7	54,0	53,2	53,9	52,9	53,3	51,8
2013	55,2	60,2	57,6	54,6	57,3	55,0	52,2	52,9	53,7	55,0	54,3	55,8	51,2	55,0	52,1
2014	55,7	60,6	57,9	55,6	57,2	55,2	52,7	54,2	54,6	56,3	55,0	55,9	52,2	54,7	52,8
2015	56,4	60,2	59,0	56,2	58,7	56,8	52,8	55,4	55,4	57,3	54,7	57,1	53,7	56,2	53,2
2016	57,6	61,4	59,2	57,5	58,6	57,8	55,2	56,4	56,5	58,2	56,2	58,0	55,8	55,9	55,2
2017	58,5	63,1	60,2	58,4	59,4	59,3	55,8	56,0	58,4	58,3	57,5	58,0	56,8	56,7	56,6
Podíl nezaměstnaných osob k 31. 12. (%)¹⁾ (MPSV)															
2012	7,37	4,16	6,13	6,37	5,94	8,50	10,46	7,75	6,55	7,03	7,63	8,15	8,93	7,82	9,17
2013	8,17	5,14	6,90	7,10	6,45	9,33	11,47	8,46	7,31	7,45	8,05	8,94	9,79	8,34	10,47
2014	7,46	5,03	6,36	6,20	5,70	8,21	10,67	7,72	6,36	6,22	7,35	8,25	8,82	7,36	9,80
2015	6,24	4,20	5,41	5,07	4,62	7,06	8,91	6,36	4,96	5,14	6,22	7,01	7,01	5,98	8,56
2016	5,19	3,35	4,31	4,28	3,56	5,45	7,79	5,17	3,76	4,04	5,17	6,11	5,94	4,92	7,45
2017	3,77	2,34	3,17	3,09	2,55	3,47	5,39	3,76	2,72	2,83	3,80	4,60	4,35	3,43	5,77
Podíl dlouhodobě nezaměstnaných k 31. 12. (%)²⁾ (MPSV)															
2012	2,67	1,15	2,07	1,82	1,94	3,28	4,56	2,92	1,90	2,24	2,64	3,03	3,54	2,73	3,85
2013	3,33	1,77	2,65	2,35	2,38	4,04	5,49	3,53	2,55	2,69	3,14	3,68	4,13	3,27	4,88
2014	3,36	1,96	2,74	2,20	2,24	4,06	5,64	3,45	2,53	2,43	3,06	3,74	4,15	3,01	5,13
2015	2,68	1,68	2,17	1,57	1,73	3,40	4,59	2,67	1,78	1,71	2,43	3,04	3,09	2,28	4,37
2016	2,08	1,28	1,56	1,18	1,25	2,52	3,72	1,95	1,24	1,12	1,81	2,51	2,34	1,67	3,69
2017	1,37	0,77	1,05	0,75	0,71	1,42	2,40	1,31	0,75	0,64	1,13	1,74	1,57	1,08	2,67
Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele (tis. Kč)															
2012	198,5	259,8	218,1	187,9	201,0	174,1	173,2	183,3	192,1	188,1	188,8	195,1	180,2	184,6	179,2
2013	198,4	260,8	213,7	186,4	203,2	177,0	173,3	183,7	192,6	186,9	190,5	198,7	177,5	184,1	178,0
2014	205,0	267,5	220,3	194,4	206,4	183,7	175,8	190,4	200,3	195,8	196,6	205,5	184,8	191,5	185,6
2015	213,6	277,3	225,4	200,7	219,4	194,0	183,9	198,0	209,0	202,5	206,6	216,4	192,8	202,7	192,3
2016	220,5	286,5	230,3	208,1	221,0	204,5	193,1	211,3	215,0	209,2	214,5	221,9	199,8	204,0	199,4
2017	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Medián mezd (Kč) (MPSV, MF)															
2012	21 997	27 182	22 576	20 455	21 752	19 327	20 999	21 672	20 958	20 598	20 644	21 447	20 594	20 036	21 838
2013	22 266	27 410	22 874	20 898	21 999	20 274	21 385	21 993	21 134	20 740	21 194	21 840	20 836	20 576	21 958
2014	22 844	27 750	23 579	21 675	23 175	20 690	21 686	22 772	21 750	21 413	21 757	22 392	21 651	21 094	22 377
2015	23 726	28 677	24 582	22 697	24 135	21 747	22 644	23 946	22 521	22 283	22 600	23 328	21 918	21 770	23 116
2016	24 982	29 906	25 490	24 018	25 388	22 735	24 004	24 764	23 914	23 543	23 953	24 675	23 205	23 242	24 071
2017	26 843	31 878	27 709	25 457	27 879	24 832	25 639	26 752	25 865	25 507	25 783	26 559	24 956	24 814	25 534
Průměrný měsíční starobní důchod sólo (Kč)³⁾ (MPSV)															
2012	10 793	11 560	10 882	10 680	10 740	10 554	10 697	10 708	10 667	10 557	10 504	10 662	10 465	10 555	10 868
2013	10 985	11 767	11 087	10 872	10 933	10 725	10 881	10 900	10 854	10 745	10 695	10 845	10 644	10 748	11 058
2014	11 090	11 878	11 207	10 985	11 038	10 817	10 979	11 005	10 955	10 853	10 804	10 950	10 744	10 852	11 157
2015	11 363	12 172	11 499	11 260	11 308	11 064	11 240	11 269	11 221	11 123	11 079	11 218	11 009	11 122	11 428
2016	11 475	12 286	11 616	11 375	11 424	11 156	11 341	11 381	11 337	11 241	11 199	11 328	11 119	11 245	11 537
2017	11 866	12 691	12 019	11 765	11 811	11 519	11 718	11 750	11 719	11 629	11 594	11 719	11 504	11 638	11 936
Podíl příjemců předčasného starobního důchodu na počtu příjemců starobního důchodu (%)⁴⁾ (ČSSZ)															
2012	22,5	12,2	19,7	23,3	25,8	24,9	25,4	21,4	22,8	26,6	28,3	21,2	24,9	23,5	26,2
2013	23,3	12,6	20,4	24,2	26,7	25,8	26,2	22,3	23,8	27,6	29,3	22,0	25,9	24,5	27,2
2014	24,1	13,0	21,0	25,2	27,4	26,5	27,0	23,1	24,8	28,7	30,3	22,7	26,9	25,4	28,2
2015	24,8	13,2	21,5	25,9	27,9	27,2	27,5	23,8	25,5	29,5	31,1	23,3	27,8	26,1	28,9
2016	25,3	13,5	21,9	26,7	28,3	27,6	27,9	24,4	26,2	30,2	31,8	23,9	28,4	26,7	29,5
2017	25,8	13,6	22,4	27,4	28,7	28,2	28,3	25,0	26,9	30,8	32,5	24,4	29,2	27,3	30,2

1) podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let v evidenci úřadu práce na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

2) podíl dlouhodobě nezaměstnaných (12 měsíců a déle) na počtu obyvatel ve věku 15–64 let, ve jmenovateli data ČSÚ k 31. 12.

3) bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu; data za prosinec

4) včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým; předčasným důchodem se rozumí přiznání kráceného starobního důchodu podle § 30 a § 31 zákona č. 155/1995 Sb.; data za prosinec

Tab. 1.3 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – ekonomický vývoj

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jiho-moravský	Olomoucký	Zlínský	Moravsko-slezský
Hrubý domácí produkt (HDP) na 1 obyvatele (tis. Kč)															
2012	386,3	807,6	349,5	327,5	347,0	272,4	303,1	300,0	333,4	306,4	324,0	372,1	300,8	324,6	332,8
2013	389,9	812,5	348,7	333,1	363,3	272,5	302,4	302,1	335,3	313,7	327,5	387,6	301,2	330,8	324,6
2014	409,9	834,6	376,8	344,5	388,4	282,1	309,9	317,7	359,2	333,1	341,3	404,5	318,6	365,3	344,3
2015	435,9	917,2	392,9	359,0	405,2	292,2	333,9	337,1	378,0	354,4	356,1	427,9	334,7	374,8	362,0
2016	451,8	937,5	414,4	373,8	422,3	300,9	333,5	352,3	401,1	360,4	373,4	436,4	346,8	391,3	385,2
2017
Vývoj HDP – předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny, %)															
2012	99,2	99,7	99,2	100,5	95,9	98,7	99,5	99,8	98,2	93,4	100,2	101,4	99,4	97,5	99,5
2013	99,5	100,5	98,3	99,4	102,9	98,4	98,6	98,7	98,1	100,4	98,1	102,7	98,3	99,9	95,7
2014	102,7	102,3	104,1	100,7	104,3	101,2	100,4	101,6	103,9	103,5	101,1	102,6	103,5	106,5	102,4
2015	105,3	109,8	103,8	103,1	103,4	101,7	105,3	105,1	104,1	105,4	103,5	105,1	104,0	101,1	103,2
2016	102,6	101,0	105,9	102,8	103,2	101,7	99,1	103,9	105,2	100,8	103,3	100,5	102,0	103,3	105,9
2017
Produkce zemědělského odvětví na 1 ha obhospodařované zemědělské půdy (tis. Kč)															
2012	34,7	40,7	31,5	31,7	17,8	28,6	22,5	37,5	41,1	38,2	37,3	33,7	34,3	30,3	
2013	36,4	42,1	31,5	32,8	18,0	30,8	23,7	38,9	42,8	40,3	42,7	35,5	36,5	31,1	
2014	39,1	44,2	32,7	36,8	22,1	33,8	25,0	43,3	49,3	43,7	41,1	38,8	38,6	35,1	
2015	36,8	41,7	29,9	33,8	20,2	35,0	23,0	41,3	45,4	39,1	42,0	36,2	35,8	31,9	
2016 ¹⁾	37,9	43,0	31,7	33,0	20,0	35,2	23,4	41,1	46,7	43,2	46,2	36,6	34,8	29,4	
2017	
Průměrný evidenční počet zaměstnanců ve velkých průmyslových podnicích²⁾ (tis. fyzických osob)															
2012	776,0	82,2	88,5	44,3	54,0	19,6	52,2	40,4	39,8	43,1	46,4	67,7	40,0	46,3	111,5
2013	767,8	77,9	89,5	45,5	55,3	19,5	49,5	40,4	43,0	43,1	47,0	65,3	39,1	46,3	106,3
2014	782,7	78,9	92,1	45,6	57,6	19,5	50,4	41,7	43,9	44,8	47,3	67,1	40,9	48,2	104,7
2015	806,9	77,5	95,3	47,3	59,7	19,2	52,6	43,4	45,3	46,3	48,1	68,9	44,2	52,0	107,0
2016	831,5	76,7	100,0	49,0	61,1	19,3	56,2	44,0	47,5	47,9	49,9	70,5	46,5	53,0	109,8
2017	849,9	80,3	105,9	50,5	61,6	18,8	59,3	45,0	49,7	48,3	50,6	70,7	47,2	53,8	108,1
Stavební práce "S" podle místa stavby na 1 obyvatele³⁾ (tis. Kč)															
2012	22,7	40,6	18,0	33,1	19,4	18,7	19,2	17,3	18,6	15,9	19,2	22,9	20,0	16,0	21,3
2013	20,9	38,0	15,5	30,4	17,5	16,7	20,3	15,3	14,0	14,5	17,4	22,0	18,7	15,8	19,0
2014	22,6	41,4	16,5	32,8	22,3	23,2	17,5	14,2	17,1	20,9	23,3	23,7	16,3	16,8	19,3
2015	25,4	42,4	19,4	36,5	22,1	22,7	19,0	20,8	22,4	24,0	23,8	30,6	21,0	15,7	21,6
2016	22,3	43,5	16,8	27,6	23,0	15,6	18,7	18,0	18,0	21,6	21,9	21,9	18,2	15,0	17,2
2017	23,0	43,8	19,1	32,4	21,7	18,9	19,5	17,3	19,5	19,1	22,7	23,0	19,3	15,6	15,6
Dokončené byty na 1 000 obyvatel															
2012	2,8	3,2	4,6	3,1	2,5	1,8	1,5	2,9	2,5	2,5	2,5	3,2	2,3	1,9	2,2
2013	2,4	3,1	4,1	2,1	2,5	1,4	1,1	1,8	1,9	2,0	2,3	3,0	1,9	1,4	2,0
2014	2,3	3,9	3,2	2,0	2,4	1,1	0,9	1,6	1,9	1,9	2,0	2,8	2,2	1,4	1,6
2015	2,4	4,1	3,7	2,0	2,1	1,4	1,0	1,4	1,9	2,1	2,0	2,8	1,7	1,6	1,8
2016	2,6	4,8	3,6	1,9	2,7	1,7	0,9	1,8	1,9	2,4	1,9	3,3	2,1	1,7	1,7
2017	2,7	4,5	4,0	2,0	2,8	1,3	1,2	1,5	2,2	2,2	2,0	3,6	2,3	1,7	1,9
Počet přenocování hostů ubytovaných v hromadných ubytovacích zařízeních na 1 000 obyvatel															
2012	4 118	11 613	1 645	4 956	2 681	15 792	1 404	5 854	6 089	2 008	2 285	2 242	2 476	2 959	1 641
2013	4 120	11 773	1 593	5 010	2 565	15 226	1 431	5 823	5 813	2 008	2 312	2 429	2 552	3 027	1 591
2014	4 081	11 790	1 502	5 074	2 552	15 015	1 440	5 092	5 565	1 981	2 256	2 539	2 512	3 160	1 595
2015	4 467	12 608	1 677	5 718	2 983	15 468	1 596	5 859	6 571	2 286	2 358	2 619	2 801	3 438	1 835
2016	4 704	13 197	1 724	6 208	2 999	16 301	1 752	6 092	6 823	2 438	2 528	2 800	3 043	3 521	1 940
2017	5 026	14 034	1 802	6 287	3 194	17 429	1 902	6 520	7 448	2 565	2 711	3 200	3 207	3 609	2 113

¹⁾ semidefinitivní údaje

²⁾ podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující činností v sekci (CZ-NACE) B – Těžba a dobývání, C – Zpracovatelský průmysl nebo D – Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatizovaného vzduchu

³⁾ podniky s 20 a více zaměstnanci s převažující stavební činností

Tab. 1.4 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – životní prostředí

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jiho-moravský	Olomoucký	Zlínský	Moravsko-slezský
Měrné emise oxidu siřičitého REZZO 1–4 (t/km²) (ČHMÚ)															
2012	1,96	0,77	1,95	0,79	0,93	2,83	10,62	0,46	1,06	2,57	0,36	0,29	0,73	1,24	3,77
2013	1,76	1,04	1,92	0,77	0,92	2,87	7,81	0,51	1,01	2,65	0,35	0,31	0,74	1,20	3,66
2014	1,61	0,51	1,81	0,65	0,86	2,88	6,88	0,41	0,86	2,61	0,27	0,27	0,72	1,07	3,46
2015 ¹⁾	1,56	0,50	1,79	0,62	0,86	2,94	6,25	0,47	0,91	2,60	0,29	0,24	0,74	1,07	3,31
2016
2017
Měrné emise oxidů dusíku REZZO 1–4 (t/km²) (ČHMÚ)															
2012	2,45	13,83	2,59	1,04	1,21	2,51	8,54	1,05	1,34	3,14	1,32	1,77	1,63	1,56	4,43
2013	2,30	13,41	2,37	1,02	1,15	2,21	7,37	1,02	1,37	2,96	1,33	1,70	1,58	1,48	4,47
2014	2,16	12,73	2,35	0,94	1,04	1,96	6,42	0,96	1,31	3,08	1,30	1,65	1,52	1,46	4,18
2015 ¹⁾	2,08	11,83	2,29	0,89	1,04	2,10	5,91	0,96	1,26	2,81	1,23	1,65	1,51	1,45	4,12
2016
2017
Produkce podnikového odpadu na 1 obyvatele (kg)															
2012	1 897	4 827	1 478	1 899	1 627	538	1 766	1 116	681	827	733	1 934	1 117	959	2 499
2013	1 915	5 029	1 565	1 611	1 694	661	1 529	1 148	730	847	798	1 923	1 163	1 472	2 269
2014	1 923	5 023	1 344	1 765	2 253	517	1 615	1 017	770	1 352	1 013	1 901	1 018	1 217	2 145
2015	2 205	4 909	1 420	2 420	2 012	629	1 757	1 014	1 071	1 402	1 341	3 098	1 559	1 701	2 285
2016	2 064	4 675	1 364	2 426	3 086	592	1 775	975	899	1 546	946	2 388	945	1 453	2 148
2017
Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele (kg)															
2012	308	304	375	311	243	285	318	276	274	294	326	277	318	300	318
2013	307	303	372	315	231	289	327	265	275	299	318	288	308	297	317
2014	310	301	355	325	252	307	318	271	272	303	329	295	312	308	325
2015	317	301	374	346	283	297	321	266	295	315	335	297	330	299	313
2016	339	309	397	372	330	339	348	302	304	332	367	309	350	314	341
2017
Podíl oddělené sbíraných složek komunálního odpadu (%)															
2012	13,9	16,3	10,7	14,4	18,3	12,8	11,5	13,5	17,1	13,5	16,2	12,3	13,5	17,2	13,4
2013	13,9	16,8	10,9	14,0	17,8	13,1	10,7	14,6	17,1	14,1	16,9	10,9	12,0	17,4	14,9
2014	14,3	16,5	11,7	13,6	17,7	13,1	12,2	13,8	17,0	14,2	16,9	11,8	13,3	18,9	14,9
2015	14,5	16,8	12,0	14,3	17,1	13,8	13,2	12,4	15,7	15,1	16,0	12,6	13,3	18,7	15,5
2016	14,5	17,3	12,3	14,4	16,0	12,8	12,3	12,5	16,1	14,8	15,2	13,7	13,1	19,9	14,5
2017
Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele (litr/den)															
2012	87,9	106,3	88,6	86,6	81,6	82,9	79,3	84,0	81,8	79,5	79,7	92,6	83,5	76,8	91,5
2013	87,2	111,4	85,5	86,2	80,5	81,8	79,0	82,0	78,1	77,1	79,0	91,2	81,7	76,2	90,7
2014	87,3	106,0	82,9	84,7	87,3	83,0	90,3	86,9	77,6	75,7	77,7	91,5	82,5	75,7	88,9
2015	87,9	106,0	83,5	85,4	87,6	83,4	89,1	86,5	79,9	77,8	79,3	92,4	82,2	75,6	90,8
2016	88,3	107,9	86,1	84,7	87,4	84,5	90,2	86,6	79,2	77,3	78,6	92,9	81,3	74,9	89,8
2017	88,7	109,3	85,3	84,6	88,6	85,5	89,6	86,8	80,2	78,0	79,1	92,9	83,5	75,9	89,1
Investice na ochranu životního prostředí podle místa investice na 1 obyvatele (Kč)															
2012	2 438	1 468	2 786	1 920	2 245	1 662	2 664	2 973	2 681	2 947	2 649	2 594	2 428	2 007	2 911
2013	2 576	1 549	2 687	2 303	2 322	1 558	4 198	2 173	2 536	3 363	2 687	2 174	1 902	2 080	3 676
2014	2 983	1 154	2 562	2 757	4 344	3 171	3 296	1 106	1 839	3 673	5 513	2 665	2 418	3 504	4 718
2015	3 804	1 160	3 038	3 176	2 106	2 784	5 168	1 258	2 230	7 983	6 887	5 286	3 879	2 591	5 526
2016	2 411	2 981	1 445	1 170	2 545	2 608	7 610	1 002	1 506	2 391	1 757	1 896	1 270	770	2 986
2017

1) vč. přemísťujících se zdrojů (např. zařízení na recyklaci stavebních odpadů a asfaltových směsí)

Tab. 2.1 Dlouhodobý vývoj Jihočeského kraje v letech 2001–2017

	Měřicí jednotka	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
DEMOGRAFICKÝ VÝVOJ									
Obyvatelstvo (stav k 31. 12.)	osoby	624 568	625 097	625 541	625 712	627 766	630 006	633 264	636 328
v tom ve věku: 0–14 let		101 779	99 557	97 330	95 428	93 438	91 943	91 545	91 361
15–64 let		437 342	439 571	441 782	443 273	446 006	448 209	449 999	450 719
65 a více let		85 447	85 969	86 429	87 011	88 322	89 854	91 720	94 248
Průměrný věk (stav k 31. 12.)	roky	38,7	39,0	39,3	39,5	39,8	40,1	40,3	40,5
Sňatky		3 190	3 237	2 918	3 028	3 075	3 110	3 449	3 112
Rozvody		1 867	1 990	2 001	1 827	1 886	1 729	1 627	1 966
Živě narození	osoby	5 554	5 733	5 736	5 941	6 137	6 370	6 922	7 155
Zemřelí	osoby	6 373	6 228	6 521	6 440	6 399	6 168	6 246	6 347
Přirozený přírůstek/úbytek	osoby	-819	-495	-785	-499	-262	202	676	808
Přistěhovalí	osoby	4 376	5 272	5 766	5 795	6 350	6 440	7 146	6 962
Vystěhovalí	osoby	4 282	4 248	4 537	5 125	4 034	4 402	4 564	4 706
Přírůstek/úbytek stěhováním	osoby	94	1 024	1 229	670	2 316	2 038	2 582	2 256
Celkový přírůstek/úbytek	osoby	-725	529	444	171	2 054	2 240	3 258	3 064
SOCIÁLNÍ VÝVOJ									
Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele	tis. Kč	129,7	132,8	140,5	148,4	155,2	168,4	174,6	188,4
Ekonomicky aktivní (pracovní síla)	tis. osob	317,2	314,4	313,1	314,6	316,6	319,1	322,4	323,2
Ekonomicky neaktivní (15 a více let)	tis. osob	204,7	209,8	213,9	214,7	215,1	216,8	218,0	220,7
Míra ekonomické aktivity	%	60,8	60,0	59,4	59,4	59,5	59,5	59,7	59,4
Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce (stav k 31. 12.)	osoby	19 162	21 118	22 158	23 021	23 632	20 426	16 452	17 505
Podíl nezaměstnaných osob ¹⁾ (stav k 31. 12.)	%	4,92	4,20	3,35	3,65
Prům. měsíční starobní důchod sólo ²⁾	Kč	6 692	6 723	6 967	7 162	7 635	8 077	8 635	9 532
Lékaři na 1 000 obyvatel	osoby	3,5	3,5	3,5	3,6	3,5	3,5	3,9	3,9
Děti, žáci a studenti (stav k 30. 9.)	osoby								
mateřských škol		18 620	18 810	18 851	18 891	18 317	18 574	18 926	19 658
základních škol		66 787	64 619	62 317	60 041	57 480	54 920	53 059	51 273
středních škol vč. konzervatoří (denní studium)		.	.	35 425	35 156	34 998	35 149	34 325	33 993
Studenti vysokých škol ³⁾ (stav k 31. 12.)	osoby	6 971	7 535	8 467	9 561	10 581	11 636	12 987	14 439
Registrované trestné činy na 1 000 obyv.		27,2	26,0	25,2	26,2	26,7	25,6	24,9	25,1
EKONOMICKÝ VÝVOJ									
Hrubý domácí produkt	mil. Kč	144 522	150 877	154 896	167 468	180 655	192 059	201 268	203 974
předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny)	%	100,6	101,6	101,4	105,1	108,4	104,1	100,7	99,4
Výdaje na výzkum a vývoj	mil. Kč	1 598	1 716	1 785	1 966
Registrované subjekty (stav k 31. 12.)		128 073	135 717	141 375	142 796	144 260	146 325	148 679	151 989
Produkce zemědělského odvětví	mil. Kč	.	.	10 140	12 342	11 774	11 085	12 914	12 790
Počet zaměstnanců v průmyslu ⁴⁾	fyz. os.	55 563	53 388	50 753	49 486	47 184	46 646	46 949	50 343
Stavební práce "S" provedené v kraji ⁵⁾	mil. Kč	12 598	12 674	15 784	16 537	16 227	17 182	21 289	21 823
Dokončené byty		1 819	1 900	1 460	2 193	1 956	1 909	2 088	2 707
Hosté v hromadných ubyt. zařízeních	tis. osob	920,1	797,4	940,4	1 071,8	1 023,3	1 101,2	978,7	936,0
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ (ŽP)									
Zemědělská půda (stav k 31. 12.)	ha	496 163	495 834	495 377	494 968	494 376	493 810	493 354	492 947
z toho orná půda		320 729	320 169	320 703	319 788	319 248	318 603	318 027	317 352
Nezemědělská půda (stav k 31. 12.)	ha	509 487	509 832	510 310	510 763	511 314	511 879	512 339	512 711
z toho: lesní pozemky		374 007	375 077	375 462	375 768	375 989	376 288	376 450	376 797
zastavěné plochy a nádvoří		10 502	10 522	10 543	10 514	10 522	10 522	10 552	10 566
Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele	litr/den	92,3	90,3	91,7	90,9	92,8	89,5	92,0	88,1
Produkce komunál. odpadu na 1 obyv.	kg	264	303	308	319	281	289	281	276
Investice na ochranu ŽP podle místa investice na 1 obyvatele	Kč	1 426	1 497	1 206	1 563	1 018	1 033	1 229	1 418

¹⁾ podíl počtu dosažitelných uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

²⁾ bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; od roku 2010 podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu; data za prosinec

³⁾ studenti státního občanství ČR s místem výuky v kraji

⁴⁾ průměrný evidenční počet zaměstnanců v podnicích se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující činností v sekci (CZ-NACE) B – Těžba a dobývání, C – Zpracovatelský průmysl nebo D – Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatiz. vzduchu

2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	
DEMOGRAFICKÝ VÝVOJ									
637 643	638 706	⁶⁾ 636 138	636 611	636 707	637 300	637 834	638 782	640 196	Obyvatelstvo (stav k 31. 12.)
91 668	92 715	⁶⁾ 93 935	94 968	95 890	96 875	97 967	99 112	100 169	v tom ve věku: 0–14 let
449 281	446 990	⁶⁾ 439 059	434 132	429 563	425 694	421 869	417 841	414 856	15–64 let
96 694	99 001	⁶⁾ 103 144	107 511	111 254	114 731	117 998	121 829	125 171	65 a více let
40,7	40,9	⁶⁾ 41,2	41,4	41,6	41,9	42,1	42,3	42,5	Průměrný věk (stav k 31. 12.)
2 871	2 891	2 845	2 756	2 600	2 806	2 887	3 175	3 145	Sňatky
1 731	1 863	1 807	1 595	1 747	1 568	1 583	1 532	1 498	Rozvody
7 027	6 933	6 379	6 655	6 374	6 437	6 600	6 747	6 880	Živě narození
6 467	6 416	6 374	6 504	6 604	6 428	6 933	6 443	6 752	Zemřelí
560	517	5	151	-230	9	-333	304	128	Přirozený přírůstek/úbytek
5 135	4 916	4 244	4 610	4 711	4 945	5 154	5 480	6 020	Přistěhovalí
4 380	4 370	3 882	4 288	4 385	4 361	4 287	4 836	4 734	Vystěhovalí
755	546	362	322	326	584	867	644	1 286	Přírůstek/úbytek stěhováním
1 315	1 063	367	473	96	593	534	948	1 414	Celkový přírůstek/úbytek
SOCIÁLNÍ VÝVOJ									
190,1	185,4	187,3	187,9	186,4	194,4	200,7	208,1	.	Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele
321,2	316,8	317,4	313,0	311,8	319,3	316,0	319,3	321,9	Ekonomicky aktivní (pracovní síla)
224,8	229,0	224,9	228,9	229,3	221,0	223,9	220,2	217,4	Ekonomicky neaktivní (15 a více let)
58,8	58,0	58,5	57,8	57,6	59,1	58,5	59,2	59,7	Míra ekonomické aktivity
27 530	29 545	26 450	28 767	31 551	27 645	22 576	19 385	14 112	Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce (stav k 31. 12.)
5,92	6,39	5,81	6,37	7,10	6,20	5,07	4,28	3,09	Podíl nezaměstnaných osob ¹⁾ (stav k 31. 12.)
9 942	10 024	10 459	10 680	10 872	10 985	11 260	11 375	11 765	Prům. měsíční starobní důchod sólo ²⁾
4,0	4,0	4,1	4,1	4,1	4,3	4,2	4,1	.	Lékaři na 1 000 obyvatel
20 447	21 430	22 055	22 942	23 292	23 419	23 351	23 065	23 045	Děti, žáci a studenti (stav k 30. 9.) mateřských škol
49 825	49 590	49 737	50 393	51 569	52 741	54 054	55 426	56 337	základních škol
33 497	31 994	30 482	29 076	27 738	27 001	26 575	26 275	25 968	středních škol vč. konzervatoří (denní studium)
15 754	16 901	17 857	18 049	17 662	16 718	15 592	14 883	13 751	Studenti vysokých škol ³⁾ (stav k 31. 12.)
22,4	24,0	23,3	22,0	23,6	23,1	19,8	16,9	15,1	Registrované trestné činy na 1 000 obyv.
EKONOMICKÝ VÝVOJ									
204 096	202 729	203 770	208 433	212 001	219 426	228 760	238 620	.	Hrubý domácí produkt
96,6	101,1	99,7	100,5	99,4	100,7	103,1	102,8	.	předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny)
2 060	2 114	2 193	2 537	2 534	2 488	2 665	2 846	.	Výdaje na výzkum a vývoj
151 993	155 762	158 543	160 091	⁷⁾ 159 363	160 786	162 106	163 411	164 927	Registrované subjekty (stav k 31. 12.)
10 322	11 217	12 334	13 323	13 268	13 753	12 506	⁸⁾ 13 270	.	Produkce zemědělského odvětví
45 732	41 509	43 626	44 320	45 506	45 554	47 340	49 040	50 531	Počet zaměstnanců v průmyslu ⁴⁾
19 745	17 387	22 538	21 064	19 363	20 861	23 238	17 631	20 702	Stavební práce "S" provedené v kraji ⁵⁾
2 149	2 137	2 028	1 983	1 311	1 287	1 246	1 244	1 253	Dokončené byty
917,0	893,0	915,5	⁹⁾ 1 107,5	1 138,5	1 176,0	1 341,9	1 446,9	1 561,8	Hosté v hromadných ubyt. zařízeních
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ (ŽP)									
492 534	491 753	491 150	490 527	490 052	489 693	489 367	489 107	488 917	Zemědělská půda (stav k 31. 12.)
316 207	315 188	313 686	312 285	311 036	310 043	308 550	307 741	307 217	z toho orná půda
513 146	513 936	514 488	515 109	515 609	516 002	516 431	516 702	516 881	Nezemědělská půda (stav k 31. 12.)
377 078	377 489	377 758	378 005	378 332	378 556	378 852	379 061	379 319	z toho: lesní pozemky
10 587	10 592	10 871	10 958	11 008	11 029	11 040	11 053	11 100	zastavěné plochy a nádvoří
86,8	86,4	85,7	86,6	86,2	84,7	85,4	84,7	84,6	Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele
283	342	310	311	315	325	346	372	.	Produkce komunál. odpadu na 1 obyv.
2 994	2 403	2 330	1 920	2 303	2 757	3 176	1 170	.	Investice na ochranu ŽP podle místa investice na 1 obyvatele

⁵⁾ podniky s 20 a více zaměstnanci s převažující stavební činností⁶⁾ údaje od roku 2011 navazují na výsledky SLDB 2011 podle místa trvalého pobytu⁷⁾ od roku 2013 vlivem zpřesnění dat podle Registru osob nejsou údaje plně srovnatelné s předchozími roky⁸⁾ semidefinitivní výsledky⁹⁾ od roku 2012 revidované údaje na základě výsledků šetření MMR

Tab. 3.1 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – demografický vývoj

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Obyvatelstvo (stav k 31. 12.)	osoby	636 611	636 707	637 300	637 834	638 782	640 196
v tom: muži		313 613	313 836	314 047	314 447	315 113	316 013
ženy		322 998	322 871	323 253	323 387	323 669	324 183
z toho cizinci (bez azylantů)		14 838	15 200	15 366	16 390	17 590	19 204
Sňatky		2 756	2 600	2 806	2 887	3 175	3 145
Rozvody		1 595	1 747	1 568	1 583	1 532	1 498
Rozvody na 100 sňatků	%	57,9	67,2	55,9	54,8	48,3	47,6
Živě narození	osoby	6 655	6 374	6 437	6 600	6 747	6 880
z toho mimo manželství	%	43,7	45,7	48,4	48,3	49,5	50,6
Úhrnná plodnost ¹⁾		1,51	1,48	1,52	1,60	1,67	1,74
Potraty		2 419	2 323	2 313	2 252	2 377	2 131
z toho umělá přerušeni těhotenství		1 399	1 371	1 342	1 263	1 492	1 165
Potraty na 100 narozených	%	36,3	36,3	35,8	34,0	35,1	30,9
z toho umělá přerušeni těhotenství		21,0	21,4	20,8	19,1	22,1	16,9
Zemřelí	osoby	6 504	6 604	6 428	6 933	6 443	6 752
z toho podle příčin smrti:							
nemoci oběhové soustavy		3 011	3 007	2 713	2 923	2 569	2 775
novotvary		1 735	1 721	1 751	1 774	1 717	1 706
Přirozený přírůstek/úbytek	osoby	151	-230	9	-333	304	128
Přistěhovalí	osoby	4 610	4 711	4 945	5 154	5 480	6 020
z toho z ciziny		782	939	1 039	1 309	1 543	2 162
Vystěhovalí	osoby	4 288	4 385	4 361	4 287	4 836	4 734
z toho do ciziny		668	824	695	652	652	688
Přírůstek/úbytek stěhováním	osoby	322	326	584	867	644	1 286
z toho s cizinou		114	115	344	657	891	1 474
Celkový přírůstek/úbytek	osoby	473	96	593	534	948	1 414
Na 1 000 obyvatel							
živě narození	‰	10,5	10,0	10,1	10,4	10,6	10,8
zemřelí	‰	10,2	10,4	10,1	10,9	10,1	10,6
přirozený přírůstek/úbytek	‰	0,2	-0,4	0,0	-0,5	0,5	0,2
přistěhovalí	‰	7,2	7,4	7,8	8,1	8,6	9,4
vystěhovalí	‰	6,7	6,9	6,8	6,7	7,6	7,4
přírůstek/úbytek stěhováním	‰	0,5	0,5	0,9	1,4	1,0	2,0
celkový přírůstek/úbytek	‰	0,7	0,2	0,9	0,8	1,5	2,2
Kojenecká úmrtnost ²⁾	‰	2,7	3,0	2,2	3,2	3,6	2,3
Novorozenecká úmrtnost ³⁾	‰	1,4	1,6	1,6	2,6	2,5	1,5
Obyvatelstvo (stav k 31. 12.) ve věku:							
0–14 let	osoby	94 968	95 890	96 875	97 967	99 112	100 169
%		14,9	15,1	15,2	15,4	15,5	15,6
15–64 let	osoby	434 132	429 563	425 694	421 869	417 841	414 856
%		68,2	67,5	66,8	66,1	65,4	64,8
65 a více let	osoby	107 511	111 254	114 731	117 998	121 829	125 171
%		16,9	17,5	18,0	18,5	19,1	19,6
Průměrný věk (stav k 31. 12.)	roky	41,4	41,6	41,9	42,1	42,3	42,5
v tom: muži		40,1	40,3	40,6	40,8	41,0	41,2
ženy		42,7	42,9	43,1	43,3	43,6	43,7
Index stáří (stav k 31. 12.) ⁴⁾	%	113,2	116,0	118,4	120,4	122,9	125,0
Index ekonomického zatížení (stav k 31. 12.) ⁵⁾	%	46,6	48,2	49,7	51,2	52,9	54,3
Naděje dožití (dvouleté období) ⁶⁾	roky						
muži při narození		75,1	75,4	75,8	75,6	76,0	76,4
ženy při narození		81,0	80,9	81,2	81,5	81,6	82,1
muži ve věku 65 let		15,5	15,7	16,0	15,8	15,8	16,1
ženy ve věku 65 let		18,9	18,9	19,1	19,2	19,3	19,7

¹⁾ počet živě narozených dětí, které by se narodily jedné ženě za předpokladu, že by míry plodnosti podle věku zaznamenané ve sledovaném roce zůstaly během jejího reprodukčního věku (15–49 let) neměnné

²⁾ počet dětí zemřelých před dosažením věku 1 roku na 1 000 živě narozených dětí

³⁾ počet dětí zemřelých před dosažením věku 28 dnů na 1 000 živě narozených dětí

⁴⁾ počet osob ve věku 65 a více let na 100 osob ve věku 0–14 let

⁵⁾ počet osob ve věku 0–14 let a 65 a více let na 100 osob ve věku 15–64 let

⁶⁾ změna metodiky; data nejsou srovnatelná s předchozími roky

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – sociální vývoj

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
VÝBĚROVÉ ŠETŘENÍ PRACOVNÍCH SIL¹⁾							
Obyvatelstvo ve věku 15 a více let	tis. osob	541,9	541,0	540,4	539,9	539,5	539,3
z toho podle dosaženého vzdělání:							
základní a bez vzdělání	%	16,2	15,4	14,8	14,5	14,3	13,5
střední bez maturity	%	37,8	35,3	36,2	37,0	35,9	35,7
střední s maturitou	%	32,7	34,3	34,2	33,5	35,2	35,1
vysokoškolské vč. vyššího odborného	%	13,3	15,0	14,7	15,0	14,6	15,5
Ekonomicky aktivní (pracovní síla)	tis. osob	313,0	311,8	319,3	316,0	319,3	321,9
v tom: zaměstnaní		295,2	295,6	300,6	303,4	310,5	314,8
z toho ženy		127,5	126,7	128,5	132,2	135,6	137,1
nezaměstnaní		17,8	16,2	18,7	12,6	8,8	7,1
z toho ženy		9,2	9,0	11,1	7,0	5,2	4,3
Ekonomicky neaktivní ve věku 15 a více let	tis. osob	228,9	229,3	221,0	223,9	220,2	217,4
Zaměstnaní podle postavení v zaměstnání:							
zaměstnanci ²⁾	%	82,2	81,6	83,6	82,7	82,5	83,0
zaměstnavatelé	%	3,1	3,4	2,4	3,0	3,6	3,7
pracující na vlastní účet	%	14,0	14,1	13,7	14,1	13,4	12,7
Zaměstnaní pracující v kraji	tis. osob	296,5	295,2	301,3	305,6	311,3	.
v tom podle sektorů:							
primární (zemědělství, lesnictví, rybářství)	%	6,2	6,2	6,1	5,9	5,7	.
sekundární (průmysl a stavebnictví)	%	41,1	40,7	40,2	41,3	41,0	.
terciární (služby)	%	52,6	53,1	53,7	52,8	53,2	.
Míra ekonomické aktivity	%	57,8	57,6	59,1	58,5	59,2	59,7
v tom: muži		66,5	66,5	68,0	67,0	67,6	68,4
ženy		49,4	49,1	50,5	50,5	51,1	51,3
Míra zaměstnanosti	%	54,5	54,6	55,6	56,2	57,5	58,4
v tom: muži		63,3	63,8	65,1	64,8	66,2	67,3
ženy		46,0	45,8	46,5	47,9	49,2	49,8
Obecná míra nezaměstnanosti	%	5,7	5,2	5,9	4,0	2,8	2,2
v tom: muži		4,9	4,1	4,2	3,2	2,0	1,6
ženy		6,8	6,6	7,9	5,0	3,7	3,0
NEZAMĚSTANANOST (stav k 31. 12.; MPSV)							
Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce	osoby	28 767	31 551	27 645	22 576	19 385	14 112
z toho: ženy		14 126	15 439	13 721	11 271	9 721	7 035
absolventi škol a mladiství		2 024	2 181	1 552	1 112	884	606
osoby se zdravotním postižením		3 758	3 804	3 648	3 402	3 266	2 564
s nárokem na podporu v nezaměstnanosti		6 581	7 527	7 504	7 342	7 108	5 609
dosažitelní		27 763	30 565	26 390	21 363	17 909	12 812
v tom podle věku:							
do 19 let		1 363	1 219	926	683	653	438
20–24 let		3 915	4 113	3 233	2 281	1 763	1 171
25–34 let		6 255	6 908	5 755	4 622	3 797	2 660
35–44 let		6 700	7 437	6 544	5 466	4 393	3 221
45–54 let		6 097	6 625	6 048	4 949	4 417	3 117
55 a více let		4 437	5 249	5 139	4 575	4 362	3 505
průměrný věk	roky	38,5	39,4	40,8	41,5	42,3	43,1
v tom podle nejvyššího dosaženého vzdělání:	osoby						
základní a bez vzdělání		7 272	7 984	6 897	5 570	5 004	3 696
střední bez maturity		13 181	14 207	12 333	9 991	8 512	6 101
střední s maturitou		6 434	7 071	6 407	5 260	4 389	3 211
vyšší odborné vč. nástavbového		267	365	276	233	195	120
vysokoškolské		1 613	1 924	1 732	1 522	1 285	984
z toho podle klasifikace zaměstnání:							
nemanuální pracovníci	osoby	10 025	13 415	11 789	9 645	8 133	5 793
vysoce kvalifikovaní (třídy 1–3)		2 458	3 748	3 451	2 712	2 221	1 685
s nižší kvalifikací (třídy 4 a 5)		7 567	9 667	8 338	6 933	5 912	4 108
manuální pracovníci	osoby	13 468	17 728	15 013	12 314	10 754	7 999
kvalifikovaní (třídy 6–8)		8 161	10 781	8 749	7 076	5 722	4 246
nekvalifikovaní (třída 9)		5 307	6 947	6 264	5 238	5 032	3 753

¹⁾ údaje podle kraje obvyklého bydliště (kromě struktury zaměstnaných podle sektorů)²⁾ zaměstnanci včetně členů produkčních družstev

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – sociální vývoj

pokračování

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
v tom podle délky evidence:	osoby						
do 3 měsíců		10 550	10 300	9 448	9 243	8 345	6 750
3–6 měsíců		5 476	5 649	4 425	3 591	3 240	2 393
6–12 měsíců		4 833	5 526	4 390	3 114	2 877	1 848
od 1 roku do 2 let		3 674	4 928	3 895	2 233	1 795	1 187
více než 2 roky		4 234	5 148	5 487	4 395	3 128	1 934
Průměrná měsíční podpora v nezaměstnanosti	Kč	5 846	6 308	6 046	6 177	6 360	6 940
Podíl nezaměstnaných osob ³⁾	%	6,37	7,10	6,20	5,07	4,28	3,09
v tom: muži		6,41	7,18	6,19	5,03	4,24	3,09
ženy		6,33	7,02	6,21	5,10	4,33	3,09
Podíl dlouhodobě nezaměstnaných ⁴⁾	%	1,82	2,35	2,20	1,57	1,18	0,75
Pracovní místa v evidenci úřadu práce	místa	2 450	2 338	3 631	6 867	9 458	13 833
Uchazeči na 1 pracovní místo v evidenci úřadu práce	osoby	11,7	13,5	7,6	3,3	2,0	1,0
ČISTÝ DISPONIBILNÍ DŮCHOD DOMÁCNOSTÍ							
celkem	mil. Kč	119 558	118 621	123 842	127 905	132 848	.
na 1 obyvatele	tis. Kč	187,9	186,4	194,4	200,7	208,1	.
průměr ČR = 100	%	94,7	94,0	94,8	94,0	94,4	.
VÝBĚROVÉ ŠETŘENÍ MEZD⁵⁾							
Průměrná hrubá měsíční mzda	Kč	22 871	23 429	24 239	25 246	26 537	28 093
v tom: muži		25 109	25 651	26 461	27 645	29 178	30 778
ženy		20 060	20 633	21 503	22 216	23 295	24 942
Medián mezd	Kč	20 455	20 898	21 675	22 697	24 018	25 457
v tom: muži		21 993	22 484	23 207	24 409	26 009	27 581
ženy		18 469	18 876	19 768	20 643	21 530	23 053
VZDĚLÁVÁNÍ (MŠMT)							
Děti, žáci a studenti (stav k 30. 9.)	osoby						
mateřských škol		22 942	23 292	23 419	23 351	23 065	23 045
základních škol		50 393	51 569	52 741	54 054	55 426	56 337
středních škol vč. konzervatoří (denní studium)		29 076	27 738	27 001	26 575	26 275	25 968
vyšších odborných škol (denní studium)		1 490	1 335	1 192	983	821	679
Studenti vysokých škol (občané ČR, stav k 31. 12.)	osoby						
s trvalým bydlištěm v kraji		23 127	22 134	20 504	19 084	18 149	17 038
s místem výuky v kraji		18 049	17 662	16 718	15 592	14 883	13 751
z toho v prezenčním studiu	%	66,5	67,9	67,8	66,3	65,8	66,1
Absolventi VŠ (občané ČR) s místem výuky v kraji	osoby	3 996	3 938	4 113	3 787	3 606	3 311
ZDRAVOTNICTVÍ (ÚZIS, ČSÚ)							
Lékaři celkem (vč. smluvních)	přep. os.	2 636	2 613	2 727	2 688	2 622	.
na 1 000 obyvatel		4,1	4,1	4,3	4,2	4,1	.
Nemocnice		9	9	9	9	9	.
lůžka		3 351	3 171	3 150	3 149	3 406	.
případy hospitalizace ⁶⁾	v tis.	131,1	128,8	131,2	131,6	139,8	.
průměrná ošetrovací doba	dny	6,54	6,38	6,34	6,28	5,85	.
využití lůžek	dny	256,3	259,1	264,2	262,5	263,7	.
Průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti	%	4,123	4,354	4,399	4,773	5,018	5,087
Průměrná doba trvání 1 případu dočasné pracovní neschopnosti	kalendář. dny	49,7	46,4	48,7	44,3	45,5	45,2

³⁾ podíl počtu dosažitelných uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

⁴⁾ podíl dlouhodobě nezaměstnaných (12 měsíců a déle) v evidenci úřadu práce na počtu obyvatel ve věku 15–64 let, jmenovatel data ČSÚ

⁵⁾ pramen: MPSV (Informační systém o průměrném výdělku) a MF (Informační systém o platu a služebním příjmu)

⁶⁾ do roku 2015 počet hospitalizovaných pacientů

⁷⁾ některé LDN se staly součástí nemocnic

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – sociální vývoj

dokončení

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
STÁTNÍ SOCIÁLNÍ PODPORA (MPSV)⁸⁾							
Počet vyplacených dávek celkem							
(vč. pěstounské péče)	v tis.	671,9	674,1	666,8	640,9	609,1	567,5
z toho přidavek na dítě		344,5	339,9	326,5	299,8	274,5	237,9
Výdaje na dávky celkem							
(vč. pěstounské péče)	mil. Kč	2 028	2 088	2 071	2 058	2 042	2 014
z toho přidavek na dítě		207	204	196	180	165	143
Výdaje na dávky státní sociální podpory							
(vč. pěstounské péče) na 1 obyvatele	Kč	3 187	3 281	3 252	3 229	3 199	3 150
ZAŘÍZENÍ SOCIÁLNÍCH SLUŽEB (MPSV)							
Lůžka v domovech pro seniory		3 034	3 030	3 033	3 033	3 002	2 963
na 1 000 obyvatel ve věku 65 a více let		28,2	27,2	26,4	25,7	24,6	23,7
Lůžka v domovech se zvláštním režimem		474	459	574	773	838	882
Lůžka v domovech pro osoby se zdravotním postižením		705	689	689	689	624	618
DŮCHODOVÉ POJIŠTĚNÍ (stav v prosinci; ČSSZ)							
Příjemci starobního důchodu celkem ⁹⁾	osoby	141 414	141 619	142 993	144 925	146 703	148 021
z toho ženy		87 921	87 722	88 221	89 019	89 508	89 734
Příjemci starobního důchodu sólo ¹⁰⁾	osoby	103 448	103 681	105 064	107 134	108 891	110 370
Příjemci předčasného starobního důchodu ^{9,11)}	osoby	32 984	34 282	35 967	37 580	39 133	40 613
z toho ženy		18 743	19 501	20 424	21 284	22 155	22 934
Podíl příjemců předčasného starobního důchodu na počtu příjemců starobního důchodu celkem (včetně souběhu)	%	23,3	24,2	25,2	25,9	26,7	27,4
v tom: muži		26,6	27,4	28,4	29,1	29,7	30,3
ženy		21,3	22,2	23,2	23,9	24,8	25,6
Průměrný měsíční starobní důchod sólo ¹⁰⁾	Kč	10 680	10 872	10 985	11 260	11 375	11 765
v tom: muži		11 714	11 923	12 039	12 335	12 449	12 862
ženy		9 784	9 955	10 058	10 310	10 411	10 768
Podíl průměrného starobního důchodu sólo ¹⁰⁾ na mzdovém mediánu	%	52,2	52,0	50,7	49,6	47,4	46,2
NEMOCENSKÉ POJIŠTĚNÍ (ČSSZ)							
Výdaje na dávky nemocenského pojištění celkem	tis. Kč	1 044 991	1 077 405	1 171 874	1 282 061	1 420 839	1 519 993
v tom dávky:							
nemocenské		681 291	709 640	813 207	886 172	998 506	1 063 110
ošetřovné		325 150	317 045	309 010	332 939	353 225	376 916
peněžitá pomoc v mateřství		38 405	50 543	49 550	62 818	68 961	79 765
vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství		145	178	108	131	148	202
KRIMINALITA, NEHODY (Policejní prezidium ČR)							
Registrované trestné činy		14 005	15 020	14 683	12 595	10 816	9 662
na 1 000 obyvatel		22,0	23,6	23,1	19,8	16,9	15,1
Objasněné trestné činy		7 401	8 023	8 420	7 812	6 778	6 451
Hlášené dopravní nehody		3 207	3 557	3 753	3 916	4 223	4 301
na 1 000 obyvatel		5,0	5,6	5,9	6,1	6,6	6,7
Usmrčené osoby při dopravních nehodách	osoby	71	54	63	62	51	52
Podíl bodovaných řidičů z registrovaných řidičů celkem ¹²⁾	%	8,2	7,7	7,8	7,9	8,1	8,0
Požáry		1 030	924	993	1 355	896	1 084
na 1 000 obyvatel		1,6	1,5	1,6	2,1	1,4	1,7
přímá škoda	mil. Kč	156	125	83	120	196	138

⁸⁾ data do roku 2012 podle výplatního místa, od roku 2013 podle místa trvalého bydliště příjemce⁹⁾ včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu¹⁰⁾ bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu¹¹⁾ předčasným důchodem se rozumí přiznání kráceného starobního důchodu podle § 30 a § 31 zákona č. 155/1995 Sb.¹²⁾ bodovaní řidiči se dopustil přestupku (trestného činu) započítávaného do bodového hodnocení řidiče

Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – ekonomický vývoj

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
MAKROEKONOMIKA							
Hrubý domácí produkt (HDP)	mil. Kč	208 433	212 001	219 426	228 760	238 620	.
předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny)	%	100,5	99,4	100,7	103,1	102,8	.
Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele	tis. Kč	327,5	333,1	344,5	359,0	373,8	.
průměr ČR = 100	%	84,8	85,4	84,1	82,3	82,7	.
Hrubý domácí produkt na 1 zaměstnaného	tis. Kč	703,1	718,1	728,2	748,5	766,4	.
průměr ČR = 100	%	87,7	89,0	86,2	84,4	84,3	.
Hrubá přidaná hodnota	mil. Kč	187 312	189 767	198 379	205 853	214 582	.
v tom sektory: primární	%	5,4	5,2	5,7	5,2	5,0	.
sekundární	%	41,1	41,4	40,8	41,8	42,4	.
terciární	%	53,5	53,4	53,5	53,0	52,7	.
Tvorba hrubého fixního kapitálu	mil. Kč	50 665	58 040	55 761	56 885	.	.
Tvorba hrubého fixního kapitálu na 1 obyvatele	tis. Kč	79,6	91,2	87,5	89,3	.	.
průměr ČR = 100	%	79,5	93,3	85,0	77,4	.	.
Zaměstnaní v hlavním pracovním poměru (včetně sebezaměstnaných) pracující v kraji	osoby	296 459	295 218	301 314	305 637	311 339	.
z toho zaměstnanci		249 206	246 277	258 168	258 857	263 387	.
MÍSTNÍ ROZPOČTY¹⁾ (Ministerstvo financí)							
Příjmy celkem (po konsolidaci)	mil. Kč	23 727	24 265	25 889	28 790	28 015	30 220
Výdaje celkem (po konsolidaci)	mil. Kč	23 403	23 155	25 081	27 313	24 779	28 534
z toho: běžné výdaje		17 847	18 363	18 585	19 978	20 475	22 227
kapitálové výdaje		5 556	4 792	6 495	7 335	4 304	6 307
NÁKLADY PRÁCE							
Měsíční náklady práce na 1 zaměstnance	Kč	30 403	30 622	31 489	32 658	34 138	.
z toho: přímé náklady		22 071	22 123	22 828	23 695	24 784	.
sociální náklady a výdaje		7 881	8 064	8 182	8 489	8 859	.
VĚDA A VÝZKUM							
Výdaje na výzkum a vývoj celkem	mil. Kč	2 537	2 534	2 488	2 665	2 846	.
z toho: mzdové		1 056	1 121	1 247	1 292	1 296	.
financované z veřejných zdrojů ČR		925	878	974	972	947	.
Zaměstnanci ve výzkumu a vývoji	přep. os.	2 107	2 121	2 192	2 259	2 378	.
z toho výzkumní pracovníci		773	818	918	920	965	.
INFORMAČNÍ A KOMUNIKAČNÍ TECHNOLOGIE²⁾							
Podíl domácností vybavených počítačem	%	65,2	67,6	69,9	73,0	73,5	.
Podíl domácností s připojením k internetu	%	62,5	66,9	70,6	73,8	74,3	.
ORGANIZAČNÍ STATISTIKA³⁾							
Registrované subjekty (stav k 31. 12.)		160 091	159 363	160 786	162 106	163 411	164 927
z toho živnostníci		114 154	107 282	110 538	112 004	113 172	115 925
z toho subjekty se zjištěnou aktivitou		89 380	86 354	84 784	84 076	82 819	84 462
z toho živnostníci		58 238	52 247	53 693	53 989	53 717	55 487
Vzniklé subjekty		5 671	5 395	4 946	5 001	4 882	5 113
z toho živnostníci		4 122	3 513	3 536	3 191	3 227	3 312
ZEMĚDĚLSTVÍ							
Produkce zemědělského odvětví	mil. Kč	13 323	13 268	13 753	12 506	⁴⁾ 13 270	.
z toho: rostlinná produkce		7 040	7 047	7 507	6 627	⁴⁾ 7 191	.
živočišná produkce		5 504	5 461	5 798	5 220	⁴⁾ 5 007	.
Obhospodařovaná zemědělská půda	ha	423 463	422 538	421 152	419 298	415 915	420 274
z toho orná		253 979	253 168	251 652	252 591	249 255	248 590
Sklizeň: obilovin	t	651 550	687 083	816 943	741 463	751 993	698 692
brambor	t	91 750	74 292	97 025	59 233	93 685	102 074
Hospodářská zvířata (stav k 1. 4.)							
skot	kusy	212 018	210 476	213 128	219 211	219 337	222 144
prasata	kusy	164 953	148 360	145 265	128 686	124 688	105 838
drůbež	tis. ks	1 785	2 735	1 965	2 346	1 650	2 035

1) souhrn za kraj, obce a dobrovolné svazky obcí

2) tříleté klouzavé průměry (např. údaj roku 2016 je vypočten z dat roku 2015, 2016 a 2017)

3) vlivem zpřesnění dat podle Registru osob (ROS) nejsou údaje před rokem 2013 plně srovnatelné

4) semidefinitivní výsledky

Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – ekonomický vývoj

dokončení

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Výroba jatečného skotu	t ž. hm.	25 054	24 229	24 584	26 092	25 132	24 631
Výroba jatečných prasat	t ž. hm.	29 715	29 306	24 804	22 124	21 603	19 253
Výroba jatečné drůbeže	t ž. hm.	30 724	25 165	25 779	30 356	26 458	28 576
Výroba mléka	tis. l	317 781	326 175	335 623	339 215	341 080	340 052
Snáška konzumních vajec	tis. ks	191 280	124 382	129 487	119 349	110 484	115 457
LESNICTVÍ							
Zalesňování	ha	2 383	2 255	2 178	2 486	2 428	2 188
Těžba dřeva	m ³ b. k.	1 965 761	2 071 533	2 074 179	2 303 904	2 281 638	2 573 841
z toho nahodilá živelní		203 763	305 208	161 837	752 875	305 470	589 146
PRŮMYSL⁵⁾							
Průměrný počet podniků		155	157	151	151	152	156
Tržby z prodeje výrobků a služeb průmysl. povahy na 1 zaměstnance	mil. Kč	112 773	119 132	135 460	151 728	159 790	170 471
	tis. Kč	2 545	2 618	2 974	3 205	3 258	3 374
Průměrný evidenční počet zaměstnanců	fyz. os.	44 320	45 506	45 554	47 340	49 040	50 531
Průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnance	Kč	24 286	24 425	24 932	25 901	27 176	29 005
ENERGETIKA (Energetický regulační úřad)							
Výroba elektřiny brutto	GWh	16 510	16 362	16 190	15 498	13 318	17 664
podíl na ČR	%	18,9	18,8	18,8	18,5	16,0	20,3
Spotřeba elektřiny ⁶⁾	GWh	4 186	4 215	3 104	3 043	3 098	3 162
podíl na ČR	%	5,9	6,0	5,5	5,4	5,4	5,4
v domácnostech na 1 obyvatele	kWh	1 867,0	1 884,7	1 840,1	1 871,7	1 911,0	1 955,1
Spotřeba zemního plynu	tis. m ³	266 973	267 010	237 609	256 491	274 846	279 914
podíl na ČR	%	3,3	3,3	3,3	3,4	3,4	3,3
v domácnostech na 1 odběratele	m ³	993,2	992,8	787,2	894,7	996,5	1 022,9
STAVEBNICTVÍ							
Průměrný počet podniků ⁷⁾		43	39	40	41	41	37
Základní stavební výroba ⁷⁾	mil. Kč	11 041	11 587	10 572	11 353	10 388	11 803
na 1 zaměstnance	tis. Kč	1 469	1 646	1 501	1 637	1 514	1 787
Průměrný evidenční počet zaměstnanců ⁷⁾	fyz. os.	7 514	7 040	7 045	6 937	6 863	6 604
Průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnance ⁷⁾	Kč	31 896	30 654	31 183	31 559	33 465	34 680
Stavební práce "S" provedené v krajích ⁸⁾	mil. Kč	21 064	19 363	20 861	23 238	17 631	20 702
z toho pro veřejné zadavatele		7 655	6 818	6 065	8 715	5 041	5 447
STAVEBNÍ POVOLENÍ							
Orientační hodnota povolených staveb	mil. Kč	13 699	12 822	12 689	12 221	16 391	15 122
z toho: budov (bytových a nebytových)		7 766	7 334	7 675	8 470	12 111	10 347
na ochranu životního prostředí		1 063	1 192	759	563	593	1 008
Průměrná hodnota na 1 stavební povolení	tis. Kč	1 798	1 933	2 023	2 034	2 485	2 271
BYTOVÁ VÝSTAVBA							
Zahájené byty		1 485	1 481	1 484	1 312	1 979	1 703
z toho v nových rodinných domech		994	929	880	982	1 085	1 226
Dokončené byty		1 983	1 311	1 287	1 246	1 244	1 253
z toho v nových rodinných domech		1 238	1 045	894	874	910	889
Průměrná hodnota 1 m ² obytné plochy bytu	Kč						
v novém rodinném domě		32 776	32 568	32 003	32 270	33 218	32 910
v novém bytovém domě		30 196	23 829	23 544	23 724	23 674	37 125
DOPRAVA (Ministerstvo dopravy)							
Osobní automobily vč. dodávkových (stav k 31. 12.)		306 022	307 594	313 628	329 146	340 060	352 768
CESTOVNÍ RUCH							
Hromadná ubytovací zařízení (HUZ)		1 288	1 302	1 208	1 205	1 195	1 136
Lůžka v hromadných ubytovacích zařízeních		62 518	61 761	59 247	58 839	59 593	57 157
Hosté v hromadných ubytovacích zařízeních	tis. osob	1 107	1 139	1 176	1 342	1 447	1 562
z toho ze zahraničí		337	350	365	412	469	534
Průměrná doba pobytu hostů v HUZ	dny	3,8	3,8	3,7	3,7	3,7	3,6
z toho hostů ze zahraničí		3,1	3,2	3,1	3,0	2,9	2,8

⁵⁾ podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující činností v sekci (dle CZ-NACE) B – Těžba a dobývání, C – Zpracovatelský průmysl nebo D – Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatizovaného vzduchu

⁶⁾ do roku 2013 v hodnotě brutto, od roku 2014 spotřeba elektřiny v hodnotě netto

⁷⁾ podniky s 50 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující stavební činností

⁸⁾ podniky s 20 a více zaměstnanci s převažující stavební činností

Tab. 3.4 Vybrané ukazatele za Jihočeský kraj – životní prostředí

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
PŮDA (ČÚŽK)							
Zemědělská půda (stav k 31. 12.)	ha	490 527	490 052	489 693	489 367	489 107	488 917
z toho: orná půda		312 285	311 036	310 043	308 550	307 741	307 217
zahrady a ovocné sady		14 705	14 717	14 732	14 741	14 798	14 810
trvalé travní porosty		163 537	164 299	164 919	166 075	166 569	166 889
Nezemědělská půda (stav k 31. 12.)	ha	515 109	515 609	516 002	516 431	516 702	516 881
z toho: lesní pozemky		378 005	378 332	378 556	378 852	379 061	379 319
zastavěné plochy a nádvoří		10 958	11 008	11 029	11 040	11 053	11 100
VODOVODY A KANALIZACE							
Podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů	%	90,6	89,5	89,9	90,9	90,1	90,7
Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele	litr/den	86,6	86,2	84,7	85,4	84,7	84,6
Cena vody (bez DPH)	Kč/m ³	34,1	34,8	35,3	35,8	35,4	36,3
Cena stočného (bez DPH)	Kč/m ³	26,3	27,3	27,6	28,2	28,6	28,7
Podíl obyvatel bydlících v domech napojených na veřejnou kanalizaci	%	86,7	85,8	86,0	86,2	85,9	87,6
na kanalizaci s koncovou ČOV		79,7	78,9	79,6	80,2	80,2	82,0
Podíl čištěných odpadních vod (bez srážkových)	%	95,3	94,9	94,4	95,2	95,5	95,8
Čistírný odpadních vod (ČOV)		291	307	321	327	338	354
Celková kapacita ČOV	m ³ /den	273 159	269 375	387 903	385 689	386 680	389 479
Produkce kalů v ČOV	t sušiny	10 022	8 160	9 611	9 364	10 094	11 998
OVZDUŠÍ (ČHMÚ)¹⁾							
Měrné emise tuhých znečišťujících látek (REZZO 1–4)	t/km ²	0,37	0,36	0,33	0,34	.	.
v tom: stacionární zdroje (REZZO 1–3)		0,31	0,31	0,28	0,29	.	.
mobilní zdroje (REZZO 4)		0,05	0,05	0,05	0,05	.	.
Měrné emise oxidu siřičitého (REZZO 1–4)	t/km ²	0,79	0,77	0,65	0,62	.	.
z toho stacionární zdroje (REZZO 1–3)		0,79	0,77	0,65	0,61	.	.
Měrné emise oxidů dusíku (REZZO 1–4)	t/km ²	1,04	1,02	0,94	0,89	.	.
v tom: stacionární zdroje (REZZO 1–3)		0,32	0,33	0,31	0,28	.	.
mobilní zdroje (REZZO 4)		0,71	0,69	0,63	0,61	.	.
Měrné emise oxidu uhelnatého (REZZO 1–4)	t/km ²	3,90	3,93	3,40	3,63	.	.
v tom: stacionární zdroje (REZZO 1–3)		3,13	3,21	2,74	2,92	.	.
mobilní zdroje (REZZO 4)		0,77	0,72	0,66	0,71	.	.
ODPADY							
Produkce podnikového odpadu celkem ²⁾	t	1 208 605	1 025 051	1 124 384	1 542 155	1 548 826	.
z toho: zpracovatelský průmysl		198 374	199 595	207 663	201 175	259 463	.
zásobování vodou; činnosti související s odpadními vodami, odpady a sanacemi		140 383	95 252	124 953	752 281	579 099	.
stavebnictví		703 703	500 930	447 994	446 977	547 496	.
Produkce podnikového odpadu na 1 obyvatele	kg	1 899	1 611	1 765	2 420	2 426	.
Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele	kg	311	315	325	346	372	.
Podíl odděleně sbíraných složek komunálního odpadu	%	14,4	14,0	13,6	14,3	14,4	.
Odděleně sbírané složky komunálního odpadu na 1 obyvatele	kg	44,8	43,9	44,3	49,5	53,7	.
VÝDAJE NA OCHRANU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ							
Investice na ochranu životního prostředí (OŽP) podle místa investice na 1 obyvatele	Kč	1 920	2 303	2 757	3 176	1 170	.
Investice na OŽP podle sídla investora	mil. Kč	1 016,9	1 151,8	1 386,6	1 559,5	422,0	.
z toho: ochrana ovzduší a klimatu	%	33,3	69,1	60,8	57,9	27,1	.
nakládání s odpadními vodami	%	41,8	20,7	20,4	19,4	56,8	.
nakládání s odpady	%	17,2	7,7	15,6	20,3	13,3	.
Neinvestiční náklady na OŽP podle sídla investora	mil. Kč	2 812,3	2 748,0	2 703,2	2 617,2	2 667,2	.
z toho: ochrana ovzduší a klimatu	%	2,9	2,3	2,3	2,6	3,3	.
nakládání s odpadními vodami	%	40,3	43,6	43,9	47,1	50,1	.
nakládání s odpady	%	51,8	50,6	49,2	47,4	43,3	.

¹⁾ v roce 2015 vč. přemísťujících se zdrojů (např. zařízení na recyklaci stavebních odpadů a asfaltových směsí)²⁾ podle sídla podniku

Tab. 4.1 Vybrané ukazatele podle okresů Jihočeského kraje

	Rok	Kraj celkem	v tom okresy						
			Č. Budějovice	Český Krumlov	Jindř. Hradec	Písek	Prachatic	Strakonice	Tábor
DEMOGRAFICKÝ VÝVOJ									
Obyvatelstvo (stav k 31. 12.)	2012	636 611	188 264	61 204	92 222	70 524	51 057	70 657	102 683
	2017	640 196	193 337	61 187	90 835	71 067	50 700	70 760	102 310
z toho cizinci (bez azylantů)	2012	14 838	4 970	2 606	1 621	1 163	1 079	1 767	1 632
	2017	19 204	6 334	3 111	1 907	2 415	1 386	2 026	2 025
v tom ve věku (%):									
0–14 let	2012	14,9	15,1	16,0	14,7	14,3	15,4	14,5	14,5
	2017	15,6	16,3	16,4	14,9	15,0	15,5	15,5	15,3
15–64 let	2012	68,2	68,4	69,6	68,1	67,1	69,0	68,2	67,4
	2017	64,8	65,1	66,1	64,6	63,9	65,7	64,6	64,0
65 a více let	2012	16,9	16,4	14,4	17,2	18,6	15,6	17,4	18,1
	2017	19,6	18,7	17,4	20,5	21,1	18,7	19,9	20,7
Průměrný věk (stav k 31. 12.)	2012	41,4	41,1	39,9	41,7	42,4	40,7	41,7	42,1
	2017	42,5	41,9	41,2	43,1	43,3	42,1	42,8	43,1
Index stáří (stav k 31. 12.) ¹⁾	2012	113,2	108,6	89,5	117,3	129,6	101,0	120,1	124,6
	2017	125,0	114,6	106,3	138,2	141,1	120,6	128,3	135,2
Index ekonomického zatížení (stav k 31. 12.) ²⁾	2012	46,6	46,1	43,7	46,9	49,1	44,9	46,7	48,4
	2017	54,3	53,7	51,2	54,8	56,5	52,1	54,8	56,3
Přirozený přírůstek/úbytek na 1 000 obyvatel	2012	0,2	1,3	2,3	-0,3	-1,5	0,7	-1,1	-0,5
	2017	0,2	1,3	0,6	-0,9	-0,6	0,1	-0,1	-0,2
Přírůstek/úbytek stěhováním na 1 000 obyvatel	2012	0,5	3,9	-3,9	-2,0	2,5	-1,7	-0,5	-0,3
	2017	2,0	6,0	-0,1	-2,3	3,4	0,0	1,0	0,4
Celkový přírůstek/úbytek na 1 000 obyvatel	2012	0,7	5,1	-1,6	-2,2	0,9	-1,0	-1,5	-0,8
	2017	2,2	7,2	0,5	-3,2	2,8	0,1	0,9	0,1
Naděje dožití při narození (v období 2013–2017)									
muži		.	76,2	75,0	76,1	76,5	75,5	75,1	75,9
ženy		.	81,8	80,3	82,0	81,9	80,8	81,3	81,9
SOCIÁLNÍ VÝVOJ									
Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce (stav k 31. 12.)	2012	28 767	6 988	3 859	4 108	2 953	2 110	3 682	5 067
	2017	14 112	3 527	2 064	1 631	1 279	1 144	1 664	2 803
z toho (%):									
ženy	2012	49,1	50,4	47,3	50,8	50,4	41,2	49,0	49,8
	2017	49,9	51,9	50,4	48,9	53,2	41,4	48,4	50,2
absolventi škol a mladiství	2012	7,0	9,5	5,3	6,7	7,8	6,1	5,8	6,1
	2017	4,3	4,8	3,0	4,2	3,8	4,3	4,1	5,0
osoby se zdravotním postižením	2012	13,1	13,1	12,7	10,5	9,7	13,7	17,4	14,0
	2017	18,2	17,0	16,8	16,4	15,4	17,6	24,5	19,4
s nárokem na podporu v nezaměstnanosti	2012	22,9	24,9	18,5	24,6	28,1	28,3	20,8	18,3
	2017	39,7	39,5	32,6	43,0	47,0	43,8	38,6	39,2
dosažitelní	2012	96,5	94,6	97,7	95,6	93,5	97,6	98,4	99,0
	2017	90,8	88,5	95,0	88,6	86,9	88,4	86,4	97,2
ve věku do 24 let	2012	18,3	6,5	17,4	31,0	13,1	29,6	7,5	11,4
	2017	11,4	3,7	8,8	20,5	8,3	12,9	5,4	4,9
ve věku 55 a více let	2012	15,4	6,1	16,7	26,1	11,0	20,3	8,3	11,3
	2017	24,8	7,0	21,3	44,8	22,6	33,6	15,9	14,4
evidovaní 12 a více měsíců	2012	27,5	14,6	33,1	48,1	20,5	38,5	12,7	28,2
	2017	65,3	16,9	31,6	17,7	12,4	16,3	25,1	29,3

¹⁾ počet osob ve věku 65 a více let na 100 osob ve věku 0–14 let²⁾ počet osob ve věku 0–14 let a 65 a více let na 100 osob ve věku 15–64 let

Tab. 4.1 Vybrané ukazatele podle okresů Jihočeského kraje

pokračování

	Rok	Kraj celkem	v tom okresy						
			Č. Budějovice	Český Krumlov	Jindř. Hradec	Písek	Prachatic	Strakonice	Tábor
Podíl nezaměstnaných osob (stav k 31. 12.; %) ³⁾	2012	6,37	5,13	8,75	6,21	5,82	5,80	7,49	7,20
	2017	3,09	2,50	4,84	2,45	2,45	3,03	3,15	4,16
v tom: muži	2012	6,41	5,08	9,00	6,03	5,75	6,64	7,49	7,13
	2017	3,09	2,44	4,68	2,49	2,23	3,53	3,26	4,11
ženy	2012	6,33	5,18	8,49	6,40	5,90	4,92	7,49	7,28
	2017	3,09	2,55	5,02	2,42	2,69	2,49	3,03	4,20
Podíl dlouhodobě nezaměstnaných (stav k 31. 12.; %) ⁴⁾	2012	1,82	1,18	3,02	1,43	1,31	1,25	2,87	2,56
	2017	0,75	0,47	1,61	0,49	0,35	0,56	0,91	1,26
Lékaři na 1 000 obyvatel	2012	4,1	5,5	3,2	3,6	3,6	3,1	3,5	4,1
	2016	4,1	5,6	3,2	3,8	4,0	2,9	3,2	3,6
Průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti	2012	4,123	4,004	4,434	3,705	3,937	5,500	4,470	3,885
	2017	5,087	4,532	5,336	4,753	5,243	6,789	5,886	5,406
Průměrná doba trvání 1 případu dočasné pracovní neschopnosti	2012	49,7	51,2	48,0	46,4	44,0	60,9	53,7	44,7
	2017	45,2	43,2	45,9	42,3	44,7	52,8	52,0	44,3
Lůžka v domovech pro seniory na 1 000 obyvatel ve věku 65 a více let	2012	28,2	26,4	26,7	27,2	24,3	45,3	30,4	27,1
	2016	24,6	23,8	22,3	21,1	21,8	38,4	27,2	24,4
Průměrný měsíční starobní důchod sólo (Kč) ⁵⁾	2012	10 680	10 939	10 470	10 430	10 607	10 566	10 673	10 691
	2017	11 765	12 076	11 522	11 460	11 653	11 644	11 749	11 788
Podíl příjemců předčasného starobního důchodu na počtu příjemců starobního důchodu (včetně souběhu; %) ⁶⁾	2012	23,3	19,5	30,0	28,6	24,9	17,3	22,2	23,6
	2017	27,4	22,8	34,0	33,6	30,1	20,1	26,6	28,3
v tom: muži	2012	26,6	21,8	33,6	31,6	28,4	20,3	25,7	28,5
	2017	30,3	24,9	36,0	36,2	33,5	22,8	29,7	32,9
ženy	2012	21,3	18,2	27,8	26,8	22,7	15,4	20,0	20,8
	2017	25,6	21,5	32,6	31,9	27,9	18,2	24,5	25,4
Registrované trestné činy na 1 000 obyvatel	2012	22,0	26,9	23,1	18,3	20,4	20,8	22,0	17,5
	2017	15,1	17,6	17,7	13,2	18,0	12,0	14,1	10,8
z toho násilné a mravnostní	2012	2,3	2,2	2,8	2,4	2,4	2,0	2,6	1,7
	2017	1,7	1,6	2,2	1,5	2,4	1,5	2,2	1,2
Hlášené dopravní nehody na 1 000 obyvatel	2012	5,0	5,7	6,1	5,5	4,6	5,3	4,0	3,7
	2017	6,7	6,7	8,4	5,4	5,8	7,8	6,4	7,3
EKONOMICKÝ VÝVOJ									
Soukromí podnikatelé (živnostníci) celkem na 1 000 obyvatel (stav k 31. 12.)	2013	168,5	178,5	169,5	157,1	167,9	172,9	152,0	169,4
	2017	181,1	191,9	180,2	170,7	178,2	181,4	167,2	181,8
z toho:									
se zjištěnou ekonomickou aktivitou	2013	82,1	84,8	80,4	78,4	84,5	84,0	76,0	82,8
	2017	86,7	90,9	83,7	83,2	87,8	84,0	79,8	88,8
subjekty vzniklé v roce	2013	5,5	5,6	5,7	5,8	5,4	5,2	5,1	5,6
	2017	5,2	5,5	4,7	5,0	5,1	4,9	5,4	5,0

³⁾ podíl počtu dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve věku 15–64 let⁴⁾ podíl dlouhodobě nezaměstnaných (12 měsíců a déle) na počtu obyvatel ve věku 15–64 let⁵⁾ bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu; data za prosinec⁶⁾ starobní důchod vč. souběhu s vdovským nebo vdoveckým; předčasným důchodem se rozumí přiznání kráceného starobního důchodu podle § 30 a § 31 zákona č. 155/1995 Sb.; data za prosinec

Tab. 4.1 Vybrané ukazatele podle okresů Jihočeského kraje

dokončení

	Rok	Kraj celkem	v tom okresy						
			Č. Budějovice	Český Krumlov	Jindř. Hradec	Písek	Prachatic	Strakonice	Tábor
Stavební práce "S" podle místa stavby ⁷⁾ na 1 obyvatele (tis. Kč)	2012	33,1	57,1	14,3	16,7	11,8	14,9	20,2	47,7
	2017	32,4	67,3	25,3	17,3	19,2	10,2	11,4	18,9
Počet bytů na 1 000 obyvatel:									
zahájených	2012	2,3	3,2	1,4	1,8	1,6	2,5	1,8	2,5
	2017	2,7	3,5	2,8	2,4	2,0	2,7	1,8	2,3
dokončených	2012	3,1	4,7	2,8	3,5	1,2	2,3	2,2	2,4
	2017	2,0	3,1	1,8	1,5	0,8	1,7	1,5	1,6
Hromadná ubytovací zařízení:									
lůžka	2012	62 518	10 105	13 622	13 156	6 481	8 369	3 857	6 928
	2017	57 157	8 496	12 676	12 493	6 067	6 682	3 952	6 791
lůžka na 1 000 obyvatel	2012	98,2	53,8	222,2	142,6	91,9	163,9	54,6	67,5
	2017	89,4	44,1	207,5	137,4	85,6	131,7	55,9	66,4
hosté (tis. osob)	2012	1 107,5	208,5	375,8	183,5	75,9	125,7	43,1	95,0
	2017	1 561,8	345,8	538,9	250,9	89,6	143,8	53,8	139,1
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ									
Podíl na celkové výměře (stav k 31. 12.; %):									
orná půda	2012	31,1	38,0	12,4	31,5	41,7	13,0	44,4	43,8
	2017	30,5	37,2	11,4	31,2	41,5	12,6	43,9	43,5
zastavěné plochy a nádvoří	2012	1,1	1,6	0,5	0,9	1,4	0,6	1,4	1,4
	2017	1,1	1,6	0,5	1,0	1,4	0,6	1,4	1,4
Měrné emise ze stacionárních zdrojů (REZZO 1–3; t/km ²):									
tuhé znečišťující látky ⁸⁾	2012	0,21	0,31	0,12	0,15	0,19	0,13	0,26	0,32
	2015	0,18	0,23	0,13	0,13	0,17	0,11	0,23	0,27
oxid siřičitý	2012	0,79	1,57	0,27	0,17	0,64	0,14	1,35	1,71
	2015	0,61	1,34	0,17	0,17	0,49	0,17	1,49	0,81
oxidy dusíku	2012	0,32	0,69	0,11	0,15	0,22	0,07	0,43	0,64
	2015	0,28	0,54	0,22	0,16	0,17	0,09	0,41	0,38
oxid uhelnatý	2012	3,13	3,76	2,19	2,86	3,23	2,28	3,72	4,19
	2015	2,92	3,50	2,12	2,70	2,97	2,17	3,47	3,84

⁷⁾ podniky s 20 a více zaměstnanci s hlavní činností stavebnictví⁸⁾ nezahrnují emise TZL, NH₃ a VOC (těkavých organických látek) ze stavebních činností, chovů hospodářských zvířat, aplikace minerálních hnojiv a nesledovaných zdrojů použití rozpouštědel⁹⁾ méně spolehlivý údaj

ZKRATKY KRAJŮ A OKRESŮ

Kraje, okresy	Zkratka	Kód	Kraje, okresy	Zkratka	Kód
Hlavní město Praha	PHA	CZ010	Královéhradecký kraj	HKK	CZ052
			Hradec Králové	HK	CZ0521
Středočeský kraj	STČ	CZ020	Jičín	JC	CZ0522
Benešov	BN	CZ0201	Náchod	NA	CZ0523
Beroun	BE	CZ0202	Rychnov nad Kněžnou	RK	CZ0524
Kladno	KD	CZ0203	Trutnov	TU	CZ0525
Kolín	KO	CZ0204			
Kutná Hora	KH	CZ0205	Pardubický kraj	PAK	CZ053
Mělník	ME	CZ0206	Chrudim	CR	CZ0531
Mladá Boleslav	MB	CZ0207	Pardubice	PU	CZ0532
Nymburk	NB	CZ0208	Svitavy	SY	CZ0533
Praha-východ	PY	CZ0209	Ústí nad Orlicí	UO	CZ0534
Praha-západ	PZ	CZ020A			
Příbram	PB	CZ020B	Kraj Vysočina	VYS	CZ063
Rakovník	RA	CZ020C	Havlíčkův Brod	HB	CZ0631
			Jihlava	JI	CZ0632
Jihočeský kraj	JHČ	CZ031	Pelhřimov	PE	CZ0633
České Budějovice	CB	CZ0311	Třebíč	TR	CZ0634
Český Krumlov	CK	CZ0312	Žďár nad Sázavou	ZR	CZ0635
Jindřichův Hradec	JH	CZ0313			
Písek	PI	CZ0314	Jihomoravský kraj	JHM	CZ064
Prachatice	PT	CZ0315	Blansko	BK	CZ0641
Strakonice	ST	CZ0316	Brno-město	BM	CZ0642
Tábor	TA	CZ0317	Brno-venkov	BI	CZ0643
			Břeclav	BV	CZ0644
Plzeňský kraj	PLK	CZ032	Hodonín	HO	CZ0645
Domažlice	DO	CZ0321	Vyškov	VY	CZ0646
Klatovy	KT	CZ0322	Znojmo	ZN	CZ0647
Plzeň-město	PM	CZ0323			
Plzeň-jih	PJ	CZ0324	Olomoucký kraj	OLK	CZ071
Plzeň-sever	PS	CZ0325	Jeseník	JE	CZ0711
Rokycany	RO	CZ0326	Olomouc	OC	CZ0712
Tachov	TC	CZ0327	Prostějov	PV	CZ0713
			Přerov	PR	CZ0714
Karlovarský kraj	KVK	CZ041	Šumperk	SU	CZ0715
Cheb	CH	CZ0411			
Karlovy Vary	KV	CZ0412	Zlínský kraj	ZLK	CZ072
Sokolov	SO	CZ0413	Kroměříž	KM	CZ0721
			Uherské Hradiště	UH	CZ0722
Ústecký kraj	ULK	CZ042	Vsetín	VS	CZ0723
Děčín	DC	CZ0421	Zlín	ZL	CZ0724
Chomutov	CV	CZ0422			
Litoměřice	LT	CZ0423	Moravskoslezský kraj	MSK	CZ080
Louny	LN	CZ0424	Bruntál	BR	CZ0801
Most	MO	CZ0425	Frýdek-Místek	FM	CZ0802
Teplice	TP	CZ0426	Karviná	KI	CZ0803
Ústí nad Labem	UL	CZ0427	Nový Jičín	NJ	CZ0804
			Opava	OP	CZ0805
Liberecký kraj	LBK	CZ051	Ostrava-město	OV	CZ0806
Česká Lípa	CL	CZ0511			
Jablonec nad Nisou	JN	CZ0512			
Liberec	LI	CZ0513			
Semily	SM	CZ0514			

